

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΑ'

Σάββατο 19 Δεκεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 19 Δεκεμβρίου 1998, ημέρα Σάββατο και ώρα 18.12', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Θα ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής Δράμας κ. Κωνσταντίνος Ευμοιρίδης με την από 18.12.1998 επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής υπέβαλε την παραίτησή του από το αξίωμα του Βουλευτή.

Η επιστολή του κ. Ευμοιρίδη έχει ως εξής:

"Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλώ δεχθείτε την παραίτησή μου από τη θέση του Βουλευτού.

Με την ευκαιρία της παραίτησής μου θεωρώ δικαίωμα, καθήκον και υποχρέωση να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς όλους τους συναδέλφους μου στη Βουλή για την πολυετή άψογη συμπεριφορά και συνεργασία. Σε σας δε την απεριόριστη εκτίμησή μου για τους αγώνες σας για την αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, την προστασία του πολιτικού κόσμου και την αποκατάσταση της αξιοπιστίας των πολιτικών, που τόσο βάνουσα αντιμετωπίζονται από τα Μ.Μ.Ε., χωρίς βέβαια να αποποιούμαι και το μερίδιο ευθύνης μας για τη συνολικά άσχημη εικόνα μας.

Μετά τιμής

Κων. Γ. Ευμοιρίδης"

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Συμφωνούμε ιδιαίτερα με το δεύτερο σκέλος της επιστολής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για λόγους ευνόητους δεν το διάβασα ευκρινώς, αλλά βλέπω ότι το ακούσατε.

Μετά την υποβληθείσα παραίτηση του συναδέλφου κ. Κωνσταντίνου Ευμοιρίδη, θα ορκιστεί ο πρώτος αναπληρωματικός Βουλευτής Δράμας και παλαιός επίσης συνάδελφος, αν και πολύ νέος στην ηλικία, κ. Θεόδωρος Δαμιανός.

Καλείται ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δαμιανός να προσέλθει και να δώσει το νενομισμένο όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δαμιανός και δίνει τον παρακάτω όρκο:

"Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιάρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνειδήτητα τα καθήκοντά μου.").

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Άξιος, άξιος.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιος, άξιος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγχαρητήρια και καλή θητεία σας ευχόμαστε.

Κύριοι συνάδελφοι, αν και δεν θα είμαι απολύτως μέσα στον Κανονισμό, πρέπει με την ευκαιρία της ορκωμοσίας του συναδέλφου κ. Δαμιανού να πω το εξής: Ο λαός μας καταδημαγωγούμενος πιστεύει ότι άπαξ και εισέλθει κάποιος στη Βουλή -και δεν εισέρχεται αυθαιρέτως, εισέρχεται με την ψήφο του λαού- εξασφαλίζει τουλάχιστον σύνταξη εφ'όρου ζωής, αν πάψει να είναι Βουλευτής.

Η ισχύουσα νομοθεσία ορίζει ότι πρέπει να συμπληρώσει κανείς το 55ο έτος της ηλικίας, για όσους υπήρξαν Βουλευτές, κατά τον καθορισμό αυτού του ορίου. Για όσους δεν υπήρξαν τότε Βουλευτές το 60ο έτος της ηλικίας τους.

Πρέπει να πω με την ευκαιρία αυτή στο Σώμα -νομίζω ότι αυτήν τη στιγμή μας παρακολουθεί και από την τηλεόραση αρκετός κόσμος, αξίζει να το πληροφορηθεί- ότι περί τους δεκαπέντε εκλεκτούς του ελληνικού λαού, μεταξύ των οποίων και ο κ. Δαμιανός -αρκετοί εκ των οποίων είχαν διατελέσει και επανειλημμένως Υπουργοί- δεν είχαν συμπληρώσει είτε το εξηκοστό ή το πενήνταπεντάτο πέμπτο έτος της ηλικίας τους, γιατί είχαν εισέλθει και νέοι στη Βουλή. Ένας εξ αυτών είχε δεκαοκτώ χρόνια συνεχή βουλευτική θητεία -που σημαίνει ότι και επαγγελματικά θα διέπρεπε- και είχε την εμπιστοσύνη του λαού. Και βρέθηκε με τις τελευταίες εκλογές, όταν δεν εξελέγη, ανενεργός ζωικώς και μη έχοντας συμπληρώσει το όριο αυτό της ηλικίας, χωρίς κανένα πόρο ζωής. Του εδόθη από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, με βάση μια παλαιότερη απόφαση του πρώην Υπουργού κ. Μαγκάκη, ένα οικογενειακό βιβλιάριο που δίδεται σε αυτούς που δεν έχουν κανένα πόρο ζωής, προκειμένου να έχει για την οικογένειά του τη στοιχειώδη φαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, που σε μια σύγχρονη δημοκρατία πρέπει να εξασφαλίζεται για κάθε πολίτη.

Με την ευκαιρία αυτή, όπως το θυμήθηκα, είχα χρέος να πω αυτό το περιστατικό.

Πρέπει ο πολιτικός κόσμος να σπάσει το τείχος σιωπής για ό,τι είναι θετικό, διότι ο πολιτικός κόσμος με τα σφάλματά του, με τις διχονοιές του με τα προβλήματά του- με το λαό δημιούργησε ό,τι υπάρχει σ' αυτόν τον τόπο. Ο λαός και οι εκπρόσωποί του. Καμιά άλλη δύναμη στη δημοκρατία δεν δημιουργεί παρά ο λαός με αυτούς που με την ψήφο του αναδεικνύει στα αξιώματα της πολιτείας.

Πρέπει, λοιπόν, ο πολιτικός κόσμος να αγωνιστεί, όχι για τον εαυτό του, αλλά για τον τόπο αυτό και τη δημοκρατία και πρέπει να σπάσει το τείχος σιωπής που όπως τα τείχη του ποιητή ανεπαίσθητως τον κλείνουν από εκείνους των οποίων είναι η προέκταση σε αυτήν την αίθουσα, το λαό, τους πολίτες.

Βεβαίως, πρέπει να φροντίσει να περιορίσει ό,τι αρνητικό αξιοποιείται ή και μεγιστοποιείται προκειμένου να απαξιώνεται το σύνολο της πολιτικής ζωής και το σύνολο του πολιτικού κόσμου.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Θεόδωρο Σκρέκα, Βουλευτή Τρικάλων, τα ακόλουθα:

"Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αναγκαστικός Δασικός Συνεταιρισμός Ελληνικών Εύβοιας ζητεί την αύξηση των ημερομισθίων για τους εργασθέντες στα συνεργεία καταπολέμησης του δάκου το έτος 1998.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Μαγνησίας "Ρήγας Βελεστινλής" ζητεί την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος των σχολείων του Νομού Μαγνησίας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Χριστιανική Ένωση Αγρινίου "Γηροκομείον" ζητεί να καταργηθεί ο φόρος της μεγάλης ακίνητης περιουσίας για τα ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Μαγαρικαρίου Ηρακλείου ζητεί χρηματική ενίσχυση για τη φιλοτέχνηση και τοποθέτηση στην κεντρική της πλατεία αδριάντα αγωνιστού της Εθνικής Αντίστασης.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Ειδικό Σχολείο Αλμυρού Μαγνησίας ζητεί να του χορηγηθούν εποπτικά μέσα διδασκαλίας.

6) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη δυσλειτουργία της Σχολής του ΟΑΕΔ στο Βασιλικό Χαλκίδας.

7) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την ολιγωρία της ιατρικής περίθαλψης της νήσου Σκύρου.

8) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος τώως Γενικών Δ/ντων και Αναπληρωτών Γεν. Δ/ντων των Υπουργείων και της Βουλής ζητεί την τροποποίηση της περίπτωσης α' της παρ 6 του άρθρου 4 του Ν. 2592/98.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Χριστιανική Ένωση Αγρινίου "ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ" ζητεί να καταργηθεί ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας για τα ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

10) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Θήβας καταγγέλλει τις επιχειρήσεις "ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ" οι οποίες προχώρησαν σε απολύσεις όλων των εργαζομένων της εταιρείας "Σ.ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε."

11) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Παράρτημα Ηρακλείου του Λυκείου των Ελληνίδων ζητεί να του χορηγηθεί έκπτωση στα τέλη διανομής της εφημερίδας που εκδίδει και διανέμεται δωρεάν.

12) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Καλής του Νομού Πέλλας ζητεί τη διόρθωση των καταστάσεων βεβαίωσης εισφορών του έτους

1998.

13) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα για τα Ηπειρωτικά Κληροδοτήματα ζητεί για την πόλη των Ιωαννίνων να ισχύσει το νόμιμο καθεστώς των κληροδοτημάτων.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Καρχιμάκης πρ. Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί να χορηγηθούν 6 οχήματα τύπου τζιπ από το Υπ. Εθν. Άμυνας στο Νομό Λασιθίου.

15) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Καρχιμάκης πρ. Βουλευτής Λασιθίου, ζητεί να εγκριθεί η πίστωση για την κατασκευή του αρδευτικού έργου Ζάρκου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1966/3-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 87/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση στην ερώτηση 1966/3-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Δήμας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Ελέγχου Συντήρησης Έργων (ΔΕΣΕ) της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας ότι στον προγραμματισμό της ΔΕΣΕ για το έτος 1998 προβλέφθηκε δαπάνη 60.000.000 δραχμών για την κυκλοφοριακή διαμόρφωση του κόμβου στη συμβολή της οδού προς το Πλατύ με την ΠΕΟ Θεσσαλονίκης - Αλεξάνδρειας - Κατερίνης καθώς και δαπάνη 20.000.000 δραχμών για τον ηλεκτροφωτισμό του κόμβου.

Για την διαμόρφωση του ως άνω κόμβου συνετάγη σχετική μελέτη από την ΔΕΣΕ η οποία και εγκρίθηκε.

Για την υλοποίηση του ηλεκτροφωτισμού απαιτείται η εκτέλεση των εργασιών διαμόρφωσης του κόμβου, κατά συνέπεια απαιτείται η έγκριση της δαπάνης των 60.000.000 δρχ.

Ο Υπουργός

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 1974/3-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 89/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1974/3-9-98 που κατέθεσαν στη Βουλή, οι Βουλευτές κύριοι Στρατής Κόρακας και Μπάμπης Αγγουράκης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τους κ.κ. Βουλευτές ότι το θέμα που θίγεται στην ερώτηση είναι αρμοδιότητας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λασιθίου και κατ' επέκταση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης το οποίο είναι συναποδέκτης της ερώτησης.

Ο Υπουργός

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

3. Στην με αριθμό 2082/70/8-9-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 96/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης και ΑΚΕ 2082/70/8-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Γιώργος Καλαντζής, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας και σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Λιμενικών Έργων και έργων Αεροδρομίων (Δ4) τα εξής:

Το έργο βρίσκεται στη φάση έγκρισης της ανασυνταχθείσας -με βάση τα αποτελέσματα προσφάτων θαλασσιών δειγματοληπτικών γεωτρήσεων- Οριστικής μελέτης και των Τευχών Δημοπράτησης των έργων Α' Φάσης του λιμανιού Νέας

Καρβάλης Καβάλας, προϋπολογισμού 4,8 δις δρχ.

Θ' ακολουθήσει η δημοπράτηση των έργων, που θα χρηματοδοτηθούν από το Π.Δ.Ε.

Η αρμόδια Δ/ση, θα εξετάσει τη δυνατότητα ένταξης της Οριστικής μελέτης των έργων της Β' Φάσεως στο Πρόγραμμα 1999, ώστε μετά την εκπόνησή της, να είναι δυνατή η χρηματοδότηση του έργου είτε από το ΠΔΕ, είτε από κάποιο Κοινοτικό Πρόγραμμα.

Ο Υπουργός

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

4. Στην με αριθμό 2087/72/8-9-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18402/26-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2087/72/8-9-98 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Α. Κονταξή σας γνωστοποιούμε τα εξής:

1. Η υπηρεσιακή εξέλιξη του κ. Κωνσταντίνου Καραμπίνια του Ιωάννη μισθωτού της ΔΕΗ είναι ανεξάρτητη από τυχόν πανεπιστημιακές σπουδές του παρά το γεγονός ότι στην υπηρεσία του υπεβλήθη την 20-1-1998 πιστοποιητικό πτυχίου του Πανεπιστημίου της Μεσσίνας Ιταλίας σε επίσημη μετάφραση, για το οποίο όμως δεν προσκομίσθηκε η απαιτούμενη από το ν. 741/77 βεβαίωση του ΔΙΚΑΤΣΑ. Χωρίς την εν λόγω βεβαίωση περί ισοτιμίας από το ΔΙΚΑΤΣΑ, ο παραπάνω τίτλος σπουδών ούτε ελήφθη ούτε θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη από την Επιχείρηση για οποιαδήποτε υπηρεσιακή του μεταβολή.

Περαιτέρω σας γνωρίζουμε ότι στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 16 ν. 1599/1986 ρητώς ορίζεται ότι "Κάθε πολίτης, με τις επιφυλάξεις των διατάξεων της παρ. 3, έχει δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στην ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτων."

Επομένως ο κ. Κ. Καραμπίνιας είναι ο μόνος αρμόδιος να χορηγήσει έγγραφα που δεν σχετίζονται με την Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού αλλά με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του (άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος).

2. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της υπηρεσίας του ο κ. Κ. Καραμπίνιας δεν έχει λάβει εκπαιδευτικές άδειες. Η υπηρεσιακή του εξέλιξη όπως προαναφέρθηκε, δεν βασίσθηκε στις τυχόν σπουδές του ανωτάτης εκπαίδευσης. Προσελήφθη την 20-8-1970 ως Καταμετρητής - Εισπράκτορας κατετάγη οριστικά στο τακτικό προσωπικό της ΔΕΗ την 22-4-72 στο μισθολογικό κλιμάκιο 12 και έλαβε ανά τριετία μισθολογικές προαγωγές. Από 1-1-91 η ειδικότητά του έγινε ΔΟ2/Α (Διοικητικοοικονομικός απόφοιτος εξατάξιου Γυμνασίου ή Λυκείου). Η μισθολογική του κατάταξη την 23-12-1992 στο μ.κ. Τ της κατηγορίας Γ "Στελέχη Γενικών θέσεων" βασίσθηκε στην προηγούμενη θητεία του ως Προέδρου του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (από 12-9-1990 έως 23-12-1992) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 ν. 1469/84 σε συνδυασμό με το άρθρο 39 ΚΚΠ/ΔΕΗ.

3. Η απασχόληση του στη ΔΕΗ ήταν από 10-8-1990 στη Γενική Επιθεώρηση, εκτός του διαστήματος που είχε ορισθεί πρόεδρος του Δ.Σ. στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (1990-1992 και 1993, ώσπου παραιτήθηκε λόγω εκλογής του ως βουλευτή, την 23-9-96. Επανήλθε στη ΔΕΗ την 9-1-1998 λόγω απώλειας της βουλευτικής του ιδιότητας (ΑΕΔ 91/97) και έκτοτε απασχολείται στο Γραφείο Βοηθού Γενικού Διευθυντή Ορυχείων, ως Επιτελικό Στέλεχος επιπέδου Βοηθού Διευθυντή Βασικού Οργανικού Κλιμακίου, με αντικείμενο τη μελέτη των συνθηκών εργασίας στα ορυχεία Μεγαλόπολης, Πτολεμαϊδας, Αμύνταιο και Φλώρινας.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

5. Στην με αριθμό 2088/74/9-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5058Β/28-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος,

Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ με αριθμό 2088/74 που κατατέθηκε στις 9-9-98 από το Βουλευτή κ. Λεωνίδα Κουρή και για πληρέστερη ενημέρωσή σας σχετικά με το θέμα επισυνάπτουμε αντίγραφο της συνέντευξης τύπου (3/6/98) στην οποία αναφέρονται αναλυτικά οι δράσεις που σχεδιάζει, προωθεί και υλοποιεί το ΥΠΕΧΩΔΕ, στο πλαίσιο του προγράμματος ΚΑΘΑΡΕΣ ΑΚΤΕΣ.

Επισημαίνεται, ότι η ευθύνη σύνταξης των σχετικών μελετών και της δημοπράτησης των έργων ανήκει αποκλειστικά στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, (σχετικό το αρ. πρωτ. 91931/2406/26-6-98 έγγραφο Γενικού Γραμματέα ΥΠΕΧΩΔΕ, φωτοαντίγραφο του οποίου επίσης επισυνάπτεται), οι οποίες και έχουν τα σχετικά στοιχεία.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

6. Στην με αριθμό 2364/16-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17020/20-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 2364/16-9-98 ερώτησης του Βουλευτή κ. Θανάση Νάκου, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η Γερμανική Εταιρεία PLE είναι ο Project Manager του έργου του Ελληνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου, η οποία έχει αναλάβει τη διοίκηση και εκκατάσταση της μονάδας σύμφωνα με το άρθρο 28 του Ν. 2115/93, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 7 του Ν. 2364/95 και ισχύει σήμερα. Τον Ιανουάριο το υ 1998, η εν λόγω Εταιρεία εισήχθη στην απευθείας ανάθεση της μελέτης - προμήθειας- εγκατάστασης της μονάδας αφύγρυνσης φυσικού αερίου στην Κοινοπραξία Ελληνική Δυναμική -Penspen - Latoka. Η PLE παρουσίασε συγκριτικά στοιχεία διαφόρων εναλλακτικών λύσεων και κατέληξε στην πρότασή της με βάση δύο παράγοντες:

α. Το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Το πρόβλημα της ποιότητας του εισαγόμενου Φυσικού Αερίου σε ότι αφορά την περιεχόμενη υγρασία ήταν - και είναι - οξύ και η ανάγκη επίλυσής του επείγουσα. Είναι προφανές ότι με την απευθείας ανάθεση, στα πλαίσια της υφιστάμενης ακόμη σύμβασης με την Κοινοπραξία (Αλλαγή Εργασίας), θα εξοικονομείτο χρόνος με την αποφυγή των χρονοβόρων διαδικασιών ενός διαγωνισμού.

β. Την εμπειρία και γνώση του θέματος. Η Κοινοπραξία Ελληνική Δυναμική - Penspen - Latoka ήταν ο Ανάδοχος της εργολαβίας του Μετρητικού Σταθμού Συνόρων στην οποία προβλεπόταν από την αρχή (βάσει του διαγωνισμού) και η τοποθέτηση μονάδας αφύγρυνσης. Η κατασκευή της μονάδας αυτής αφαιρέθηκε από την αρχική εργολαβία διότι η Ρωσική πλευρά (προμηθεύτρια Φ.Α.) είχε διαβεβαιώσει τη ΔΕΠΑ ότι η ποιότητα του Φ.Α. ήταν πολύ καλή και έτσι δεν χρειαζόταν η προμήθεια μονάδων αφύγρυνσης.

Η κατασκευή των μονάδων αυτών παρέμεινε ως δικαίωμα της ΔΕΠΑ (option) στην αρχική εργολαβία, γιατί η Εταιρεία ήθελε να διαπιστώσει πρώτα την ποιότητα του Φ.Α. και μετά να λάβει τις σχετικές αποφάσεις.

Θεωρήθηκε λοιπόν, εύλογα, ότι η Κοινοπραξία αυτή είχε την καλύτερη γνώση των υφιστάμενων συνθηκών και κατά συνέπεια τη μεγαλύτερη ικανότητα για τη διασύνδεση της νέας μονάδας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΠΑ, στη συνεδρίαση της 23-2-98, προτάσσοντας το κριτήριο της απόλυτης διαφάνειας, αλλά και εκτιμώντας ότι σε συνθήκες ανταγωνισμού θα μπορούσε να επιτευχθεί τίμημα μικρότερο από την προσφορά της Κοινοπραξίας, αποφάσισε τη διενέργεια Διεθνούς Διαγωνισμού με το σύστημα της κλειστής διαδικασίας και με δημοσίευση γενικής προκήρυξης στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό του Έργου πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσό των 1,8 δις. δρχ. που περιλαμβάνονταν στην εισήγηση της PLE, προέκυψε από αναθεωρημένη

προσφορά της Κοινοπραξίας Ελληνική Δυναμική - Penspen - Latoka και ήταν σε απόλυτη συμφωνία - τηρουμένων των αναλογιών - με την τιμή της μονάδας αφύγρανσης που περιλαμβάνεται στη σύμβαση της Κοινοπραξίας για την κατασκευή του Μετρητικού Σταθμού Συνόρων σαν προαιρετική (optional). Το Διοικητικό Συμβούλιο έκρινε ότι, υπό συνθήκες ανταγωνισμού, θα ήταν δυνατόν το τίμημα να είναι της τάξεως του 1,6 δισ. δρχ..

2. Στα πλαίσια της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΠΑ υπήρξε ανάγκη να ετοιμασθούν τα σχετικά τεύχη διαγωνισμού σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Για το σκοπό αυτό ζητήθηκε, μέσω της PLE, από την Ελληνική Εταιρεία ΑΣΠΡΟΦΟΣ (η οποία είναι Επιχείρηση του ευρύτερου δημοσίου τομέα) να ετοιμάσει τα τεύχη του διαγωνισμού, συμπεριλαμβανομένου και του βασικού σχεδιασμού της μονάδας αφύγρανσης, σε χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει τον ένα (1) μήνα. Η ΑΣΠΡΟΦΟΣ δήλωσε αδυναμία να ανταποκριθεί σε διάστημα μικρότερο των 3 μηνών και κατόπιν αυτού διερευνήθηκε η δυνατότητα να ετοιμασθούν τα τεύχη διαγωνισμού από την Εταιρεία Penspen, η οποία αφενός μεν έχει διεθνώς αναγνωρισμένη ικανότητα σε παρόμοιες υπηρεσίες και αφετέρου είναι απόλυτα ενημερωμένη για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις του Μετρητικού Σταθμού Συνόρων. Η Penspen δέχθηκε να αναλάβει την προετοιμασία των τευχών και το βασικό σχεδιασμό της μονάδας μέσα σε διάστημα ενός (1) μηνός καθώς επίσης και την αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάθεση αυτών των υπηρεσιών στην Penspen ήταν ο αποκλεισμός της από τα περαιτέρω στάδια του διαγωνισμού στον οποίο αυτή είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον. Ο όρος αυτός έγινε δεκτός από την Penspen.

Στις υπηρεσίες της Penspen δεν περιλαμβανόταν η κατάρτιση των κριτηρίων αξιολόγησης, αλλά μόνο ο τρόπος βαθμολόγησής του. Στο διαγωνισμό ακολουθήθηκαν τα γενικά κριτήρια αξιολόγησης που προδιαγράφονται στη σχετική διαδικασία της PLE, όπως αυτά εξειδικεύθηκαν κατά το διαγωνισμό για το Μετρητικό Σταθμό Συνόρων.

Μετά την απόφαση της ανάθεσης ετοιμασίας των τευχών στην Penspen (με τον ταυτόχρονο αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό) δεν ήταν δυνατόν να αποκλεισθούν όλες οι Εταιρείες με τις οποίες είχε τυχόν συνεργασθεί η Penspen στο παρελθόν. Η Penspen είχε περιστασιακή συνεργασία, εκτός της Latoka και με μέλη δύο ακόμη κοινοπραξιών από τις πέντε (5) συνολικά που υπέβαλαν προσφορά και αξιολογήθηκαν. Άλλωστε, το περιστασιακό της συνεργασίας με την Latoka αποδεικνύεται από το γεγονός ότι κατά την πρώτη φάση του διαγωνισμού οι δύο Εταιρείες Latoka & Penspen, υπέβαλαν εκδήλωση ενδιαφέροντος σε ξεχωριστά σχήματα.

3. Ο παραπάνω διαγωνισμός βρίσκεται σε εξέλιξη. Μόνο δύο από τις υποβληθείσες προσφορές κρίθηκαν τεχνικά αποδεκτές από την Penspen, με βάση τα κριτήρια αξιολόγησης που η ίδια είχε καταρτίσει και τις βαθμολογίες που είχαν εξ' αρχής τεθεί. Οστούσο η τελική εισήγηση θα γίνει από την αρμόδια Επιτροπή Διαγωνισμού μετά το άνοιγμα των οικονομικών τεχνικά αποδεκτών προσφορών. Την τελική απόφαση θα πάρει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΠΑ μετά την εξέταση των ενδεχομένων ενστάσεων και την εισήγηση του Project Manager του έργου του PLE.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

7. Στην με αριθμό 2531/126/24-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 75/20-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2531/126/24.9.1998 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων των Βουλευτών κυρίων Σπύρου Δανέλλη και Πέτρου Κουνταλάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η επιλογή της θέσης για την ίδρυση νέων φυλακών στη Συλίμνα Αρκαδίας δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα από πλευράς ΥΠ.ΠΟ. Κλιμάκιο του ΚΑΣ που μετέβη επί τόπου διεπίστωσε ότι δεν

υπάρχει άμεσο και συγκεκριμένο κώλυμα για την εγκατάστασή τους στη θέση "Χορχολός", από την οποία, όλα τα μνημεία και θέσεις που αναφέρονται στην ερώτηση των κυρίων Βουλευτών απέχουν ικανή απόσταση ώστε να μην παραβλάπτεται η πραγματική και αισθητική τους προστασία.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

8. Στην με αριθμό 2751/132/30-9-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2995/12-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της από 30-9-98 ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αλ. Παπαδόγονας στην Βουλή των Ελλήνων με θέμα τα πορίσματα της μελέτης του Πάντειου Πανεπιστημίου σας γνωρίζονται τα ακόλουθα:

Για πρώτη φορά στα χρονικά των Ενόπλων Δυνάμεων έγινε μία τόσο μεγάλης έκτασης έρευνα με τόσο σημαντικά αποτελέσματα τα οποία παρουσιάστηκαν στο ευρύ κοινό.

Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι η έρευνα δεν ανατέθηκε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο αλλά ο προγραμματισμός και η σχεδίασή της έγιναν από την Επιστημονική Επιτροπή του Επιτελείου του Υπουργού Εθνικής Άμυνας (ΕΠ.Υ.ΕΘ.Α.) ενώ η επιστημονική ευθύνη υλοποίησης της ανατέθηκε στον καθηγητή κ. Παπαστάμου Στάμο. Το ερωτηματολόγιο συντάχθηκε από ομάδα εργασίας την εποπτεία της οποίας είχε ο παραπάνω καθηγητής. Το τελικό ερωτηματολόγιο τέθηκε στην κρίση της επιστημονικής επιτροπής του ΕΠΥΕΘΑ η οποία και το ενέκρινε.

Όσον αφορά το κόστος της μελέτης, θεωρείται σκόπιμο να αναφερθεί ότι αυτό προέρχεται από την συνολική κοστολόγηση των παρακάτω εργασιών: Μετακινήσεις προσωπικού της ομάδας εργασίας σε όλους τους σχηματισμούς των Ενόπλων Δυνάμεων (Στρατό Ξηράς, Πολεμικό Ναυτικό, Πολεμική Αεροπορία) κατά την διάρκεια των έξι μηνών της διεξαγωγής της έρευνας. Διανυκτερεύσεις και έξοδα παραμονής του προσωπικού της Ομάδας εργασίας στους χώρους (μονάδες) διεξαγωγής της έρευνας, όπου έδωσαν συνεντεύξεις 12.426 στρατεύσιμοι. Κόστος προμήθειας, εκτύπωσης και μεταφοράς του εντύπου υλικού που απαιτήθηκε για την διεξαγωγή της έρευνας. Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι το ερωτηματολόγιο περιλάμβανε πάνω από 60 ερωτήσεις όπου οι στρατεύσιμοι καλούντο να δώσουν πλέον των 400 απαντήσεων σε πολλά θέματα.

Αναφορικά με τα αποτελέσματα της μελέτης, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι είναι λογικό και επόμενο, μία τόσο μεγάλης έκτασης έρευνα που γίνεται για πρώτη φορά στα χρονικά των Ενόπλων Δυνάμεων να παρουσιάζει ή και να επιβεβαιώνει στοιχεία της πραγματικότητας που μέχρι σήμερα απλώς υποθέταμε την ύπαρξή τους. Μία τέτοια επιβεβαίωση όμως, δεν μπορεί παρά να αποτελεί Εθνικό κέρδος και όχι "Εθνική ζημιά" όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Βουλευτής γιατί έτσι μιας δίνεται η δυνατότητα σαν Υπουργείο γενικότερα και σαν επιτελείο Υπουργού ειδικότερα να αξιολογήσουμε βάση πραγματικών και επιστημονικών στοιχείων το στράτευμα και να επιλέξουμε εκείνες τις τεχνικές και αποφάσεις που θα οδηγήσουν στην μεγιστοποίηση των ικανοτήτων και δυνατότητων του ανθρώπινου δυναμικού των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας.

Τέλος αναφέρεται ότι επισυνάπτεται της απάντησης πλήρης φάκελος με τα αποτελέσματα της έρευνας που έγινε σε συνεργασία με το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Ο Υπουργός

ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ"

9. Στην με αριθμό 2899/138/6-10-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 18130/27-10-98 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ως άνω ερώτησης και ΑΚΕ, με αριθμό

2899/138/6-10-98 που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κύριοι Σκρέκας Θεόδωρος, Πάππας Βασίλειος και Βυζοβίτης Χρήστος, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η Γερμανική Εταιρεία PLE είναι ο Project Manager του έργου του Ελληνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου, η οποία έχει αναλάβει τη διοίκηση και διαχείριση του έργου, σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 2115/93, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 7 του ν. 2364/95 και ισχύει σήμερα. Τον Ιανουάριο του 1998, η εν λόγω Εταιρεία εισηγήθηκε την απευθείας ανάθεση της μελέτης - προμήθειας - εγκαταστάσεως της μονάδας αφύγρανσης φυσικού αερίου στην Κοινοπραξία Ελληνική Δυναμική - Penspen - Latoka. Η PLE παρουσίασε συγκριτικά στοιχεία διαφόρων εναλλακτικών λύσεων και κατέληξε στην πρότασή της με βάση δύο παράγοντες:

α. Το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Το πρόβλημα της ποιότητας του εισαγομένου Φυσικού Αερίου σε ότι αφορά την περιεχόμενη υγρασία ήταν - και είναι - οξύ και η ανάγκη επίλυσής του επείγουσα. Είναι προφανές ότι με την απευθείας ανάθεση, στα πλαίσια της υφισταμένης ακόμη σύμβασης με την Κοινοπραξία (Αλλαγή Εργασίας), θα εξοικονομείτο χρόνος με την αποφυγή των χρονοβόρων διαδικασιών ενός διαγωνισμού.

β. Την εμπειρία και γνώση του θέματος. Η Κοινοπραξία Ελληνική Δυναμική - Penspen - Latoka ήταν ο Ανάδοχος της εργολαβίας του Μετρητικού Σταθμού Συνόρων στην οποία προβλεπόταν από την αρχή (βάσει του διαγωνισμού) και η τοποθέτηση μονάδας αφύγρανσης. Η κατασκευή της μονάδας αυτής αφαιρέθηκε από την αρχική εργολαβία διότι η Ρωσική πλευρά (προμηθεύτρια Φ.Α.) είχε διαβεβαιώσει τη ΔΕΠΑ ότι η ποιότητα του Φ.Α. ήταν πολύ καλή και έτσι δεν χρειαζόταν η προμήθεια μονάδων αφύγρανσης.

Η κατασκευή των μονάδων αυτών παρέμεινε ως δικαίωμα της ΔΕΠΑ (option) στην αρχική εργολαβία, γιατί η Εταιρεία ήθελε να διαπιστώσει πρώτα την ποιότητα του Φ.Α. και μετά να λάβει τις σχετικές αποφάσεις.

Θεωρήθηκε λοιπόν, εύλογο, ότι η Κοινοπραξία αυτή είχε την καλύτερη γνώση των υφιστάμενων συνθηκών και κατά συνέπεια τη μεγαλύτερη ικανότητα για τη διασύνδεση της νέας μονάδας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΠΑ, στη συνεδρίασή της 23-2-98, προτάσσοντας το κριτήριο της απόλυτης διαφάνειας, αλλά και εκτιμώντας ότι σε συνθήκες ανταγωνισμού θα μπορούσε να επιτευχθεί τίμημα μικρότερο από την προσφορά της Κοινοπραξίας, αποφάσισε τη διενέργεια Διεθνούς Διαγωνισμού με το σύστημα της κλειστής διαδικασίας και με δημοσίευση γενικής προκήρυξης στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό του Έργου πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσό των 1,8 δισ. δρχ. που περιλαμβάνονταν στην εισήγηση της PLE, προέκυψε από αναθεωρημένη προσφορά της Κοινοπραξίας Ελληνική Δυναμική - Penspen - Latoka και ήταν σε απόλυτη συμφωνία - τηρουμένων των αναλογιών - με την τιμή της μονάδας αφύγρανσης που περιλαμβάνεται στη σύμβαση της Κοινοπραξίας για την κατασκευή του Μετρητικού Σταθμού Συνόρων σαν προαιρετική (optional). Το Διοικητικό Συμβούλιο έκρινε ότι, υπό συνθήκες ανταγωνισμού, θα ήταν δυνατόν το τίμημα να είναι της τάξεως του 1,6 δισ. δρχ.

Στα πλαίσια της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΠΑ υπήρξε ανάγκη να ετοιμασθούν τα σχετικά τεύχη διαγωνισμού σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Για το σκοπό αυτό ζητήθηκε, μέσω της PLE, από την Ελληνική Εταιρεία ΑΣΠΡΟΦΟΣ (η οποία είναι Επιχείρηση του ευρύτερου δημόσιου τομέα) να ετοιμάσει τα τεύχη του διαγωνισμού, συμπεριλαμβανομένου και του βασικού σχεδιασμού της μονάδας αφύγρανσης, σε χρονικό διάστημα που δεν θα υπερέβαινε τον ένα (1) μήνα. Η ΑΣΠΡΟΦΟΣ δήλωσε αδυναμία να ανταποκριθεί σε διάστημα μικρότερο των 3 μηνών και κατόπιν αυτού διερευνήθηκε η δυνατότητα να ετοιμασθούν τα τεύχη διαγωνισμού από την Εταιρεία Penspen, η οποία αφ' ενός μεν έχει διεθνώς αναγνωρισμένη ικανότητα σε παρόμοιες υπηρεσίες και αφετέρου είναι απόλυτα ενημερωμένη για τις υφιστάμενες

εγκαταστάσεις του Μετρητικού Σταθμού Συνόρων. Η Penspen δέχθηκε να αναλάβει την προετοιμασία των τευχών και το βασικό σχεδιασμό της μονάδας μέσα σε διάστημα ενός (1) μηνός καθώς επίσης και την αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάθεση αυτών των υπηρεσιών στην Penspen ήταν ο αποκλεισμός της από τα περαιτέρω στάδια του διαγωνισμού στον οποίο αυτή είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον. Ο όρος αυτός έγινε δεκτός από την Penspen.

Στις υπηρεσίες της Penspen δεν περιλαμβάνονταν η κατάρτιση των κριτηρίων αξιολόγησης, αλλά μόνο ο τρόπος βαθμολόγησής τους. Στο διαγωνισμό ακολουθήθηκαν τα γενικά κριτήρια αξιολόγησης που προδιαγράφονται στη σχετική διαδικασία της PLE, όπως αυτά εξειδικεύθηκαν κατά το διαγωνισμό για το Μετρητικό Σταθμό Συνόρων.

Μετά την απόφαση της ανάθεσης ετοιμασίας των τευχών στην Penspen (με τον ταυτόχρονο αποκλεισμό της από τον διαγωνισμό) δεν ήταν δυνατόν να αποκλεισθούν όλες οι Εταιρείες με τις οποίες είχε τυχόν συνεργασθεί η Penspen στο παρελθόν. Η Penspen είχε περιστασιακή συνεργασία, εκτός της Latoka και με μέλη δύο ακόμη κοινοπραξιών από τις πέντε (5) συνολικά που υπέβαλαν προσφορά και αξιολογήθηκαν. Άλλωστε, το περιστασιακό της συνεργασίας με τη Latoka αποδεικνύεται από το γεγονός ότι κατά την πρώτη φάση του διαγωνισμού οι δύο Εταιρείες Latoka & Penspen, υπέβαλαν εκδήλωση ενδιαφέροντος σε ξεχωριστά σχήματα.

3. Ο παραπάνω διαγωνισμός βρίσκεται σε εξέλιξη. Μόνο δύο από τις υποβληθείσες προσφορές κρίθηκαν τεχνικά αποδεκτές από την Penspen, με βάση τα κριτήρια αξιολόγησης που η ίδια είχε καταρτίσει και τις βαθμολογίες που είχαν εξ' αρχής τεθεί. Ωστόσο η τελική εισήγηση θα γίνει από την αρμόδια Επιτροπή Διαγωνισμού μετά το άνοιγμα των οικονομικών τεχνικά αποδεκτών προσφορών. Την τελική απόφαση θα πάρει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΠΑ μετά την εξέταση των ενδεχομένων ενστάσεων και την εισήγηση του Project Manager του έργου του PLE.

Σας υποβάλλουμε συνημμένα τις υπηρεσιακές εισηγήσεις και αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΠΑ, σχετικά με το θέμα της μονάδας αφύγρανσης στο Στρυμνοχώρι.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

10. Στην με αριθμό 2907/140/6-10-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2907/140/6-10-98 ερώτηση ΑΚΕ που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λ. Κουρής για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Περιοχή Πεντέλης

Για την επίστευση της κατασκευής των αναγκαίων αντιδιαβρωτικών έργων κρίθηκε σκόπιμο η έκταση που κάλυπτε να διαχωριστεί σε δύο (2) τμήματα I και II, ανάλογα με την προτεραιότητα επέμβασης.

Το Τμήμα I έχει έκταση περίπου 20.000 στρεμ. και περιλαμβάνει τις πλέον ευαίσθητες περιοχές της ΝΔ Πεντέλης (Ν. Πεντέλη, Π. Πεντέλη, Ανθούσα, Παλλήνη, Πικέρμι).

Το Τμήμα II έχει έκταση περίπου 55.000 στρέμ. και εκτείνεται στη ΒΑ Πεντέλη (Ραφήνα, Ν. Βουτζάς, Ν. Μάκρη, Διόνυσος, Σταμάτα).

1.1 Τμήμα I

- Η σχετική μελέτη έχει συνταχθεί και εγκριθεί με την 3715/16-9-98 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής.

- Το κόστος των έργων, στη μελέτη, προϋπολογίζεται στα 300.000.000 δρχ.

- Τα προβλεπόμενα έργα έχουν σχεδόν κατασκευαστεί, χωρίς ακόμα να παραληφθούν.

- Η κατασκευή των έργων ανατέθηκε στους δασικούς συνεταιρισμούς, Σταυρού, Λιβαδίου και Κοκκινοπηλού, με

εμπειρία στο είδος αυτό των έργων.

1.2 Τμήμα ΙΙ

- Η σχετική μελέτη συντάσσεται και εκτιμάται να ολοκληρωθεί σύντομα.

- Το κόστος των έργων θα οριστικοποιηθεί, με την ολοκλήρωση της σύνταξης της μελέτης.

- Τα αντιδιαβρωτικά έργα, που θα περιλαμβάνονται στη μελέτη, θα καταβληθεί προσπάθεια να ολοκληρωθούν σύντομα.

- Η κατασκευή των έργων θα ανατεθεί σε έμπειρους δασικούς συνεταιρισμούς, που θα επιδείξουν ενδιαφέρον.

2. Περιοχή Αυλώνας - Χαλκούτσιου.

- Η μελέτη των αντιδιαβρωτικών έργων έχει συνταγεί και σύντομα θα εγκριθεί.

- Το κόστος των έργων, στη μελέτη, προϋπολογίζεται στα 125.000.000 δρχ.

- Τα προβλεπόμενα έργα θα καταβληθεί προσπάθεια να ολοκληρωθούν σύντομα.

- Η κατασκευή των έργων θα ανατεθεί σε έμπειρους δασικούς συνεταιρισμούς, που θα οριστικοποιηθούν με την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Κατάθεση στοιχείων

Σας στέλνουμε συνημμένα:

- Πίνακες με τα επιμέρους έργα και το κόστος τους για τις περιοχές: "Τμήμα Ι Πεντέλης" και "Αυλώνα - Χαλκούτσι", για τις οποίες οι μελέτες έχουν ολοκληρωθεί.

- Αντίγραφο της εγκριτικής απόφασης για τη μελέτη του Τμήματος Ι της Πεντέλης.

Ο Υπουργός
ΣΤΕΦ. ΤΖΟΥΜΚΑΣ"

11. Στην με αριθμό 2779/133/2-10-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 89/20-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2779/133/2-10-98 ερώτηση και Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων της Βουλευτού κ. Στέλλας Αλφιέρη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Οι πρώτες ενέργειες της Οργανωτικής Επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 είναι οι εξής: οργανωτική δομή και στελέχωση της Εταιρείας, προώθηση των απαραίτητων διαδικασιών και αποφάσεων για την ωρίμανση των Ολυμπιακών Έργων, επαφή με ΔΟΕ και Διεθνείς Ομοσπονδίες για την οριστική χωροθέτηση ορισμένων Ολυμπιακών Αθλημάτων, προετοιμασία μελέτης για τη φιλοξενία και διαμονή της Ολυμπιακής οικογένειας, επεξεργασία των κανονισμών της εταιρείας, επεξεργασία του Κατευθυντηρίου Σχεδίου (Master Plan) και επεξεργασία του Εμπορικού Σχεδίου (Marketing Plan).

2. Όλες οι διαφωνίες, αντιρρήσεις ή ενστάσεις περιβαλλοντικού χαρακτήρα λαμβάνονται υπόψη και αξιολογούνται.

3. Η επιλογή για επτά από τις εννέα διευθυντικές θέσεις στην Οργανωτική Επιτροπή έχει ολοκληρωθεί, αλλά οι σχετικές συμβάσεις δεν έχουν ακόμα συναφθεί.

4. Τα ονόματα των Διευθυντών, θα ανακοινωθούν μόλις συναφθούν οι συμβάσεις. Η επιλογή για μεν τον υποψήφιο Νομικό Σύμβουλο θα γίνει με δανεισμό από την Τράπεζα της Ελλάδος, για δε τους υπολοίπους, με προκήρυξη των θέσεων, εν συνεχεία με προεπιλογή από την εταιρεία KORN FERRY, ενώ η τελική επιλογή θα γίνει από την Επιτροπή Επιλογής Προσωπικού, κατόπιν συνεντεύξεως. Η τελική επιλογή εγκρίνεται από το Δ.Σ. της εταιρείας.

5. Η αμοιβή των Διευθυντών δεν έχει ακόμη καθοριστεί. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. δεν αμείβεται. Η απόφαση για την αμοιβή του Διευθύνοντος Συμβούλου έχει ήδη δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

12. Στην με αριθμό 2092/75/9-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 5060B/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ με αριθμό 2092/75 που κατατέθηκε στις 9-9-98 από το Βουλευτή κ. Δημήτρη Πιπεργιά σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η διάθεση των σκωριών στη θαλάσσια περιοχή του Ευβοϊκού κόλπου πραγματοποιείται σύμφωνα με Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) των Υπ. Ανάπτυξης, Εμπορικής Ναυτιλίας και Υγείας Πρόνοιας (αρ. Δ8/Γ/Φ12.3/23357/93, Δ8/Γ/Φ12.3/ 23514/95 και Δ8/Γ/Φ12.3 (21627/97). Σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις για τον έλεγχο της θαλάσσιας περιοχής του Ευβοϊκού Κόλπου έχει ανατεθεί έρευνα στο Εθνικό Κέντρο θαλάσσιων Ερευνών (ΕΚΘΕ).

Το παρόν με αντίγραφο της ερώτησης κοινοποιείται στα προαναφερθέντα Υπουργεία, προκειμένου να σας ενημερώσουν σχετικά.

Στην ΚΥΑ ΥΠΕΧΩΔΕ-ΥΒΕΤ έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του εργοστασίου παραγωγής σιδηρονικελίου της "ΛΑΡΚΟ ΑΕ", (αρ. 94281/95), η οποία στηρίζεται στις παραπάνω ΚΥΑ για τη διάθεση των σκωριών, τα μέτρα για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων στο περιβάλλον περιλαμβάνουν την επαναφορά του πυθμένα του όρμου της Λάρυμνας (περιοχή όπου γίνεται η φόρτωση των σκωριών στις φορτηγίδες για την τελική διάθεσή τους στον Ευβοϊκό κόλπο) στην αρχική του κατάσταση τουλάχιστον μία φορά το χρόνο (παρ. 4.3.3. της συν. ΚΥΑ). Η απόφαση αυτή, την οποία σας επισυνάπτουμε, ισχύει μέχρι τέλος του έτους 2000.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

13. Στην με αριθμό 8385/961/11-6-98 και 52/5/15-7-98 ερωτήσεις και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 4112/26-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις αριθμούς 8385/961/11-6-98 και 52/5/15-7-98 ΕΡΩΤ/ΑΚΕ που κατατέθηκαν στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Κεφαλογιάννη, για τα θιγόμενα σ' αυτές θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δεν έχει συνάψει καμία σύμβαση με οποιαδήποτε εταιρία του ομίλου της "INTRAKOM Α.Ε..".

2. Από τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) και ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ) έχουν συνάψει συμβάσεις με την εταιρία "INTRASOFT Α.Ε." οι οποίες και αφορούν την προμήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών. Επισυνάπτονται οι σχετικοί πίνακες, ιδιωτικά συμφωνητικά κλπ., με τα ζητούμενα στοιχεία.

3. Τέλος, από το σύνολο των Ασφαλιστικών Οργανισμών που υπάρχουν στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δεν έχει υπογραφεί καμία σύμβαση με οποιαδήποτε εταιρία του ομίλου "INTRAKOM Α.Ε." εκτός από το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) που έχει συνάψει τις από 21-12-92, 26-1-93 και 24-12-93 συμβάσεις, φωτοαντίγραφα των οποίων σας επισυνάπτουμε με τους σχετικούς πίνακες που αφορούν τα ζητούμενα στοιχεία.

Το Κέντρο Ηλεκτρονικών Υπολογιστών Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΚΗΥΚΥ) έχει συνάψει τις από 28-12-98 και 7-5-92 συμβάσεις με την εταιρεία "INTRAKOM Α.Ε." για την προμήθεια εξοπλισμού και σήμερα υπάρχουν σε ισχύ συμβάσεις συντήρησης και εξοπλισμού αυτού, αντίγραφα δε των συμβάσεων αυτών όπως και αντίγραφα των πινάκων με τα ζητούμενα στοιχεία σας επισυνάπτουμε.

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999. β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997. γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, για έκτη συνεχή χρονιά παρακολουθούμε το ίδιο κυβερνητικό σενάριο, κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού. Από τη μια μεριά επιχειρείται με λογιστικές και αριθμητικές αλχημείες να εξωραϊσούμε τα πράγματα, να εμφανίσουμε βελτιωμένους τους δείκτες της οικονομίας και γενικά να εμφυσήσουμε αισιοδοξία στον ελληνικό λαό ότι από του χρόνου τα πράγματα θα είναι καλύτερα. Από την άλλη, ακολουθείται πάντα η ίδια προσφιλή τακτική, να γίνεται προσπάθεια επίρριψης όλων των ευθυνών για τα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει σήμερα ο τόπος, στην περίοδο 1990-1993, που κυβέρνησε τον τόπο η Νέα Δημοκρατία.

Πολλές φορές σκέπτομαι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα πρέπει να μακαρίζει εαυτό, που του εδόθη αυτό το άλλοθι. Υπήρξε αυτή η διακοπή της κυβερνητικής συνέχειάς του από το 1981 κι έτσι έχει τη δυνατότητα να επιρρίπτει τις πολλές και μεγάλες ευθύνες του σε άλλους.

Αυτό το ξαναζεσταμένο φαγητό, όμως, θα πρέπει να καταλάβουν κάποια στιγμή οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ο ελληνικός λαός πλέον δεν το τρώει. Και αφού είναι τόσο πολύ επιρρεπείς στην ιστορία, θα έπρεπε να πάνε λίγο πιο πίσω. Να πάνε από το 1981 και μετά, στη δεκαετία εκείνη που αναμφίβολα απετέλεσε τη νάρκη στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας. Τότε που με τη διόγκωση του κράτους, με το βόλεμα των εκατοντάδων χιλιάδων "ημετέρων", με τις σπατάλες, δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για να φτάσουμε εκεί που είμαστε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε και μιλάμε για αποκρατικοποιήσεις. Και λέει η Κυβέρνηση ότι θέλει, ότι προτίθεται, ότι επιχειρεί αποκρατικοποιήσεις. Το ερώτημα είναι, αν έχει αυτήν τη δυνατότητα, όταν είναι γνωστό ότι σ' όλον τον ευρύτερο δημόσιο τομέα είναι βολεμένη η ραχοκοκαλιά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκατοντάδες χιλιάδες στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και είναι χαρακτηριστικό ότι στο Συνέδριο, το τελευταίο, κατά πλειοψηφία τα μέλη του ήταν υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Κατά ποίο τρόπο, λοιπόν, και κατά ποίο τρόπο, λοιπόν, και μπορεί να υπάρξει αυτή η ευρεία αποκρατικοποίηση, την οποία επαγγέλλεται, όταν είναι δεδομένο ότι όλοι αυτοί οι κύριοι λυσσώδως αντιδρούν, διότι ξέρουν ότι θα χάσουν τα κεκτημένα. Φοβάται να προχωρήσει η Κυβέρνηση στις αποκρατικοποιήσεις, διότι γνωρίζει πάρα πολύ καλά ότι τα τρακτικά, όταν τα ενοχλήσεις, δαγκώνουν. Και πολύ πιο έντονα δαγκώνουν τα διαπλεκόμενα, τα οποία βολεύονται με αυτήν την κατάσταση που, όπως είναι γνωστό, υπάρχουν οι προμήθειες, υπάρχουν οι εργολαβίες και τόσα άλλα.

Το 1990 με 1993 που επεχείρησε η Νέα Δημοκρατία πράγματι να κάνει αποκρατικοποιήσεις, θυμάστε τη λυσσαλέα αντίδραση. Το χειρότερο όμως απ' όλα είναι -και πρέπει να το θυμάστε εσείς, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- το πόσο εσείς τότε, τα στελέχη σας, πολλοί Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όχι μόνο συμπάρισαν, αλλά πρωτοστατούσαν στις αντιδράσεις οι οποίες υπήρχαν. Και θυμάστε τις συγκοινωνίες, τους Κολλάδες, τα ξεγυμνώματα των ανθρώπων και τόσα άλλα τα οποία γίνονταν.

Θέλω να ελπίζω ότι τώρα που θα γίνετε αντιπολίτευση, θα είστε περισσότερο σοβαροί περισσότερο λογικοί, να μην επαναληφθούν τα ίδια πράγματα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν σας εμπιστεύεται πλέον ο ελληνικός λαός. Ξέρετε πολύ καλά ότι οι τελευταίες δημοτικές και νομαρχιακές Εκλογές έδειξαν ότι αποτελείτε πλέον μία μειοψηφία και οι

τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν τη ραγδαία κατάρρευση, την οποία έχει το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και εμφανίζονται τα σενάρια και να γίνονται συζητήσεις γύρω από συμμαχικές κυβερνήσεις, από αλλαγή του εκλογικού νόμου και τόσα άλλα. Έχετε γίνει αναξιόπιστοι με την τακτική και την πολιτική, την οποία ακολουθείτε και σας εμπιστεύονται πλέον ελάχιστοι. Αν θα βγείτε έξω στην κοινωνία θα δείτε την πραγματικότητα, την οποία και γνωρίζετε.

Εγώ θα αναφερθώ στο λίγο χρόνο, που έχω στη διάθεσή μου, σε δύο τεράστια προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει αυτήν τη στιγμή η ελληνική κοινωνία.

Το ένα είναι το αγροτικό. Δεν ξέρω αν έχετε συνειδητοποιήσει, κύριοι, τι συμβαίνει με τον αγροτικό και τον κτηνοτροφικό κόσμο. Υπάρχει μία ραγδαία, κάθετη πτώση του αγροτικού εισοδήματος από κακούς χειρισμούς, από αδυναμίες των Υπουργών σας -οι οποίοι δεν μπόρεσαν στις Βρυξέλλες να επιτύχουν εκείνα, τα οποία μπορούσαν να επιτύχουν- από έλλειψη επενδύσεων και τόσα άλλα. Σήμερα ο Έλληνας αγρότης βρίσκεται σε τραγική κατάσταση. Το καζάνι βράζει και αν κάποια στιγμή ξεχυλίσαι, τότε θα αντιμετωπίσουμε όλοι τεράστια κοινωνικά προβλήματα, τα οποία δεν ξέρω πώς θα μπορέσει η σημερινή ιδιαίτερα Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει.

Δεν ξέρω τι θα μπορέσετε να πείτε στον Χανιώτη, παραδείγματος χάρι, πορτοκαλοπαραγωγό, ο οποίος παρέδωσε πέρσι το χειμώνα τα πορτοκάλια του για χυμοποίηση και δεν έχει πάρει ακόμα ούτε μία δραχμή. Κατά πληροφορίες δε, κάποια στιγμή θα πάρει κάποια χρήματα, που θα είναι τα μισά απ' ό,τι πήρε πέρσι. Και δεν ξέρω τι θα πείτε στον Έλληνα ελαιοπαραγωγό, ο οποίος βλέπει ότι για να αγοράσει σήμερα ένα μπουκάλι εμφιαλωμένο νερό, πρέπει να πουλήσει περίπου αντίστοιχου βάρους ποσότητα ελαιολάδου. Αυτή είναι η κατάσταση, η οποία υπάρχει.

Θα αναφερθώ, επίσης, και σε ένα άλλο τεράστιο θέμα, το οποίο αντιμετωπίζουμε σήμερα, στην εγκληματικότητα. Είναι ένα πρόβλημα, το οποίο ακουμπά ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Δυστυχώς το έγκλημα βρίσκεται σε έξαρση. Και όταν μιλάμε για εγκληματικότητα, ασφαλώς δεν εννοούμε ούτε τις πταισματικές παραβάσεις ούτε τα μικροπλημμελήματα. Εννοούμε τη βαριά εγκληματικότητα. Σήμερα υπάρχει εκρηκτική αύξηση σε κακοουργήματα ιδιαίτερα βαριά, όπως είναι οι ανθρωποκτονίες, οι ληστείες, οι κλοπές σε βαθμό κακοουργήματος και τόσα άλλα. Η αιτία που φτάσαμε σ' αυτό το κατάντημα -διότι κάποτε η Ελλάδα δεν ήταν έτσι- ασφαλώς βρίσκεται στην αδυναμία και στην ανικανότητα της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Όταν έχετε οδηγήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και η Κυβέρνησή σας, την Ελληνική Αστυνομία να είναι πλέον εντελώς αναξιόπιστη και ανίκανη να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, τότε ασφαλώς είναι ενδεχόμενο να αντιμετωπίσουμε ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα πάνω στο θέμα που λέγεται εγκληματικότητα. Έχετε κάνει επιστήμη τον κομματισμό. Πρόσφατα πριν από ένα χρόνο περίπου, είδαν το φως της δημοσιότητας κάποιες λίστες όπου αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας εχαρακτηρίζοντο ανάλογα με τα φρονήματα και τη δυνατότητα συνεργασίας, που είχε μαζί τους η εξουσία: δεξιός, δημοκρατικός, συνεργάσιμος, μη συνεργάσιμος. Και αυτές οι λίστες απεδόθησαν σε κάποιον συγκεκριμένο αξιωματικό, ο οποίος εν τέλει τιμωρήθηκε, πλην όμως δεν ήταν λίστες με πρωτοβουλία μόνον αυτού του αξιωματικού, αλλά δυστυχώς απεκαλύφθη ότι ευθύνετο και η πολιτική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας.

Είναι ο κομματισμός, λοιπόν, από τη μία μεριά και από την άλλη ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζετε τα τεράστια οικονομικά προβλήματα, τα οποία έχει σήμερα ο καθένας, ο οποίος υπηρετεί στην Ελληνική Αστυνομία. Σκύψτε επιτέλους και δείτε το πρόβλημα. Δεν μπορείτε να ζητάτε και να θέλετε από τον Έλληνα αστυνομικό να είναι έντιμος, να του δίνετε μισθούς πείνας και να μην του επιτρέπετε να κάνει δεύτερη δουλειά, διότι αν εργασθεί σε δεύτερη δουλειά, τότε διαπράτ-

τει πειθαρχικό αδίκημα.

Από εκεί και πέρα, η υλικοτεχνική υποδομή της Ελληνικής Αστυνομίας είναι σε απαράδεκτη κατάσταση. Δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν σήμερα τον εγκληματία, ο οποίος ασφαλώς χρησιμοποιεί και έχει στη διάθεσή του μέσα, με τα οποία μπορεί να διαπράξει το έγκλημα και να μείνει εν τέλει ατιμώρητος.

Δυστυχώς ο Προϋπολογισμός τον οποίο καλούμαστε να ψηφίσουμε δεν βλέπω να έχει τέτοια κονδύλια, με τα οποία θα μπορούσε να είναι κανείς αισιόδοξος ότι έστω κατ' ελάχιστο θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν αυτά τα προβλήματα.

Ως εκ τούτου, τον Προϋπολογισμό σας, κύριοι της Κυβέρνησης, εμείς δεν μπορούμε να τον ψηφίσουμε και τον καταψηφίζουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ανέστης Σαατσόγλου έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο υπό ψηφισή Προϋπολογισμός οικονομικού έτους 1999 είναι ένας προϋπολογισμός αναγκαίος, ρεαλιστικός, εκτελεστέος, όπως και οι προϋπολογισμοί των προηγούμενων ετών των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και ενταξιακός με κατεύθυνση την Οικονομική Νομισματική Ένωση, για να μπορέσει να ολοκληρωθεί η μεγάλη προσπάθεια που ξεκίνησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., βγάζοντας την οικονομία μας από την βαθιά κρίση και ύφεση, από τις εγγενείς αδυναμίες της, από τις οποίες μαστιζόταν επί σειρά ετών, έτσι ώστε ξεπερνώντας σήμερα αυτές τις δυσκολίες, να μπορεί πλέον μετά βεβαιότητας η πατρίδα μας να μπει ως ισότιμο μέλος και ως ίσος εταίρος στην ΟΝΕ την 1.1.2001, για να έχουμε το ΕΥΡΩ, όπως θα το έχουν όλοι οι Ευρωπαίοι εταίροι μας, που έκαναν τις σωστές προσπάθειες προς την κατεύθυνση αυτή.

Έτσι, λοιπόν, στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής εντάσσεται και ο κρατικός Προϋπολογισμός 1999. Παρ' ότι στην οικονομία και την πολιτική όλα τελούν υπό αίρεση, καθώς κρίνονται εκ του αποτελέσματος, ο φεινός Προϋπολογισμός δείχνει ότι η Κυβέρνηση επιχειρεί την εφαρμογή ενός νέου μίγματος οικονομικής πολιτικής που μπορεί να διασφαλίσει την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και ταυτόχρονα να ικανοποιήσει ορισμένα από τα πλέον πληττόμενα κοινωνικά στρώματα.

Αν εγκαταλείψει κανείς τη μικροπολιτική προσέγγιση των μεγεθών της οικονομίας, αλλά και την ατελέσφορη λογική της παροχολογίας, μπορεί να ισχυριστεί βάσιμα πως ο νέος Προϋπολογισμός δύναται να εκπληρώσει σε ικανοποιητικό βαθμό αυτό που αποτελεί κεντρικό στόχο όλων σχεδόν των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, ήτοι την απρόσκοπτη πορεία προς το ενιαίο νόμισμα, χωρίς όμως να αφανιστούν οι οικονομικά υποβαθμισμένες κοινωνικές ομάδες.

Η προσήλωση που επιδεικνύει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη λογική της σκληρής δραχμής και της σφικτής δημοσιονομικής πολιτικής, φαίνεται ότι αποδίδει αποτελέσματα, καθώς και ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας κ. Παπαδημός δήλωσε ότι η συνέχιση αυτής της πορείας θα μας οδηγήσει σε πληθωρισμό μικρότερο του 2% με το τέλος του 1999.

Εξ αντικειμένου, λοιπόν, κάτι τέτοιο σημαίνει πως θα σημειωθεί και στη χώρα μας σημαντικότερη μείωση των επιτοκίων, άρα φθηνότερο χρήμα για τις επιχειρήσεις και φθηνότερα δάνεια για τους πολίτες. Οι μισθοί για το επόμενο έτος θα φθάσουν με την ωρίμανση του 4%, γεγονός που κρίνεται αρκετά ικανοποιητικό.

Πρέπει να αναφερθεί επίσης το γεγονός ότι δεν επιβάλλονται νέοι φόροι, ενώ αυξάνονται τα κονδύλια στην υγεία, στην παιδεία, στην απασχόληση και στην εθνική άμυνα, δηλαδή σε εξαιρετικά σημαντικούς τομείς που αφορούν την βελτίωση της ποιότητας ζωής του πολίτη, τη βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη, τη μόρφωσή του, την εθνική ασφάλεια.

Έτσι, λοιπόν, ο παρών Προϋπολογισμός διαθέτει και ένα σαφή πολιτικό χαρακτήρα. Εμφανίζει το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης, χωρίς να διασαλεύεται η πορεία της χώρας προς την ΟΝΕ.

Οι βασικοί στόχοι του Προϋπολογισμού είναι:

Πρώτον, η αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος στο 4,8% του ΑΕΠ.

Δεύτερον, ο περιορισμός του ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης στο 4% του ΑΕΠ και της γενικής κυβέρνησης στο 1,9% του ΑΕΠ.

Τρίτον, η περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού στο 2%, στο τέλος του 1999.

Τέταρτον, η συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών με το πρόγραμμα μετοχοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων των δημοσίων επιχειρήσεων, τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων και τα μέτρα εξυγίανσης και αναβάθμισης του δημοσίου τομέα.

Πέμπτον, η μείωση της έμμεσης φορολογίας σε αρκετές κατηγορίες αγαθών, ώστε να επιταχυνθεί η πτώση του πληθωρισμού και, σε συνδυασμό με τη μείωση των δανειακών αναγκών του δημοσίου, να ενισχυθεί η αποκλιμάκωση των επιτοκίων.

Η πιστή εκτέλεση του νέου Προϋπολογισμού και η επιτυχής υλοποίηση των παραπάνω διαρθρωτικών μεταβολών εγγυάται την πορεία της χώρας μας στην ΟΝΕ, ενισχύει τη θέση της ελληνικής οικονομίας στη διεθνή σκηνή και αναδεικνύει το χαρακτήρα της κοινωνίας συνοχής και αλληλεγγύης, που θέλουμε να οικοδομήσουμε.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις μεγάλες προκλήσεις και στις ευκαιρίες που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ βαθύτατο χρέος μου, επειδή κατάγομαι και εκπροσωπώ, κατά κύριο λόγο, αγροτικό νομό, το Νομό Δράμας, να αναφερθώ με την ομιλία μου αυτή, στο λίγο χρονικό διάστημα που έχω σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, στον αγροτικό τομέα.

Όπως είναι γνωστό, η σημασία του αγροτικού τομέα στην εθνική μας οικονομία συνεχίζει να είναι μεγάλη και σημαντική. Η αγροτική μας οικονομία συνεχίζει να εξασφαλίζει την απασχόληση του 22% του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας και συμβάλλει με ποσοστό πάνω από 20% στις εξαγωγές μας.

Βασικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για το 1999, θα πρέπει να είναι απαρέγκλιτα -κάνω κάποιες προτάσεις, τις οποίες θέλω και θα πρέπει, νομίζω, η Κυβέρνηση να λάβει υπόψη- ο εκσυγχρονισμός και η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, η δημιουργία επαγγελματία αγρότη με πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες, η καλύτερη εμπορική αξιοποίηση της παραγωγής, η περαιτέρω ενίσχυση του νέου αγρότη, η μείωση των επιτοκίων της Αγροτικής Τράπεζας περαιτέρω, η μείωση, η συρρίκνωση του κόστους παραγωγής με πραγματική σημαντική μείωση της τιμής του καυσίμου, ο πραγματικός και συστηματικός έλεγχος και η συγκράτηση της τιμής των λιπασμάτων, του πολλαπλασιαστικού υλικού, των φυτοφαρμάκων κλπ, η ύπαρξη αγροτικής υποδομής σε γεωτρήσεις, φράγματα κλπ, η επιτάχυνση και ολοκλήρωση των αναδασμών -υπάρχει πρόβλημα και κάποια σημαντική καθυστέρηση στη βόρεια Ελλάδα- η αύξηση των ποσοστώσεων των αγροτικών προϊόντων για την πατρίδα μας, μέσω των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η λύση για την εξασφάλιση κονδυλίων προς ενίσχυση των μονοκαλλιεργητών, -ειδικότερα της βόρειας Ελλάδας με τις ειδικές κλιματολογικές συνθήκες, παραδείγματος χάριν πατάτα Κάτω Νευροκοπίου, Έβρου κλπ. όταν πλήττεται η παραγωγή τους από τις καιρικές συνθήκες- ο άμεσος και διαρκής έλεγχος των εισαγωγών αγροτικών προϊόντων, ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα στην απορρόφηση των δικών μας αγροτικών προϊόντων από την εσωτερική αγορά.

Επίσης η ύπαρξη μηχανισμού από πλευράς του κράτους και από τον Οργανισμό ΕΛ.ΓΑ., στο να καταβάλλονται άμεσα οι επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων και οι αποζημιώσεις καταστροφής τους από θεομηνίες. Στους παραγωγούς αγρότες μας, αυτήν τη στιγμή, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στη βόρεια Ελλάδα και στη Δράμα με το βαμβάκι, λόγω της πρόσφατης θεομηνίας και των πλημμυρών.

Η στήριξη του μειούμενου αγροτικού εισοδήματος, ιδίως σε ορισμένες κατηγορίες μικρών παραγωγών διαφόρων προϊό-

ντων, όπως ο καπνός, η πατάτα, το βαμβάκι, τα σιτηρά, το καλαμπόκι, τα οπωροκηπευτικά κλπ. Η στήριξη του αγροτικού εισοδήματος των παραγωγών των παραμεθωρίων περιοχών, με κατ' εξαίρεση επιπλέον αυξημένες επιδοτήσεις για τα προϊόντα τους, χαμηλότοκα δάνεια, ειδικές ρυθμίσεις χρεών, φτηνό πετρέλαιο, ενίσχυση των δημοσίων υπηρεσιών και της ΑΤΕ, με στελέχη που θα μένουν στις παραμεθωρίες περιοχές κοντά στους αγρότες. Μόνο έτσι μπορούμε να κρατήσουμε τον πληθυσμό μας και τους νέους αγρότες μας στον τόπο καταγωγής τους και στον τόπο εργασίας τους, παρέχοντάς τους απασχόληση.

Η εθνική στήριξη των τιμών και των εισροών της γεωργικής παραγωγής, οι επενδύσεις στον πρωτογενή αγροτικό τομέα. Πρέπει τέλος, να προσεχθεί σχολαστικά από την Κυβέρνηση η εθνική στρατηγική για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη, για να μπορέσουν να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι και προτεραιότητες, αλλά και για να υπάρχει μια πρωτογενής παραγωγή που θα είναι ανταγωνιστική, επιδιώκοντας την ποσότητα, την εύστοχη επιλογή της καλλιέργειας, την ποιότητα, το χαμηλό κόστος και την αναβάθμιση των δικτύων διάθεσης των προϊόντων της.

Τέλος, η επέκταση του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, δηλαδή του ΕΚΑΣ και στους χαμηλοσυνταξιούχους αγρότες του ΟΓΑ. Σε πολύ σωστό επίσης δρόμο φαίνεται ότι βρίσκεται η Κυβέρνηση στην αντιμετώπιση της ανεργίας, λαμβάνοντας μέτρα για το 1999, ώστε να ανακουφίσει τους ανέργους και ειδικότερα τους ανέργους νέους μας.

Προβάλλει "Ασπίδα" τριακοσίων δισεκατομμυρίων (300.000.000.000) δραχμών, κατά της ανεργίας, με στόχο τη δημιουργία διακοσίων εξήντα χιλιάδων (260.000) νέων θέσεων εργασίας μέσα από διάφορα προγράμματα που θα υλοποιήσει και θα εφαρμόσει. Δημιουργούνται μέσα στο 1999 εκατόν δέκα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, με το πρόγραμμα "Νέοι στην ενεργό ζωή", είκοσι πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας, με το πρόγραμμα "Ξανά στη δουλειά" για μακροχρόνια ανέργους.

Τρισημί χιλιάδες θέσεις εργασίας, με το πρόγραμμα εργασιακής εμπειρίας "stages", δεκαέξι χιλιάδες θέσεις εργασίας με το πρόγραμμα κατάρτισης ανέργων, εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και ΔΕΚΟ με το πρόγραμμα κατάρτισης, δημιουργία θέσεων εργασίας για ειδικές κατηγορίες ατόμων - κοινωνικού αποκλεισμού, παλλιννοστούντων Ποντίων, ψυχικής υγείας, τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιες θέσεις με το πρόγραμμα των τοπικών συμφώνων απασχόλησης κλπ.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κλείνοντας, καλώ τους συναδέλφους να υπερψηφίσουν τον Προϋπολογισμό έτους 1999, ώστε να μπορέσει η πατρίδα μας να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών, να μπορέσει η πατρίδα μας να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της χαραυγής του 21ου αιώνα, για να καταστεί έτσι η Ελλάδα μας σύγχρονη, ανταγωνιστική και ισχυρή μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Γεώργιος Ρόκος, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλος ένας προϋπολογισμός, αντιγραφή του προηγούμενου σε φιλοσοφία αλλά και αριθμούς.

Θα κάνω μία βασική παρατήρηση. Αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως ίσως και οι προηγούμενοι σε μια πορεία ενταξιακή προς την ΟΝΕ, διακρίνεται από μία εξωστρέφεια, η οποία ομολογήθηκε εξάλλου ευθύς εξ αρχής από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας της Κυβέρνησης ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός εν όψει της ΟΝΕ.

Είναι ένας Προϋπολογισμός ουσιαστικά απολογητικός σε ονομαστικούς δείκτες εν όψει της σύγκλισης, χάνοντας το στόχο του που αφορά αυτό καθ' εαυτό τη δική μας εθνική πορεία, τη δική μας οικονομική ανάπτυξη και το μέλλον της χώρας σε ένα διεθνές πεδίο, όπου επιδιώκεται από το παγκόσμιο κεφάλαιο η φιλελευθεροποίηση του παγκόσμιου εμπορίου, η κυριαρχία της

ΠΟΕ της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εμπορίου έναντι της ΟΝΕ, με συνέπεια -είναι γνωστά αυτά- την άρνηση της Αγγλίας να συμμετέχει στην ΟΝΕ, την άρνηση -τον τελευταίο καιρό διαφαίνεται- της Γερμανίας, η οποία δηλώνει πως δεν θέλει να θυσιάζει την οικονομική της κυριαρχία στο όνομα ενός υπερεθνικού συνόλου, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έτσι επιτείνεται η αβεβαιότητα για το μέλλον της ίδιας της χώρας μας.

Συντηρητικοί, ψευτοεκαυχρονιστές, αυτοαποκαλούμενοι σοσιαλιστές, χωρίς εθνική ευθύνη, στρατηγική και όραμα, χωρίς προοπτική, ηττοπαθείς, επιδοτούμενοι απεμπολείτε την εθνική ευθύνη, την ευθύνη ενός εθνικού σχεδιασμού, να προγραμματίσει, να πετύχει την ανάπτυξη της δικής μας οικονομίας, της δικής μας χώρας, ενώ έχετε την ίδια στιγμή την εντολή του ελληνικού λαού για τη διακυβέρνηση της δικής μας χώρας, μιας χώρας που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας, που έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα, το δικό μας καλύτερο ήλιο, τη δική μας λαμπερή θάλασσα, τα βουνά και τους κάμπους, τους ποταμούς, τον ορυκτό πλούτο, την δική της γεωγραφική θέση, το δικό μας πολιτισμό και τη δική μας ιστορία.

Γι' αυτό σας προσκαλώ να δείτε προς τα μέσα την Ελλάδα για να είσθε ισχυροί προς τα έξω, για να δικαιούσθε να μιλάτε για ισχυρή Ελλάδα.

Δεν θέλουν, δεν πρέπει να θέλουν, οι Έλληνες να είναι οι φτωχοί συγγενείς, οι επιδοτούμενοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι τελευταίοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μην τους εθίζετε στο χάσιμο της εθνικής αξιοπρέπειας, γιατί έτσι θα τους οδηγήσετε στο χάσιμο της εθνικής κυριαρχίας, στο όνομα της πολιτικής σας κυριαρχίας, στο όνομα της κομματικής σας κυριαρχίας, της κυριαρχίας των ολίγων, των ολίγων του κεφαλαίου, του κεφαλαίου που δεν είχε ποτέ πατρίδα, δεν είχε ποτέ ιδανικά, που σήμερα με την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας έχει σαν εξέλιξη να οδηγεί σιγά-σιγά στα διεθνή χρηματιστήρια, να οδηγεί τις κοινωνίες των λαών της Ευρώπης, αλλά και του κόσμου κάθε μέρα στην εξαθλίωση.

Για να μη μιλούμε φιλοσοφικά, για να μην νομίζετε ότι έχουμε μόνο τον πολιτικό λόγο και δεν έχουμε την πρόταση, δεν έχουμε ανάλυση, ας αρχίσουμε τομέα προς τομέα.

Η βιομηχανία της χώρας μας, που γεννήθηκε στη χώρα μας μεταπολεμικά χωρίς μεγαλοαστική τάξη και βασίστηκε στην πολιτική διαπλοκή και στην επιδότηση, έφαγε τις μεταπολεμικές ενισχύσεις και τις έκανε θαλασσοδάνεια και εφοπλιστικές εταιρείες, οι μόνες που ίσως πέτυχαν και είναι κερδοφόρες, αλλά αλλάζουν όποτε θέλουν σημαία και έχουν λίγη σημασία έτσι για την ανάπτυξη της δικής μας οικονομίας. Οι άλλες βιομηχανικές εταιρείες μετέφεραν χρόνια τώρα τα κέρδη τους εκτός Ελλάδος και οδήγησαν σε χρεοκοπία το κράτος, στην υποχρέωση της κρατικοποίησης στη δεκατία του 1970.

Το κράτος, οι κυβερνήσεις, έρμαιες του πελατειακού συστήματος που εφάρμοσαν οι πολιτικοί μας, τις ξαναοδήγησαν σε κρίση. Και σήμερα, ξαναμιλούν για ιδιωτικοποίηση δίνοντάς τις διά της διαπλοκής που κυριαρχεί δυστυχώς σήμερα στη χώρα μας, διαπλοκής της πολιτικής και των οικονομικών συμφερόντων, πολλές φορές στους ίδιους φορείς, αλλά και σε νέα τζάκια που δημιούργησαν εν τω μεταξύ χωρίς ελπίδα, χωρίς όραμα τα τελευταία χρόνια όλος ο κομματικός μηχανισμός, όλα τα κόμματα ίσως και όλες οι κυβερνήσεις.

Γι' αυτό, η πρόταση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. που παραμένει είναι ούτε μόνο ιδιωτική επιχείρηση ούτε μόνο κρατική επιχείρηση, αλλά συνύπαρξη σε ένα νέο στρατηγικό συνδυασμό ανάπτυξης και ασφάλειας για την πορεία του τόπου. Πάταξη της διαπλοκής, για να αποκτήσει αξιοπιστία ο πολιτικός μας ρόλος και ο ρόλος των κομμάτων και η δημοκρατική μας πορεία, για να κυβερνούν οι πολιτικοί και τα κόμματα που εκλέγει κάθε φορά ο λαός. Όχι στον έλεγχο των πολιτικών ηγεσιών από εξωθεσμικούς παράγοντες, όχι στο πολιτικό παράδοξο της εποχής μας -και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη- να βλέπει κανείς στις εθνικές εκλογές τους βιομήχανους να στηρίζουν τους σοσιαλιστές.

Πιστεύει κανείς λίγο σ' αυτήν την πορεία του βιομηχανικού

κεφαλαίου. Φοβάται περισσότερο, η μικρομεσαία μεταποιητική επιχείρηση, η οποία είναι ο κορμός της δικιάς μας ανάπτυξης, η οποία απασχολεί έμμεσα ή άμεσα το 54% του ελληνικού λαού. Θέλει προσοχή, θέλει στοργή και στήριξη, θέλει σχέδιο για την ανάπτυξη. Η προοπτική της είναι μεγάλη.

Θα κάνω ανά δεκαετία μια αναφορά. Τη δεκαετία του 1970 ήμασταν εισαγωγείς καταναλωτικών αγαθών. Παπούτσια, έπιπλα, υφάσματα και ρούχα, ήταν όλα εισαγωγής και είχαν τη δικιά τους ετικέτα, "Made in Italy" κλπ.

Τη δεκαετία του 1980 με μια άλλη φιλοσοφία και με μια άλλη προσέγγιση, με ένα άλλο κλίμα, όπου ο λαός είχε πιστέψει στη λαϊκή συμμετοχή, πολλά ανατράπησαν και έτσι η μικρομεσαία επιχείρηση όχι μόνο ικανοποίησε την εγχώρια αγορά, αλλά σιγά-σιγά έγινε και εξαγωγική.

Οι Έλληνες ξαναπαυλούσαν παπούτσια στην Ιταλία. Κάναμε εξαγωγές επίπλων στην Ιταλία. Γεμίσαμε τη Γερμανία με δικά μας υφάσματα. Για να έρθει η δεκαετία του 1990, της πολιτικής φιλοσοφίας, της συντήρησης και του ψευδοεκσυγχρονισμού να τα γυρίσει όλα πίσω. Εκατόν είκοσι χιλιάδες επιχειρήσεις κλείσαν τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Βλέπει κανείς με λύπη ερειπωμένα κτίρια και βιοτεχνίες που θα είχαν δώσει ανάσα στην ύπαιθρο. Γιατί έγινε άραγε αυτό; Έγινε από τη δική σας πολιτική, κύριοι. Δεν πιστέψατε σε αυτήν την πορεία και την αλλαγή. Δεν πιστέψατε στην ικανότητα του Έλληνα να παράγει. Δεν καταλάβατε ότι μικρή και μεσαία επιχείρηση του μικρού μεγέθους έχει διεισδυτικότητα, έχει ευελιξία, έχει ικανότητα και προοπτική. Κυρίως την υπονομεύσατε με την εισοδηματική σας πολιτική, όταν περιορίσατε χωρίς να σκεφθείτε το γιατί, ίσως γιατί έτσι σας το είπαν κάποιοι, τους μισθούς στους εργαζόμενους και στους μισθωτούς, στους συνταξιούχους, στους αγρότες. Δημιουργήσατε μία άπνοια στην αγορά. Υπονομεύσατε την ίδια την αγορά, τη συρρικνώσατε. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες κυρίως παράγουν προϊόντα ευρείας λαϊκής κατανάλωσης άρχισαν να μπαίνουν σε κρίση. Δεν καταλάβατε την ίδια στιγμή πως το τραπεζικό σύστημα υπονομεύει την ανάπτυξη της δικής μας οικονομίας.

Αλήθεια γνωρίζετε πώς γίνονται οι συναλλαγές σήμερα μεταξύ των επαγγελματιών, των βιοτεχνιών, αλλά και των καταναλωτών πολλές φορές, ακόμα και στο Ρενοπούλι. Με πλαστό χρήμα, με γραμμάτια και κυρίως επιταγές. Εγώ σαν επαγγελματίας δεν εισπράττω ούτε το 1% των εισπράξεων σε μετρητά. Ξέρετε τι γίνεται με αυτό; Η ίδια η τράπεζα με αυτά τα επιτόκια υπονομεύει από την αρχή την ίδρυση μιας επιχείρησης. Στην πορεία εκμεταλλεύεται και το εμπόριό της.

Ξέρετε πως όλοι σήμερα, κύριε Υπουργέ, κάνουν προεξοφλήσεις γραμματίων και επιταγών για να μπορέσουν να κινηθούν στην αγορά. Έχετε διανοηθεί πως αυτή η πολιτική είναι αντιαναπτυξιακή και οδηγεί στη συγκέντρωση κεφαλαίων; Το ξέρετε ότι και οι δικές μας τράπεζες του δικού μας μεγέθους, το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι το μεσολαβητή της συγκέντρωσης των κεφαλαίων και της διακίνησης και συγκέντρωσης σε αυτές τις μεγάλες χρηματιστηριακές αγορές της Ασίας, της Ευρώπης, της Αμερικής. Γνωρίζετε αλήθεια πόσες επιταγές σφραγίζονται καθημερινά; Έχετε διανοηθεί ότι με αυτήν την εξέλιξη δεν θα μείνει καμία, μα καμία επιχείρηση και κανένα μαγαζί όρθιο; Τις υπονομεύσατε με το φορολογικό σας σύστημα, τα αντικειμενικά κριτήρια, το μοναδικό συντελεστή του 35%, τα αντικίνητρα, και όχι κίνητρα, για τις συγχωνεύσεις μικρών και μεσάων επιχειρήσεων.

Αυτές είναι αλήθειες και είμαι σίγουρος ότι αυτά που λέω τα καταλαβαίνει ο κάθε έμπορος που με ακούει, ο κάθε μικρός και μεσαίος επαγγελματίας, σαν και εμένα.

Αλήθεια μίλησα προηγουμένα φιλοσοφικά για το βουνό και τη θάλασσα της Ελλάδας και κάποτε μιλάγαμε όλοι μαζί για το ρόλο της Ελλάδας στον παγκόσμιο τουρισμό. Βαπτίσατε, το 1994, το Λιβανό σοσιαλιστή και τον κάνατε Υπουργό Τουρισμό, για να σχεδιάσει τα δώδεκα, δεκατέσσερα ή δεκαέξι καζίνο. Αλλά και σε αυτό είσατε ανίκανοι.

(Στο σημείο αυτή την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Στήσατε στη Θεσσαλονίκη το Χαγιάτι για να είναι κοντά στην πρόσβαση της αγοράς, στο μεροκαματιάρι που τον ξεζουμίζει καθημερινά γιατί τον έχετε εθίσει στον τζόγο. Και υπονομεύσατε το Πόρτο Καράς που είχε μία ιστορική πορεία, άρα και τουριστική δράση. Και σήμερα κλείνει με συνέπεια για να μείνουν εξακόσιοι πενήντα χιλιάδες άνθρωποι άνεργοι.

Αλήθεια, αυτό σημαίνει τουρισμός; Αυτό σημαίνει αξιοποίηση του βουνού και της θάλασσας; Πού είναι τα συνεδριακά κέντρα, οι μαρίνες που θα κάναμε;

Κοιτάτε να δείτε. Έχει χαθεί το τρένο γιατί και οι λίγες ξενοδοχειακές μονάδες που στήσαμε, από τον έλεγχο που γίνεται από τον ΕΟΤ, διαπιστώνουμε ότι παραλείπουν και φοροδιαφεύγουν. Μία είναι η λύση και κάποτε το λέγαμε όλοι μαζί. Ο αγροτουρισμός. Η πρόσβαση του τουρίστα και στο βουνό και στη θάλασσα. Να γίνουν τα σπίτια ξενοδοχεία. Να ανοίξουν οι παραλίες με τη βοήθεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που πρέπει να χρηματοδοτείται για να διαμορφώνει ένα άλλο κλίμα, έναν άλλο αέρα στην ύπαιθρο. Το έχουν κάνει οι άλλες χώρες, κύριε Υπουργέ. Και στην Ιταλία και στη Γαλλία και στην Ισπανία που είναι μεσόγειες χώρες. Εσείς διά της διαπλοκής, όμως, των αδειών των καζίνο και των μεγάλων ξενοδοχειακών μονάδων, κερδίζετε. Ποιοι όμως; Αυτοί που τολμάτε να είστε διαπλεκόμενοι.

Θέλησα να αφήσω τελευταίο τον αγροτικό τομέα γιατί αφορά το 22% του ελληνικού πληθυσμού. Αφορά την εθνική μας αξιοπρέπεια, αφορά την προστασία των εθνικών μας συνόρων, αφορά τέλος πάντων την πορεία μιας χώρας που με τις κλιματολογικές συνθήκες που έχει, έχει ευθύνη για μια σύγχρονη αγροτική παραγωγή.

Δεν τολμήσατε. Καταργήσατε ακόμα και το ΕΘΙΑΓΕ, το Εθνικό Ινστιτούτο Γεωλογικών Ερευνών, που βεβαίως και αν το είχατε σε λειτουργία δεν θα κάνατε και τίποτα. Του είχατε έναν προϋπολογισμό επτακόσια σαράντα εκατομμύρια (740.000.000) δραχμές το χρόνο λες και ήταν ομάδα της Β' Εθνικής Κατηγορίας. Και έτσι έρευνα δεν κάναμε και σπόρους δεν βγάζουμε. Κάνουμε μόνο εισαγωγή σπόρων. Έτσι, όμως, υπονομεύουμε την απόδοση της γεωργικής μας παραγωγής.

Οι Ολλανδοί, βόρεια χώρα, πήρε τη δική μας αγορά, την αγορά του Μονάχου, που την είχαμε για χρόνια στο χέρι μας. Γιατί; Γιατί ενώ μέχρι πρότινος μας έδιναν σπόρους, τώρα συνεχίζουν και έχουν μονοπώλιο πάλι στους σπόρους, αλλά με υβρίδια αντιπαραγωγικά. Και κατέβηκαν οι παραγωγές μας από τους δεκαοχτώ τόνους στην Κρήτη ανά κλειστό στρέμμα, στους δέκα τόνους.

Όταν σας έδιναν χρήματα για αναδιάρθρωση των καλλιεργειών αντί να την προχωρήσατε την υπονομεύσατε μέσα από πελατειακές σχέσεις, μέσα από άνομες επιδοτήσεις. Και έτσι ενώ στα εσπεριδοειδή, παραδείγματος χάρη, οι Ισπανοί έκαναν αναδιάρθρωση καλλιεργειών και έβγαλαν νέες ποικιλίες που ανταποκρίνονταν στις απαιτήσεις και στο είδος της αγοράς της Ανατολικής Ευρώπης και της Ρωσίας, σήμερα βγήκαμε από το παιχνίδι. Διότι διατηρούμε ακόμα τα μέρλιν που είναι ευμεγέθη και μη προοπτικά στην αγορά και έχουν διάρκεια ζωής και αντοχής δύομισι μήνες, σε αντίθεση με τις ποικιλίες της Ισπανίας που έχουν αντοχή οχτώ μήνες. Λέω παραδείγματα για να είναι κατανοητά.

Στον αγροτικό τομέα το τραπεζικό σύστημα είναι αυτό το οποίο βρίσκεται σε αδιέξοδο γιατί έχει αναγκαστεί μέσα από τις δικές της χρηματιστηριακές λογικές σιγά-σιγά να βάζει χέρι στα κτήματα των αγροτών. Δειγματοληπτικά, λέει, με ένα ποσοστό 2% κάθε Αγροτική Τράπεζα προχωράει σε δημεύσεις περιουσιών, ακόμα και αγροτικών σπιτιών.

Είχα χθες πάλι ένα τηλεφωνικό παράδειγμα -και κάθε μέρα έχω και ένα- όπου πήραν και σπίτια από ανθρώπους ημιπαράλυτους, γιατί είναι ημιπαράλυτοι οι ίδιοι στη λογική να μπορέσουν πράγματι να στηρίξουν τον Έλληνα αγρότη.

Αλήθεια το ξέρετε πως το 60% των δανείων είναι ληξιπρόθεσμα; Το ξέρετε ότι με αυτήν τη λογική των παρατοκίων δεν υπάρχει ελπίδα και σωτηρία; Συσσωρευτικά πέρυσι με μία διαδικασία που με έκανε να ντραπώ σαν Βουλευτής, χάρισατε εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια

(170.000.000.000) δραχμές σε συνεταιρισμούς, δικά σας κομματικά μαγαζιά για να διατηρείστε στην εξουσία. Και η μεγάλη σας επιτυχία στο νέο Υπουργό της Γεωργίας που ανακοινώθηκε προχθές, ήταν ότι έπεισε πολιτικά την Ευρωπαϊκή Ένωση να μας επιτρέψει να νομοθετήσουμε, να τους τα χαρίσουμε, δηλαδή γιατί αυτό απαγορεύεται.

Έχουμε, όμως, εγκαταλείψει το μεμονωμένο αγρότη, το μικρό αγρότη της επαρχίας, που δεν του έχουμε δώσει και καμία άλλη διέξοδο. Δεν έχουμε επιτρέψει στη μικρή μονάδα, στη μικρομεσαία επιχείρηση που λειτουργούσε δίπλα από το χωριό, να τον απασχολήσει, να του δώσει διέξοδο, έστω και στη λογική των συμπληρωματικών εισοδημάτων. Δεν αναπτύξαμε, όμως, είπα νωρίτερα, τον τουρισμό που είναι και αυτό μέσα στη λογική των συμπληρωματικών εισοδημάτων της υπαίθρου. Τον αφοπλίσαμε.

Αλήθεια, δεν καταλαβαίνετε ότι οδηγείτε σε αδιέξοδο; Τι θα κάνετε δηλαδή; Θα αφήσετε την Αγροτική Τράπεζα να πάρει όλα τα χωράφια; Θα αφήσετε τις εμπορικές τράπεζες να πάρουν όλες τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Να τις κάνουν τι; Δεν καταλαβαίνετε ότι με τη λογική σας έχετε αυτοεγκλωβιστεί; Όμως, όπως είπα από την αρχή, δεν πιστεύετε πραγματικά στην αυτόνομη πορεία της χώρας. Είστε επιδοτούμενοι, γιατί μέσα από αυτήν τη λογική, είστε και συντηρούμενοι. Συντηρείστε έτσι στην εξουσία.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, δείτε κατάματα τις πολιτικές σας ηγεσίες. Ελέγξτε τις. Περιορίστε τις. Μη δέξεστε αυτήν την πολιτική πραγματικότητα των εκβιασμών και των διλημάτων. Πρέπει ο καθένας σας, από οποιαδήποτε παράταξη -συντηρητικοί, εκσυγχρονιστές και ψευδοσοσιαλιστές- να καταλάβετε πως αυτήν την εποχή, όπου επιδιώκεται ξανά η επανεθνικοποίηση, δεν υπάρχουν προστασίες σε σύνορα υπερεθνικά τύπου Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παγκόσμια οργάνωση και εμπορία έχει κυριαρχήσει. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής πια δεν σέβονται τίποτε. Για τη Νόβικα, χτυπούν και τον κόσμο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα σας παρακαλέσω, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άραγε, ένας λαός με τέτοια ιστορική ευθύνη και πορεία, με αυτόν τον πολιτισμό έτσι πρέπει να απαντήσει; Οι πολιτικοί αυτήν την πορεία πρέπει να έχουν;

Εμείς σας καταψηφίζουμε και υπερψηφίζουμε τις δαπάνες για την άμυνα, με μια λογική που πολλές φορές εδώ μέσα έχουμε τεκμηριώσει.

Γιατί αυτή η νέα τάξη πραγμάτων, που έχει κυρίως χαρακτηριστικά οικονομικού ελέγχου και οικονομικών συμφερόντων, οδηγεί δυστυχώς και στην απεμπόληση κυριαρχικών δικαιωμάτων. Ας είστε προσεκτικοί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος Βουλευτής Ηλείας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό η ελληνική οικονομία εισέρχεται πράγματι στην τελική φάση, για να επιτύχει το μείζονα πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό στόχο, που είναι η ισότιμη ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση το 2001.

Εάν προσεγγίσει κανείς τα οικονομικά μεγέθη του Προϋπολογισμού, χωρίς τις συνήθεις μικροπολιτικές μεμψιμοιρίες, αλλά και χωρίς τις κυβερνητικές ωραιοποιήσεις, μπορεί να συμπεράνει βάσιμα ότι ο νέος Προϋπολογισμός είναι πράγματι σε θέση να εκπληρώσει τον κυρίαρχο στόχο της ονομαστικής έστω σύγκλισης με την ΟΝΕ, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι θα εφαρμοσθεί με αυστηρότητα και δεν θα σημειωθεί σοβαρή διεθνής οικονομική αναταραχή.

Η συνταγή της σκληρής δραχμής και της σφικτής δημοσιονομικής πολιτικής, που ακολουθούσαν άλλωστε και οι προϋπολογισμοί των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο 1990-1993, μπορεί να μας οδηγήσει στην επίτευξη των πέντε κριτηρίων για την ένταξη μας στην ΟΝΕ, ακόμη και του πιο δύσκολου, όπως είναι η μείωση του πληθωρισμού σε ποσοστό 2%-2,5%. Είναι φανερό ότι η επίτευξη αυτού του στόχου θα οδηγήσει σε σημαντική μείωση των επιτοκίων και κατά συνέπεια, σε φθηνότερο χρήμα για επιχειρήσεις

και ιδιώτες, προϋποθέσεις απαραίτητες για να μπει η χώρα μας σε αναπτυξιακή διαδικασία.

Ασφαλώς, ούτε ο Προϋπολογισμός του 1999 δεν εξασφαλίζει το αίτημα της δίκαιης κατανομής του βάρους της σύγκλισης ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές ομάδες αφού, λόγω της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι εξακολουθούν να συμμετέχουν στα φορολογικά βάρη δυσανάλογα με τις δυνάμεις τους.

Είναι ακόμη αλήθεια ότι ο νέος Προϋπολογισμός καταφεύγει στη λεγόμενη δημιουργική λογιστική προκειμένου να επιτευχθεί ο περιορισμός του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης στο περίφημο 1,9%. Οφείλουμε όμως να παραδεχθούμε ότι οι μέθοδοι αυτές και σύμφωνα είναι με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, αλλά και πολλές χώρες ευρωπαϊκές τις χρησιμοποίησαν για να επιτύχουν τη σύγκλιση.

Συμπερασματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός, με λογιστικά τεχνάσματα ή μη, με ωραιοποιήσεις ή όχι, με τις συνήθεις υπερεκτιμήσεις των εσόδων και υποεκτιμήσεις των δαπανών, μπορεί να οδηγήσει την ελληνική οικονομία στην ΟΝΕ. Αυτό τουλάχιστον δεν αμφισβητείται βάσιμα από κανέναν.

Το ερώτημα που τίθεται είναι αν θα μπορούσε να προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα από την τυπική εκπλήρωση των κριτηρίων. Να προχωρήσει δηλαδή στην αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας, την εξυγίανση του δημόσιου τομέα, έτσι ώστε η χώρα μας να μπορέσει να ανταποκριθεί υπό καλύτερες προϋποθέσεις στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον της ΟΝΕ.

Από τα στοιχεία του ίδιου του Προϋπολογισμού, αποκαλύπτεται ότι για μία χρονιά ακόμη και παρά τα όσα λέγονται για εκσυγχρονισμό και αναδιάρθρωση του δημόσιου, ο αριθμός των υπαλλήλων εξακολουθεί να διογκώνεται. Και η δέσμευση για πρόσληψη ενός υπαλλήλου για κάθε πέντε αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης, παραμένει γράμμα κενό περιεχομένου, προφανώς για να εξυπηρετούνται πελατειακές σχέσεις.

Ακόμη οδυνηρότερη είναι η έλλειψη σεβασμού στο χρήμα, στον ιδρώτα των φορολογουμένων. Γιατί από τον ιδρώτα των πολιτών που εργάζονται και παράγουν, συνεχίζει να χρηματοδοτείται η μαύρη τρύπα του αφανούς ελλείμματος, δηλαδή της κρατικής κακοδιαχείρισης.

Ανέφερα μερικές από τις αιτίες που η πατρίδα μας επί σειρά ετών διανύει περίοδο οικονομικής αποτελμάτωσης. Και είναι προφανές ότι για να αντιμετωπισθεί η συσσωρευμένη αρνητική πορεία των τελευταίων δεκαετιών και να μπει η χώρα επιτέλους σε μία σταθερή αναπτυξιακή πορεία, είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε σε ριζοσπαστικές τομές και ρήξεις που απαιτούν αταλάντευτη πολιτική βούληση. Θα εξαρτηθεί δηλαδή από την απόφαση ολόκληρης της πολιτικής ηγεσίας της χώρας να συγκρουστεί με κατεστημένα συμφέροντα, νοοτροπίες και πρακτικές που έχουν εγκλωβίσει την ελληνική οικονομία και κοινωνία στο σημερινό αδιέξοδο.

Το κρίσιμο σημείο δεν είναι το τι πρέπει να πράξουμε. Οι περισσότεροι συμφωνούμε σε γενικές γραμμές ότι χρειαζόμαστε πάταξη της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητας και του ΑΕΠ, ανακατανομή του παραγωγικού πληθυσμού και απορρόφηση κυρίως στον τριτογενή τομέα των πλεονασμάτων, ιδιαίτερα του αγροτικού τομέα. Χρειαζόμαστε μείωση του κράτους, των κρατικών δαπανών, των κρατικών ελλειμμάτων, του δημόσιου χρέους. Οι αντίθετες φωνές δεν έχουν εφαρμοσίμη πρόταση, αφού ακριβώς το μοντέλο που αναχρονιστικά υποστηρίζουν οδήγησε στη σημερινή κατάσταση.

Το πρόβλημα επομένως είναι το πώς θα πετύχουμε αυτούς τους στόχους. Και εδώ αρχίζει ο κύκλος των διαφωνιών που, κατά τη γνώμη μου, οφείλονται στην προσέγγιση των προβλημάτων με το καταστηρετικό σύνδρομο του υπολογισμού του πολιτικού κόστους-οφέλους.

Πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται σε όλα τα κόμματα δεν έχουν το κουράγιο να έρθουν σε ρήξη με τα διάφορα συντηρητικά συμφέροντα και τις ομάδες πίεσης, που βολεύου-

νται με τη σημερινή κατάσταση. Η σκληρή αυτή πραγματικότητα οδηγεί σε αδιέξοδα, γιατί είτε βρίσκονται στην Κυβέρνηση είτε βρίσκονται στην Αντιπολίτευση, όσοι αδυνατούν να συμπτράξουν στις αναγκαίες τομές, οδηγούν την οικονομική πολιτική σε πολιτικές μονόπλευρες που επιφέρουν κάποιες βελτιώσεις, αλλά αδυνατούν να δώσουν ριζικές λύσεις.

Η ορθή και αναγκαία πολιτική δεν είναι μόνο η αύξηση της απόδοσης της φορολογίας, η μείωση του πληθωρισμού και η πάταξη της παραοικονομίας. Είναι προπαντός η μείωση αριθμού των υπαλλήλων του δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Η πώληση στον ιδιωτικό τομέα των περισσότερων κρατικών επιχειρήσεων. Η αναδιάρθρωση των καλλιεργειών και της απασχόλησης ανά τομείς. Είναι ακόμη, η αναμόρφωση των θεσμών, ώστε να παύσουν να διευκολύνουν τη δράση των συντεχνιακών συμφερόντων και ομάδων πίεσης, καθώς και η αναθεώρηση του όλου πλέγματος κοινωνικής προστασίας και δαπανών, ώστε αυτές να κατευθύνονται αναλογικά σε αυτούς που πράγματι έχουν ανάγκη και όχι εξισωτικά σε όλους, ακόμα δηλαδή και στους οικονομικά ισχυρούς.

Τα πολιτικά κόμματα όμως δεν λένε όλη την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Αποκρύπτουν το κόστος της προσαρμογής μας στη νέα διεθνή πραγματικότητα. Αποτέλεσμα αυτού του πολιτικού ελλείμματος είναι η αποσάρθρωση του κοινωνικού ιστού της χώρας. Όλο και περισσότεροι πολίτες δηλώνουν εμπράκτως με τη συμπεριφορά τους ότι δεν δεσμεύονται πλέον με τους νόμους.

Σήμερα με ευθύνη όλων, κομμάτων, μέσων μαζικής επικοινωνίας, συνδικάτων, έχει αναχθεί σε δημοκρατική κατάκτηση η παραβίαση της νομιμότητας και η περιφρόνηση των δικαιωμάτων των άλλων, των πολλών, ιδίως με τη μορφή των καταλήψεων που αποτελεί και την απόδειξη του μεγάλου ελλείμματος δημοκρατικής και κοινωνικής αγωγής και συνείδησης. Και δεν υπάρχει ταυτόχρονα κράτος που να θέλει και να μπορεί να διασφαλίσει την εφαρμογή των νόμων, ακόμα και των δικαστικών αποφάσεων. Ο νόμος υποκαθίσταται από το νόμο της ζούγκλας και από το δίκαιο των ισχυρότερων δυναμικών ομάδων πίεσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να βγει η χώρα μας επιτέλους από την κρίση, για να δώσει με επιτυχία τη μάχη του εκσυγχρονισμού και να εναρμονίσει το βηματισμό της με την Ενωμένη Ευρώπη, χρειάζεται όλες οι πολιτικές δυνάμεις που έχουν αποδεχθεί την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας ως στόχο πρώτης εθνικής προτεραιότητας, να σταματήσουν το κρυφτούλι με την πραγματικότητα και να αναλάβουν την ευθύνη που τους αναλογεί.

Χρέος της πολιτικής ηγεσίας του τόπου είναι να πει την αλήθεια στον ελληνικό λαό, το κόστος που απαιτείται για να διασφαλίσουμε το ευρωπαϊκό μας μέλλον και οι προσπάθειες που πρέπει να καταβάλουμε για να λειτουργήσουμε ως οργανικό και δημιουργικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποτελεί το μόνο δρόμο για να βελτιώσουμε το επίπεδο ζωής και κοινωνικής προστασίας του λαού μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όσα σας εξέθεσα γίνεται φανερό ότι δεν θεωρώ πως ο Προϋπολογισμός αυτός παρέχει εκείνα τα αναγκαία στοιχεία για την οικονομική απογείωση που χρειάζεται η χώρα σήμερα. Δεν μπορώ, όμως, να αγνοήσω ότι είναι ο Προϋπολογισμός που μας οδηγεί στην ΟΝΕ, γι'αυτό δεν τον καταψηφίζω. Δηλώνω παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Τζανής, Βουλευτής Μαγνησίας, έχει το λόγο.

ΛΕΞΙΝΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του κράτους για το 1999, το προτελευταίο έτος του 20ου αιώνα. Πρόκειται ασφαλώς για το κορυφαίο νομοθετικό αντικείμενο, χωρίς δυστυχώς να αντιμετωπίζεται ως τέτοιο από όλους μας.

Ατυχώς το Βήμα της Βουλής, από Βήμα επικοινωνίας με το λαό, από Βήμα ευθύνης γίνεται αυτές τις ημέρες άμβωνας εκφώνησης φιλιππικών λόγων και επίδειξης -συγχωρήστε μου τη έκφραση- λαϊκίστικων ικανοτήτων. Εδώ οι λέξεις χάνουν το νόημά τους και οι

πολίτες που μας ακούν -συχνά- την υπομονή τους. Οι πολίτες που παρακολουθώντας τη συζήτηση αυτήν προσπαθούν να καταλάβουν που βρίσκεται η χώρα και κυρίως για πού βαδίζει.

Για την πορεία της ελληνικής οικονομίας και για την προσέγγιση των στόχων της ΟΝΕ δεν επιθυμώ να επαναλάβω τα όσα έχουν λεχθεί ήδη από πολλούς συναδέλφους. Περιορίζομαι μόνο να πω ότι με μαθηματική ακρίβεια οδηγούμαστε στον σκληρό πυρήνα του ευρωπαϊκού γίνεσθαι.

Θα προτιμήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, να καταθέσω ορισμένους ευρύτερους, αλλά εντελώς συγκεκριμένους πολιτικούς προβληματισμούς, σχετικά με τη θέση της χώρας στην υπό εξέλιξη ευρωπαϊκή κοινωνία, με το ρόλο της πολιτικής και των πολιτικών στη διαμόρφωση της πραγματικότητας, μέρος της το πιο ρεαλιστικό ίσως, αποτελεί και η κατάθεση ενός προϋπολογισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη διατύπωσης μιας προσωπικής -και πιστεύω πολλών άλλων- αγωνίας, αλλά και αισιοδοξίας ταυτόχρονα για την επιστροφή της πολιτικής στα χαμένα εδάφη της.

Από καιρό, όσοι από εμάς θεωρούν τους τεχνοκράτες ως κονσερβατικούς και τυποποιητές των ιδεολογιών, αλλά και των ανθρώπινων ανησυχιών και οραματισμών, αναρωτιόμαστε πότε θα πάψουμε να μιλάμε στο λαό με ψυχρούς οικονομικούς όρους, δίνοντάς του την εσφαλμένη εντύπωση πως, ενώ μιλάμε για όλα αυτά, αγνοούμε ή δεν αντιλαμβανόμαστε το μέγεθος των καθημερινών προβλημάτων. Όμως δεν είναι έτσι.

Γνωρίζουμε, τουλάχιστον εμείς του ΠΑΣΟΚ, πολύ καλά, το άγχος του πολίτη για την καθημερινή του επιβίωση. Γνωρίζουμε πολύ καλά την ανησυχία των γονιών για τον κόσμο που έρχεται, για το τι φέρνει το ξημέρωμα του 21ου αιώνα, για τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο λαός αναρωτιέται τι κάνουμε εμείς οι πολιτικοί για τη θεμελίωση του μέλλοντός του.

Η πολιτική του σήμερα απέχει εννοιολογικά από την πολιτική του χθες. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, επιβάλλεται να ταυτίζεται με τη γλώσσα της αλήθειας, με την απόλυτη ειλικρίνεια.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε εμπεδώσει την πεποίθηση ότι ο πολιτικός πρέπει να προτιμά να είναι χρήσιμος και όχι ευχάριστος. Λυπάμαι, αλλά το σύνολο σχεδόν των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, αυτές τις μέρες δείχνει να μη συμμερίζεται αυτήν την αντίληψη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η λειτουργία της οικονομίας, αλλά και ολόκληρης της χώρας κατευθύνεται από ένα πλέγμα υποχρεώσεων που προκύπτουν από διεθνείς συνθήκες. Θεμελιώδης υποχρέωση της χώρας είναι και η ένταξή της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Το δρόμο αυτό δεν μας ανάγκασε κανένας να τον ακολουθήσουμε. Η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ και η ισότιμη συμμετοχή της στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής εννοποίησης είναι προϋπόθεση επιβίωσης του τόπου.

Η ένταξη στην ΟΝΕ απαιτεί σκληρή, μεθοδική και προσεκτική προσπάθεια. Η ένταξη στην ΟΝΕ δεν είναι ο τελικός στόχος, αλλά ο ενδιάμεσος σταθμός απ' τον οποίο οπωσδήποτε πρέπει να περάσουμε για να συνεχίσουμε μαζί με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης την πορεία μας προς τα εμπρός. Η μοναδική ελπίδα για τη χώρα να αντέξει στο σκληρό ανταγωνιστικό κόσμο που έρχεται είναι η πλήρης ισοτιμία της με τις υπόλοιπες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα ρωτήσετε κανείς: Αξίζει τον κόπο αυτή η προσπάθεια ή μήπως όλες αυτές οι σκληρές πραγματικά θυσίες του λαού κινδυνεύουν να πάνε χαμένες; Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και να πούμε στο λαό, με τη γλώσσα που έχουμε μάθει να μιλάμε ότι όλες οι θυσίες θα πάνε χαμένες, αν αφ'ενός δεν πετύχουμε το στόχο της ένταξης στην ΟΝΕ -που εμείς αισιοδοξούμε ότι θα τον πετύχουμε- και αν αφ'ετέρου κάνουμε το λάθος να πιστέψουμε ότι η επίτευξη αυτού του στόχου είναι το τέλος της θεμελιώδους υποχρέωσης που έχουμε σαν χώρα, σαν λαός και σαν έθνος, να είμαστε απλά σοβαροί.

Ο φετινός Προϋπολογισμός συζητείται κάτω από συνθήκες

θετικές για την οικονομία και τη χώρα. Είμαστε πολύ κοντά στην πλήρωση των προϋποθέσεων για την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ. Έχουμε πραγματοποιήσει σημαντικά βήματα σε πολλούς τομείς, στην οικονομία, στη Δημόσια Διοίκηση, στη βιομηχανία. Η Δημόσια Διοίκηση, όμως, παραμένει ο χώρος όπου απαιτούνται μεγάλα και τολμηρά βήματα. Οι γραφειοκρατικές και αντιαναπτυξιακές δομές του διοικητικού μας συστήματος εμποδίζουν κάθε εκσυγχρονιστική προσπάθεια.

Το 1999 πρέπει να είναι ο χρόνος της ενίσχυσης του στρατηγικού ρόλου της περιφέρειας, του διαχωρισμού των αρμοδιοτήτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης, της υλοποίησης του νέου κώδικα δημοσίων υπαλλήλων, της πάταξης της διαφθοράς, της δημιουργίας νέας, υγιούς δημοσιοϋπαλληλικής αντίληψης, της επιτυχούς εφαρμογής του προγράμματος "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ".

Θα ήθελα επίσης να σταθώ δι'ολίγων και στον αγροτικό τομέα. Γνωρίζω την ευαισθησία όλων μας απέναντι στα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζουν οι αγρότες. Είναι γνωστό ότι το 1999 είναι μια χρονιά συζήτησης της αναθεώρησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής του 1992. Η πρόσφατη πρόταση για μερική επανεθνικοποίηση της ΚΑΠ που υπέβαλε η ευρωπαϊκή επιτροπή στο Συμβούλιο Υπουργών με στόχο τη μείωση της γεωργικής συμμετοχής στις δαπάνες του κοινοτικού προϋπολογισμού, αποβλέπει στη συγχρηματοδότηση των σχετικών δαπανών με τη συμμετοχή του κράτους-μέλους κατά 25%, παρά το γεγονός ότι οι δαπάνες της ΚΑΠ από 70% που ήταν τη δεκαετία του 1980 σε σχέση με το σύνολο των δαπανών του κοινοτικού προϋπολογισμού, μειώθηκαν σήμερα στο 46%. Η πρόταση αυτή αντιβαίνει στην αρχή της κοινοτικής αλληλεγγύης και χωρίζει την Ευρώπη στα δύο. Από τη μια μεριά είναι ο Νότος της φτώχειας και από την άλλη ο πλούσιος Βορράς.

Έτσι, όμως, θα πληγεί η μεσογειακή γεωργία, θα επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός της χώρας κατά 0,3% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου κατά τετρακόσια πενήντα εκατομμύρια ECU, ενώ βέβαια θα κερδίσουν κάποια ECU η Αγγλία, η Γερμανία και το Βέλγιο. Στο τέλος, όμως, ζημιωμένη θα βγει η ίδια η υπόθεση της ευρωπαϊκής ενοποίησης, η ίδια η συνοχή και η προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί είναι βέβαιο ότι θα εκδηλωθεί τάση επανεθνικοποίησης και άλλων πολιτικών, πέραν της αγροτικής.

Ο πρώτος στόχος, λοιπόν, πρέπει να είναι η αποτροπή αυτής της εξέλιξης, που θα έχει οδυνηρά αποτελέσματα για την οικονομία της χώρας.

Τέλος, ένας άλλος τομέας, στον οποίο επιβάλλεται να πέσει μεγάλο βάρος της κυβερνητικής προσπάθειας, αλλά και όλων μας, είναι ο τομέας της απασχόλησης. Θα έχουμε την τύχη σε λίγο να ακούσουμε τον Υπουργό Εργασίας που θα αναφερθεί αναλυτικά στον τομέα αυτό.

Το πρόβλημα της απασχόλησης, όμως, εμφανίζεται με διαφορετική ένταση από περιφέρεια σε περιφέρεια και από περιοχή σε περιοχή της χώρας. Όπως είναι γνωστό, κεντρικό θέμα της πρόσφατης Συνόδου Κορυφής της Βιέννης ήταν οι πολιτικές απασχόλησης και ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των χωρών-μελών. Όπως και ο Πρωθυπουργός πρόσφατα έχει πει, οι χώρες-μέλη συμφώνησαν στην ανάγκη κατάρτισης ενός Συμφώνου Απασχόλησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ενώ εγκρίθηκαν και οι αποφάσεις της επιτροπής για την ενίσχυση των πολιτικών απασχόλησης σε επιμέρους τομείς, αντικείμενο με το οποίο θα ασχοληθεί στη συνέχεια ο Υπουργός Εργασίας.

Ειδικά για τη χώρα μας προβλέπεται για το 1999, όπως αναλυτικά είπε και ο συνάδελφος κ. Σαατσόγλου, η διάθεση κονδυλίων ύψους τριακοσίων δισεκατομμυρίων (300.000.000.000) δραχμών για την προώθηση νέων πολιτικών απασχόλησης σε ό,τι αφορά τους νέους άνεργους με το πρόγραμμα "Νέοι στην ενεργό ζωή", τους μακροχρόνιους άνεργους με το πρόγραμμα "Ξανά στη δουλειά" και τους άνεργους πτυχιούχους με το πρόγραμμα της εργασιακής εμπειρίας πτυχιούχων και άλλα.

Εγώ θα προσθέσω μόνο ότι οι τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιες νέες θέσεις απασχόλησης με το πρόγραμμα των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης, που προβλέπεται να δημιουργηθούν εκεί που

υπάρχουν θύλακες ανεργίας, πρέπει, αγαπητέ μου κύριε Υπουργέ Εργασίας, το ταχύτερο δυνατό να αρχίσουν να λειτουργούν.

Οι περιοχές που είναι θύλακες ανεργίας, όπως είναι και η Μαγνησία, δυστυχώς, δεν έχουν άλλα περιθώρια αναμονής. Υπάρχουν τραγικά κοινωνικά αδιέξοδα που πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστούν.

Θυμίζω επιπροσθέτως ότι προβλέπεται η δημιουργία χιλίων θέσεων εργασίας σε εκατό νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς, που ήδη κατασκευάζονται, πρόγραμμα το οποίο θα οδηγήσει στην κάλυψη αναγκών τριάντα χιλιάδων παιδιών. Συνολικά από το πρόγραμμα αυτό αναμένεται η δημιουργία διακοσίων εξήντα χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο κόσμος που σήμερα ζούμε αλλάζει με ταχύτητα. Αυτό που φεύγει πρέπει να πάρει μαζί του όποιες αντιλήψεις και πρακτικές και κακές συνήθειες του παρελθόντος, εμποδίζουν την αντιμετώπιση των προβλημάτων που φέρνει αυτό που έρχεται, το καινούριο. Και πρέπει με αυτήν την πραγματικότητα να συμβιβαστούμε όλοι.

Ο νεοφιλελευθερισμός έχει διαμορφώσει μία νέα παγκόσμια πραγματικότητα, που επιχειρεί να επιβληθεί, όχι μόνο στην αγορά, αλλά και στον πολιτικό, στον κοινωνικό και στον πολιτισμικό τομέα.

Ο παρεμβατικός ρόλος του κράτους και το δικαίωμά του για κρατική εποπτεία αμφισβητούνται.

Οι δαπάνες του κοινωνικού κράτους επιδιώκεται να συρρικνωθούν.

Η ανεργία ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα της τεχνολογικής εξέλιξης και των νέων συνθηκών της αγοράς, δεν ενδιαφέρει αυτούς που επιδιώκουν να θεμελιώσουν το νέο κόσμο πάνω σε αυτές τις αντιλήψεις. Ενδιαφέρει όμως εμάς, τους σοσιαλιστές, γιατί γνωρίζουμε ότι στο κέντρο της πολιτικής, της κάθε πολιτικής, υπάρχει ο άνθρωπος και όχι τα συμφέροντα και οι ιδεολογίες των τραπεζιτών.

Αυτήν την αρχή και αυτήν την αντίληψη ούτε την ξεχνούμε ούτε τη θυσιάζουμε. Γι'αυτό και θα ψηφίσουμε το συζητούμενο Προϋπολογισμό με τη βεβαιότητα ότι αυτό επιβάλλει το μακροπρόθεσμο συμφέρον της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Νικόλαος Γκελεστάθης, Βουλευτής Φωκίδας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μέχρι στιγμής συζήτηση του έκτου Προϋπολογισμού του Κράτους για το 1999 που έχει φέρει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Βουλή, θα πρέπει να αναδειχθεί και να ανακηρυχθεί επίσημα η Κυβέρνηση του κυρίου Σημίτη ως πρωταθλήτρια πολιτικής ανικανότητας για να αντιμετωπίσει τα αδιέξοδα, τα οποία η ίδια έχει δημιουργήσει στα εθνικά, στα πολιτικά, στα οικονομικά, στα κοινωνικά, στα ηθικά θέματα που κάθε μέρα είμεθα όλοι μάρτυρες πώς αντιμετωπίζονται αυτά και από το λαό μας.

Θα πρέπει να ανακηρυχθεί πρωταθλήτρια η Κυβέρνηση φαυλοτικής και αδιαφάνειας. Θα πρέπει να ανακηρυχθεί πρωταθλήτρια επιβολής φόρων, πρωταθλήτρια ανεργίας και φτώχειας. Θα πρέπει να ανακηρυχθεί πρωταθλήτρια δημιουργίας, εκτροφής και διαγραφής ελλειμμάτων.

Διέγραψε μέχρι σήμερα τα ελλείμματα:

Πρώτον, της ΕΤΒΑ οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές, που αναλυόμενα φθάνουν το ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια (1.200.000.000.000) δραχμές.

Δεύτερον, της Αγροτικής Τράπεζας, εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές.

Τρίτον, του αμαρτωλού Οργανισμού Ανασυγκροτήσεως Επιχειρήσεων εξακόσια εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (665.000.000.000) δραχμές που αναλυόμενα ξεπερνούν το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές.

Τέταρτον, των συνεταιρισμών, εκατόν εξήντα τρία δισεκατομμύρια (163.000.000.000) δραχμές με τα γνωστά ποινικά

αδικήματα.

Πέμπτον, της Ολυμπιακής Αεροπορίας, επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές.

Έκτον, του κρατικού ναυπηγείου του Σκαραμαγκά, εκατόν σαράντα δισεκατομμύρια (140.000.000.000) δραχμές.

Έβδομον, του ΕΛΤΑ, εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές.

Όγδοον, των Αστικών Συγκοινωνιών εννιάκόσια σαράντα επτά δισεκατομμύρια (947.000.000.000) δραχμές.

Ένατον, του ΟΣΕ εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές.

Δέκατον, της ΕΒΟ και ΠΥΡΚΑΛ, τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (450.000.000.000) δραχμές. Και ο χορός καλά κρατεί, όπως λένε και στο χωριό μου.

Είπε χθες, διαβάζοντας ένα κατεβατό, εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία ο κύριος Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών, μεταξύ άλλων πρωτοφανών και απαραδέκτων ότι ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται την Κυβέρνησή του. Φαίνεται ότι δεν έλαβαν οι άνθρωποι της Κυβέρνησης το μήνυμα του ελληνικού λαού από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Φαίνεται ότι δεν παρακολουθούν τις σφυγμομετρήσεις, τα γκάλοπ της κοινής γνώμης. Φαίνεται ότι δεν βλέπουν και δεν ακούν τις καθημερινές διαμαρτυρίες, τις απεργίες, τις κινητοποιήσεις των μισθωτών, των υπαλλήλων, των συνταξιούχων, των αγροτών, των ελεύθερων επαγγελματιών, των ανέργων, των εκπαιδευτικών, των μαθητών κ.ο.κ.

Κάθε μέρα όλοι οι Έλληνες διαμαρτύρονται, αλλά η Κυβέρνηση του κυρίου Σημίτη είναι αποκομμένη από το λαό και δεν αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα.

Είπε, επίσης με μεγάλο πολιτικό θράσος και ακατάσχετη αλαζονεία ο κύριος Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών ότι το 1993 παρέλαβαν "κατεστραμμένη Ελλάδα" από τα τριάντα χρόνια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό μας θύμισε εκείνο το πολιτικό μολυσμένο σύνθημα της νομενκλατούρας του ΠΑΣΟΚ, που είχε εκτοξεύσει εναντίον του λαού μας το 1981, όταν ανέλαβε την εξουσία, ότι παρέλαβε "καμμένη γη". Παρέλαβε την Ελλάδα ισότιμο μέλος της ΕΟΚ, ύστερα από τις γνωστές πρωτοβουλίες του αιμνηστού τότε Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή. Και αυτό εθεωρήθη καμμένη γη.

Ευτυχώς, ανεκλήθη επίσημα εδώ στη Βουλή αυτό το απαράδεκτο σύνθημα σε μία συζήτηση το 1984.

Δεν έχω χρόνο να απαντήσω λεπτομερώς στα απαράδεκτα αυτά, που ειπώθηκαν χθες το βράδυ εδώ στη Βουλή.

Αλλά με μεγάλη πολιτική υποκρισία είτε χθες ο κύριος Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών για εξωπραγματικά γεγονότα, για τον ΕΛΤΑ, για τις αστικές συγκοινωνίες, για τον ΟΣΕ, για τον ΟΤΕ και τι προγράμματα κάνουν τώρα, ύστερα από πέντε χρόνια που είναι στην εξουσία, για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα των δημοσίων επιχειρήσεων και των κρατικών οργανισμών του τομέα αυτού. Αντί να απολογηθεί για το τι έγινε αυτά τα πέντε χρόνια, που υπήρξε μία κοινή απραξία, μία πολιτική ανικανότητα, για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των ευαίσθητων αυτών τομέων, αντί να αισθανθεί την υποχρέωση να δικαιολογηθεί γιατί δεν υπέβαλε την παραίτησή του, όταν δημόσια ο Πρωθυπουργός του τον απεδοκίμασε με το γνωστό χαρακτηρισμό "στον τομέα αυτόν τα πράγματα δεν πήγαν καλά", μας αράδιασε εδώ μερικά οράματα.

Αλλά δεν είπε ούτε μία λέξη για την Ολυμπιακή Αεροπορία. Δεν αναφέρθηκε καθόλου στον τομέα αυτόν. Και αυτό είναι εύλογο. Διότι ψηφίστηκε ο πρώτος νόμος από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην Εθνική Αντιπροσωπεία για την εξυγίανση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, που απεδείχθη ένα μεγάλο φιάσκο, αφού διεγράφησαν τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές του ελλείμματος και ψηφίστηκε και ο δεύτερος νόμος για τη συμπλήρωση της ανύπαρκτης προηγούμενης εξυγίανσης της Ολυμπιακής Αεροπορίας, που απεδείχθη μεγαλύτερο φιάσκο. Και βεβαίως είχαν το πολιτικό θράσος να πουν ότι προσδοκούν κέρδη από το 1998.

Και όπως είναι γνωστό έχουμε νέα ελλείμματα δισεκατομμυρίων δραχμών στην Ολυμπιακή Αεροπορία. Με την ευκαιρία αυτή θέλω να υπενθυμίσω στη Βουλή ότι το 1981 η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε την Ολυμπιακή Αεροπορία με οκτώμισι χιλιάδες (8.500) εργαζόμενους και την παρέδωσε το 1989 με δωδεκάμισι χιλιάδες (12.500) εργαζόμενους. Δηλαδή έκαμε 4.000 παράνομους διορισμούς που δημιούργησαν τα αδιέξοδα στον εθνικό μας αερομεταφορέα. Παρέλαβε το 1981 την "OLYMPIC CATERING" με χιλίους (1.000) εργαζόμενους και την παρέδωσε το 1989 με τρισήμισι χιλιάδες (3.500) εργαζόμενους.

Δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες όταν σημειώθηκε αυτή η παταγώδης αποτυχία στην Ολυμπιακή Αεροπορία; Δεν έπρεπε να υπάρξουν συνέπειες; Αυτό είναι το χαρακτηριστικό δείγμα της πολιτικής ευαισθησίας του "εκσυγχρονιστού" Πρωθυπουργού κυρίου Σημίτη.

Στις αστικές συγκοινωνίες τα προβλήματα είναι ακόμη μεγαλύτερα. Έγινε το πολιτικό ανοσιούρηγμα να επανακρατικοποιηθούν τα λεωφορεία, αφού ήταν γνωστό πώς έγινε η ιδιωτικοποίηση των λεωφορείων και γιατί έγινε. Έχουμε τώρα την ίδια κατάσταση -όπως ανέφεραν και κυβερνητικοί Βουλευτές κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τις αστικές συγκοινωνίες- που είχαμε όταν ήταν σε λειτουργία η ΕΑΣ. Το ίδιο συνέβαινε τότε και στην ΕΑΣ. Το 1981 οι εργαζόμενοι ήταν εξήμισι χιλιάδες (6.500) και το 1989 η ΕΑΣ παρέδόθη με δέκα χιλιάδες (10.000) εργαζόμενους. Έγιναν τρισήμισι χιλιάδες (3.500) παράνομοι και αλόγιστοι διορισμοί που δημιούργησαν στη συνέχεια προβλήματα και σε αυτόν τον τομέα.

Σήμερα είμαστε όλοι μάρτυρες του γεγονότος ότι εκτός από τα καινούρια ελλείμματα των δισεκατομμυρίων δραχμών έχουμε και παροχή υπηρεσιών στο κατώτατο επίπεδο προς τους εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, οι οποίοι χρησιμοποιούν κάθε μέρα τα λεωφορεία για να πάνε και να επιστρέψουν από τις εργασίες τους.

Στον ΟΣΕ η κατάσταση είναι χειρότερη. Στον ΟΣΕ δεν απερροφήθη ούτε μία δραχμή τα προηγούμενα τρία χρόνια από τις χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τώρα τα δύο τελευταία χρόνια η απορρόφηση είναι κάτω του 40%. Έχει καθυστερήσει το πρόγραμμα του ΟΣΕ που είχε δρομολογηθεί επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Το 1981 το προσωπικό ήταν ένδεκα χιλιάδες (11.000) άτομα, το 1989 ήταν δεκατέσσερις χιλιάδες (14.000) δηλαδή τρεις χιλιάδες (3.000) παράνομοι διορισμοί. Από το 1993 η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκαμε χιλίους πεντακοσίους (1.500) διορισμούς μέχρι σήμερα στον ΟΣΕ. Με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε προ ημερών προβλέπεται η μετάταξη δύομισι χιλιάδων (2.500) ατόμων. Δηλαδή από τη μία μεριά προσλαμβάνετε και από την άλλη μεριά τους διώχνετε. Είναι ένας μεγάλος εμπαιγμός για αυτούς τους ανθρώπους. Η τακτική σας αυτή δημιουργεί μεγάλα αδιέξοδα και σε αυτόν τον τομέα.

Στον ΕΛΤΑ δεν απερροφήθη ούτε μία δραχμή. Εμείς υποβάλαμε εγκαίρως το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού του ΕΛΤΑ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εγκρίθηκε για χρηματοδότηση με σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές αλλά δεν απορροφήσατε ούτε μία δραχμή όπως αναγκάστηκε να ομολογήσει ο κύριος Υπουργός στη Βουλή κατά τη συζήτηση του σχετικού νομοσχεδίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Γκελεστάθη, ολοκληρώστε. Είδατε ότι ο χρόνος τηρήθηκε απαρέγκλιτα απ' όλους τους συναδέλφους που προηγήθηκαν. Παρακαλώ να συνεχίσουμε κατά αυτόν τον τρόπο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Τα ίδια θα ήθελα να καταμαρτυρήσω και για τους άλλους τομείς του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, αλλά δεν το επιτρέπει ο χρόνος.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι με την παραμονή της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη στην εξουσία γίνονται θυσίες χωρίς ελπίδα βελτίωσης των πραγμάτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Όπως όλοι οι προϋπολογισμοί της περιόδου 1994-1998 έτσι και αυτός που συζητείται σήμερα για το 1999 είναι ένας Προϋπολογισμός συνέπειας, αλήθειας, θάρρους και κυρίως προοπτικής. Αυτό γιατί κινείται αταλάντευτα στα πλαίσια ενός μακροχρόνιου σχεδιασμού.

Γιατί είναι ένα τμήμα που υπηρετεί ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό, πολιτικό και οικονομικό πρόγραμμα. Μην ξεχνάμε ότι είναι η πρώτη φορά που στην Ελλάδα, ως συντεταγμένη κοινωνία, ως οργανωμένο πολιτικό σύστημα, εφαρμόζουμε και τηρούμε συλλογικά από το 1994, σταθερά και απαρέγκλιτα, επί μια πενταετία, ένα οικονομικό πρόγραμμα και μια συνολική πολιτική διαρθρωτικών μεταβολών σε όλα τα επίπεδα, με τελικούς, αλλά και ενδιάμεσους στόχους που μπορούν να μετρηθούν, να αξιολογηθούν και βέβαια που έχουμε και τη δυνατότητα να τους προσαρμόζουμε στα νέα δεδομένα.

Μην ξεχνάμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό το πράγμα δεν έχει γίνει ποτέ στη χώρα μας, από συστάσεως του νεοελληνικού κράτους. Είμαστε περήφανοι γιατί αυτή η μεγάλη ποιοτική αλλαγή την καταθέτει και την εγγυάται στον ελληνικό λαό το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η πολιτική αυτή αποσκοπεί προγραμματικά στη σύγκλιση της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας προς το ευρωπαϊκό υπόδειγμα, αλλά ουσιαστικός στόχος είναι ο, με γοργούς ρυθμούς, κοινωνικός και οικονομικός εκσυγχρονισμός της πατρίδας μας.

Η προσαρμογή της οικονομίας, της κοινωνίας, της παραγωγής, της Δημόσιας Διοίκησης, τα νέα δεδομένα στη συνεχώς και με μεγάλες ταχύτητες διαμορφούμενη νέα πραγματικότητα, γίνεται και στη χώρα μας πραγματικότητα.

Με μια φράση, η είσοδός μας όχι μόνο στην ΟΝΕ, αλλά στην χορεία των ανεπτυγμένων χωρών του 21ου αιώνα, είναι έργο δικό μας. Είναι μια κατάκτηση, θα έλεγα, που στηρίζεται στις προσπάθειες και τις θυσίες του λαού μας, αλλά και σε μια κυβέρνηση που γνωρίζει το πώς, το πού και το γιατί έχοντας συγκεκριμένο πρόγραμμα και στόχους. Έτσι προετοιμάζουμε από σήμερα τη χώρα, στερεά και συνεκτικά, να ανταποκριθεί με τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο, στην μετά την ΟΝΕ εποχή, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θεωρούμε την επίτευξη του ενδιάμεσου στόχου δεδομένη γι' αυτό εξακολουθούμε να εργαζόμαστε με συνέπεια γι'αυτόν.

Εμείς, όμως, ξεκινάμε με αφετηρία ότι η ΟΝΕ δεν φέρνει από μόνη της την ευημερία των πολιτών, την αναδιανομή του εισοδήματος, την καταπολέμηση της ανεργίας, την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Είναι όμως ένα μέσο, ή ένας όρος για την ισχυρή Ελλάδα, για την πραγματική σύγκλιση, για την κοινωνική Ευρώπη. Αυτός είναι ο στόχος μας, ο στόχος των σοσιαλιστών και που ο Προϋπολογισμός του έτους 1999 είναι ενταγμένος ακριβώς σ'αυτήν τη λογική.

Είναι ευτύχημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που σε αυτήν τη συγκυρία οι νίκες των σοσιαλιστών σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για μια στροφή στην οικοδόμηση της κοινωνικής Ευρώπης. Και εδώ είμαστε πρωταγωνιστές για να φέρουμε τα προβλήματα απασχόλησης και κοινωνικού αποκλεισμού στην ημερήσια διάταξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη χώρα μας για άλλη μια φορά αποδείξαμε και το επιβεβαιώνουμε διαρκώς ότι μπορούμε να υλοποιούμε κοινωνικές πολιτικές και κάτω από σφικτές δημοσιονομικές συνθήκες και σε περιόδους που τα δημοσιονομικά προγράμματα έχουν προτεραιότητα. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τον Προϋπολογισμό. Οι κοινωνικές δαπάνες είναι αυξημένες πάνω από το μέσο όρο των γενικών δαπανών και μιλάμε για τις δαπάνες στην υγεία, την παιδεία, την απασχόληση, την πρόνοια και βέβαια αυτές οι πολιτικές είναι οι αναδιανεμητικές πολιτικές. Είναι εκείνες που εμείς υπηρετούμε και τις υπηρετούμε υπέρ των αδύνατων και των φτωχών στη χώρα μας. Οι άνεργοι, οι απειλούμενοι με κοινωνικό αποκλεισμό, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, είναι στις μεγάλες μας προτεραιότητες και για

το 1999.

Λίγα λόγια για τις πολιτικές απασχόλησης. Το σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα αναμφίβολα είναι η ανεργία. Ο αγώνας είναι δύσκολος γιατί πέραν των άλλων, οι νέες τεχνολογίες διαμορφώνουν με ταχύτατους ρυθμούς ένα νέο παραγωγικό και εργασιακό περιβάλλον.

Μεγάλα τμήματα της ανειδίκευτης εργασίας μπαίνουν στο περιθώριο. Η υψηλή ειδίκευση και τα διαρκώς ανανεούμενα επαγγελματικά προσόντα συνθέτουν τη σύγχρονη ζήτηση της αγοράς. Ο πρωτογενής και δευτερογενής τομέας της οικονομίας συρρικνώνεται, ο τριτογενής διογκώνεται, η παγκόσμια κινητικότητα των κεφαλαίων προκαλεί την κινητικότητα και της ανεργίας. Ο κόσμος της εργασίας διευρύνεται. Οι γυναίκες κάνουν δυναμικά την παρουσία τους στην αγορά εργασίας. Η ανάπτυξη, που πριν από λίγα χρόνια ήταν η μοναδική συνταγή για την αύξηση της απασχόλησης, φαίνεται πλέον ότι αν και παραμένει η καλύτερη συνταγή, δεν αρκεί. Δεν δίνει απάντηση στα προβλήματα. Και αυτό επιβεβαιώνεται και στη χώρα μας. Γι'αυτό από το 1996 χαράξαμε μία νέα πολιτική στον τομέα της απασχόλησης, που παίρνει πλέον συγκεκριμένα χαρακτηριστικά μέσα από το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση.

Η χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πλέον πολιτικές απασχόλησης. Πριν από το 1996 δεν είχε, γιατί ίσως δεν χρειαζόταν να έχει, ήσαν διαφορετικά τα πράγματα. Σήμερα η υπόθεση της ανεργίας είναι για μας θέμα πρώτης προτεραιότητας. Και βέβαια όταν μιλάμε για εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση, μιλάμε για εξειδικευμένους και ποσοτικοποιημένους στόχους, μιλάμε για καθορισμένα χρονοδιαγράμματα, μιλάμε για κατανομές κονδυλίων, εθνικών και κοινοτικών, μιλάμε για δείκτες παρακολούθησης.

Οι πολιτικές βρίσκονται στη φάση της πλήρους εφαρμογής τους. Για το σκοπό αυτό για τη διάρκεια των ετών 1998 και 1999 διατίθενται από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές, που συγκεκριμενοποιούνται ως εξής - το είπαν και άλλοι συνάδελφοι:

Μέχρι τέλους του 1999 δημιουργούνται εκατόν δέκα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας με το πρόγραμμα, "Νέοι στην ενεργό ζωή". Μέχρι το Μάρτιο του 1999 οι πενήντα χιλιάδες και μέχρι το τέλος του έτους οι άλλες εξήντα χιλιάδες. Το ίδιο χρονικό διάστημα είκοσι πέντε χιλιάδες νέες θέσεις για τους ηλικιωμένους με το πρόγραμμα "Ξανά στη δουλειά".

Μέσα στο 1999, το πρώτο τρίμηνο μάλιστα, τριετήμια χιλιάδες θέσεις εργασίας με το πρόγραμμα "Εργασιακής εμπειρίας πτυχιούχων", ένας προϋπολογισμός επτά δισεκατομμυρίων (7.000.000.000) δραχμών. Υλοποιούνται προγράμματα εξάλειψης του φαινομένου του κοινωνικού αποκλεισμού.

Με τα δομικά σύμφωνα απασχόλησης μιλάμε για τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιες νέες θέσεις εκεί που υπάρχουν ιδιαίτερα προβλήματα, στους θύλακες ανεργίας. Κατασκευάζονται είκοσι τρία κέντρα πρόωξης απασχόλησης. Δημιουργούνται χίλιες θέσεις εργασίας σε εκατό νέους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Με το συγκεκριμένο πρόγραμμα, που δεν έχει μόνο να κάνει με την καταπολέμηση της ανεργίας, καλύπτονται ανάγκες τριάντα χιλιάδων παιδιών.

Τα προγράμματα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, ενισχύονται από ολοκληρωμένες παρεμβάσεις υπέρ των μαζικά απολυμένων. Το μέτρο της επιδότησης απασχόλησης ανέργων πάνω από πενήντα οκτώ ετών, με στόχο τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης, με τα συστήματα που βοηθούν κυρίως τους νέους αποφοίτους ΑΕΙ και ΤΕΙ, με τα μέτρα που συνδέουν την κατάρτιση και την απασχόληση, την ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση, τα νέα προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας που προωθούν τη διά βίου μάθηση, μέσα από την προώθηση προγραμμάτων για αυτοαπασχολούμενους, για την επανένταξη στην αγορά εργασίας ατόμων με ειδικές ανάγκες, καλύτερα με ειδικά προσόντα, θα έλεγα εγώ.

Έτσι από όλα αυτά τα προγράμματα ωφελούνται διακόσιες εξήντα χιλιάδες άτομα, κύριως νέοι και γυναίκες. Δεν θέλω να κουράσω. Καταθέτω αναλυτικούς πίνακες για τα Πρακτικά

της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου καταθέτει για τα

Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ Όλα τα προγράμματα περιλαμβάνονται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ			ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1998			ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1999		
	ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΕΚΤ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΕΚΤ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΕΚΤ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)
1. «ΝΕΟΙ ΣΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟ ΖΩΗ»*									
Επιχορήγηση της απασχόλησης νέων 20-27 ετών, με 4.000 δρχ. ημερησίως για διάστημα 18-22 μηνών.	40.000	75	20				65.000	100	20
2. «ΞΑΝΑ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ»*									
Επιχορήγηση της απασχόλησης των άνω των 28 ετών, με 4.000 δρχ. ημερησίως για διάστημα 18-22 μηνών.	10.000	18	5				15.000	25	5
3. «ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΣΕ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΑΕΙ-ΤΕΙ»*									
Περιλαμβάνει δύο φάσεις: Πρώτη, την καταγραφή των θέσεων πρακτικής άσκησης που θα προσφέρουν ιδ. Επιχειρήσεις και ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ και δεύτερη, την καταγραφή αποφοίτων που θα απασχοληθούν για 11 μήνες. Την αμοιβή και καταφωτιστική κάλυψη αναλαμβάνει ο ΟΛΑΕΑ και η ΕΕ. Η πρόσληψη θα πραγματοποιηθεί μέχρι το φεβρ. 1999							4.000	7	5,8
4. «ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΕΘΩΡΙΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ»*									
Χρηματοδοτείται από το ΥΠΕΘΟ (μέσωση εργασιακού κόστους επιχειρήσεων της Ζώνης Δ)	4.100	10					4.000	10	
5. «ΕΠΙΜΗΚΥΝΣΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ»*	1.100	0,072					1.500	0,15	
6. «ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ»*									
Αφορά την απασχόληση Ατόμων με ειδικές ανάγκες. Παραβατικά άτομα, αποφυλακισμένους κ.τ.λ.	1.000	3	1				1.500	4,5	1,5
7. «ΕΠΙΔΟΤΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΑΤΟΜΩΝ ΑΝΩ ΤΩΝ 58 ΕΤΩΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΟΡΙΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ»*	2.000	2,2							
Καλύπτει την έλλειψη 800 ενσήμων σε περίοδο 2 ετών (Χρηματοδοτείται από τον ΛΑΕΚ)									

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ-ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ : Όλα τα προγράμματα περιλαμβάνονται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης.		ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1998			ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1999		
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ		ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΕΚΤ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΕΚΤ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)
* Ξεκίνησαν μετά την υποβολή του ΕΣΔΑ στην ΕΕ (Μάρτιο 1998)							
1. «ΜΑΘΗΤΕΙΑ»							
Διάρκεια εκπαίδευσης 6 εξάμηνα. Συνδυάζει θεωρία με εργαστηριακή άσκηση και πρακτική εμπειρία σε επιχειρήσεις. Απευθύνεται σε απόφοιτους υποχρεωτικής εκπαίδευσης 15-17 ετών		20.000	16	6,4	23.100	19	6,4
2. «ΙΕΚ»							
Διάρκεια εκπαίδευσης 4 εξάμηνα. Συνδυάζει θεωρία με εργαστηριακή άσκηση. Απευθύνεται σε απόφοιτους λυκείου ηλικίας 18-40 ετών. Το διπλώμα αναγνωρίζεται στην Ελλάδα και στην ΕΕ.		5.200	1,4	0,6	6.500	2	0,6
3. «ΙΕΚ»*							
Αφορά την κατάρτιση ανέργων ηλικίας 18-65 ετών και διαρκεί από 4-9 μήνες.		13.500	6	4			
4. «ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ»*		232	0,55	0,135	300	0,8	0,2
Υλοποιείται σε 3 ειδικά κέντρα κατάρτισης							
5. «ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΕΙ-ΣΕΛΕΤΕ»		3.200	1,6	0	2.000	1,8	
Επιδιομένται επιχειρήσεις που προσφέρουν θέσεις πρακτικής άσκησης σπουδαστών.							
6. «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»							
Εκπαίδευση ανέργων για τη στελέχωση Δήμων		2.500	10	0			
7. «ΕΝΔΟΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ»*							
Υλοποιείται από επιχειρήσεις που απασχολούν άνω των 100 εργαζομένων		12.000	10	8	15.000	12	8
8. «ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΑΥΤΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ»*							
Κατάρτιση εργαζομένων σε επιχειρήσεις που απασχολούν από 1 έως 5 άτομα		4.500	0,7	0,4	8.000	1,3	0,7
9. «ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΑΝΕΡΓΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ»					4.500	1,3	1
10. «ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ» ΛΑΕΚ (ΕΛΠΙΣΕ)		30.000	6	0	30.000	1,3	1
					Προσδιορίζεται από Επιτροπή ΛΑΕΚ		

ΣΥΝΔΕΣΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ - ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ: Όλα τα προγράμματα περιλαμβάνονται στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1998			ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ (ΔΙΣ. ΔΡΧ.)	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1999		
	ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ. ΔΡΧ.)	ΕΚΤ (ΔΙΣ. ΔΡΧ.)		ΑΤΟΜΑ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ. ΔΡΧ.)	ΕΚΤ (ΔΙΣ. ΔΡΧ.)
* Ξεκίνησαν μετά την υποβολή του ΕΣΔΑ στην ΕΕ (Μάρτιο 1998)							
1. «ΣΥΝΔΕΣΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ» Καταρτίζονται άνεργοι από επιχειρήσεις που μετά το τέλος της κατάρτισης υποχρεούνται να απασχολήσουν το 1/3 για διάστημα 4 μηνών τουλάχιστον.	4.100	6	4,8	3.000	10.000	13	5
2. «ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ» Εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ομάδων απολύσεων και η παρέμβαση αφορά μέτρα κατάρτισης απασχόλησης ή μισθωτής εργασίας.	1.000	2	1,6	1.400	4.000	6	4,8
3. «ΤΣΑ» Περιλαμβάνει προγράμματα κατάρτισης και απασχόλησης ανέργων σε περιοχές των ΤΣΑ.	4.813	3,4		Πρόσβαση σε έντονα μειωμένη απασχόληση			
4. «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ» Κατάρτιση από αναδόχους μεγάλων έργων ή ΚΕΚ. Μετά την κατάρτιση υποχρεωτική απασχόλησή τους στην εκτέλεση και λειτουργία των έργων					3.000	2	1,6

ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

ΕΡΓΑ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1998				ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ (ΑΠΡ-ΟΚΤ 1998)	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 1999			
	ΕΡΓΟ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	Δ.Τ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	Δ.Τ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)		ΕΡΓΟ	ΚΟΣΤΟΣ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)	ΕΡΓΟ	Δ.Τ (ΔΙΣ.ΔΡΧ)
1. «ΚΕΝΤΡΑ ΠΡΩΩΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ»	ΚΕΝΤΡΑ					ΚΕΝΤΡΑ			
	24	4	4			28	6		4
2. «ΕΡΓΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ»									
3. «ΚΑΡΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»									
4. «INTERNET»									
5. «ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ» Μηχανοργάνωση	27	3	2,5			27	3		2,5
6. «ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ»	8	0,1				74	1		0,74
7. «ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΠΑ»	185 Υπόλλ. συμβ. έργου	1	1						
8. «ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΑΜΕΑ»	115 Υπόλλ.	0,7	0,7						

ΜΙΛΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων):

Έτσι, το ποσοστό ανεργίας στη χώρα μας κατορθώσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να το διατηρήσουμε σε σταθερά επίπεδα στο 10,3% με δικά μας στοιχεία το 1996 και το 1997, στο 9,6% με στοιχεία της EUROSTAT, την ώρα που στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρατηρούνται έντονα αυξητικές τάσεις.

Να σημειώσουμε εδώ ότι αυτό το ποσοστό εξακολουθεί να είναι σε επίπεδο χαμηλότερο του ευρωπαϊκού μέσου όρου, από τα χαμηλότερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα καταθέσω και εδώ άλλον ένα πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Μιλιάδης Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

Πίνακας 5 Απασχόληση και ανεργία
(χιλιάδες άτομα)

	1994	1995	1996	1997	1998
Απασχολούμενοι					
Πρωτογενής τομέας	3.790	3.824	3.872	3.854	3.862
Δευτερογενής τομέας	790	782	786	765	
Τριτογενής τομέας	895	887	886	866	
1. Μισθωτοί	2.105	2.155	2.200	2.223	
2. Λοιποί	2.018	2.060	2.101	2.111	2.133
	1.772	1.764	1.771	1.742	1.729
Άνεργοι	404	425	446	440	433
Εργατικό δυναμικό	4.193	4.249	4.318	4.294	4.294
Ποσοστό ανεργίας	9,6	10,0	10,3	10,3	10,1

Πηγή: 1994-97 Ε.Σ.Υ.Ε., 1998 Εκτιμήσεις Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ➤

ΜΙΛΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων):

Να προσθέσω εδώ ότι αυτός ο στόχος επετεύχθη σε μία περίοδο που έχουμε συρρίκνωση του πρωτογενούς τομέα ως αντικειμενικό γεγονός, αναδιάρθρωση της μεταποιητικής βιομηχανίας, αύξηση του ποσοστού της συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό.

Το μεταναστευτικό ρεύμα υπολογίζεται σε εξακόσιες χιλιάδες άτομα στη χώρα μας. Αντίθετα η μερική απασχόληση που θα μπορούσε να συμβάλει, όπως έγινε σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη μείωση των πιέσεων της αγοράς εργασίας, αντιπροσωπεύει στη χώρα μας το 4,8% όταν ο μέσος όρος των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι στο 18%.

Ως προϊόν του κοινωνικού διαλόγου υπάρχει πλέον το σύμφωνο εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης με τους κοινωνικούς εταίρους προς το 2000. Υπάρχει ο νέος νόμος για τις εργασιακές σχέσεις που αναποκρίνεται στο αίτημα της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων αλλά ταυτόχρονα εξασφαλίζει και ασφάλεια στον εργαζόμενο.

Όλα αυτά τα προγράμματα τα έχουμε συνδέσει με τα διαρθρωτικά ταμεία και κυρίως με το κοινωνικό ταμείο. Υπάρχει πλήρης σύνδεση μέσα από διαδικασίες αντικειμενικότητας και διαφάνειας. Σας θυμίζω την πιστοποίηση των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης από μηδενική βάση χωρίς να ακουσθεί ούτε μία φωνή διαμαρτυρίας μέσα από πλήρη απορρόφηση των κονδυλίων με αποτελεσματικότητα και με καλή συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι σημαίνει αυτό; Μια φράση να πω. Γνωρίζουμε σήμερα σε κάθε περιοχή της χώρας, σε κάθε νομό τι ανάγκη θα έχει σε επαγγέλματα την προσεχή πενταετία, ώστε τα προγράμματα που ανατίθενται σήμερα στα ΚΕΚ να είναι συνδεδεμένα με βάση τις ανάγκες του κάθε νομού, με βάση τις ανάγκες της παραγωγής. Αυτή είναι μία μεγάλη ποιοτική αλλαγή.

Εισοδηματική πολιτική. Η πολιτική μας αυτή έχει συνέπεια και διαχρονικότητα. Αφορά το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Αύξηση και σε κάθε περίπτωση διασφάλιση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων. Αυτή είναι η βασική παράμετρος της πολιτικής μας. Είναι μία διαφορετική πολιτική από εκείνη των νεοφιλελεύθερων συνταγών.

Να θυμίσω εδώ, τα αποτελέσματα των πολιτικών, που επεχείρησαν να εντάξουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι συντηρητικές Κυβερνήσεις των Κρατών-μελών. Αύξηση της ανεργίας σε μεγάλα ύψη -Ισπανία, Πορτογαλία- καθήλωμα μισθών, περικοπές μισθών και ημερομισθίων την ίδια εποχή που εμείς από το 1993-1994 διαμορφώσαμε αυτό το πρόγραμμα που αναφέρθηκε στην αρχή, ένα πρόγραμμα ήπιας μορφής σύγκλισης που όχι μόνο μείωνε, αλλά ουσιαστικά αύξαινε το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και τα στοιχεία έχουν κατατεθεί.

Αλλά, αυτή η εισοδηματική πολιτική έχει και άλλες αρχές. Δεν είναι ισοπεδωτική. Ισχύει και εδώ η αρχή ότι στηρίζουμε περισσότερο εκείνους που έχουν μεγαλύτερες ανάγκες. Να αναφερθώ στους χαμηλοσυνταξιούχους. Καμιά μικροπολιτική, καμιά αντιπολιτευτική διάθεση ή μεμψιμοιρία δεν μπορεί να επισκιάσει το γεγονός ότι αυξάνουμε το ΕΚΑΣ πέρα από το ότι το καθιερώσαμε κατά 50% και ότι από δώδεκα χιλιάδες (12.000) γίνεται δεκαοχτώ χιλιάδες (18.000) δραχμές και οι ανάλογες πιστώσεις έχουν εγγραφεί στον Προϋπολογισμό. Αυτό αφορά τριακόσιες εξήντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους.

Αλλά δε μένουμε εκεί. Ενισχύουμε ακόμη περισσότερο το εισόδημα των χαμηλοσυνταξιούχων με τη μείωση της συμμετοχής στα φάρμακα από 25% σε 10%. Αν προσθέσουμε όλα αυτά, τότε οι μηνιαίες απολαβές των μικροσυνταξιούχων είναι πολύ πάνω από τα είκοσι μεροκάματα του ανειδίκευτου εργάτη που τόσα χρόνια ήταν το αίτημα και της ΓΣΕΕ και των άλλων συνταξιοδοτικών οργανώσεων. Βέβαια η εισοδηματική μας πολιτική είναι διαφοροποιημένη και για τους λοιπούς συνταξιούχους. Μεσοσταθμιστικά θα πάρουν μεγαλύτερη αύξηση απ'ό,τι οι εργαζόμενοι.

Πηγαίνω για λίγο στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι

γνωστό σε όλους σας, κύριοι συνάδελφοι, ότι η κρίση της κοινωνικής ασφάλισης είναι ένα από τα σημαντικότερα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Οι παρεμβάσεις στο όλο σύστημα είναι δύσκολες και επίπονες, αφού παρεμβαίνουν στον προγραμματισμό ζωής, έχουν μεγάλο και άμεσο οικονομικό κόστος. Προσक्रούν σε μεγάλες αντιστάσεις και το όφελος αφορά το μέλλον και ο καθένας πρέπει να το καταλάβει.

Όμως, με τόλη και με αυξημένο αίσθημα ευθύνης υλοποιούμε την πολιτική μας. Ακολουθούμε ένα ολοκληρωμένο σύστημα μεταρρύθμισης με παρεμβάσεις που έχουν αρχές, στόχους, κριτήρια και αλληλουχία. Τις παρεμβάσεις μας τις χωρίσαμε σε δύο ενότητες.

Η πρώτη αφορά τις αλλαγές, που επιβάλλεται να γίνουν τώρα, για την άμεση στήριξη και την επίλυση επειγόντων προβλημάτων του ασφαλιστικού συστήματος, όπως και για την άμβλυνση μεγάλων ανισοτήτων, που έφεραν στο σύστημα οι νόμοι της Νέας Δημοκρατίας.

Η δεύτερη αφορά τις αλλαγές για τη ριζική αναμόρφωση του συστήματος, τη χρηματοδότησή του και τις παροχές.

Η πρώτη ολοκληρώθηκε με επιτυχία χθες με την ψήφιση πλέον του νόμου. Είχε προηγηθεί ο νόμος για τη σύσταση κλάδου κύριας ασφάλισης αγροτών στον ΟΓΑ για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής, για τη θεραπεία αδικιών. Δεν θα αναφερθώ σ' αυτόν το νόμο, τα είπαμε προχθές στη Βουλή, γιατί δεν με παίρνει η ώρα. Όμως, έγιναν αλλαγές και τομές που έπρεπε να είχαν γίνει χρόνια τώρα.

Μέσα από το ίδιο σχέδιο νόμου χορηγούμε δωρεάν αντιρετροϊκά φάρμακα στους οροθετικούς ασθενείς, στους ασθενείς του AIDS, αυξάνουμε τα κατώτατα όρια συντάξεων για τους ασφαλισμένους μετά τη 1.1.93., έχουμε πακέτα προληπτικής ιατρικής. Για πρώτη φορά δίνουμε συντάξεις χρείας στους άνδρες.

Υπάρχει ο νόμος πλέον για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Είναι ένας νόμος που προσπαθεί και από τη δική του πλευρά να δώσει απάντηση στο κοινωνικό αυτό πρόβλημα, και επιπλέον καταπολεμά τις πελατειακές σχέσεις, αφού φέρνει ένα σύστημα διαφάνειας και αντικειμενικότητας.

Η νομιμοποίηση των οικονομικών μεταναστών είναι μια άλλη μεγάλη τομή στο χώρο της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Δεν είναι μόνο ένα εγχείρημα που έχει στον πυρήνα του πανανθρώπινες αξίες -γιατί κανένας άνθρωπος απ' όπου και αν προέρχεται, δεν μπορεί να είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης- αλλά βάζει τάξη και στην αγορά εργασίας και στο έγκλημα και στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης.

Πέρα απ' αυτά, υπάρχουν ζητήματα που έχουν να κάνουν με ειδικές παρεμβάσεις για απολυμένους. Τι να πρωτοθυμηθώ; GOOD YEAR, Πειραϊκή, Πατραϊκή, περιοχή βόρειας Εύβοιας, Μεταλλεία Κασσάνδρας, Κλωστήρια Φιλιατρών Θεσπρωτίας, Ναυπηγεία Ελευσίνας, ΑΕΒΑΛ, βαμβακουργεία, επιχειρήσεις ενδυμάτων, καπνοβιομηχανία, Πρίνο, αμianto και τόσες άλλες παρεμβάσεις, ναυπηγοεπισκευαστική, παλιννοστούντες Πόντιους και τόσα άλλα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Για τους τελευταίους λίγα λόγια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Να πάω στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Για το σύνολο των προγραμμάτων της περιόδου 1997-1998 έχουμε ένα συνολικό προϋπολογισμό ύψους τετρακοσίων δισεκατομμυρίων (400.000.000.000) δραχμών. Αυτήν τη στιγμή βρίσκονται υπό ανέγερση σε διάφορα στάδια επτά χιλιάδες τετρακόσιες κατοικίες συνολικού προϋπολογισμού εκατόν ογδόντα δύο δισεκατομμυρίων (182.000.000.000) δραχμών. Και να μην πάω αναλυτικά στα δανειοδοτικά προγράμματα και στα προγράμματα ενοικίου.

Επιλογή μας -πως προχωράμε- ο κοινωνικός διάλογος. Μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας βαδίζουμε δυναμικά μπροστά. Αυτό το έργο το αναγνωρίζει ο λαός. Και παρά τις μεμψιμοιρίες, που ακούστη-

καν, είδατε μέσα από ποια διαδικασία συνεννόησης και συναίνεσης μεγάλες τομές σ' αυτόν το χώρο είναι σήμερα πραγματικότητα.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι η πολιτική που ακολουθούμε είναι η μόνη και αξιόπιστη αποτελεσματική πολιτική για τη χώρα και τους εργαζόμενους.

Θα περίμενα από τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, εποικοδομητικές, ρεαλιστικές προτάσεις -αυτό απαιτούν οι καιροί- ή τη διατύπωση μιας άλλης πρότασης. Δεν την ακούσαμε ούτε θα τις ακούσουμε.

Για να ακριβολογήσω, το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει τη δική του ξεχωριστή γραμμή. Είναι μια γραμμή απομόνωσης. Δεν συμφωνούμε.

Ο Συνασπισμός επαγγέλλεται μια άλλη πολιτική, χωρίς ποτέ να την προσδιορίζει και βέβαια καταθέτει ανεδαφικές προτάσεις εξουσίας, νέων συνασπισμών εξουσίας. Πιστεύει ότι έτσι μπορεί να ψαρέψει σε θολά νερά.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ., ως κόμμα διαμαρτυρίας, εξαντλείται σε μία ανέξοδη πλειοδοσία, προσπαθώντας να πείσει κυρίως όχι με ευθύ λόγο, αλλά στο πόρτα, πόρτα, σιγά-σιγά, ότι το ΔΗ.Κ.ΚΙ. είναι η διπλανή πόρτα του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εκεί, όμως που η γύμνια είναι πλήρης, είναι η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Η συνθηματολογία, ο κενός λόγος και κυρίως ο αντιφατικός λόγος είναι εκείνη που τον χαρακτηρίζει. Προσπαθεί στο τέλος να μας καταθέσει μία θεωρία ότι ήλθε το τέλος των ιδεολογιών, ότι έπτεςαν οι διαχωριστικές γραμμές ότι εδώ πλέον το πρόβλημα είναι η διαχείριση και τίποτε άλλο.

Τα πράγματα δεν είναι έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όσο υπάρχουν οργανωμένες κοινωνίες και όσο υπάρχουν αντιτιθέμενα συμφέροντα θα υπάρχουν και πολιτικοί φορείς που θα υπηρετούν διαφορετικά πολιτικά κόμματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο λαός πιστεύει διαφορετικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη, μη διακόπτετε. Παρακαλώ και τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει, για να είμαστε συνεπείς με το χρόνο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

'Ετσι, κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνησή του με όλα τα όπλα του, που είναι η ιδεολογία του, που είναι το σύγχρονο πολιτικό του πρόγραμμα, που είναι το έργο του, αντιμετωπίζει με ευθύνη και σιγουριά το παρόν και το μέλλον. Και με αυτά τα όπλα ο λαός θα ανανεώνει για πολλά χρόνια την εμπιστοσύνη του σε μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Σκουλαρίκης, Βουλευτής Ηλείας, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θελω εξ αρχής να δηλώσω ότι θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό γιατί προσεγγίζει το εφικτό στη σημερινή πραγματικότητα, εν όψει μάλιστα και των στόχων εισόδου μας στην ΟΝΕ. Δεν πιστεύω όμως πως η εξέλιξη των νομικών προβλημάτων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις κυβερνήσεις των μικρών χωρών σήμερα, αλλά από άλλες δυνάμεις που κυριαρχούν σε πολιτικό και οικονομικό επίπεδο. Το πρόβλημα της επίτευξης των όρων της ΟΝΕ είναι το κυρίαρχο στοιχείο, το οποίο επηρεάζει απόλυτα το σημερινό Προϋπολογισμό.

Λόγω του μικρού χρόνου που διατίθεται θα περιορισθώ μόνο σε ένα θέμα, το θέμα της απασχόλησης και της ανεργίας. Άλλωστε το πρόβλημα αυτό είναι από τα μεγαλύτερα προβλήματα που απασχολούν τους διεθνείς οργανισμούς, τα εθνικά κράτη, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις κοινωνίες και τους λαούς.

Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, οι ενιαίες υψηλές τεχνολογίες, τα διεθνή δίκτυα επικοινωνίας επέφεραν τη μεγέθυνση των επιχειρήσεων και την παρουσία τους σε όλα τα σημεία του πλανήτη είτε για να παράγει είτε για να δανεισθεί, είτε για να πουλήσει. Αυτές οι δυνατότητες δημιούργησαν αναστάτωση στην παραγωγή, στο παγκόσμιο εμπόριο, στην αγορά εργασίας και στις οικονομίες των

διαφόρων χωρών. Είναι οι αιτίες της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού στη σημερινή μας εποχή.

Κυρίαρχο όμως ρόλο έπαιξε και παίζει η οικονομία της αγοράς, που αποδιοργάνωσε κάθε δύναμη αντίστασης των οικονομιών των αναπτυσσόμενων χωρών κυρίως, που παραδίδει αμαχητή στα υπερεθνικά μονοπώλια όλες τις πλουτοπαραγωγικές του πηγές, διαλύει τις επιχειρήσεις τους και δεν υφίσταται ούτε τους στοιχειώδεις κανόνες ανταγωνισμού, ενώ παράλληλα οι κυβερνήσεις είναι αδύναμες να αντιμετωπίσουν τη συσσώρευση του πλούτου στα χέρια τους.

Είχε προαναγγείλει, με τη δημοσίευση της "Λευκής Βίβλου", ο τότε Πρόεδρος της Κομισιόν κ. Ντελόρ ότι μέχρι το 2000 θα έχουν δημιουργηθεί δεκαπέντε εκατομμύρια θέσεις εργασίας. Την εποχή εκείνη ο αριθμός των ανέργων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανήρχετο στα δεκατρία εκατομμύρια. Σήμερα μόλις ένα χρόνο από το 2000, η ανεργία πλησιάζει τα είκοσι εκατομμύρια ανέργους με το 25% έως 30% να είναι νέοι ηλικίας κάτω των είκοσι πέντε ετών, διαφεύδοντας παταγωδώς τις εξαγγελίες του. Ταυτόχρονα σαράντα πέντε εκατομμύρια κάτοικοι της Ευρώπης ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Κανείς πια δεν μπορεί να υπερασπισθεί την ελεύθερη αγορά, που μας έχει επιβληθεί ως αναγκαία συνθήκη, αφού στην εποχή της υψηλής τεχνολογίας και του άκρατου και άνιστου ανταγωνισμού είναι η κύρια αιτία μεγέθυνσης της ανεργίας.

Μέχρι πριν λίγο διάστημα υποστηρικτές της οικονομίας της αγοράς στηρίζαν την ελπίδα της αντιμετώπισης της ανεργίας στην ανάπτυξη των οικονομιών. Παρατηρήθηκε, όμως, πως και σε χώρες με μεγάλη ανάπτυξη, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, ενώ την τελευταία τριαντακονταετία τριπλασίασαν την παραγωγή τους, εν τούτοις οι θέσεις εργασίας μειώθηκαν πάνω από 30%, παρουσιάζοντας υψηλά ποσοστά ανεργίας.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η ανάπτυξη δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Είναι όμως δεδομένο ότι εκείνες που καταργούνται, είναι περισσότερες, αφού είναι λογικό κάθε νέα επένδυση να χρησιμοποιεί την πιο εξελιγμένη τεχνολογία, που αυτοματοποιεί όλο και περισσότερο την ανθρώπινη εργασία.

Ένας άλλος λόγος αύξησης της ανεργίας είναι τα πλεονάσματα από τις οικονομικές δραστηριότητες των επιχειρήσεων. Λόγω του άκρατου ανταγωνισμού που επικρατεί υπό το καθεστώς της παγκοσμιοποίησης, δεν τοποθετούνται για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αλλά είτε στο χρηματιστήριο είτε σε επενδύσεις, με περιορισμένη απασχόληση για τη δημιουργία νέων πλεονασμάτων, που αυξάνουν περαιτέρω την ανταγωνιστικότητά τους και κατ' επέκταση την οικονομική τους δύναμη.

Είχε εκτιμηθεί ότι στο επίπεδο των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρώπης, όσον αφορά το κέρδος από την ανταγωνιστικότητα στην τάξη του 10%, το 5% έως 6% προέρχεται αποκλειστικά από τη μείωση προσωπικού. Έτσι, μέρα με τη μέρα οδηγούμεθα σε περιορισμό των θέσεων εργασίας, παρά την αύξηση της παραγωγικότητας, της παραγωγής και των κερδών των επιχειρήσεων, με δραματικές συνέπειες για τις μάζες των ανέργων.

Θα ήθελα να προσθέσω εδώ κάτι που διαβάσαμε χτες στον Τύπο, ότι η CITY GROUP -ενώθηκε η CITY CORPORATION μαζί με την PREVELEERS και δημιούργησαν έναν από τους μεγαλύτερους οικονομικούς κολοσσούς- απολύει, δήλωσε χτες, είκοσι μία χιλιάδες εργαζόμενους.

Αντιλαμβάνεσθε πια ότι το θέμα της απασχόλησης δεν είναι μόνο στον ανειδίκευτο εργάτη, αλλά πληττει στη σημερινή εποχή και πρόσωπα, για τα οποία πριν από λίγα χρόνια δεν θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει ότι θα μπορούσαν να έχουν πρόβλημα εργασίας.

Είναι σίγουρο πως η κοινωνία, που οικοδομείται στους καιρούς μας, ελάχιστα ενδιαφέρεται να εξασφαλίσει εργασία στους ανέργους πολίτες, που καθημερινά αυξάνονται, εγκλωβισμένοι στους όρους της ελεύθερης αγοράς, με τα μέτρα που προτείνονται, απλά επιδιώκει τον εφησυχασμό των ανέργων και τη δημιουργία ελπίδας, για να κερδηθεί χρόνος. Το 40% του παγκόσμιου πληθυσμού, που ανέρχεται σε έξι

δισεκατομμύρια σήμερα, ζει με το 3,3% του παγκόσμιου εισοδήματος, που σήμερα ανέρχεται στα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια (15.000.000.000.000) δραχμές.

Το πρόβλημα της ανεργίας δεν είναι κάποιο νομοτελειακό και αμετάβλητο χαρακτηριστικό της οικονομίας. Μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί, ανάλογα με τις μεταβολές της μακροπρόθεσμης πολιτικής των κυβερνήσεων και ανάλογα με την αλλαγή των δομών της κοινωνίας.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες ο οικονομολόγος Γκρούπμαν, ο καθηγητής του Μ.Ι.Τ., υποστηρίζει ότι όσο θέλει ποσοστό ανεργίας να έχει η οικονομία των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι θέμα πληθωρισμού, που θα φτάσουν τον πληθωρισμό, προκειμένου να πετύχουν αυτό το οποίο λέει. Και θα πρέπει να σας πω ότι όσο πέφτει ο πληθωρισμός, τόσο αυξάνεται η ανεργία.

Ο ίδιος υποστηρίζει ότι κάθε χώρα έχει ένα δεδομένο ποσοστό πληθωρισμού και ανεργίας που ισορροπούν. Δηλαδή, εάν ρίξεις το ποσοστό αυτό του πληθωρισμού, θα έχεις μεγαλύτερη ανεργία. Και θεωρεί ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες το 4% με 5% είναι εκείνο το ποσοστό ανεργίας, το οποίο χρειάζονται οι Ηνωμένες Πολιτείες, για να είναι ο πληθωρισμός τους στο 2%. Για εμάς, λοιπόν, και για οικονομίες σαν την ελληνική, είναι δεδομένο ότι ρίχνοντας τον πληθωρισμό κάτω από ένα ορισμένο σημείο, το οποίο δεν μπορεί να προσδιορίσω εγώ, θα έχουμε αύξηση της ανεργίας.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ δυστυχώς να αναπτύξω όλη την ομιλία μου. Θα περιοριστώ μόνο σε τρία, τέσσερα μέτρα, τα οποία, κατά την άποψή μου, πρέπει να ληφθούν, αν θέλουμε σε εθνικό επίπεδο να περιορίσουμε την ανεργία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν ξέρω αν προλαβαίνετε και αυτά τα τέσσερα να τα αναπτύξετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Όταν ήμουν Υπουργός Εργασίας είχα προσενόηση το θέμα της προσυναξιοδότησης, γιατί το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η κοινωνία μας είναι πρώτα το θέμα των νέων ανέργων, αλλά είναι και το θέμα των ανέργων κάποιας ηλικίας, οι οποίοι χάνουν την εργασία τους, είτε από αναδιάρθρωσεις είτε από συγχωνεύσεις και οι οποίοι είναι δύσκολο να βρουν εργασία.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να ρυθμίσουμε ένα καθεστώς προσυναξιοδότησης αυτών, ανάλογα με το χρόνο που θα μένουν στην ανεργία και δεν μπορούν να απορροφηθούν από την αγορά.

Το είχα μάλιστα προωθήσει -τότε ήταν η γαλλική προεδρία- σε μία συνεννόηση με τον τότε Γάλλο Υπουργό Εργασίας, αλλά δυστυχώς μετά τη δική μου αποχώρηση το θέμα πήγε στις ευρωπαϊκές καλένδες και δεν προχώρησε, παρ'όλο που και στο Συμβούλιο των Καννών αναφέρθηκε ότι είναι ένα από τα ζητήματα εκείνα, τα οποία πρέπει να ρυθμιστούν.

Τέλος, θέλω να πω ότι το τριανταπεντάωρο, το οποίο τότε το έθεσα πάλι σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημιούργησε πολλά αρνητικά σχόλια στη χώρα μας από ένα ορισμένο κύκλο και φυσικά και μέσα στην κυβέρνηση, διότι τότε μου διεμήνυσε ο τότε Πρωθυπουργός ότι δεν έπρεπε να το θέσω. Όμως δεν πέρασε πολύς καιρός και σήμερα κυριαρχεί σε πανευρωπαϊκό επίπεδο σαν το κύριο αίτημα των εργαζομένων, διότι είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί να μειωθεί η ανεργία. Ελπίζω να προχωρήσει και να λυθεί το θέμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό και κλείνω.

Εκείνο που προωθείται σε παγκόσμιο επίπεδο είναι η κοινωνική εργασία, κύριοι συνάδελφοι, δηλαδή απασχόληση σε διάφορους άλλους κοινωνικούς φορείς με κάποιον κοινωνικό πόρο ή μία φορολογία, η οποία τίθεται προκειμένου να καλυφθούν τα έξοδα μιας τέτοιας εργασίας. Και σε μας εδώ είναι πολύ εύκολο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, κύριε Σκουλαρίκη. Δεν έχετε άλλο χρόνο ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Θα ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): ... και όποιο χρόνο χρησιμοποιείτε από εδώ και στο εξής, τον παίρνετε από άλλο συνάδελφο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ναι, αλλά σε βάρος των άλλων συναδέλφων. Δεν το αντιλαμβάνεστε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Μου τρώτε το χρόνο. Θα είχα ολοκληρώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Το πρόβλημα της ανεργίας, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο οικονομικό, αλλά είναι και ηθικό. Τι μπορούμε να πούμε σε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Στερείτε το δικαίωμα της "εργασίας" από άλλο συνάδελφο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Δύο λέξεις μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα μείνει άνεργος ο άλλος συνάδελφος; Σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Αφήσατε τον κ. Παπαϊωάννου δύο λεπτά. Γιατί εμένα δεν με αφήνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, είναι σε βάρος άλλου συναδέλφου και πρέπει να κάνουμε και μία πολιτική...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Οι άνθρωποι που έρχονται στη ζωή μεγαλώνουν για να εργαστούν, όχι μόνο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): ...ίση προς όλους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Και εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Παπαφιλίππου έχει το λόγο, τον οποίο θα παρακαλέσω και εκείνον να τηρήσει αυστηρώς το χρόνο του. Αυτό γίνεται για την εξυπηρέτηση όλων των συναδέλφων. Είναι εγγεγραμμένοι εκατόν εξήντα δύο συνάδελφοι. Θα μείνουν συνάδελφοι, οι οποίοι δεν θα μιλήσουν και δεν είναι δίκαιο, εκείνοι που είναι τελευταίοι, να χάσουν το δικαίωμα αυτό. Πρέπει να το ασκήσουν. Βοηθήστε και εσείς.

Ορίστε, κύριε Παπαφιλίππου, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κάθε χρόνο τέτοια εποχή και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μνημονεύει στόχους οικονομικής πολιτικής που δεν επιτυγχάνονται, οράματα εκσυγχρονισμού της ελληνικής οικονομίας που διαφεύδονται. Μνημονεύει ελλείμματα, τα οποία δεν μειώνονται και, αν θέλετε να είμαι πιο σωστός, ανεπαίσθητα μεταβάλλονται, την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας που δεν βελτιώνεται, το μέγεθος του δημόσιου τομέα που δεν μικραίνει αλλά παραμένει μεγάλο, τις εξαγωγές των προϊόντων μας που συνεχώς μειώνονται.

Αυτή η συζήτηση που γίνεται για τον Προϋπολογισμό είναι ένα ιδιότυπο και ιδιόμορφο μνημόσυνο, που κάνουμε κάθε χρόνο. Η Κυβέρνηση ωραιοποιεί τα νούμερα και προσπαθεί να κάνει άσπρο αυτό που όλοι οι Έλληνες το βλέπουν μαύρο. Τίμιο είναι να πει την αλήθεια η Κυβέρνηση. Να παραδεχθεί ότι δεν κατάφερε να αλλάξει την κατάσταση και να γνωρίσει με ειλικρίνεια αυτό που θα κάνει το 1999, χωρίς όμως ευχολόγια.

Η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι υπάρχει μία σκληρή πραγματικότητα, την οποία ζουν όλοι οι Έλληνες: Είναι αυτή της μείωσης του εισοδήματος των Ελλήνων, της ανεργίας, της κρίσης σε διάφορους τομείς της οικονομίας και κυρίως της κρίσης στην παραγωγική βάση της χώρας, που είναι η βιομηχανία μας.

Ένας δείκτης, κύριοι Υπουργοί, που δείχνει καθαρά αυτήν την κρίση, είναι αυτός του ισοζυγίου εξωτερικού εμπορίου.

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, το εμπορικό έλλειμμα το πρώτο εξάμηνο του 1998 σημείωσε αύξηση 11,9%.

Τι δείχνει αυτό; Δείχνει νέα και σημαντική υποχώρηση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας μας, με αρνητικές συνέπειες στην απασχόληση. Σημαίνει με άλλα λόγια ότι δεν παράγουμε ανταγωνιστικά προϊόντα, αλλά αντίθετα εισάγουμε

πολύ περισσότερα από το εξωτερικό.

Υπάρχουν ευθύνες για αυτήν τη μείωση της ανταγωνιστικότητας, για το γεγονός ότι εδώ εισάγουμε ακόμα και ζωοτροφές, κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση δεν έχει βιομηχανική πολιτική, γι' αυτό και πρέπει να θέσει στόχους και να καταρτίσει μια στρατηγική. Κάτι τέτοιο δεν εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό. Βλέπουμε όμως τον αποκλεισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από δυνατότητες χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως και την αποδιάρθρωση του παραγωγικού ιστού της χώρας.

Η βιομηχανία και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι η βάση, πάνω στην οποία πρέπει να στηριχθεί η αναπτυξιακή προοπτική του τόπου. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν εγκατέλειψε απλά τη βιομηχανία και τη βιοτεχνία, αλλά θέτει και εμπόδια στην ανάπτυξη τους.

Κραυγαλέο παράδειγμα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι ζητάει από τους μικρομεσαίους τον ετήσιο μέσο τζίρο των εβδομήντα εκατομμυρίων (70.000.000) δραχμών, προκειμένου να ενταχθούν στα ευρωπαϊκά προγράμματα και να τύχουν κάποιας επιχορήγησης.

Κατ'αυτόν τον τρόπο έχει πετάξει έξω το 98% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από οποιαδήποτε δυνατότητα να εισπράξουν κάποια επιχορήγηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, αν η πολιτική της Κυβέρνησης για την ενίσχυση του ιδιωτικού παραγωγικού τομέα είναι ανύπαρκτη, στον τομέα των δημοσίων επιχειρήσεων είναι καταστροφική. Ενώ η Κυβέρνηση έχει συνειδητοποιήσει -και το ομολογεί στην εισηγητική έκθεση- ότι η μεγάλη και ισχυρή παρουσία του κράτους σε παραγωγικούς τομείς της οικονομίας δρα ανασταλτικά στην αποτελεσματικότητά τους, τίποτα δεν έχει κάνει στον τομέα αυτόν.

Τον Ιούνιο του 1996, κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Παπαντωνίου -και απορώ δηλαδή πώς μας είπε με τόση έμφαση τόσα ψέματα χτες- ψήφισε τον νόμο για την ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό των ΔΕΚΟ.

Ξέρετε τι προέβλεπε αυτός ο νόμος; Προέβλεπε ένα χρονοδιάγραμμα. Μέσα σε έξι μήνες πρέπει να γίνουν τα πάντα. Στην ακραία περίπτωση, θα υπάρξει παράταση άλλο ένα εξάμηνο. Συνεπώς στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 1997 έπρεπε να έχουν τελειώσει όλα.

Τι έγινε όμως, κύριοι συνάδελφοι; Μόλις προχθές μας έφερε ο κ. Μαντέλης το νομοσχέδιο για τον ΟΣΕ, το νομοσχέδιο για τα ΕΛΤΑ, για τις Αστικές Συγκοινωνίες και οφώμεθα τι θα γίνει περαιτέρω. Αυτό αποτελεί μια πραγματικότητα. Δηλαδή, δεν γύρισε πίσω ο κ. Παπαντωνίου, να δει τι έχουν γίνει αυτά τα μέτρα τα οποία θεσπίστηκαν και ποια είναι η προοπτική.

Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, θα πω και κάτι άλλο. Προχθές, κατά τη συζήτηση στη Διακομματική Επιτροπή όσον αφορά τη φορολογία για τα αυτοκίνητα, κατέθεσε ο ίδιος ο Υπουργός κ. Παπαντωνίου μια τροπολογία, με την οποία εξαιρεί όλες τις ΔΕΚΟ, τις οποίες θέλει να μετοχοποιήσει. Πάει λοιπόν, ο ν. 2414 του ίδιου του Υπουργού.

Εδώ όμως κρύβεται κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι, ότι δηλαδή δεν θέλει να βάλει σ'αυτήν τη διαδικασία τη μεγαλύτερη ΔΕΚΟ της χώρας μας, που είναι η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Μέχρι τώρα είμαστε από αναβολή σε αναβολή και έρχεται τώρα να μας πει γι'αυτήν την τροπολογία, που παραπέμπει σε μια επιτροπή του ν. 2000 περί αποκρικοποιήσεων, όπου εκεί το βέτο έχει η Υπουργός Ανάπτυξης και παρίσταται ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Άρα, αυτοί θα αποφασίσουν το τι θα γίνει και ό,τι ψηφίσαμε εδώ, κύριοι συνάδελφοι, στη Βουλή σύσσωμοι, για την ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό των ΔΕΚΟ, πάει στον αέρα.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, σε τι αποσκοπεί αυτή η πολιτική, που παρατείνει μια πραγματικά χαώδη κατάσταση μέσα στη ΔΕΗ; Όλοι καταλαβαίνουμε ότι η Κυβέρνηση αποφεύγει και δεν ενδιαφέρεται για την έγκαιρη προετοιμασία, την αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό της μεγαλύτερης δημόσιας επιχείρησης της χώρας μας, με τρόπον ώστε να αντιμετωπίσει την απειλευθέρωση της ενέργειας, η οποία έρχεται με την αρχή του 2001.

Μόνη λογική εξήγηση, κύριοι συνάδελφοι, είναι η σκοπιμότητα που

έχει η Κυβέρνηση να διαλύσει τη ΔΕΗ. Δεν μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς η ανευθυνότητα της Κυβέρνησης σε αυτόν τον ευαίσθητο τομέα της ενέργειας.

Ανακύπτει όμως και ένα άλλο ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι. Μήπως αυτή η κατάσταση εξυπηρετεί τη διατήρηση υποχρεώσεων και υποτακτικών διοικήσεων, ώστε να περνά κατά εντολή της Κυβέρνησης κάθε μεγάλο έργο και κάθε εργολαβία απρογραμμάτιστα και χωρίς μελέτες, έργα τα οποία δεσμεύουν την επιχείρηση και ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Αυτό το ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι, προκύπτει από το πρωτοφανές φαινόμενο, ότι ενώ βρισκόμαστε προ των πυλών του 2001 και τις ανάγκες δημιουργίας ανταγωνιστικών συνθηκών, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΗ εγκρίνει απλώς αποφάσεις, οι οποίες λαμβάνονται έωθεν της ΔΕΗ.

Επισημαίνουμε, λοιπόν -και αυτό το είπε βοηθός γενικού διευθυντού της ΔΕΗ, ο οποίος ανήκει στο χώρο το δικό σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- τις τεράστιες ευθύνες, τόσο της Κυβέρνησης όσο και των διοικήσεων, που υπακούουν στις έωθεν εντολές.

Χαρακτηριστικό, όμως είναι, κύριοι συνάδελφοι, το εξής τρομερό παράδειγμα. Ξέρετε πόσες φορές ψηφίστηκε ο προϋπολογισμός της ΔΕΗ; Ψηφίζεται την πρώτη φορά με έλλειμμα δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000), το παίρνουν πίσω. Ξαναψηφίζεται με πλεόνασμα τριάντα δύο δισεκατομμύρια (32.000.000.000), το παίρνουν ξανά πίσω. Ξαναψηφίζεται με πλεόνασμα σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) και ήλθε εδώ στη Βουλή. Και στο τέλος περνάει, αγαπητοί μου, με πλεόνασμα πενήντα δύο δισεκατομμύρια (52.000.000.000). Αν είμαστε σοβαροί σε αυτόν τον τόπο!

Το ίδιο έγινε και με αυτό το επενδυτικό πρόγραμμα, το πενταετές της ΔΕΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Και το πλεόνασμα του λόγου σας να προσέξετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Δύο κουβέντες ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, κύριε συνάδελφε, μη φέρνετε σε δύσκολη θέση το Προεδρείο, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Η ίδια κατάσταση, κύριοι συνάδελφοι, συμβαίνει στην εταιρεία φυσικού αερίου, που περίπου ξοδέψαμε ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) και υπάρχει το χάος και το ερώτημα τι θα γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Παπαφιλίππου, η συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι η μόνη συζήτηση, κατά την οποία πρέπει να μας διακρίνει και η συναδελφική αλληλεγγύη, η οποία δεν λείπει από κανέναν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Καλούμε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, την Κυβέρνηση, να αναλογιστεί τις τεράστιες ευθύνες απέναντι στον κόσμο. Ακούσαμε πολλά μνημόσυνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Παπαφιλίππου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Αρκούν αυτά, δεν θέλουμε άλλα μνημόσυνα εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Παπαφιλίππου!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Πρέπει επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι, να βρούμε ουσιαστικά μέσα για να δει ο τόπος κάτι καλύτερο εδώ πέρα. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Πρέπει να σεβόμαστε και τον Κανονισμό και το Προεδρείο και όλον τον κόσμο που μας ακούει, καθώς και εκείνους που περιμένουν να μιλήσουν, κύριε Παπαφιλίππου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Παντερμαλής, Βουλευτής Επικράτειας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δύσκολα θα μπορούσε κανείς να συστήσει στον Προϋπολογισμό ως συμπαθές ανάγνωσμα στο ευρύτερο κοινό. Η

ιδιόρρυθμη γλώσσα του, η τεχνική του άρθρωση και τα συστήματα των αριθμών του, απευθύνονται στα μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας, απευθύνονται στις δημόσιες υπηρεσίες, στους υπηρεσιακούς παράγοντες και στους ειδικούς.

Ωστόσο ο Προϋπολογισμός μας αφορά όλους, γιατί συντάχθηκε από το κράτος για την οικονομία των πολιτών του. Αυτή είναι οι τελικοί αποδέκτες των αριθμών και των συσχετισμών τους.

Είναι λάθος, όμως, να πιστεύουμε ότι η κοινωνία των πολιτών είναι παθητικός δέκτης του Προϋπολογισμού. Η διαχείριση των εσόδων και εξόδων, των εισπράξεων και των πιστώσεων, γίνεται σε μεγάλο βαθμό από μέλη αυτής της κοινωνίας των δέκα εκατομμυρίων ανθρώπων.

Επομένως η αξιοποίηση ή όχι, η αποτελεσματικότητα ή όχι, η επιτυχία ή όχι της εφαρμογής του Προϋπολογισμού, δεν είναι ανεξάρτητη από το βαθμό οργάνωσης αυτής της κοινωνίας σε κρατικό μηχανισμό, αλλά και σε υπεύθυνους πολίτες.

Για τον κρατικό μηχανισμό δεν μπορούμε βέβαια να είμαστε περήφανοι. Είναι γνωστό ότι για το κράτος η κοινωνία στο σύνολό της ασκεί μόνιμα αυστηρή κριτική, η οποία όμως δεν ξεπερνά τη φραστική καταδίκη των κακώς κειμένων. 'Ισα-ίσα όταν αρχίζει η προσπάθεια βελτίωσης ενός δημόσιου κλάδου εγείρεται κατά κανόνα μια υποκριτική κατακραυγή, διότι λίγοι είναι πρόθυμοι στην πραγματικότητα να κάνουν νέες προσαρμογές, να ενταχθούν σε ένα εκλογικευμένο σύστημα.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της παιδείας, όπου οι πάντες εύχονται ποιοτική αναβάθμιση, αρνούνται όμως να δεχθούν το τίμημα αυτής της αναβάθμισης, που είναι η πολύωρη προετοιμασία του δασκάλου και η αδιαπραγμάτευτη εργατικότητα του μαθητή. Περιπεύουν τα παραδείγματα για να δείξουμε ότι η δημόσια συμπεριφορά μας είναι συχνά σχιζοφρενική. Η επιθυμία για βελτίωση και η εμμονή στην αποτελμάτωση δένονται σε ένα αλλόκοτο σύνολο, που αποκαλύπτει προς τα έξω αυτό το αντιφατικό πρόσωπο της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας. Είναι ευτύχημα, όμως, ότι σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής υπάρχουν οάσεις, που ενεργούν ευεργετικά και απαλύνουν την αιχμηρή ατμόσφαιρα και βελτιώνουν το δυσάρεστο κλίμα.

Η ελληνική κοινωνία στέκεται τώρα μπροστά στην πύλη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης.

Γι' αυτό ο Προϋπολογισμός είναι και ενταξιακός. Αυτό σημαίνει ότι ετοιμάζει τη χώρα για τα τελευταία χίλια μέτρα του δρόμου προς την ένταξη.

Γι' αυτό και είναι φειδωλός στις παροχές και επικεντρωμένος στα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Θα ρωτούσε όμως κανείς, αξίζει τον κόπο αυτή η ταλαιπωρία, ή αλλιώς πώς θα ήταν τα πράγματα, αν δεν επιδιώκαμε την ένταξη;

Πρώτον, δεν θα είχαμε αυτό το άγχος και τη δυσφορία και η Κυβέρνηση δεν θα είχε το πολιτικό κόστος.

Δεύτερον, ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας θα μοίραζε τραπέζογραμμάτια, που θα έκοβε αφειδώς η Τράπεζα της Ελλάδος σε δικαίους και αδικούς, σε φτωχούς και πλουσίους.

Τρίτον, θα είχαμε μια μοιραία αναθέρμανση της οικονομίας, η οποία όμως θα έσβηνε τόσο γρήγορα, όσο και η φλόγα από την εφημερίδα που καίγεται.

Οι συνέπειες αυτής της κατάστασης θα ήταν το δολάριο να μην το αγοράζουμε πια τριακόσιες (300) δραχμές, αλλά εξακόσιες (600) και το μάρκο όχι εκατόν εβδομήντα (170), αλλά τριακόσιες σαράντα (340) δραχμές και η χώρα θα έπρεπε να βγει έξω για να δανειστεί χρήματα, αυτό το τεράστιο χρέος, που συσσωρεύτηκε χρόνια τώρα και που η Κυβέρνηση άρχισε να το εξοφλεί.

Μπαίνουν στην ΟΝΕ, η ελληνική κοινωνία θα έχει την εγγύηση ενός νομίσματος ισχυρού, όσο το δολάριο, συγχρόνως όμως θα χρειαστεί να σταθεί αντιμέτωπη και ανταγωνιστική με την κοινωνία και οικονομία της κεντρικής Ευρώπης. Τότε δεν θα επαρκεί η κριτική και η στηλίτευση των δημοσίων πραγμάτων, θα χρειάζεται παντού η σφραγίδα της υψηλής ποιότητας, της αποτελεσματικότητας της οργάνωσης και της υπευθυνότητας. Έχουμε ελπίδες να αντέξουμε;

Μπορούμε να πετύχουμε χωρίς να έχουμε επενδύσει ουσιαστικά τίποτε στο παρελθόν προς αυτήν την κατεύθυνση; Δεν έχουμε παρά να μεταστρέψουμε τα τεράστια αποθέματα ευστροφίας, εφευρετικότητας, φαντασίας και ευελιξίας που διαθέτουμε ως λαός στη σωστή, όπως το κάνουν οι Έλληνες του εξωτερικού, οι απόδημοι. Τότε θα δούμε τα μειονεκτήματά μας να γίνονται μοναδικές αρετές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις ανασκαφές που προηγήθηκαν των εκσκαφικών εργασιών, για να κατασκευαστεί το πάρκινγκ των αυτοκινήτων της Βουλής και να αναβαθμιστεί στη συνέχεια ο περιβάλλων χώρος, βρέθηκε μια εκπληκτική ερμαϊκή στήλη με το πορτραίτο ενός διάσημου Έλληνα, ανθρώπου των γραμμάτων. Είναι το μόνο που σώζεται από την αρχαιότητα και είμαστε τυχεροί που δύο χιλιάδες τετρακόσια χρόνια μετά το θάνατό του ανηκίσαμε τη μαρμάρινη εικόνα του.

Πρόκειται για τον Εύπολη, το γιο του Σωσίπολη, που μαζί με τον Αριστοφάνη ήταν ο μεγαλύτερος ποιητής της Αττικής κωμωδίας. Ήδη νεαρός στην αρχή της σταδιοδρομίας του πήρε τα πρώτα βραβεία και μέσα στα δύσκολα χρόνια του Πελοποννησιακού Πολέμου, όταν η Αθήνα μαστιζόταν από βαθιά κοινωνική κρίση και πολιτική δυσπραγία, έγραψε το έργο του "Δήμοι", όπου παρουσιάζονται οι εκπρόσωποι των δήμων της Αττικής και συζητούσαν τη δύσκολη κατάσταση. Τελικά, λέει, για να λύσουν το πρόβλημα αποφάσισαν να καλέσουν από τον κάτω κόσμο τις σκίες, δηλαδή τα είδωλα των μεγάλων πολιτικών του παρελθόντος, του Σόλωνα, του Μιλτιάδη, του Αριστείδη, του Περικλή, για να τους δώσουν οδηγίες και συμβουλές.

Το εύρημα αυτό της Βουλής δίχως αμφιβολία πλούτισε το πάνθεον των μεγάλων ανδρών της κλασικής Ελλάδας. Ωστόσο πέρασε σχεδόν απαρατήρητο και επικοινωνιακά αχρηστεύτηκε.

Αυτό το συμβολικό παράδειγμα υπήρξε αφορμή για να κάνω σήμερα στην Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας μια πρόταση και να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να την υιοθετήσει.

Προτείνω να συσταθεί ειδικός κωδικός αριθμός στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού για τη σωτηρία, μελέτη και ανάδειξη των σπουδαίων αρχαίων και βυζαντινών μνημείων, δηλαδή των αγαλμάτων, των κτιρίων, των τοιχογραφιών, των αγγειογραφιών, των χειρογράφων και των εικόνων, που χρονολογούνται από την αρχαιότητα έως την ίδρυση του ελληνικού κράτους.

Για το πρόγραμμα δράσεων, που θα χειρίζεται ο Υπουργός Πολιτισμού θα εκφέρει γνώμη η αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, στην οποία θα παρουσιάζεται και ο ετήσιος απολογισμός. Έτσι διά μέσου των αντιπροσώπων του θα έχει ολόκληρος ο ελληνικός λαός συμμετοχή στη διαχείριση ενός σημαντικού μέρους της πολιτιστικής του κληρονομιάς.

Το πρόγραμμα θα πρότεινα να ονομαστεί "Εύπολις", με όλο το συμβολικό βάρος του ίδιου του ονόματος, αλλά και του ιστορικού προσώπου και να προικοδοτηθεί συμβολικά με ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές, που πιστεύω γενναιόδωρα ότι κάποιο εύρωστο Υπουργείο θα μπορούσε να παραχωρήσει προς το ισχνό Υπουργείο Πολιτισμού. Και φυσικά θα έλεγα να το κάνουμε τώρα, γιατί τώρα έχει νόημα, γιατί τώρα το κάνουμε από το υστέρημά μας και αυτό δείχνει ότι το πιστεύουμε. Γιατί έτσι θα μπορούμε στην ΟΝΕ μαζί με τον Εύπολη, που θα σημαίνει ότι η Ελλάδα το εννοεί σοβαρά με την πολιτιστική της κληρονομιά.

Κύριοι συνάδελφοι, ακόμα και από εσάς, που δηλώσατε ότι δεν θα ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό, ζητώ να στηρίξετε τον "Εύπολη". Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γεώργιος Σούρλας, Βουλευτής Μαγνησίας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σκιά των βομβαρδισμών του ΙΡΑΚ, που αποφάσισαν ο Πρόεδρος των ΗΠΑ κ. Κλίντον και ο σοσιαλιστής - εκσυν-

χρονιστής Πρωθυπουργός της Αγγλίας κ. Μπλερ, διεξάγεται η συζήτηση του Προϋπολογισμού σήμερα εδώ στη Βουλή των Ελλήνων.

Διεξάγεται η συζήτηση σε μια βαριά ατμόσφαιρα, κάτω από τη σκιά των δηλώσεων του Πρωθυπουργού της Ελλάδος κ. Σημίτη, που έσπευσε να στηρίξει την απόφαση του Προέδρου των ΗΠΑ και του Πρωθυπουργού της Αγγλίας, απόφαση αεροπορικών επιδρομών.

Στη Βαγδάτη βομβαρδίζονται άμαχοι και νοσοκομεία με πυραύλους των ΗΠΑ και της Αγγλίας. Στην Ελλάδα βομβαρδίζονται οι ατιχείς, κατά κύριο λόγο οπαδοί του ΠΑΣΟΚ, σοσιαλιστές, που πίστεψαν και πάλαιψαν καθ' υπόδειξη της ηγεσίας για ειρήνη, για δικαιώματα αυτοδιάθεσης των λαών, που διαδήλωναν όταν σημειώνονταν επιθέσεις εναντίον άλλων χωρών.

Τώρα βλέπουμε εμβρόντιοι, ακόμα και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μετά τις θερμές ευχαριστίες του Πρωθυπουργού της Ελλάδος προς τον Πρόεδρο Κλίντον για τα 'Ιμια, να σπεύσει να δώσει στήριξη και για τους βομβαρδισμούς της Βαγδάτης. Τώρα, όλα μετριούνται από τον κ. Σημίτη, βάσει του εθνικού συμφέροντος. Τώρα δεν έχει σημασία πόσες ζωές χάνονται. Τώρα το μέτρο είναι το μέτρο Σημίτη, το συμφέρον το εθνικό, γιατί όχι, αλλά γιατί όχι όμως και το κομματικό και το προσωπικό συμφέρον από εκείνους που τον στήριξαν, τον έφεραν στην εξουσία και τον κρατάνε, δεν ξέρουμε για πόσο ακόμη.

'Όταν όμως αυτό το μέτρο εισάγεται ως βάση προσδιορισμού της θέσης της χώρας μας σε κοσμοϊστορικά γεγονότα, όπως αυτά που συμβαίνουν στο Ιράκ, αντιλαμβάνεστε ποιο ηθικό δικαίωμα έχει στη συνέχεια η Ελλάδα, όταν χρειασθεί, να διεκδικήσει τη συμπαράσταση των άλλων λαών;

Πώς θα ζητήσουμε συμπαράσταση για τον κυπριακό λαό, όταν το μέτρο είναι το εθνικό συμφέρον και όταν εκείνοι, στους οποίους απευθυνόμαστε, θεωρούν ότι το μέτρο αυτό, η δική μας η διεκδίκηση, δεν εξυπηρετεί τα δικά τους συμφέροντα;

Αλήθεια πώς αλλάζουν οι καιροί, πώς αλλάζουν οι άνθρωποι και χωρίς αιδώς οι πολιτικοί, όπως συμβαίνει στη χώρα μας; Για φανταστείτε να ήταν σήμερα Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να έπαιρνε μια τέτοια θέση για τους βομβαρδισμούς στο Ιράκ. Τι θα κάνατε εσείς του ΠΑΣΟΚ; 'Όχι όλοι ευτυχώς, οι περισσότεροι από σας; Δεν θα ξεσηκώνατε τον ελληνικό λαό; Και τις πτέρες θα ξεσηκώνατε, όπως το είχαμε δει και στο παρελθόν και σε περιπτώσεις, που δεν είχαν σημειωθεί αυτές οι τραγικές εξελίξεις που σημειώνονται σήμερα στο Ιράκ.

Θεώρησα, κύριοι συνάδελφοι, επιτακτική την ανάγκη να αναφερθώ σ' αυτό το θέμα. Αν και δεν έχει νόημα να συζητάμε εδώ για τον Προϋπολογισμό, αφού τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει και τίποτα δεν θέλει να αλλάξει η Κυβέρνηση. Θα κάνω ορισμένες παρατηρήσεις. Η Κυβέρνηση εισηγείται έναν Προϋπολογισμό ένταξης στην ΟΝΕ, ένταξης καθ' οιονδήποτε τρόπο και αντί πάσης θυσίας. Προσπαθεί με λαθροχειρίες και εικονικά στοιχεία να εμφανίσει τη μείωση του πληθωρισμού. Και απευθύνεται στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Πέρυσι, κύριε Υπουργέ, εξαγγείλατε μείωση του πληθωρισμού κατά 0,2% προαναγγέλοντας τη μείωση των φαρμακευτικών δαπανών κατά εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000). Το σημειώσατε και "ρίξατε" τον πληθωρισμό. Και φέτος τα απολογιστικά στοιχεία -και το λέγω αυτό με αίσθημα ευθύνης- λένουν ότι όχι μόνο δεν μειώθηκαν οι ουσιαστικές δαπάνες, πέρα από τα τεχνάσματα των εισφορών υπέρ τρίτων κλπ., αλλά αυξήθηκαν κατά πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000). Και εσείς έχετε χρεώσει μείωση του πληθωρισμού κατά 0,2%. Δεν είναι αυτό εξαπάτηση του ελληνικού λαού, δεν είναι λαθροχειρία; Είναι έντιμη πολιτική; 'Ετσι παρουσιάζετε και τα άλλα τα στοιχεία. 'Ενα μόνο ανέφερα. Τα άλλα τα ανέφεραν οι κύριοι συνάδελφοι χθες και θα αναφέρουν και στη συνέχεια.

Οι βασικές προτεραιότητες νευραλγικής σημασίας σε κοινωνικούς τομείς, σε ζητήματα όπως την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, την ανεργία, την στήριξη των φτωχών, των οικονομικώς αδυνάτων, τα

ναρκωτικά, προβλήματα πάρα πολύ σημαντικά, βρίσκονται στο περιθώριο της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, βρίσκονται στο περιθώριο του Προϋπολογισμού.

Ευρωπαϊκή Ένωση δεν σημαίνει μόνο ένα ή τέσσερα κριτήρια, να δαμάσουμε τον πληθωρισμό και να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σημαίνει και άλλες πολιτικές για άλλα ζητήματα κοινωνικά και πολύ σοβαρά, για τα οποία εμείς είχαμε δώσει απαντήσεις και το κάναμε μάλιστα εγκαίρως όπως στην παιδεία, στην υγεία κλπ., όταν εσείς του ΠΑΣΟΚ, τότε ήσασταν εναντίον της ένταξης της Ελλάδος στην ΕΟΚ, και στη συνέχεια υπονομεύατε την πορεία προς την ΕΟΚ όταν αγωνιζόταν γι αυτό η Νέα Δημοκρατία. Πού να βρείτε βέβαια καιρό τότε να ασχοληθείτε με αυτά τα σοβαρά ζητήματα προετοιμασίας της χώρας μας προς την πορεία της ΕΟΚ. Άλλα σας απασχολούσαν. Βέβαια αργότερα το αντιληφθήκατε. Και έτσι τι συμβαίνει σήμερα; Ποια συγκριτικά στοιχεία έχουμε; Γιατί ακούσαμε χθες τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να λέγει και να επαιρείται ότι έχουν μια πάρα πολύ σπουδαία κοινωνική πολιτική.

Να δούμε όμως συγκριτικά στοιχεία και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και αν προλάβω να πω μερικά σε σχέση και με τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας.

Κοινωνικές δαπάνες: Κατά μέσο όρο, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 29% μέχρι και 36% και στην Ελλάδα είναι 20%. Μάλιστα μερικές εφημερίδες γράφουν 16%. Εγώ λέγω 20%, δηλαδή σχεδόν το μισό από ό,τι έχουν οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Τα επιδόματα για την ανεργία είναι τα χαμηλότερα από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ενώ ο μέσος όρος στις άλλες χώρες είναι 70% με 80% σε σχέση με τις αποδοχές των εργαζομένων, στην Ελλάδα είναι 25%.

Η παροχές για την ανεργία είναι έξι φορές λιγότερο από ό,τι είναι ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι 0,4 ως ποσοστό στο ΑΕΠ στην Ελλάδα και 2,5% στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι κοινωνικές ανισότητες. Τι γίνεται με αυτό το φαινόμενο; Περίμενε κανείς από εσάς του ΠΑΣΟΚ αυτήν την προκλητική ανισότητα που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας; Οι πλούσιοι κάθε μέρα πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. 'Όταν μιλάμε κατ'ίδιαν το δέχεστε, δυσκολεύεστε όμως δημόσια να το πείτε. Βέβαια έχετε και δικίο. Πού να το πείτε και ποιος να σας ακούσει, αφού εκείνοι που ηγούνται της Κυβέρνησης κατ'εξοχήν στηρίζονται στους προνομιούχους, στην οικονομική ολιγαρχία.

Μόνο επί των ημερών του σοσιαλιστικού ΠΑΣΟΚ παρατηρείται το φαινόμενο, το 10% των πιο φτωχών Ελλήνων να καρπώνεται το 2,6% του εθνικού εισοδήματος και το 10% των πλουσιότερων Ελλήνων να καρπώνεται το 26% του εθνικού εισοδήματος. Αυτή είναι η σοσιαλιστική σας πολιτική, κύριε Υπουργέ της Εργασίας, που επαιρέσθε για το ασφαλιστικό σύστημα και γενικότερα για την κοινωνική σας πολιτική.

Ανισότητες προκλητικές. Το ακούτε στις επιτροπές διαρκών υποθέσεων. Επτά εκατομμύρια το μήνα ο ένας διευθυντής, διοικητής τράπεζας, οκτώ ο άλλος, δεκαπέντε-είκοσι εκατομμύρια, όπως κατήγγειλε Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ για την Ολυμπιακή. Μα τι είναι αυτό το πράγμα; Πού πάει αυτή η ιστορία; Και από την άλλη μεριά να πένονται οι άλλοι, να λιμοκτονούν, να ζητούν κάποια στήριξη στοιχειώδη, που δεν τους παρέχεται, για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Και είμαστε μάρτυρες εμείς οι Βουλευτές όλων των κομμάτων τέτοιων περιπτώσεων και περιστατικών, που θλίβεται η καρδιά σου και όσο πλησιάζουν οι γιορτές, ακόμα περισσότερα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δίνουν προτεραιότητα στην παιδεία και στην υγεία, ενώ στην Ελλάδα οι δαπάνες είναι περίπου μισές.

Τώρα βεβαίως μερικά στοιχεία που έχουν σχέση με συγκρίσεις, με τη Νέα Δημοκρατία, πρέπει να τα πούμε και αυτά γιατί προκαλείτε πολλές φορές. Λέτε ότι έχετε κοινωνικό πρόσωπο, έχετε κοινωνική πολιτική, είσθε ευαίσθητοι, είσθε

κοντά στο λαό, στα λαϊκά στρώματα. Να πάρω έναν τομέα που υπηρέτησαν και εγώ, τον τομέα της υγείας και της πρόνοιας.

Το 1991 με κυβέρνηση Μητσοτάκη οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού ως ποσοστό στο ΑΕΠ ήταν 3,12%. Το 1997 είναι 2,79%. Το 1998 ακόμη λιγότερο, αλλά δεν έχω στοιχεία από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Το 1991 οι πιστώσεις των προγραμμάτων των δημοσίων επενδύσεων για την υγεία-πρόνοια ήταν 0,09%, πάντα μιλώ ως ποσοστό στο ΑΕΠ. Το

1997 ήταν 0,03%, δηλαδή τρεις φορές λιγότερο απ'ότι ήταν επί των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας. Και επειδή αυτό το στοιχείο είναι επίσημο από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, το καταθέτω για τα Πρακτικά. Αυτά είναι τα στοιχεία σύγκρισης μεταξύ των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Σούρλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Λ. ΚΡΑΤΟΥΣ
Δ/ΝΣΗ 2ης ΠΡΟΫΠ/ΣΜΟΥ

ΠΙΝΑΚΑΣ
ΔΑΠΑΝΩΝ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠ/ΣΜΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ-ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Είδος	Πραγματοποιήσεις							Εκτ. Πραγμ. 1997
	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	
1. Τ.Π. ως % ΑΕΠ	409.869,9 3,12	505.995,0 3,12	573.104,1 3,07	537.139,0 2,84	628.028,4 2,84	716.934,7 2,71	795.809,1 2,89	911.891,0 2,79
2. ΠΔΕ ως % ΑΕΠ	11.848,9 0,09	8.082,7 0,04	7.841,3 0,04	3.566,0 0,02	14.392,5 0,06	13.583,3 0,05	8.798,4 0,03	10.477,0 0,03
3. Προγραμ. Συχρημ. από ΕΕ ως % ΑΕΠ	5.203,9 0,04	17.065,0 0,11	26.421,6 0,14	25.705,2 0,12	26.768,8 0,11	18.164,5 0,06	19.049,7 0,06	35.387,0 0,11

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Αλλά ακόμα ένα στοιχείο να επικαλεστώ, που έχει σχέση με τη σύγχυση, με τη σκοπιμότητα, με την παραπλάνηση.

Στον πίνακα 5.4 στη σελίδα 91 εμφανίζετε αύξηση δαπανών για την υγεία 4,6% σε σχέση με το 1998. Στον πίνακα, όμως, 5.15 σελίδα 105, αναφέρετε αύξηση 3,3%. Ποιο είναι, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, το πραγματικό το 3,3% ή το 4,6%; Ποιος ξέρει; Πού να ξέρετε και σεις; (Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ποιο ήταν, κύριε Παπαδέλλη;

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Εδώ σε θέλω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Αυτό είναι. Άντε τώρα να πάμε στο Μαντείο των Δελφών να δούμε, μιας και δεν μιλάει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Αυτά τα καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Σούρλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνω, με ένα θέμα πάρα πολύ σημαντικό, το θέμα των ναρκωτικών. Ε, όχι και 0,01% για τα ναρκωτικά, κύριοι του ΠΑΣΟΚ! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Γεώργιος Ανωμερίτης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική γεωργία βρίσκεται μπροστά σε ένα καινούριο πολυσύνθετο περιβάλλον, που προσδιορίζεται, πρώτον, από το σύστημα κανόνων και κανονισμών στα πλαίσια του διεθνούς εμπορίου, στα πλαίσια του παγκόσμιου οργανισμού εμπορίου. Δεύτερον, από τις επιδιώξεις της μεταρρύθμισης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής στα πλαίσια της "Ατζέντα 2000" και από τις εθνικές πολιτικές στο τρίτο επίπεδο, οι οποίες απαιτούν βαθιές τομές διαρθρωτικού χαρακτήρα στα συστήματα της οργάνωσης, στα συστήματα της εμπορίας, της τυποποίησης και της διαχείρισης όλων των πόρων και κυρίως των υδάτινων πόρων.

Η ελληνική γεωργία είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ευρωπαϊκής γεωργίας και δεν μπορεί παρά να συμμετέχει ενεργά στη διαμόρφωση του καινούριου ευρωπαϊκού γεωργικού προτύπου, που αυτήν τη στιγμή επανασχεδιάζεται, μετά τη μεταρρύθμιση του 1992, στα πλαίσια της "Ατζέντα 2000". Ένα πρότυπο το οποίο οφείλει να βασίζεται, πρώτον, σε μία ανταγωνιστική γεωργία, η οποία θα μπορεί να αντιμετωπίζει την παγκόσμια αγορά εξασφαλίζοντας παράλληλα ένα επίπεδο δικαίης ζωής και ένα σταθερό εισόδημα στους γεωργούς.

Δεύτερον, θα πρέπει να βασίζεται σε μια αειφόρο και ποιοτική γεωργία, η οποία θα χρησιμοποιεί μεθόδους παραγωγής που θα σέβονται το περιβάλλον και θα παράγει προϊόντα ποιότητας για τον καταναλωτή, που είναι και ο τελικός δέκτης των παραγομένων προϊόντων.

Τέλος, θα πρέπει να βασίζεται σε μία γεωργία που δεν θα παράγει μόνο προϊόντα, αλλά θα συνδιαμορφώνει μια ζωντανή και δραστήρια ζωή στην αποκεντρωμένη ύπαιθρο, διαφυλάσσοντας την ποιότητα του τοπίου και τις παραδόσεις που έχουν δημιουργηθεί εδώ και εκατοντάδες χρόνια.

Αυτό το ευρωπαϊκό αγροτικό πρότυπο, που αναμορφώνεται μέσα από καινούριες συμφωνίες και κανόνες, είναι εκείνο που θα απαντήσει στις νέες προκλήσεις της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε χώρες που έχουν επίσης μεγάλο αγροτικό πληθυσμό.

Και πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, όταν θα έρθει εκείνη η ώρα της πλήρους ενσωμάτωσής τους, στην αύξηση της παγκόσμιας ζήτησης τροφίμων, στο νέο κύκλο διαπραγματεύσεων που ανοίγει σε λίγο, στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, τις απαιτήσεις των καταναλωτών για βιολογικά προϊόντα και για το σεβασμό του οικοσυστήματος.

Σε αυτό το νέο περιβάλλον, που έχουν ξαναμπει τοποθετήσει

άλλων χωρών για μερική επανεθνικοποίηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, που έχουν μπει πάλι απαιτήσεις για το θέμα των ιδίων πόρων, εμείς έχουμε σταθερά μείνει στην πλήρη στήριξη της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής με τους υπάρχοντες πόρους, αλλά και ακόμα μεγαλύτερους. Και πραγματικά είναι περίεργο να μπαίνουν θέματα, τη στιγμή που ήδη έχουμε σε αυτά τα πλαίσια και με τους συγκεκριμένους πόρους συμφωνήσει σε κοινές οργανώσεις προϊόντων.

Προς αυτές τις κατευθύνσεις και σταθερά προσηλωμένοι στις πολιτικές που πάντα είχαμε για τον αγροτικό χώρο, στον οποίον αν κάτι έχει αλλάξει δυναμικά, αυτό οφείλεται στις πολιτικές που εφαρμόστηκαν από το ΠΑΣΟΚ και τις κυβερνήσεις του, οι οποίες να μπορούν να δώσουν διεξόδους όχι μόνο στα συγκυριακά φαινόμενα, αλλά και στις μακροχρόνιες ανισορροπίες που υπήρχαν στην ελληνική γεωργία, ώστε να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία την εξασφάλιση της απασχόλησης και του εισοδήματος.

Και όταν μιλάμε για απασχόληση στον αγροτικό τομέα, ξέρουμε πόσο ιδιότυπο θέμα είναι. Διότι στην ουσία μιλάμε για μερική απασχόληση ή για άθροισμα μερικών απασχολήσεων ή για πλήρη απασχόληση με μια όμως μερική απασχόληση, σε έναν άλλον τομέα.

Πρέπει, επίσης, να αντιμετωπίσουμε τη μείωση των ανισοτήτων στην κατανομή των εισοδημάτων. Εάν δει κανένας τα ασφαλιστικά στοιχεία, θα διαπιστώσει πού κατευθύνονται ακόμη και οι πιο σημαντικές ενισχύσεις και ότι δεν κατανέμονται δίκαια μέσα στον αγροτικό τομέα σε όλες τις περιοχές και σε όλους τους αγρότες.

Επίσης, θα ασκήσουμε πολιτικές, για να αντιμετωπίσουμε την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών της υπαίθρου. Γιατί αυτό, μέσα από την πολυλειτουργικότητα, είναι και το τελικό ζητούμενο στο νέο αυτό πρότυπο πολιτικής.

Είναι γεγονός ότι, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της "EUROSTAT", της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, που δημοσιεύτηκαν πριν από τέσσερις-πέντε ημέρες, υπάρχει μια μείωση του αγροτικού εισοδήματος στις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μια μείωση που αγγίζει το 3,8%. Από τους πίνακες που δημοσιεύτηκαν προκύπτει ότι στην Ελλάδα είχαμε μία μέση αύξηση των ονομαστικών τιμών παραγωγών κατά 4,4%, σε σχέση με το 1996, ενώ στην ίδια περίοδο και για το σύνολο της Κοινότητας είχαμε μία μέση μείωση των τιμών παραγωγού, της τάξης του 2,4%. Εάν δει κανένας αποπληθωρισμένους αυτούς τους δείκτες, θα διαπιστώσει ότι πραγματικά, τόσο στις ονομαστικές τιμές όσο και στις εισροές, υπάρχουν κινήσεις, από τις οποίες προκύπτει ότι στη χώρα μας οι αποπληθωρισμένες τιμές των αγροτικών προϊόντων μειώθηκαν, τρισήμισι φορές λιγότερο από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ οι αποπληθωρισμένες τιμές εισροών μειώθηκαν δύο φορές ταχύτερα από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εξέλιξη αυτή είναι θετική για μας. Και σε επίπεδο ευρωπαϊκής γεωργίας υπάρχουν χώρες όπου μειώθηκε το διαθέσιμο εισόδημα ακόμη και 9% έως 11%. Αυτό δείχνει ότι βρισκόμαστε, όπως είπα στην αρχή, μέσα σε ένα καινούριο περιβάλλον που συνδιαμορφώνεται και στο οποίο εμείς σταθερά προωθούμε τις πολιτικές και τα συμφέροντα των Ελλήνων αγροτών και των οργανώσεών τους.

Επίσης, η συμμετοχή της ελληνικής παραγωγής αγροτικών προϊόντων στο σύνολο της παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέρχεται σε 4,1%. Οι απολήψεις όμως, τα χρήματα δηλαδή τα οποία παίρνουμε από το "ΦΕΟΓΚΑ", από το Ταμείο Εγγυήσεων, ανέρχονται στο 8% του συνόλου των δαπανών. Αυτό σημαίνει ότι οι δημοσιονομικές ροές προς τη χώρα μας είναι ποσοστιαία διπλάσιες, από το ποσοστιαίο επίπεδο συμμετοχής της αγροτικής μας παραγωγής στο σύνολο της αντίστοιχης κοινοτικής.

Ποια όμως υπήρξε η δική μας οικονομική στήριξη στην ελληνική γεωργία το 1998 και το 1999; Τι περιλαμβάνει, δηλαδή, αυτός ο Προϋπολογισμός; Δεν θα αναλύσω όλα τα μεγέθη. Δεν είναι στην πρόθεσή μου να μείνω σε επί μέρους μεγέθη. Είμαι όμως υποχρεωμένος να πω τουλάχιστον τους βασικούς δείκτες, έτσι όπως καταγράφονται στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, που έχουμε μπροστά μας.

Για το 1998 οι κρατικές δαπάνες στη γεωργία αυξήθηκαν κατά 26,6%, σε σχέση με τις πραγματοποιήσεις του 1997, φθάνοντας στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα έξι δισεκατομμυρίων (466.000.000.000) δραχμών.

Η αύξηση αυτή οφείλεται σε αυξήσεις κατά 19,2% στον τακτικό προϋπολογισμό και κατά 39,1% στις δαπάνες για τις δημόσιες επενδύσεις στον ευρύτερο αγροτικό τομέα.

Επίσης, στον Προϋπολογισμό του 1999 προβλέπεται αύξηση 3,4% των κρατικών δαπανών για την γεωργία, προτείνοντας δαπάνες τετρακοσίων ογδόντα δύο δισεκατομμυρίων (482.000.000.000) δραχμών.

Οι δαπάνες για τον τακτικό προϋπολογισμό είναι μειωμένες κατά 7,7% στο επίπεδο των διακοσίων πενήντα τεσσάρων δισεκατομμυρίων (254.000.000.000) δραχμών, ενώ οι προγραμματισμένοι πόροι για τα προγράμματα δημοσίων επενδύσεων, που ενισχύουν τον αγροτικό τομέα, έχουν αυξηθεί κατά 19,5% και φθάνουν τα διακόσια είκοσι επτά δισεκατομμύρια (227.000.000.000) δραχμές.

Χωρίς να μείνει κανείς σε επί μέρους στοιχεία, θα πρέπει να πούμε ότι το σύνολο των εθνικών και κοινοτικών πόρων, που προγραμματίζονται για να ενισχύσουν τη γεωργία το 1999, ανέρχονται σε 1,8 τρισεκατομμύρια δραχμές, σημειώνοντας αύξηση 11,8 δισεκατομμύρια σε σχέση με το 1998.

Οι κοινοτικοί πόροι για τις κοινές οργανώσεις αγοράς προβλέπεται να ανέλθουν σε ενιακόσια εβδομήντα τρία δισεκατομμύρια (973.000.000.000) δραχμές, σημειώνοντας αύξηση 20% για το 1999.

Αυτοί οι δείκτες και αυτά τα στοιχεία δείχνουν ότι χορηγούμε, πράγματι, αρκετά χρήματα από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους για τον αγροτικό μας τομέα. Είναι όμως αρκετά, για να πετύχουμε τους στόχους μας; Θα έλεγα ότι τα χρήματα από μόνα τους δεν είναι εκείνα που θα μας κάνουν να πετύχουμε άμεσα και γρήγορα τους στόχους μας. Δεν είναι εκείνα που θα φέρουν τη μεταρρύθμιση που απαιτείται σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο και το οποίο ζητούμε. Απαιτούνται και πολλά άλλα και αυτά είναι που έχουμε ξεκινήσει να κάνουμε και θα ολοκληρώσουμε με ταχύτητα μέσα στον επόμενο χρόνο, γιατί πέρα από τα χρήματα, πρέπει, πρώτα, να πετύχουμε θεσμικό επαναπροσδιορισμό του ρόλου του κράτους στην ανάπτυξη του αγροτικού τομέα και της υπαίθρου.

Είναι ανάγκη να δούμε ξανά το ρόλο του κράτους μέσα σ'αυτήν τη διαδικασία, γιατί το θέμα μας δεν είναι εάν θα πετύχουμε πέντε ή δέκα δραχμές περισσότερες στην τιμή ενός προϊόντος, ή εάν θα αυξηθεί 1% ή 2% το εισόδημα κάποιων μεγάλων ή μικρών παραγωγών. Το πρόβλημά μας είναι πώς θα μεταφέρουμε πόρους προς την υπαίθρο, για να στηρίξουμε τη ζωή της υπαίθρου και όχι απλώς κάποια προϊόντα. Για να γίνει αυτό και για να έχει πιο γρήγορες διαδικασίες, θα πρέπει πρώτα απ'όλα να αποκεντρώσουμε, όπως έχουμε ξεκινήσει ήδη και κάνουμε, το σύνολο των λειτουργιών, ειδικά στον αγροτικό τομέα της οικονομίας και στα τέσσερα επίπεδα διοίκησης που σήμερα έχουμε χτίσει. Εξάλλου, αυτή είναι η εμπειρία όλων μας. Τα περισσότερα από τα προβλήματα τριβών, που έχουμε μέσα σ'αυτόν το χώρο, προέρχονται από τις δυσλειτουργίες ενός κεντρικού γραφειοκρατικού συστήματος ελέγχων, πληρωμών και ξανά ελέγχων και ξανά πληρωμών.

Ο δεύτερος θεσμικός επαναπροσδιορισμός θα πρέπει να αφορά τη λειτουργία των συνεταιριστικών οργανώσεων, των ομάδων παραγωγών και των επαγγελματικών οργανώσεων, οι οποίοι καλούνται να θέσουν νέα θεμέλια αναβάθμισης του ρόλου τους στην εφαρμογή της νέας αυτής ευρωπαϊκής πολιτικής. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, η βιώσιμη ανάπτυξη και η κατάρτιση με νέα προϊόντα αγρών, δεν μπορούν να γίνουν μέσα από το υφιστάμενο σύστημα λειτουργίας. Και επειδή οι ρυθμίσεις τελειώσανε, τουλάχιστον σε τέτοια έκταση συνολικά και επειδή δεν είναι δυνατόν να ζητάμε πολιτικές καλύψεις συνεχώς από τους εταίρους μας, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι ο ιστορικός κύκλος του συνεταιριστικού κινήματος, όπως υπήρξε, έχει κλείσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'

Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

Η ιδέα όμως του συνεργατισμού ήταν και είναι πάντα ζωντανή. Γι' αυτό θα πρέπει με νέα οργανωτικά και λειτουργικά μοντέλα, με νέα συστήματα, να ξαναδώσουμε τη ζωντάνια στο συνεταιριστικό κίνημα, ώστε να μπορεί να παίξει το ρόλο της ενδυνάμωσης της αλληλεγγύης, της στήριξης των μελών των αγροτικών οργανώσεων.

Φυσικά, δεν θα κάναμε τίποτα, αν με αυτούς τους πόρους, που διαθέτουμε και που σας ανέφερα, από τον Προϋπολογισμό δεν προχωρήσουμε και σε όλες τις υπόλοιπες τομές, τις οποίες εμείς έχουμε ξεκινήσει και με πολύ πιο γρήγορους ρυθμούς θα ολοκληρώσουμε μέσα στο 1999, είτε αυτοί αφορούν τον εκσυγχρονισμό και τον επανασχεδιασμό της αγροτικής πίστης είτε αφορούν το θεσμικό εκσυγχρονισμό του συστήματος προστασίας του αγροτικού εισοδήματος είτε αφορούν τις επί μέρους πολιτικές μας, για να μπορέσουμε επιτέλους να διαχειριστούμε ορθότερα τους υδάτινους πόρους, να προσφέρουμε καλύτερη τεχνική κατάρτιση και εκπαίδευση και φυσικά να καθιερώσουμε άλλα συστήματα, πέρα από τα γνωστά παρωχημένα συστήματα παροχής πληροφοριών στον αγρότη και τις οργανώσεις του.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο αγροτικός τομέας της οικονομίας μας απασχολεί το 21% του ενεργού πληθυσμού και συμβάλλει με το 6% έως 7% στο ΑΕΠ. Επομένως, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 5% για τον πληθυσμό και 1% για το ΑΕΠ, καταλαβαίνει κανείς γιατί έχει πολύ μεγάλη σημασία για μας η γρήγορη διαχείριση των θεμάτων της ελληνικής γεωργίας.

Η ελληνική γεωργία, ακριβώς επειδή έχει αυτά τα μεγέθη, έχει ένα επίσης σοβαρό χαρακτηριστικό, γιατί η ελληνική γεωργία, όπως είναι καταμερισμένος ο πληθυσμός σ' αυτήν τη χώρα, κινείται στην ύπαιθρο, δηλαδή κινείται σε περιοχές όπου η απασχόληση, αλλά και τα εισοδήματα που παράγονται ξεπερνούν το 50%. Γι' αυτό ο αγροτικός τομέας δεν είναι απλά ένας ακόμη οικονομικός τομέας, αλλά είναι ένας τομέας κοινωνικών διεργασιών, πάνω στον οποίο οφείλουμε να σκύψουμε μαζί, με οικονομικό ρεαλισμό, όπως απαιτούν οι σύγχρονες συνθήκες παραγωγής και εμπορίας, οι σύγχρονες αγορές, αλλά και με κοινωνική ευαισθησία -γιατί έχουν σωρευθεί πολλά προβλήματα σ' αυτόν τον τομέα- και φυσικά μέσα από ευρύτατες συναίνεσεις και μέσα από ένα συνεχή διάλογο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι νέες συνθήκες, όπως διαμορφώνονται και τρέχουν αυτήν τη στιγμή, που μιλάμε, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, απαιτούν να κάνουμε προσεκτικά βήματα και να πάρουμε αποφάσεις που να δημιουργούν προοπτική και αισιοδοξία. Μια τέτοια πολιτική είναι βέβαιο ότι θα φθάσει σε ένα τέτοιο αισιόδοξο τέλος, εάν πραγματικά ενισχύσουμε αυτό που με τόση ένταση λέμε και θα λέμε: πολιτικές ανασυγκρότησης και ενίσχυσης της ζωής της υπαίθρου. Πρέπει να περάσουμε από το ποσοτικό στο ποιοτικό και αν μέχρι σήμερα δίναμε τη μάχη των ποσοτήτων και των ποσοστρώσεων στα προϊόντα, τώρα πρέπει να δώσουμε τη μάχη της ανασυγκρότησης της υπαίθρου, γιατί δεν είναι μόνο μια οικονομική διαδικασία, είναι μια εθνική στρατηγική, γιατί Ελλάδα χωρίς υπαίθρο δεν μπορεί να υπάρξει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού αποτελείται από δέκα κεφάλαια σε διακόσιες τριάντα μία σελίδες και εκατόν εβδομήντα τέσσερις πινάκες. Το λέω αυτό, για να τονίσω και να επισημάνω ότι ούτε ένα σημείο θετικό δεν ακούστηκε από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Οι μεν στο μαύρο, οι δε στο άσπρο. Αυτή, όμως, δεν είναι κριτική, σεβαστοί μου συνάδελφοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Είπαμε ότι έχει ωραίο εξώφυλλο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Η κριτική, κύριε Σιούφα, έχει τα

θετικά και τα αρνητικά. Επισημαίνει και τα αρνητικά με έντονο και μαχητικό ύφος, όμως θίγει και κάποια θετικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Είπαμε ότι έχει ωραίο εξώφυλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τα δέκα κεφάλαια είναι ουσιώδους περιεχομένου.

Στο πρώτο κεφάλαιο καθορίζονται οι στόχοι της οικονομικής πολιτικής, κύριοι συνάδελφοι.

Στο δεύτερο κεφάλαιο περιγράφονται οι παγκόσμιες οικονομικές εξελίξεις.

Στο τρίτο κεφάλαιο καθορίζονται τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 1999.

Στο τέταρτο κεφάλαιο αναφέρονται τα έσοδα και η φορολογική πολιτική.

Στο πέμπτο κεφάλαιο αναφέρονται οι δαπάνες -πολύ σπουδαίο κεφάλαιο- και η πολιτική των δαπανών.

Στο έκτο κεφάλαιο αναφέρονται ειδικά θέματα δαπανών.

Στο έβδομο κεφάλαιο αναφέρεται το δημόσιο χρέος. Είναι ένα πολύ σπουδαίο κεφάλαιο. Το δημόσιο χρέος ταλανίζει την πατρίδα μας. Επίσης, με το κεφάλαιο αυτό επιβάλλεται σφιχτή οικονομική πολιτική. Ειδική ευαισθησία γύρω από την ευθύνη μας απέναντι στην οικονομία, απέναντι στο λαό.

Στο ένατο, οικονομική πολιτική και διακόσιες επιχειρήσεις.

Στο όγδοο κεφάλαιο αναφέρονται οι ασφαλιστικοί οργανισμοί και η πολιτική τους.

Στο δέκατο κεφάλαιο αναφέρεται η διοικητική αποκέντρωση και η περιφέρεια.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το στρατηγικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε, συγκροτήθηκε και εξελίχθηκε, στην εικόνα που σήμερα παρουσιάζεται, ο Προϋπολογισμός; Το πλαίσιο παραγόντων που τον προσδιορίζει είναι η διεθνής συγκυρία της οικονομίας, με τις κρίσεις της, με τα συν και τα πλην.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η δική μας οικονομία, η οικονομική κατάσταση της πατρίδα μας.

Το τρίτο στοιχείο είναι η πορεία του προϋπολογισμού του 1998.

Το τέταρτο στοιχείο είναι οι απαιτήσεις της σύγκλισης.

Όλα αυτά προσδιορίζουν, θα έλεγα, το οικονομικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο ο οικονομικός νομοθέτης έρχεται να συγκροτήσει τον Προϋπολογισμό.

Ποια ήταν η πορεία του προϋπολογισμού του 1998; Διότι αυτό είναι ένα πολύ αξιοποιήσιμο στοιχείο. Η πορεία ήταν ιδιαιτέρως ικανοποιητική. Μάλιστα για πρώτη φορά προϋπολογισμός αφήνει περίσσειμα πάνω από εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές. Αυτό έχει να γίνει χρόνια, δεκαετίες.

Επίσης, πραγματοποιήθηκε η δημοσιονομική σύγκλιση και η σταδιακή αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους. Επιτεύχθηκαν δε, δύο ουσιαστικοί στόχοι: Το χαμηλό έλλειμμα, που έφθασε στο 2,2% του ΑΕΠ και η πτωτική πορεία για δεύτερη χρονιά του δημόσιου χρέους, που έπεσε τέσσερις ολόκληρες μονάδες, από 109,5% στο 105,5% του ΑΕΠ.

Αυτή η πορεία ήταν σημαντική και εξασφαλίζει ο Προϋπολογισμός του 1999 να είναι ενταξιακός στην ΟΝΕ. Το στρατηγικό πλαίσιο με πέντε βασικούς στόχους διαμορφώνει και συμπυκνώνει και υλοποιεί και αρμονίζει τις επιδιώξεις του οικονομικού νομοθέτη. Ποιο είναι αυτό; Η επιδίωξη το πρωτογενές πλεόνασμα να είναι 4,5%, να χαμηλώσει το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης σε 4,8%, της γενικής κυβέρνησης σε 1,9%, όταν το αντίστοιχο κριτήριο του Μάαστριχτ, της ΟΝΕ, είναι 3%. Να πέσει ο πληθωρισμός κάτω από το 2,5%, που είναι το ελάχιστο όριο των συγκλιτικών απαιτήσεων. Για να δούμε πώς βγαίνει το κριτήριο, θα πάρουμε το μέσο όρων των τριών ευνοούμενων χωρών από πλευράς πληθωρισμού, Γαλλία, Γερμανία και η Αυστρία με 1%. Το δικαίωμά μας είναι συν μίαμιση μονάδα παραπάνω, δηλαδή το όριο είναι το 2,5%. Ο πληθωρισμός πρέπει να πέσει κάτω από 2,5%.

Επειδή ο χρόνος περνά γρήγορα, θα μου επιτρέψετε να πάω στην εικόνα του 1999. Πόσα είναι τα έσοδα του Προϋπολογισμού; Και το αναφέρω, γιατί θα βγει ένα χαρακτηριστικό συμπέρασμα. Είναι δέκα τρισεκατομμύρια τριάντα δισεκατομμύρια (10.030.000.000.000) δραχμές. Πόσες είναι οι πρωτογενείς δαπάνες; Επτά τρισεκατομμύρια επτακόσια δισεκατομμύρια (7.700.000.000.000) δραχμές. Σημαίνει ότι το πρωτογενές πλεόνασμα είναι δύο τρισεκατομμύρια τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (2.350.000.000.000) δραχμές, αν κάνω καλές προσθαφαιρέσεις. Είναι αυτό σημαντικό στοιχείο, έχουμε όμως τους τόκους που πρέπει να πληρώσουμε, κύριε Πρόεδρε, των τριών τρισεκατομμυρίων τριακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων δημόσιου χρέους. Τόσο θα φθάσει το 1999 με το δανεισμό των πέντε τρισεκατομμυρίων οκτακοσίων ογδόντα πέντε δισεκατομμυρίων (5.885.000.000.000) δραχμών του τρέχοντος έτους και βέβαια μείον τα χρεολύσια, που είναι τρία τρισεκατομμύρια επτακόσια τριάντα ένα δισεκατομμύρια (3.731.000.000.000) δραχμές. Τότε βγαίνει το συμπέρασμα ότι αν είχαμε μειωμένο δημόσιο χρέος, θα είχαμε πλήρη άνεση να ασκήσουμε ευρύτατη κοινωνική πολιτική, να βελτιώσουμε τις αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων, των εργαζομένων κλπ., να διευρύνουμε τη συμμετοχή μας στα δημόσια στα συγχρηματοδοτούμενα έργα και να μην είναι εκ δανεισμού. Και θα αναφέρω μόνο ένα στοιχείο. Ο προϋπολογισμός δημοσίων επενδύσεων αναφέρει έσοδα ένα τρισεκατομμύριο εξήντα δισεκατομμύρια (1.060.000.000.000) δραχμές. Ακούτε τώρα το περιεργό. Ίδια κεφάλαια είναι μόνο τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000), τα άλλα είναι από δανεισμό από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τα λέω αυτά, για να απεικονίσω την κατάσταση της οικονομίας, η οποία συμπιεζόμενη και μέσα στις συγκλιτικές απαιτήσεις είναι αναγκασμένη να κινηθεί σε ένα αυστηρό και λιτό πλαίσιο υλοποίησης, εκείνο που θα τις επιτρέψουν στις 31.12.1999 να ενταχθεί στην ΟΝΕ. Η αίτηση θα υποβληθεί το Μάρτη του 2000. Επομένως και για τον πληθωρισμό και για τα επιτόκια έχουμε ένα περιθώριο για να φθάσουμε τα συγκλιτικά όρια.

Θέλω, κύριοι Υπουργοί, να σας πω ότι έγιναν πολλά, αλλά πρέπει ακόμη περισσότερα να γίνουν. Και θα σας τα διαβάσω όπως μου τα έδωσε στο γραφείο μου ένας πολίτης σε ένα δωδεκάλογο κείμενο. Στα περισσότερα συμφωνώ: Ανασφάλεια, διαφθορά, νοσούσα Δημόσια Διοίκηση, προκλητική γραφειοκρατία, απογοητευμένος λαός, διαπλεκόμενα, ανεργία, εγκατάλειψη νέων, προμήθειες, δημογραφικό, άμυνα και Ένοπλες Δυνάμεις. Να στηρίξουμε την άμυνα ηθικά αν δεν μπορούμε ταμειακά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να τα ακούσει τώρα ο Τσαφούλιας, ποιος τον πάνει;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πάταξη σπατάλης, καθεστώς ατιμωρησίας, αξιοκρατία και δημοκρατία. Βεβαίως, κύριοι Υπουργοί, το όραμα της ΟΝΕ πρέπει να το έχουμε, αλλά πρέπει να το εμπλουτίσουμε και με το σύνθημα "πιο κοντά στο λαό μας".

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αποσπάστε τα χειροκροτήματα όλων των πτερύγων, κύριε Σπυριούνη!

Ο κ. Δήμας έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Έπρεπε να έχει περισσότερο χρόνο ο εκλεκτός συνάδελφος που μόλις κατέβηκε από το Βήμα, για να αναλύσει όλα αυτά που είπε στο τελευταίο λεπτό της ομιλίας του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κλεψύδρα του χρόνου, κύριε Δήμα, είναι ίδια για όλους.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Βέβαια, από τον πράγματι εκλεκτό στρατηγό θα περιμέναμε, εκτός από τη σημαντική οικονομική ανάλυση, την οποία έκανε, να μας έλεγε και κάτι για τη δραματική μισθολογική κατάσταση των αξιωματικών του στρατού. Δόθηκε φέτος κάποια αύξηση στους ανώτερους αξιωματικούς, που και αυτή δεν είναι ικανοποιητική. Όμως, οι αποδοχές από το βαθμό του ταξίαρχου και κάτω έχουν καθηλωθεί και μάλιστα σε εκείνους τους αξιωματικούς, οι

οποίοι αντιμετωπίζουν τις δυσμενείς συνθήκες της στρατιωτικής ζωής περισσότερο απ' όλους. Έχουν συχνές μετακινήσεις, πολλές φορές έχουν ανάγκη για διπλή κατοικία, γιατί ο ΣΟΑ δεν έχει επαρκή αριθμό κατοικιών, τα παιδιά τους λόγω ηλικίας σπουδάζουν κι έτσι η οικονομική τους κατάσταση είναι πραγματικά δραματική.

Θα περίμενα, λοιπόν, από το φίλτατο στρατηγό, να ύψωνε τη φωνή του και να έλεγε δύο κουβέντες, ώστε να πεισθεί η Κυβέρνηση να πάρει κάποια μέτρα για την πραγματικά δραματική κατάσταση των αξιωματικών και των αποστράτων. Απ' αυτήν την κατάσταση επηρεάζεται αναμφίβολα και το αξιόμαχο του στρατεύματος, παρά τις προσπάθειες που κάνουν οι Έλληνες αξιωματικοί σε μία περίοδο κρίσιμη για τη χώρα μας, διότι βλέπουν ότι υπάρχουν στρατιές εγκαθήμενων κομματικών σε διάφορους κρατικούς οργανισμούς και επιχειρήσεις με παχυλότατες αμοιβές.

Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον Υπουργό Γεωργίας. Πράγματι, έμεινα έκπληκτος. Μας είπε για διάφορα σχέδια, πλάνα, στρατηγικές, πολιτικές, αλλά δεν μας είπε τίποτα για τα συγκεκριμένα προϊόντα. Δεν μας είπε τίποτα για το σάρι. Φέτος δεν μπορεί να πουληθεί. Είναι γύρω στις 40 δραχμές, 10 δραχμές λιγότερο από πέρσι. Δεν μας είπε τίποτα για το λάδι. Το λάδι φέτος δεν πουλιέται. Είναι γύρω στις 630 δραχμές για καλής ποιότητας λάδι. Υπάρχουν και αποθέματα, τα οποία θα δυσχεράνουν ακόμα περισσότερο την πώλησή του, με επιπτώσεις στο εισόδημα των αγροτών. Δεν μας είπε τίποτα για τα λεμόνια και τα πορτοκάλια. Εδόθη μία αύξηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την πώληση των εσπεριδοειδών προς τις ανατολικές χώρες. Ήταν σημαντική, αλλά δεν γίνεται τίποτα, γιατί δεν ενδιαφέρεται το Υπουργείο Γεωργίας και αυτό παρά το διπλάσιασμό της επιδότησης, που δόθηκε για τα πορτοκάλια. Από τα 30 ECU έφθασε στα 60 ECU στον τόνο. Για τα λεμόνια έφθασε στα 30 ECU.

Τίποτα δεν γίνεται. Μάλιστα, προσδιορίστηκε η τιμή για τα χυμοποιημένα πορτοκάλια της περσινής σοδειάς στις 21 δραχμές. Έχουν πάρει τις 13,5 προκαταβολή. Υπολείπεται να πάρουν πενταροδεκάρες οι αγρότες. Για όλα αυτά δεν είπε τίποτα.

Εντυπωσιάστηκα -έφυγε ο κ. Ανωμερίτης- από το εξής: Επικαλέστηκε ορισμένα στατιστικά στοιχεία, τα οποία δημοσιεύθηκαν στις εφημερίδες από την EUROSTAT. Την Πέμπτη δημοσιεύθηκαν και όσοι έχουν τις εφημερίδες της Πέμπτης μπορούν να διαβάσουν, για να δουν τη διαστρέβλωση που έκανε ο κύριος Υπουργός. Έτσι θα φανεί και ποια είναι η αξιοπιστία αυτής της Κυβέρνησης.

Η EUROSTAT είπε ότι, πράγματι, το μέσο ευρωπαϊκό εισόδημα στους αγρότες μειώθηκε κατά 3,8% την περσινή χρονιά. Ο κύριος Υπουργός είπε αυτό το στοιχείο, αλλά ταυτόχρονα είπε ότι οι ονομαστικές τιμές στους Έλληνες αγρότες αυξήθηκαν. Προς Θεού, κύριε Υπουργέ!

Μα, είναι δυνατόν να κάνει τέτοιες συγκρίσεις, τη στιγμή που τα ίδια τα στατιστικά στοιχεία λένε ότι και στην Ελλάδα μειώθηκε το αγροτικό εισόδημα κατά το ίδιο ποσοστό 3,7%; Αυτό το απέκρυψε ο κύριος Υπουργός. Επίσης απέκρυψε το γεγονός ότι στην ίδια στατιστική αναφέρεται ότι οι τιμές των αγροτικών προϊόντων στη χώρα μας μειώθηκαν 5,1%. Τυχαίνει να τα θυμάμαι, γιατί με ενδιαφέρουν τα αγροτικά θέματα. Όπως είπα 5,1% περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα ευρωπαϊκή, από τις υπόλοιπες δεκαπέντε χώρες. Επίσης μειώθηκαν οι αγροτικές συναλλαγές κατά 2,7% για τη χώρα μας. Δηλαδή, εμπορία, ανταγωνιστικότητα κλπ., πάνε περίπατο, δεν καταβάλλεται καμία προσπάθεια.

Κύριε Υπουργέ, αυτά περιμέναμε να ακούσουμε, αυτά περιμένει ο αγροτικός κόσμος από έναν Υπουργό, που εδώ και ένα μήνα έχει αναλάβει και υποσχόταν κάποια καλύτερη μεταχείριση και πληροφόρηση του αγροτικού κόσμου.

Επίσης, πρέπει να θυμίσω το θέμα της "Ατζέντας 2000". Εκεί, ενώ οι άλλες χώρες έχουν προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις και πιθανότατα να ρυθμίσουν ευνοϊκά τα θέματά τους, όπως η Γαλλία, η χώρα μας δεν έχει κάνει τίποτα. Και δεν φταίει ο Υπουργός Γεωργίας, όσο φταίει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, γιατί οι Αρχηγοί των

κρατών έχουν αναλάβει το θέμα της διαπραγμάτευσης για τους αγρότες τους. Αυτό έκανε ο Ισπανός Πρωθυπουργός, αυτό έκανε και η ηγεσία της Γαλλίας. Είναι μεγάλος ο κίνδυνος, γιατί η χώρα μας, οι αγρότες συγκεκριμένα θα χάσουν περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο με 25% επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής.

Επομένως εκεί έπρεπε να ρίξει το βάρος ο κ. Ανωμερίτης και όχι σε αυτό που μας είπε για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, ότι δήθεν έκλεισαν τον κύκλο τους. Του θυμίζω απλώς ότι το μοντέλο του συνεταιρισμού, που έχουμε σήμερα και το οποίο έχει χρεοκοπήσει, το έχει φτιάξει το 1982 ο κ. Σημίτης, ο σημερινός Πρωθυπουργός. Σε αυτόν, λοιπόν, πρέπει να απευθυνθεί και να του πει πως πρέπει να απολογηθεί στον αγροτικό κόσμο της χώρας για την χρεοκοπία στην οποία οδήγησε τους συνεταιρισμούς και κατά συνέπεια τα αγροτικά εισοδήματα και το μέλλον του αγροτικού κόσμου της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να πω και δύο κουβέντες για τον κ. Παπαϊωάννου. Ούτε ο κ. Παπαϊωάννου είναι εδώ. Ο κ. Παπαϊωάννου μίλησε για την κοινωνική πολιτική, για την κοινωνική ασφάλιση και για την ανεργία.

Ας ξεκινήσουμε από την κοινωνική πολιτική. Πώς είναι δυνατόν να κάνουμε κοινωνική πολιτική και μάλιστα να χαίρεται γι' αυτό ο κ. Παπαϊωάννου, όταν σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας για τη χώρα μας είναι οι χαμηλότερες στην Ευρώπη; Από τις δεκαπέντε χώρες είμαστε η τελευταία και όχι μόνο, είμαστε κάτω από το μισό του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Αντιλαμβάνεστε ότι και μόνο αυτά τα στοιχεία δίνουν απάντηση σε όλα αυτά που ανέφερε προηγουμένως ο κ. Παπαϊωάννου.

Για την ανεργία, ούτε λίγο ούτε πολύ, μας είπε ότι εξαφανίστηκε. Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σκληρή. Είπε ανακρίβειες, γιατί δεν είναι στη χώρα μας χαμηλότερη απ' ότι στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Ο κ. Παπαντωνίου είναι εδώ και ξέρει ότι τουλάχιστον άλλες οκτώ ευρωπαϊκές χώρες έχουν χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας απ' ότι η χώρα μας αυτήν τη στιγμή. Το ποσοστό το δικό μας είναι στο μέσο όρο, τον ευρωπαϊκό. Είναι γύρω στο 10% και αν πάρουμε τα στοιχεία του ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου, τα οποία έχουμε επικαλεστεί κατ' επανάληψη, είναι στο 13,5%. Ξεπερνάμε, δηλαδή, τις πεντακάσιες πενήντα χιλιάδες ανέργους, αν βάλουμε και την υποαπασχόληση, τότε φθάνουμε στο 25%.

Επίσης, δεν μας είπε τίποτα για την ανεργία των νέων. Το ποσοστό στη χώρα μας είναι πολύ υψηλότερο από το μέσο ευρωπαϊκό. Και έχουμε εκατόν τριάντα χιλιάδες νέους σπουδαγμένους και δεν μας είπε τίποτα. Κατέχουν πανεπιστημιακά πτυχία και είναι άνεργοι. Κάναμε μία επένδυση σαν χώρα και τους έχουμε να ασχολούνται σε άλλες εργασίες. Καμία απασχόληση δεν είναι ταπεινωτική, αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν αποδίδουν γι' αυτό, για το οποίο έχει επενδύσει η χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ο χρόνος είναι περιορισμένος. Θα ήθελα να πω δύο λόγια για τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας. Μας είπε ότι εκτός από τη σύγκλιση των στατιστικών στοιχείων, η Κυβέρνηση επιδιώκει την πραγματική σύγκλιση.

Εδώ δεν αληθεύει αυτό το οποίο λέει ο κύριος Υπουργός. Γιατί για να έχουμε πραγματική σύγκλιση της χώρας μας με τις οικονομίες της Ευρώπης, για να μπορέσουμε να προσεγγίσουμε το βιοτικό επίπεδο των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, χρειάζεται το κατά κεφαλήν εισόδημά μας να φτάσει το 80% του αντίστοιχου ευρωπαϊκού. Αυτήν τη στιγμή είμαστε στο 60%. Με τους ρυθμούς ανάπτυξης τους οποίους είχαμε τα τελευταία πέντε χρόνια των κυβερνήσεων Σημίτη, δεν προσεγγίζουμε αυτό τον στόχο, αλλά παραμένουμε το πολύ-πολύ στάσιμοι. Με τους ρυθμούς δε ανάπτυξης που είχαμε πέρυσι και φέτος, οι οποίοι κατά τις εκτιμήσεις του κ. Παπαντωνίου και της Κυβέρνησης είναι κατά τι υψηλότεροι, ξέρετε πόσα χρόνια θέλουμε για να πετύχουμε πραγματική σύγκλιση; Πάνω από πενήντα χρόνια. Επομένως δεν αληθεύει και αυτό το οποίο είπε και ο κύριος Υπουργός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως, συζητείται ο Προϋπολογισμός της χώρας του 1999. Περίπου δεκατέσσερις προϋπολογισμούς εισήγαγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενώπιον της Βουλής και πέρασαν όλοι. Υπάρχουν απόψεις και από τη μία μεριά και από την άλλη. Ο καθένας μας έχει τις δικές του θέσεις. Δεν είναι δε διάλογος. Σε μία επερώτηση μπορούσε να γενικευτεί η συζήτηση, να τα πούμε όλοι. Ανεβαίνει ο ένας, κατεβαίνει ο άλλος και λείει τα δικά του.

Κύριε Στρατηγέ, ξέρετε πόσο σας εκτιμώ. Δώσατε συνθήματα, δώσατε ειδήσεις. Σας εκτιμώ, σας αγαπώ κλπ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και εγώ το ίδιο!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα μου επιτρέψετε όμως να σας πω αυτό που έλεγε ο Κλεμανσώ, ότι είναι πολύ μεγάλο θέμα ο πόλεμος για να τον αναθέτει κανείς σε στρατηγούς, όπως, παραδείγματος χάριν, είναι πολύ μεγάλο θέμα η οικονομία, για να την αναθέτουμε σε δικηγόρους!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν είμαι οικονομολόγος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Σπυριούνη, εσείς είστε και πολιτικός και στρατηγός, άρα δεν απευθύνεται σε σας ο κύριος Υπουργός!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα ανταποκριθώ με τη δική μου τη θέση.

Κοιτάτε. Το ποσοστό της ανεργίας είναι μικρότερο από εκείνο που ο κ. Παπαϊωάννου έθεσε ενώπιόν σας. Το ποσοστό της ανεργίας, πραγματικά, δεν περνά πάνω από το 9,2%. Το πώς το παραλάβαμε και τι πορεία είχε, θα το πω στη συνέχεια.

Δίκιο έχει και ο καθηγητής της Αρχαιολογίας, ο κ. Παντερμαλής, να μας θέσει εδώ το θέμα του Ευπόλιδος. Να πω καλύτερα, ο Εύπολις, που έγραφε ένα ωραίο κείμενο με τίτλο "Οι Δήμοι" και βραβεύτηκε. Ήταν τότε η παλιά δόξα, η ευκλής περίοδος της Αθηναϊκής Δημοκρατίας με τους πολλούς δήμους. Εγώ ήξερα ότι ήταν εννέα οι δήμοι, εννέα οι φυλές. Ο καθηγητής λέει πως ήταν πολλοί οι δήμοι. Εν πάση περιπτώσει, γιατί θα πρέπει τώρα να ανατρέξουμε εις την αρχαίαν ημών πατρίδα, για ορισμένα πράγματα για τα οποία δεν θα σας απασχολήσω τώρα!

Κύριοι συνάδελφοι, πέρα από ό,τι συζητούμε, πέρα από ό,τι κουβεντιάζουμε, είναι και οι πολιτικές αιχμές οι οποίες μπαίνουν εδώ, πέφτουν στο τραπέζι των συζητήσεων, για τις οποίες εγώ τουλάχιστο δεν μπορώ να μην απαντήσω.

Ήκουσα, όταν άρχισε η απογευματινή συνεδρίαση, τον κ. Μαρκογιαννάκη να λέει, ότι τώρα που θα γίνετε Αντιπολίτευση, να φροντίσετε να είσατε καλύτεροι από μας. Είπε ότι γίνεται μειοψηφία, το έδειξαν οι νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές, το δείχνουν αυτές τις μέρες οι δημοσκοπήσεις και ότι τρέχετε και για συμμαχικές κυβερνήσεις προκειμένου να σωθείτε.

Κοιτάτε, απήντησε ο Πρωθυπουργός ότι θέμα συμμαχικών κυβερνήσεων για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχει, όπως επίσης θέμα εκλογών νωρίτερα από το 2000, όπως ορίζει το Σύνταγμα, δεν υπάρχει. Συνεπώς να κοιτάξουμε από εδώ και πέρα να συνεννοηθούμε, να συνεργαστούμε πάνω σε αυτά τα χρόνια θέματα, πώς θα βοηθήσουμε στη λύση των προβλημάτων.

Είπε ο κ. Δραγασάκης, παραδείγματος χάριν, ότι οι θυσίες των πολλών γίνονται πλούτος για τους λίγους, το δημόσιο χρέος παραμένει 105% του Α.Ε.Π. Μίλησε για τη μονόπλευρη λιτότητα του 1985 του κ. Σημίτη και ότι ο κόσμος θυμάται.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι: Το 1985 δεν τέθηκε καμία πολιτική οικονομικής λιτότητας. Το 1985 με πράξη νομοθετικού περιεχομένου ορίστηκε ότι επί δύο χρόνια δεν θα υπάρχουν αυξήσεις. Τίποτε άλλο. Ούτε την Α.Τ.Α. κόψαμε, ούτε παροχές περιορίσαμε και μάλιστα οι αποδοχές στα καταβαλλόμενα όχι στα νόμιμα. Γιατί; Γιατί πολύ επιβαρύναμε το κόστος των επιχειρήσεων.

Τα προϊόντα μας δεν ήταν ανταγωνιστικά και έπρεπε οπωσδήποτε κάπου να σταματήσουμε και σταματήσαμε. Δεν υπήρξε λιτότητα.

Μίλησε ο κ. Σούρλας και για το επίδομα της ανεργίας. Αυξήθηκε 40% από τότε που γίναμε Κυβέρνηση. Ήμουν επί έξι χρόνια Υπουργός Εργασίας και θα απαντήσω ευχαρίστως για τα εργατικά, όσο η ώρα με παίρνει. Το αυξήσαμε 10% την πρώτη χρονιά, 10% τη δεύτερη, την τρίτη, την τέταρτη και βέβαια δεν μπορούμε να φθάσουμε τα ευρωπαϊκά κράτη. Γιατί ξέρετε, εκεί στη Γερμανία παραδείγματος χάριν, το ποσοστό ανεργίας είναι 65% του μεροκάματου. Εκεί είναι δηλαδή Θεού χαρά, που θα έλεγε κανείς. Αν πάρει κανείς το 65% του μεροκάματου είναι ένα καλό ποσοστό, αλλά δεν αντέχει η δική μας η οικονομική θέση. Δεν αντέχουμε.

Απαντώ γενικά. Ο κ. Μπούτας είπε, όταν φθάσατε στις Βρυξέλλες και μπείτε την Ο.Ν.Ε., τι θα κερδίσετε, τι θα πάρει ο λαός; "Μια ζωή ο λαός στο καναβάτσο". Είναι μια άποψη, βέβαια, δημαγωγική, το να λέει κανείς συνθήματα και να μην απαντάει στα πράγματα. Είναι μια θέση -την τιμά κανείς ως θέση, είναι μια άποψη- αλλά δεν είναι αυτό το θέμα.

Θέλω να πω και για τον κ. Παπαγεωργόπουλο, παραδείγματος χάριν, που είπε ότι η Νέα Δημοκρατία είναι δύναμη ευθύνης, ελπίδας και προοπτικής. Κύριοι συνάδελφοι, είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ψηφίζουμε σήμερα, είπε ο κ. Παπαγεωργόπουλος.

Θα απαντήσω σε όλα αυτά, γιατί προκαλούμεθα.

Να συνειδητοποιήσετε ότι και η επόμενη τετραετία θα είναι τετραετία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ε, όχι!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Να συνειδητοποιήσετε, επίσης, και να μην το ξαναπείτε. Δεν είναι εκλεκτός των διαπλεκόμενων συμφερόντων ή των διαπλεκόμενων ζητημάτων ή των περιπεπλεγμένων εκείνων οικονομικών προβλημάτων ο Σημίτης. Είναι ο εκλεκτός του ελληνικού λαού. Ναι, μεν, πέρασε από το 47% στο 41,5% -είναι γεγονός- άλλο αν ευνόησε ο νόμος και είμαστε Κυβέρνηση -τις αλήθειες πάντα τις λέω- όμως αυτά που λέτε περί διαπλεκόμενων συμφερόντων, εγώ ο ίδιος κίνησα διαδικασία και την έστειλα στον εισαγγελέα και δεν βγήκε τίποτα απ'αυτά.

Με το να λέμε, λοιπόν, συνθήματα, ζημιώνουμε τον ίδιο τον πολιτικό κόσμο της χώρας. Ποια είναι τα συγκεκριμένα διαπλεκόμενα, που εμείς υπηρετούμε; Μας έβγαλε εμάς, δηλαδή, η κεφαλαιοκρατία, το κεφάλαιο, η βιομηχανία; Μας έβγαλε ο λαός και πάλι θα μας βγάλει ο λαός.

Μετά από έξι μήνες ανατρέπονται τα πάντα. Μπαίνουν μπροστά τα μεγάλα έργα. Μπαίνουν μπροστά όλες οι διαδικασίες εκείνες, οι οποίες ναι μεν με τις ρήξεις που εμείς δημιουργήσαμε, γιατί δεν γίνεται εκσυγχρονισμός χωρίς ρήξεις, αλλά από εκεί και πέρα τα πράγματα θα ηρεμήσουν. Βλέπετε και τις δημοσκοπήσεις. Βεβαίως, αν δεν κάνεις ρήξεις, αν το παίζεις -που λέω εγώ- "Αβραμόπουλος", είσαι μια χαρά. Αν λες και το ένα και το άλλο και το δεύτερο και το τρίτο και το τέταρτο και το δέχεσαι, είσαι πρώτος. Δεν γίνεται εκσυγχρονισμός χωρίς ρήξεις.

Από παλιά έλεγα, όταν κάποια ομάδα από τέσσερις, το θυμόμαστε, που τους έλεγαν εκσυγχρονιστές. Λέω, τι θα πει εκσυγχρονισμός; Εκσυγχρονισμός θα πει πρόδος, εκσυγχρονισμός θα πει καλύτευση ποιότητας οπουδήποτε. Εκσυγχρονισμός θα πει δημοκρατία, διάλογος και δρόμος προς τα μπροστά. Και εγώ λέω είμαι εκσυγχρονιστής. Ο εκσυγχρονισμός, είτε είναι όπως τον λέτε με εισαγωγικά, είτε δεν είναι, για να γίνει, δημιουργεί ρήξεις και εγώ ο ίδιος θα παρακολουθείτε ότι έχω ρήξεις μέσα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης για ορισμένη πολιτική που ακολουθεί ή ασκεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Παλεύει το παλιό με το καινούριο ή το καινούριο με το παλιό. Οι ιδέες ενός κράτους, ενός έθνους, ενός λαού, όταν πρέπει να γίνουν πράξη οι καλές ιδέες, θα επέλθουν ρήξεις και οι ρήξεις μειώνουν και τη δημοτικότητα.

Πάει η λαοφιλία, παραδείγματος χάριν. Δεν είναι λαοφιλής ο Γιαννόπουλος και μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ήταν πρώτος και είναι τώρα έκτος μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και ο Τσοχατζόπου-

λος που ήταν όγδοος, ένατος, τον σήκωσε και ο Γιαννόπουλος, είναι πρώτος τώρα. Αλλά ο Αρσένης ο ταλαίπωρος, που πληρώνει την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -και καλώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφαρμόζει την εκπαιδευτική μεταρύθμιση- έσχατος.

Γι'αυτό μην επιάρεσθε, μην κοιμάσαστε ήσυχοι, μη λέτε ότι "ξέρετε είμαστε εμείς". Πώς θα έρθετε εσείς; Θα ξεχάσει ο ελληνικός λαός, παραδείγματός χάρη, τι παραλάβαμε το 1981, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Παραλάβαμε πληθωρισμό 25,4%. 'Όταν εμείς παραδώσαμε την εξουσία το 1989, με εκείνη την ποινική σκευωρία και την πολιτική σκηνοθεσία, να μας βάλετε φυλακή και να μας διαλύσετε, με συνεργασία των άλλων πτερύγων πλην του κόμματος Τσοβόλα, που δεν υπήρχε τότε, είχαμε και πώση 39,2%, αλλά ο λαός δεν σας πίστεψε, αθώωθηκε ο Ανδρέας Παπανδρέου και ησυχάσαμε. 'Όμως, χάσαμε την εξουσία. Αν εμείς δεν πέφταμε από την εξουσία τότε και πηγαίναμε ομαλά, δεν απεκλείετο μετά ένα χρόνο, δύο χρόνια, να ερχόσασταν και εσείς στην εξουσία. 'Όταν, όμως, ο λαός σας τιμώρησε γι'αυτήν ακριβώς την παρασπονδία που κάνατε εναντίον της πολιτικής ζωής, μας έφερε ξανά στην εξουσία με 47%. Δηλαδή, την εποχή του Απριλίου του 1990, που γίνετε κυβέρνηση, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με Πρωθυπουργό τον κ. Μητσοτάκη, εμείς πέσαμε στο 39,2%, όχι παρακάτω. Κράτησε ο λαός. Και τον Οκτώβριο του 1993 πήραμε το 47%. Πώς το πήραμε; Δοκίμασε ο λαός και την εξουσία της Νέας Δημοκρατίας. Δεν αφήσατε τίποτα όρθιο. 'Ό,τι δώσαμε, το πήρατε πίσω. Καταργήσατε νόμους κλπ. μέχρι και τις τιμητικές επιδοτήσεις θυμάτων της Εθνικής Αντίστασης. Τα καταργήσατε και αυτά, γιατί είχατε πει -ο αείμνηστος Αβέρωφ με αυτήν την αντίληψη που διατύπωνε τότε- "όταν θα έλθουμε στην εξουσία, θα καταργήσουμε το νόμο" και τον καταργήσατε. 'Όμως, τον πληρώσατε και πληρώσατε και όλη σας την πολιτική.

Για ακούστε τι έγινε στην πορεία. Τι παραλάβαμε εμείς από εσάς; Πληθωρισμό 25,4%. Πού τον κατεβάσαμε; Στο 13,1%, αργότερα στο 12,5% και τον βρήκαμε μετά από τεσσέραμις χρόνια απουσίας μας από την εξουσία στο 14,2%. Αν εσείς τον κατεβάζατε στα τεσσέραμις χρόνια -τριάμις αμιγώς κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, τεσσέραμις με τις κυβερνήσεις εκείνες που έγιναν στο μεταξύ, μεταξύ των οποίων βέβαια ήταν και η οικουμενική κυβέρνηση- θα ήμασταν καλύτερα. Και εμείς τον έχουμε φέρο στο 4,2%.

Η ανεργία. Παραδώσαμε ανεργία 7,1% και τη βρήκαμε 10,2%. 'Όταν εγώ έγινα Υπουργός, πάλι, Εργασίας, ύστερα από τεσσέραμις χρόνια, την κατεβάσαμε.

Πού ήταν το συναλλαγματικό απόθεμα της χώρας; Σήμερα είναι οχτακόσια δισεκατομμύρια δολάρια. Πού ήταν οι επιδοτήσεις, η βιομηχανική παραγωγή, το ΑΕΠ; 'Όλα κάτω από το μηδέν, όταν εμείς παραλάβαμε την εξουσία. Και όμως είμαστε ευτυχείς να λέμε ότι ο πληθωρισμός σήμερα είναι 4,2%.

Ακούτε και κάτι για την ΟΝΕ. Και χωρίς την ΟΝΕ -κι αν δεν ήμασταν υποχρεωμένοι να πάρουμε μέτρα σύγκλισης πρώτα, ένταξης ύστερα για την ΟΝΕ- έπρεπε την πολιτική αυτή της εκμηδενίσεως του πληθωρισμού να την ακολουθήσουμε, γιατί ο πληθωρισμός κρατάει ψηλά τα επιτόκια. 'Όταν πέφτει ο πληθωρισμός, πέφτουν τα επιτόκια. Και όταν πέσουν τα επιτόκια, τότε είναι πάρα πολλές εκείνες οι προσφορές και προς την οικονομία ή τα επτακόσια της οικονομίας που πάνε από το καλό στο καλύτερο. Γιατί τότε, αν πέσουν τα επιτόκια, εξυπηρετείται καλύτερα το δημόσιο χρέος. 'Όταν πέσουν τα επιτόκια, όπως προβλέπεται, σύμφωνα με τις δηλώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, κατά έξι μονάδες, θα μας μείνουν επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) για το 1999 στο ταμείο. Και με τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) στο ταμείο ασκείται κοινωνική πολιτική.

Και χωρίς την ΟΝΕ, λοιπόν, έπρεπε να φροντίσουμε για την πτώση του πληθωρισμού, που κρατούσε τα επιτόκια ψηλά και υπέφερε και υποφέρει ο κόσμος.

Από εκεί και ύστερα, ποια περίοδος είναι εκείνη που εσείς μεγαλοργήσατε; Από το 1981, που εμείς πήραμε την εξουσία και μας ρίξατε από την εξουσία και κυβερνήσατε τη χώρα αμιγώς τριάμις χρόνια, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ποια είναι η περίοδος που εσείς μεγαλοργήσατε; Καμία. Ούτε τότε ούτε και τώρα δεν

μεγαλοργείτε σαν Αντιπολίτευση. Δεν κάθεστε εδώ να μιλήσετε στα νούμερα, στα γεγονότα, στα πράγματα, στα θέματα, στην αλήθεια, αλλά βγαίνουν εδώ συνθήματα. Από σύνθημα σε σύνθημα το πάτε!.

Διάβασα τα προηγούμενα που είπατε εδώ, αλλά, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σας βαραίνουν προποταρικά αμαρτήματα, τα οποία δεν μπορεί να ξεχάσει ο λαός. Γιατί σας το λέω αυτό; Διότι καβαλήσατε το καλάμι, καβαλήσατε ένα άλογο και τρέχετε με αφηνιασμένο το άλογο ότι πάτε στην εξουσία. Δεν πάτε στην εξουσία, σβήσατε το αυτό. Σας το λέω εγώ, ο οποίος δεν έκανα ποτέ λάθος και δεν έπεσα ποτέ έξω.

(Θυμηδία και θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μπορεί να γελάτε, αλλά μήπως, όταν χάνετε, κλαίτε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το πολύ-πολύ αλλάζετε Αρχηγό. Και εγώ σας βεβαιώ, ειλικρινά, διότι ο Αρχηγός σας είναι νέος, ότι δεν θα ήθελα να έχει τέτοια τύχη. Μην του βάλετε κανένα θέμα δηλαδή, ότι αν χάσει τις εκλογές μπορεί να αλλάξετε και Αρχηγό. Δεν χρειάζεται. Και ο Αρχηγός πρέπει να ασκείται, να ακούει, να μιλάει, να μαθαίνει και κάποτε, αν ο λαός τον φέρει στην εξουσία, να ξέρει και να κυβερνήσει. 'Όχι να αρχίσουμε, δηλαδή, τη δημαγωγία για όλα τα θέματα. Ακούω, ακούω και, ξέρετε, εκνευρίζομαι. Αν θέλετε να μιλήσουμε για θέματα Υπουργείου Εργασίας, επειδή λείπει ο κ. Παπαϊωάννου, να σας τα πω εγώ ένα προς ένα. Τα έζησα. Έξι χρόνια Υπουργός Εργασίας, έξι χρόνια αγώνας.

Ξέρετε τι λέγατε τότε, όταν εμείς αυξήσαμε τις συντάξεις του ΤΕΒΕ από έξι χιλιάδες πεντακόσιες (6.500) δραχμές σε σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές. Κάναμε την αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος ή τις συντάξεις του ΙΚΑ από δεκαέξι χιλιάδες (16.000) δραχμές σε εξήντα χιλιάδες (60.000) δραχμές και με επιδόματα.

Βεβαίως έχουμε ένα παθητικό, όταν αφήσαμε, παραδείγματος χάρη, δημόσιο χρέος έξι τρισεκατομμύρια εφτακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (6.740.000.000.000) δραχμές. Αλλά κάναμε το μεγάλο έργο της αλλαγής την εποχή εκείνη. Δεν αφήσαμε χωριό για χωριό χωρίς τηλέφωνο. Ασφαλτοστρώσαμε τότε όλους τους δρόμους. Κάναμε νέα λιμάνια, νέα πανεπιστήμια, κέντρα υγείας, το ΕΣΥ, τα πάντα. Ήταν η εποχή της αλλαγής, η οποία σαν αλλαγή πέτυχε.

Τι έχουμε λοιπόν, μετά την παραλαβή της εξουσίας από εσάς τον Οκτώβριο του 1993; Είχαμε και τότε πτώση όλων των μηχανισμών και όλων των ρυθμών αναπτύξεως. Βιομηχανική παραγωγή πλην, κάτω από το ένα. ΑΕΠ πλην, κάτω από το ένα, όταν τον αφήσαμε με ρυθμό αναπτύξεως 4,5%. Τις επιδοτήσεις με 12%, κάτω από το ένα. 'Όλοι οι δείκτες κάτω από το ένα, κάτω από το δύο. Και όμως ανεβήκαμε, ανεβήκαμε και ανεβαίνουμε συνεχώς, ώστε να θεωρείται θαύμα ότι εμείς σήμερα είμαστε με πληθωρισμό 4,2%.

Δεν έχω αρκετή ώρα, βέβαια, να σας πω ότι το πολύ μετά από έξι μήνες οι ρήξεις θα έχουν τελειώσει. Οι νόμοι μας πέρασαν όλοι για την ανάπτυξη, για την αναπροσαρμογή, για την επίλυση θεμάτων. Τα μεγάλα έργα βρίσκονται σε πλήρη ανάπτυξη. Χθες τα κουβεντιάσαμε στο Υπουργικό Συμβούλιο. Θα ήθελα να τα έλεγα μόνο για όλους εσάς, κύριοι συνάδελφοι της περιφέρειας. Λιμάνι Ηγουμενίστας, λιμάνι Πάτρας, λιμάνι Αλεξανδρούπολης, λιμάνι Βόλου, λιμάνι Ρόδου, λιμάνι Μυκόνου, λιμάνι Λαυρίου, λιμάνι Κέρκυρας, λιμάνι Μυτιλήνης, λιμάνι Σούδας, βρίσκονται...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: 'Όχι έργα, κύριε Υπουργέ....

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Με τι λεφτά, κύριε Υπουργέ;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αεροδρόμιο Χανίων. Να πάτε να τα δείτε. Δεν μιλάτε πάνω σ' αυτά, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Εκεί ήμασταν!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν μιλάτε πάνω σ' αυτά τα θέματα, αλλά μου δημαγωγείτε

εδώ και μου βγάζετε πύρινους λόγους ότι δεν υπάρχει τίποτα.

Αεροδρόμιο Ηρακλείου, επέκταση κτιρίου. Αεροδρόμιο Κέρκυρας, αναφέρεται τότε ολοκληρώνεται το έργο, το 1997-1998-1999.

Θα σας πω, γιατί δεν με παίρνει η ώρα, ότι φτιάχνουμε σαράντα τέσσερα δικαστικά κτίρια σε όλην τη χώρα, εκ των οποίων οκτώ έχουν τελειώσει μέσα στο 1997-1998. Μέσα στο 1999 θα τελειώσουν άλλα δεκαπέντε έως δεκαοκτώ και η πορεία είναι και για άλλα.

Σήμερα δε, για να δείτε τι έχουμε εμείς ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα καθυστερήσω παραπάνω από ένα λεπτό.

Τι έχουμε εμείς λοιπόν. Εμείς έχουμε επικοινωνιακή πολιτική. Δεν έχουμε μέσα επικοινωνίας. Να σας φέρω ένα παράδειγμα για σήμερα; Σήμερα εγκαινίασα τα δικαστήρια, πρωτοδικείο και εφετείο, της διοικητικής δικαιοσύνης. Η κ. Μπενάκη ήταν εκεί, που και εκείνη έχει αγωνιστεί γι' αυτήν την πορεία της ανέγερσης κτιρίων, όταν ήταν Υπουργός Δικαιοσύνης.

Ξέρετε τι είπαν οι τηλεοράσεις; Απ' ό,τι μου είπαν, γιατί εγώ δεν το είδα, είπαν ότι εκτός από το κτίριο, που το εγκαινίασε ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ήταν τέσσερις διαμαρτυρόμενοι κάτοικοι, που δεν το ήθελαν από την αρχή και έδειξαν μόνο αυτό. Αυτή είναι η τηλεόραση. Όταν λέω ότι δεν έχουμε μια εφημερίδα, ένα ραδιοφωνικό σταθμό ή μια τηλεόραση, να αναπτύσσει την πολιτική μας, έχω δίκιο.

Αφήστε λοιπόν τις αντιπαλότητες και τις δημαγωγίες και καθίστε πάνω στα προβλήματα. Υπάρχει ολόκληρο έργο, τα άκουσα χθες από τον κ. Λαλιώτη και γι' αυτό πήρα αυτά τα στοιχεία -όχι δανεικά- και, παρακαλώ, πάρτε τα, για να κατατεθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα να τα πάρουν οι συνάδελφοι της περιφέρειας, για να μη μου έρχονται εδώ, να με συγχωρείτε, αδιάβαστοι οι περισσότεροι και για τα έργα τα μεγάλα και για τα έργα τα μικρά. Και να μη μας κατηγορείτε ότι εδώ δεν κάνουμε τίποτε και να λέτε τι κάνει η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση δουλεύει.

Οι επόμενες εκλογές θα είναι εκλογές του Κώστα Σημίτη και οι μεθεπόμενες εκλογές, μόνο αν κουραστεί ή αν δεν θέλει ο Κώστας Σημίτης, μπορεί να είναι κάποιος από τα μεγάλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Και να μη μου βγαίνουν όλοι πάλι διάδοχοι, μην πω και εγώ "γίνομαι διάδοχος" και δεν ξέρουμε πού πάμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα θέλω να απευθύνω ένα μήνυμα στους μαθητές των σχολείων όλης της χώρας, στους καθηγητές και στους γονείς και θα ήθελα να παρακαλέσω, οι μαθητές να αφήσουν τις πορείες και τις καταλήψεις και να επιστρέψουν στα μαθήματά τους, γιατί δεν πρέπει να γίνει άλλο κακό στην παιδεία. Η Ελλάδα διέρχεται μια κρίσιμη καμπή και όλοι οι Έλληνες θα πρέπει να κάνουν υπομονή και να δείξουν κάποια κατανόηση.

Τώρα έρχομαι στον Προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, απευθύνομαι σε σας. Ασκήσατε σκληρή, άδικη και μη υπεύθυνη κριτική στην πολιτική της Κυβέρνησης και στον Προϋπολογισμό που συζητούμε. Προσπαθήσατε να εμφανίσετε την Ελλάδα σαν χώρα φτωχή και χωρίς ανάπτυξη, σαν χώρα που κινδυνεύει -ακούστε- να κηρυχθεί σε πτώχευση. Φθάσατε, μάλιστα, να πείτε κάποιος εκείνο που είπε ο

Τρικούπης, "δυστυχώς επτωχεύσαμεν". Αυτό είπατε.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι η "Ψωροκώσταινα" σήμερα άλλοτε μικρή και έντιμη Ελλάδα. Σήμερα, δεν είμαστε οι "καρπαζοεισπράκτορες" των λεγόμενων κάποτε προστάτιδων μεγάλων δυνάμεων. Σήμερα δεν είμαστε η Ελλάδα του "yes man".

Σήμερα, είμαστε η Ελλάδα της Ευρώπης, σήμερα, είμαστε ισότιμο μέλος με άλλα δεκατέσσερα κράτη-μέλη της Ευρώπης, με τα οποία συναποφασίζουμε. Έχουμε και εμείς το δικαίωμα λόγου και ψήφου στην Ευρώπη. Έχουμε και εμείς το δικαίωμα της αρνησικυρίας, ασκώντας βέτο εκεί που διαφωνούμε και εκεί που θίγονται τα συμφέροντά μας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν πήρατε χαμπάρι ότι καταργήθηκε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Σήμερα τα συμφέροντά μας (οικονομικά, πολιτιστικά, εθνικά) είναι στην Ευρώπη. Αυτό είναι μία πραγματικότητα που δεν μπορούμε να την παρίδωμεν. Λειτουργούμε ως συνεταίροι της Ευρώπης.

Η Ελλάδα προβλέπεται κατά τα έτη 2000 έως 2006 να πάρει 6,3 έως 8,7 τρισεκατομμύρια από το Πακέτο Σαντέρ. Αν δεν μπαίναμε στην ΟΝΕ, θα τα παίρναμε; Η δραχμή μας σήμερα σε τι κατάσταση βρίσκεται; Είναι σταθερή και ισχυρή. Επίσης, η πτωτική τάση του πληθωρισμού δείχνει τη θετική πορεία της οικονομίας μας. Και όλα αυτά, φυσικά, δείχνουν και τη σωστή πολιτική που ασκεί η Κυβέρνηση.

Τι σημαίνει άραγε για την τσέπη των πολιτών η μείωση των επιτοκίων; Ξέρετε ότι θα ωφεληθούν ένα εκατομμύριο Έλληνες, οι οποίοι πήραν στεγαστικά δάνεια και θα τα αποπληρώσουν με λιγότερα χρήματα;

Επίσης, η μείωση των έμμεσων φόρων έχει θετικές επιπτώσεις στο οικογενειακό εισόδημα. Άλλωστε τι μπορούμε να κάνουμε περισσότερο σήμερα, όταν μία κρίση στη Νοτιοανατολική Ασία και στη Ρωσία επηρεάζει και το Χρηματιστήριο της Αθήνας και όταν τον κόσμο σήμερα τον κυβερνούν οι δυνάμεις της αγοράς;

Ξέρετε γιατί στην Ελλάδα έχουμε μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα; Διότι εδώ ο κυνηγημένος από παντού μετανάστης, ο πεινασμένος και ο ταλαιπωρημένος, βρίσκει θαλπωρή, ανθρωπιά και ένα κομμάτι ψωμί. Και όλα αυτά διότι η Ελλάδα είναι μία χώρα δημοκρατική, μία χώρα ειρηνική και οικονομικά εύρωστη. Αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα στο χώρο των Βαλκανίων αποτελεί μια όαση.

Έχω την πεποίθηση ότι είμαστε σε μία σωστή και καλή πορεία με τις όσες αδυναμίες και τα όσα προβλήματα μπορεί να υπάρχουν. Όμως, χρειάζεται μεγάλη προσοχή, ώστε να μη μας ξεφύγει ο έλεγχος. Χρειάζεται προσοχή στις παγίδες που μας στήνουν εκείνοι που δεν θέλουν την πρόοδο της Ελλάδος, εκείνοι που δεν θέλουν την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Αυτήν τη στιγμή, κύριοι συνάδελφοι, νταηλίκια με την Τουρκία δεν χρειάζονται, ούτε εθνικιστικοί παροξυσμοί είναι απαραίτητοι. Επίσης, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης δεν κάνουν καλό με το να ακονίζουν τα μαχαίρια τους εναντίον της Κυβέρνησης. Όποια κυβέρνηση και αν βρισκόταν αυτήν την ώρα στην εξουσία, έπρεπε όλοι να τη στηρίζουμε, γιατί κάποτε στην ιστορία του εθνικού μας βίου χρειάζεται να υπάρχει εθνική ενότητα και ομοψυχία όλων των Ελλήνων και ολόκληρου του Ελληνισμού. Αυτό το μήνυμα έπρεπε να δώσουμε όλοι μας εδώ μέσα σ' ένα κορυφαίο ζήτημα, που συζητάμε σήμερα, τον Προϋπολογισμό του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αυριανή Ελλάδα του 21ου αιώνα δεν μπορεί να στηρίζεται σε νοοτροπίες και πολιτικές μεθόδους ξεπερασμένων εποχών. Είστε ξεπερασμένοι, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Η αυριανή Ελλάδα απαιτεί όλους και για όλους μας σκληρή δουλειά. Απαιτεί να αποδέχεται ο καθένας τα λάθη τα δικά του και να επιβραβεύει τις επιτυχίες του άλλου, έστω κι αν αυτός ο άλλος βρίσκεται σε αντίπαλο πολιτικό στρατόπεδο.

Επομένως μη διακηρύσσετε την καταστροφολογία, μην προφητεύετε για τα χειρότερα, αλλά να αισιοδοείτε για τα καλύτερα. Η ευημερία αυτής της χώρας στηρίζεται σε καλά χέρια. Στηρίζεται στα χέρια του ελληνικού λαού και να είσθε βέβαιοι πως και στην ΟΝΕ θα μπούμε και μετά την ΟΝΕ καλά

θα πάμε και η Ελλάδα θα κερδίσει το στοίχημα με την ιστορία.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, θέλω να πω ότι συμφωνώ με την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, κάτω βέβαια από τις κρατούσες σήμερα ντόπιες και διεθνείς συγκυρίες.

Εκεί που θέλω να επικεντρώσω την προσοχή σας είναι το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας, που πλήττει ένα σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας μας και ίδια το κομμάτι της νεολαίας.

Προτείνω η Κυβέρνηση να επισπεύσει τις διαδικασίες εκτέλεσης των δημοσίων έργων που έχουν προγραμματιστεί, ώστε να δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης και αμεσότερης απορρόφησης ανέργων.

Επίσης, προτείνω να καταβληθεί ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα για τους χαμηλοσυνταξιούχους, διότι εκεί υπάρχει μεγάλη αδικία, για τους πολύτεκνους, διότι έχουμε δημογραφικό πρόβλημα, για τους αγρότες μας, διότι έχει μειωθεί σημαντικά το εισόδημά τους και αντιμετωπίζουν σήμερα προβλήματα επιβίωσης.

Χρειάζονται περισσότερα χρήματα για την παιδεία, προκειμένου να προχωρήσει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία είναι σε σωστό δρόμο. Λάθος κάνετε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και την αντιπολιτεύεστε.

Απαιτούνται περισσότερα χρήματα στην υγεία, διότι έχουμε τεράστιες ανάγκες στα νοσοκομεία.

Τα Σώματα Ασφαλείας πρέπει να τα προσέξετε περισσότερο, διότι το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών έχει κλονισθεί σημαντικά και θα πρέπει επιτέλους να δώσουμε και προς αυτήν την τάξη οικονομικές ενισχύσεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Θα τον ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό ή θα τον καταψηφίσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Μην ενοχλείσθε, κύριε συνάδελφε, γιατί είναι οι φύλακες της ζωής σας, της τιμής σας και της περιουσίας σας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εγώ δεν λέω για τα Σώματα Ασφαλείας, λέω για όλα όσα λέτε. Θα τον ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Τον Προϋπολογισμό τον ψηφίζουμε, γιατί είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, όμως επισημαίνουμε τα σημεία εκείνα τα οποία η Κυβέρνηση πρέπει να τα προσέξει και να είσθε βέβαιος ότι θα τα προσέξει.

Τελειώνοντας, πρέπει να δώσουμε επίσης χρήματα στον πολιτισμό, διότι σήμερα η Ενωμένη Ευρώπη οδηγείται σε πολιτιστική στείρωση και διότι στο πρόγραμμα πολιτιστικής ανάπτυξης 2000-2005 δίδεται το ευτελές ποσό των εκατόν εξήντα επτά εκατομμυρίων ECU, ήτοι εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές περίπου, για τις δεκαπέντε χώρες-μέλη της Κοινότητας.

Επειδή ο Προϋπολογισμός βρίσκεται στην ορθή κατεύθυνση, με το θάρρος που με διακρίνει, τον υπερψηφίζω, διότι είναι αναγκαίος σήμερα κάτω από αυτές τις συνθήκες, για να οδηγηθούμε στην Ελλάδα της Ενωμένης Ευρώπης, στην Ελλάδα του 21ου αιώνα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σήμερα η Ελλάδα δεν είναι καρπαζοεισπράκτορας. Αυτό μας είπε ο μόλις κατελθών του Βήματος. "Θου, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου".

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είσαι πολύ θρήσκος, Μήτσο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι Βουλευτές, σχεδόν παντού στον κόσμο διάφορες κυβερνήσεις, συντηρητικές ή "σοσιαλδημοκρατικές", παίρνουν τα ίδια μέτρα, κινούνται στον ίδιο άξονα, που στο βασικό του πυρήνα με σκληρότητα και ωμότητα λέει: Να συνεχίσει να υπάρχει ο διπλός κόσμος μέσα στον έναν κόσμο.

Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά μετά τις ανατροπές στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες αξιώνουν να ενισχυθεί ο πόλος του πλούτου, της χλιδής, της πρόκλησης προς τον άνθρωπο και από την άλλη να

μεγαλώσει, σε τερατώδες μέγεθος, ο πόλος της φτώχειας.

Σχεδόν παντού στον κόσμο διάφορες κυβερνήσεις, προκειμένου να υλοποιήσουν αυτό το στόχο, κάνουν σημαία τους τη φασιστική, στην ουσία της, άποψη ότι κεκτημένα δεν υπάρχουν.

Μια τέτοια λογική μοιραία οδηγεί σε μέτρα αυταρχικά, αντιδραστικά, απάνθρωπα, ώστε να προστατευθούν με αγκαθωτά σύρματα "οι γειτονίες" των πλουσίων και τα άνομα συμφέροντάς τους.

Μοιραία όλα αυτά οδηγούν σε αναγκαστικά γκέτο φτωχών, υπό την άγρυπνη εποπτεία του νόμου και της τάξης. Ενός νόμου φύλακα των παρανόμων, μίας τάξης πηγή αταξίας.

Κύριοι Βουλευτές, γιατί τα λέμε όλα αυτά σε μία συζήτηση κρατικού Προϋπολογισμού; Για τον απλό λόγο ότι και αυτός ο Προϋπολογισμός δίνει νέους όρκους πίστης στον Μαρμώνα. Επιπρόσθετα τα λέμε γιατί προκειμένου να ξεγελαστεί ο λαός, επιστρατεύονται πλήθος τερτίπια και κραυγαλέες ανακρίβειες.

Είτε ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, ότι "τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων αυξήθηκαν". Επανάλαβε τα ίδια και κατά τη χθεσινή του παρέμβαση τονίζοντας με κάποιο κομπασμό "οι πάντες ξένοι οργανισμοί, ντόπιοι κοινωνικοί φορείς, ομόφωνα...(-ομόφωνα!)...όλα τα κόμματα συμφωνούν ότι τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων αυξήθηκαν κατά μέσο όρο 1,7% τα τελευταία πέντε χρόνια και μάλιστα αυτό το ποσοστό μετά την απόδοση των φόρων".

Βλέπουμε ότι μέσα σε λίγες γραμμές εκτοπίζεται όλη η σωρευμένη, εδώ και αιώνες, κοινή λογική και στη θέση της μπαίνει ο παραλογισμός, η αυθαιρεσία, η στρέβλωση, το ψέμα.

Ας προσπαθήσουμε με λίγα λόγια και κάποια στοιχεία να δώσουμε τη πραγματική εικόνα, να τραβήξουμε την κουρτίνα του "μονόδρομου" της ΟΝΕ.

Απο το 1993 μέχρι σήμερα, τα καθαρά κέρδη των "εχόντων" που θα τους βάραγε ο κ. Σημίτης και τους οποίους δεν φοβάται ο κ. Παπαντωνίου όπως είπε χθες, αυξήθηκαν ιλιγγιωδώς. Τα καθαρά κέρδη μίας μερίδας βιομηχάνων σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της ICAP από εκατόν εξήντα δύο δισεκατομμύρια (162.000.000.000) που ήταν το 1993 έφθασαν στα πεντακόσια τριάντα έξι δισεκατομμύρια (536.000.000.000) το 1997.

Τα μισά από αυτά και περισσότερα τα μοιράστηκαν μόνο οι πενήντα πιο κερδοφόρες βιομηχανίες και το 1/4 από αυτά τα πεντακόσια τριάντα έξι δισεκατομμύρια (536.000.000.000) τα μοιράστηκαν μόνο δέκα.

Με ρυθμό 41% αυξήθηκαν τα καθαρά κέρδη των εταιρειών παροχής υπηρεσιών. Θα μπορούσε κανείς να παραθέσει και άλλα τέτοια ή ανάλογα στοιχεία. Πώς γίνεται, λοιπόν, αυτό το θαύμα;

Στο ερώτημα αυτό δεν μπορούμε να βρούμε απάντηση στις φλυαρίες του κ. Χριστόδουλου που εδώ και καιρό ταλαιπωρεί τα αυτιά μας, χωρίς βέβαια να βγάζει άχνα για το μοίρασμα των δύο χιτώνων...

Τα πράγματα είναι πιο απλά και δραματικά πιο αληθινά. Το 1997 σε σχέση με το 1993 τα καθαρά κέρδη των επιχειρηματιών ανά εργαζόμενο, ανά κεφάλι δηλαδή, ήταν διόμισι φορές πάνω. Το επαναλαμβάνουμε: Διόμισι φορές!

Η κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, η αρνητική αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, η εφαρμογή δεκάωρου και του συνολικού χρόνου εργασίας, η άγρια εκμετάλλευση των ξένων, η ακρίβεια, η φορολογία των ψιλικατζήδων, οι απανωτές μειώσεις στο εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, η διαρκής λιτότητα είναι μερικοί από τους λόγους της αύξησης των υπερκερδών των μεγαλοσχημάτων αυτού του τόπου.

Όλα αυτά, εργασιακές σχέσεις, κοινωνική ασφάλιση, κατάργηση του οκταώρου και εφαρμογή του δεκάωρου, συνολικός χρόνος απασχόλησης, φέρνουν την υπογραφή του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, που από αυτό το βήμα μας είπε τόσα πολλά που παραλίγο και εμείς να μπερδευτούμε, να νομίζουμε, δηλαδή, ότι έχουμε σοσιαλισμό στη χώρα μας!

Μήπως οι επιχειρηματίες βρήκαν κανένα δένδρο που το τινάζουν και πέφτουν δεκαχίλια; Όχι βέβαια. Από την εκμετάλλευση των ανθρώπων βγάζουν αυτά τα υπερκέρδη. Αλλά επειδή συνεχίζονται οι επιθέσεις κατά του Πυθαγόρα, με βασικούς θύτες τους οικονομικούς επιτελείς της Κυβέρνησης, να δώσουμε κάποια νούμερα από τα επίσημα στοιχεία σχετικά με τον τιμάρημο και το εισόδημα των εργαζομένων στο διάστημα 1993-1997 προ φόρων. Ο τιμάρημος στις χρονιές 1993-1997 αυξήθηκε συνολικά για να μην σας ταλαιπωρώ, με νούμερα κατ' έτος, είναι γνωστά, 52,5% και οι αυξήσεις στους μισθούς και στα μεροκάματα με τις δύο δόσεις που δόθηκαν ήταν πραγματικά 39%.

Αφού λοιπόν ο τιμάρημος ήταν πάνω από 52,5% και οι αυξήσεις στους μισθούς 39%, πώς γίνεται και το πραγματικό εισόδημα αυξήθηκε κατά 1,7% μέσος όρος αυτά τα πέντε χρόνια; Απαντήστε, ποιοι είναι μαθηματικοί από σας, να βρείτε μια απάντηση.

Το επίδομα στον άνεργο από τον ΟΑΕΔ, προ φόρων, σήμερα είναι 48% του βασικού μεροκάματος, δηλαδή τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι (3.120) δραχμές. Ερώτημα: Πώς μπορεί να ζήσει ένας εργαζόμενος με τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι (3.120) δραχμές; Απαντήστε και αφήστε τις φλυαρίες απ' αυτό το Βήμα.

Η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ, προ φόρων, είναι εκατόν επτά χιλιάδες πεντακόσιες (107.500) δραχμές μικτή και τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα με αυτά που μας έχει για μετά η Κυβέρνηση, με το μάζι ασφαλιστικό. Δίνετε μερικά ψίχουλα με το φτωχοταμείο του ΕΚΑΣ και κάνετε και τον χουβαρντά από πάνω. Και οι άνθρωποι, οι συνταξιούχοι, αξιώνουν να τους δώσετε τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη. Τελεία και παύλα. Λένε μη μας κοροϊδεύετε. Αυτή είναι η αλήθεια, η οποία αντικαθρεπτίζεται μέσα στον Προϋπολογισμό για όποιον ξέρει έστω και απλή ανάγνωση. Και θα γίνεται πιο πικρή αυτή η αλήθεια όσο πάμε για την ΟΝΕ, όσο πιάνετε, όπως λέτε, τους στόχους της σύγκλισης και ποδοπατάτε τον κόσμο. Το ίδιο και ακόμα πιο πικρή θα είναι όταν οι Γερμανοί μας δώσουν το χαρτί της ΟΝΕ, αφού το εξαργυρώσετε με τον πόνο του λαού, αλλά και με τις αζήτητες πολεμικές επανορθώσεις και το κλεμμένο κατοχικό δάνειο.

Μήπως υπερβάλουμε; Δώστε μια απάντηση. Τι έκανε ο κ. Σημίτης πρόσφατα στη Γερμανία για το τεράστιο αυτό οικονομικό, πολιτικό, ηθικό θέμα; Δεν μπορείτε να σιωπάτε.

Κύριοι Βουλευτές, εμείς οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας επιμένουμε και στις συζητήσεις των νομοσχεδίων και κατά τη διαδικασία του ελέγχου να κάνουμε κάποιες προτάσεις. Γι' αυτόν τον Προϋπολογισμό δεν έχουμε πρόταση, που να τον γιατρεύει. Έχει μια συγκεκριμένη λογική κι έχουμε μια εντελώς αντίθετη. Δηλαδή θέλει αναποδογύρισμα. Και το αναποδογύρισμα δεν γίνεται εδώ μέσα ούτε με αυτήν τη διάταξη των πολιτικών δυνάμεων, κακά τα ψέματα και ο νοών νοείο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα και την τυπική έγκριση από το Σώμα, μετά από ομόφωνη απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, για την αυριανή πρωινή διαδικασία, που θα ξεκινήσουμε στις 10.30' και θα διακόψουμε στις 16.00' και ασφαλώς θα ξεκινήσουμε από τις 18.00' μέχρι τη 01.30'.

Επίσης και τη Δευτέρα θα αρχίσουμε στις 10.00', θα διακόψουμε στις 16.00', θα αρχίσουμε πάλι στις 18.00' και θα τελειώσουμε στις δώδεκα το βράδυ με την ψηφοφορία.

Συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς, η Βουλή ενέκρινε ομόφωνα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Απόψε, κύριε Πρόεδρε, τι ώρα θα διακόψουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Απόψε, όπως κάθε βράδυ, μέχρι τη 01.30'.

Ο Υφυπουργός κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που κατατέθηκε για το

1999 είναι το επιστέγασμα μιας μακράς πλέον πορείας, που ξεκίνησε το 1994 και είχε ως κύριο στόχο την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας και την εδραίωση συνθηκών σταθερότητας και ισχύος, που ορατά πλέον δίνουν τη δυνατότητα για ικανοποίηση δίκαιων αιτημάτων της ελληνικής κοινωνίας για ευημερία και δικαιοσύνη.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να επισημάνουμε ότι ο προϋπολογισμός αφορά μια κρίσιμη περίοδο, κατά την οποία θα κριθεί η ένταξή μας στις χώρες του EURO, δηλαδή τις χώρες που θα υιοθετήσουν ένα κοινό ισχυρό ευρωπαϊκό νόμισμα, που θα λειτουργήσει ως δείκτης ασφαλείας για τα εισοδήματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων και θα εξασφαλίζει προϋποθέσεις σταθερότητας και ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία. Προϋποθέσεις για να ανήκει η Ελλάδα στον αστερισμό των χωρών με υψηλή κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη μέσα στο δύσκολο, πολλές φορές, δύσβατο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον.

Κλείνουμε ήδη πέντε χρόνια σοβαρής και επίπονης προσπάθειας. Πετύχαμε πολλά περισσότερα απ' ό,τι σε προηγούμενες περιόδους, καλύπτοντας τρεις και τέσσερις φορές μεγαλύτερη απόσταση από άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η Ελλάδα δεν είναι πλέον ο δημοσιονομικός ουραγός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν έχει πλέον τα υψηλότερα δημοσιονομικά ελλείμματα. Δεν έχει πλέον το υψηλότερο δημόσιο χρέος από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά δεν αμφισβητούνται. Σήμερα, υπάρχει αλλαγή τοπίου. Έχουμε ένα νέο οικονομικό περιβάλλον. Βιώνουμε τα τελευταία χρόνια μια αλλαγή πλεύσης με τον τερματισμό ενός εικοσιπενταετούς κύκλου προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας στο διεθνές περιβάλλον. Οδηγήσαμε την οικονομία σε υγιή τροχιά, έτσι ώστε να δικαιούμεθα να ισχυριστούμε ότι το σύνολο της πολιτικής μας εξασφαλίζει ταυτόχρονα σταθεροποίηση, δημοσιονομική εξυγίανση, υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, κλίμα εμπιστοσύνης και προοπτικών στον πολίτη, στις παραγωγικές τάξεις, αλλά και στη διεθνή σκηνή.

Η πρωτοφανής βελτίωση των οικονομικών μεγεθών της χώρας, που και με το νέο Προϋπολογισμό επιβεβαιώνεται, δεν αποτελούν ψυχρά λογιστικά δεδομένα, που δεν αφορούν τους καθημερινούς ανθρώπους που ζουν σ' αυτήν τη χώρα. Αντίθετα, κυρίως αυτούς αφορούν. Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης της χώρας, η συνεχής μείωση των επιτοκίων, η δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων, απελευθέρωσε και απελευθερώνει πόρους και αποδίδει ένα όφελος στην κοινωνία που συνεχώς θα διευρύνεται, ένα όφελος παρόμοιο μεγέθους με τις εισροές πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη χρηματοδότηση των διαρθρωτικών παρεμβάσεων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Παράλληλα με το τρέχον Πακέτο Ντελόρ, αλλά και το αναμενόμενο Πακέτο Σαντέρ, δημιουργείται ένα άλλο νέο πακέτο που αρχίζει να καταγράφεται ως "πακέτο Σημίτη" στη χώρα μας. Η αναφορά στη λέξη "πακέτο" δεν γίνεται για να χρησιμοποιήσω την ίδια ορολογία, αλλά για να επισημάνω ότι είναι το ίδιο σημαντικό, έχει την ίδια αναπτυξιακή σημασία με τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και η Κυβέρνηση, δεν αγωνίζονται για δείκτες και αριθμούς. Άλλωστε είναι βέβαιο ότι ο πολίτης δεν μπορεί να ερωτευθεί μετέωρους και απρόσωπους αριθμούς. Αγωνιζόμαστε για την πραγματική οικονομία: την οικονομία των εργαζομένων, των επιχειρήσεων, των αγροτών, των ανέργων, των συνταξιούχων. Ο λαός αγωνιά για τα πραγματικά του προβλήματα και ζητά λύσεις. Το πρόβλημα, δεν είναι η ονομαστική σύγκλιση. Είναι η ανάπτυξη και ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ένα πρόβλημα που θα έπρεπε να το αντιμετωπίσουμε ανεξάρτητα αν είμαστε μέσα ή έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων τα τελευταία χρόνια δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Είναι αποτέλεσμα εκτός των άλλων της αντιπληθωριστικής μας πολιτικής. Σήμερα ο πληθωρισμός κυμαίνεται στα χαμηλότερα επίπεδα της τελευ-

ταίας εικοσιπενταετίας. Χτυπήσαμε το σαράκι που χρόνια ροκάνιζε το εισόδημά μας.

Η συνεχής πτώση των επιτοκίων, μειώνει κατά πολύ το κόστος του ελληνικού νοικοκυριού για την απόκτηση στέγης. Ποτέ δεν είχαμε τόσο χαμηλά επιτόκια στα στεγαστικά δάνεια. Όπως επίσης μειώθηκε σημαντικά και το κόστος χρήματος για τον αγρότη παραγωγό και τον επιχειρηματία.

Αυτά ενδιαφέρουν την ελληνική οικογένεια, τον Έλληνα αγρότη, τον επιχειρηματία. Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάμε τις πρόσφατες μειώσεις φόρων σε βασικά καταναλωτικά αγαθά, βενζίνη, πετρέλαιο θέρμανσης, αυτοκίνητα, τιμολόγια της ΔΕΗ, που βελτιώνουν ουσιαστικά την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων και κυρίως των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων. Αλλά και τα πρωτογενή πλεονάσματα στην οικονομία δεν δημιουργήθηκαν επίσης τυχαία. Είναι αποτέλεσμα των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης των τελευταίων χρόνων, της ταχείας αποκλιμάκωσης των επιτοκίων και της δημοσιονομικής πειθαρχίας που έχουμε πετύχει.

Η αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος κατά 3,5% σε ετήσια βάση, σημαίνει πάνω από ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές επιπλέον για την οικονομία, σημαίνει 330 δισεκατομμύρια περίπου επιπλέον έσοδα για την ανάπτυξη και την κοινωνική μας πολιτική.

Κάθε μονάδα πώσης των επιτοκίων, σημαίνει εξοικονόμηση δαπανών για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους κατά εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές περίπου ετησίως.

Όσο και αν ορισμένοι δεν θέλουν να το πιστέψουν, η χώρα έχει πλέον εισέλθει σε μια δυναμική πορεία αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης, σε μια πορεία απελευθέρωσης και συνεπώς συγκέντρωσης πόρων για την υλοποίηση των αναπτυξιακών μας επιλογών, την άσκηση κοινωνικών πολιτικών, τη μείωση της φορολογίας του πολίτη.

Στηριζόμαστε πλέον στις δικές μας δυνάμεις. Μειώνουμε το βαθμό της εξάρτησής μας, βάζουμε προτεραιότητες και στόχους και είμαστε εμείς σε θέση να τους πραγματοποιήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις, συνεχίζοντας την ανοδική πορεία των τελευταίων χρόνων, απέτελεσαν και αποτελούν τον κύριο παράγοντα της εντεινόμενης οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Η ραγδαία αυτή αύξηση των επενδυτικών δαπανών, τα τελευταία χρόνια, κατευθύνθηκε στην κάλυψη των τεράστιων αναγκών της χώρας σε υποδομές, σε έργα που βελτιώνουν την ποιότητα ζωής και το περιβάλλον, σε παρεμβάσεις που δημιούργησαν και δημιουργούν χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας σε ετήσια βάση, συμβάλλοντας με τον αναπτυξιακό τους χαρακτήρα στη δημιουργία των προϋποθέσεων για την πραγματική σύγκλιση της οικονομίας.

Οι στόχοι του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων είναι εθνικοί στόχοι. Αφορά όλους τους Έλληνες σε όποια κατηγορία πληθυσμού και αν ανήκουν, σε όποια οικονομική δραστηριότητα και αν επιδιδορούν, όποιο επάγγελμα και αν ασκούν, σε όποια γωνιά της χώρας και αν κατοικούν.

Τα τελευταία χρόνια, έχει εδραιωθεί το ευνοϊκό επενδυτικό κλίμα στη χώρα μας. Κατά την τρέχουσα δε περίοδο μόνο μέσω του αναπτυξιακού νόμου εγκρίθηκαν επενδυτικά σχέδια μεγέθους τετραπλάσιου από αυτά που εγκρίθηκαν το 1994 και 1995. Έχουν κατευθυνθεί σημαντικοί πόροι από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων με διπλασιασμό των δημοσίων επενδύσεων έναντι του 1996 και σχεδόν τριπλασιασμό έναντι του 1993, προκειμένου να καλυφθούν οι τεράστιες ανάγκες της χώρας.

Για το 1999 προβλέπουμε ένα πρόγραμμα μαμούθ, ένα γιγαντιαίο πρωτοφανές πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που θα ξεπεράσει τα δύο τρισεκατομμύρια διακόσια δισεκατομμύρια (2.200.000.000.000) δραχμές με μία αύξηση, όπως επεσήμανε και χθες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, κατά 18% σε σχέση με το αντίστοιχο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 1998. Αυτοί οι ρυθμοί δεν έχουν προηγούμενο στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι έχει γίνει συνείδηση πλέον σε όλους πως το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Πακέτο Ντελέρ είναι το κατ' εξοχήν εργαλείο για τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της χώρας. Είναι εύλογο λοιπόν να τυγχάνει όχι απλά της προσοχής, αλλά να γίνεται και αντικείμενο γόνιμης κριτικής. Δεν είναι όμως εύλογο να γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, όπως πολλά γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης σ' αυτόν τον τόπο. Και σ' αυτό επιτρέψτε μου να είμαι ιδιαίτερα καυστικός σήμερα. Ποια είναι η αλήθεια, ποια είναι η πραγματικότητα;

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι ελληνικές επιδόσεις μετά από ένα αργό ξεκίνημα βελτιώνονται αλματωδώς σε όλους σχεδόν τους τομείς. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ευρωπαϊκής επιτροπής για τα διαρθρωτικά ταμεία, η χώρα μας για το διάστημα 1994 έως και σήμερα δέσμευσε το 86% των πιστώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό για το περιφερειακό ταμείο που αντιπροσωπεύει το 71% περίπου του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, επίδοση που την κατατάσσει δεύτερη χώρα, δεύτερη θέση μεταξύ των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την επίδοσή μας αυτή, η χώρα μας ξεπέρασε κατά πολύ τον κοινοτικό μέσο όρο που κυμαίνεται κοντά στο 73% και είναι πάνω από χώρες όπως η Ιταλία και η Γερμανία, καθώς και από τις χώρες συνοχής Ισπανίας, Πορτογαλίας και Ιρλανδίας.

Οι συνολικές δεσμεύσεις των πιστώσεων για τα διαρθρωτικά ταμεία μέχρι το τέλος του 1998 για την Ελλάδα, στον κοινοτικό προϋπολογισμό, για το σύνολο επαναλαμβανών των προγραμμάτων μας, θα ανέλθουν στο 80% του συνόλου των πιστώσεων που προβλέπονται για το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αυτή η επίδοσή μας μας κατατάσσει στην τέταρτη θέση μεταξύ των δεκαπέντε κρατών-μελών, πολύ πιο πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο.

Στο τέλος δε του πρώτου εξαμήνου του 1999, η Ελλάδα θα έχει δεσμεύσει το σύνολο των διαθέσιμων πιστώσεων, δηλαδή το 100% των πόρων που δικαιούται η Ελλάδα από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Αυτά για τις δεσμεύσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να πείτε τι σημαίνει δεσμεύσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Είναι το τι κρατάμε στον κοινοτικό προϋπολογισμό για την Ελλάδα. Και αυτό δεν γίνεται αυτόματα. Γίνεται από την πορεία και το ρυθμό υλοποίησης των έργων και δράσεων μέσα στη χώρα μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τι κρατάμε δηλαδή για την στέπη μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Μάλιστα. Στη συνέχεια θα έρθουν οι εκροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση και εισροές σε μας. Και ερχόμαστε στις εισροές, κύριοι συνάδελφοι.

Με βάση τα ίδια στοιχεία οι εισροές πόρων, δηλαδή οι πληρωμές από την Ευρωπαϊκή Ένωση προς την Ελλάδα για το περιφερειακό ταμείο κατατάσσουν τη χώρα μας στην πέμπτη θέση, μεταξύ των δεκαπέντε κρατών - μελών, με ένα ποσοστό 60%. Με την επίδοση αυτή η Ελλάδα ξεπέρασε πλέον τον κοινοτικό μέσο όρο, ξεπέρασε επίσης τη βασική λήπτρια χώρα, την Ισπανία και είναι πολύ κοντά στην επίδοση της Γερμανίας.

Ερχόμαστε λοιπόν από πολύ μακριά. Διανύσαμε αποτελεσματικά ένα δύσκολο και δημιουργικό δρόμο. Μέχρι το τέλος του 2000 αναμένεται να έχει πρακτικά πλήρως δαπανηθεί το σύνολο των πιστώσεων του Πακέτου Ντελέρ, του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το σύνολο πρακτικά των διαθέσιμων για την Ελλάδα πόρων, θα έχει εισρεύσει στη χώρα μας μέχρι το 2000. Δηλαδή, ένα χρόνο πριν από το 2001 που είναι ο τελευταίος χρόνος της τρέχουσας προγραμματικής περιόδου. Δηλαδή, δεν πρόκειται να χαθεί ούτε ένα ECU, ούτε μία δραχμή. Το σύνολο πρακτικά των πόρων θα έχουν εισρεύσει ένα χρόνο ενωρίτερα στη χώρα μας.

Οι επιδόσεις αυτές αντιπροσωπεύουν φυσικά το μέσο όρο όλων των προγραμμάτων. Ο μέσος όρος είναι εξαιρετικά ικανοποιητικός, ακόμη και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ο μέσος

όρος αυτός σημαίνει πως τα πράγματα σε ορισμένους τομείς είναι ακόμη καλύτερα και σε άλλους λίγο λιγότερο.

Να αναφερθώ, παραδείγματος χάρι στον τομέα της γεωργίας, διότι ορισμένοι εμφανίζονται τελευταία όψιμοι προστάτες των αγροτών. Στον τομέα της γεωργίας έχουν σημειωθεί επιδόσεις ρεκόρ. Έχουμε ήδη σχεδόν εξαντλήσει το σύνολο των πόρων που δικαιούμαστε ως χώρα για τη γεωργία.

Αντίστροφα σε ορισμένους τομείς εμφανίζεται μία μικρή καθυστέρηση, σε σχέση με το μέσο όρο. Αυτό οφείλεται στη δική μας επιμονή να εξασφαλίσουμε αποτελεσματικότητα και όχι μόνο την απορρόφηση.

Δεν διστάσαμε να αφιερώσουμε τον αναγκαίο χρόνο στα πρώτα χρόνια υλοποίησης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για να δημιουργηθούν οι αναγκαίες συνθήκες για την παραγωγική αξιοποίηση των πόρων. Εμείς δεν φειστήκαμε προσπάθειών στην κατεύθυνση αυτή. Και τις περισσότερες φορές με μεγάλο κόστος. Δεν διστάσαμε καμία στιγμή να εισάγουμε διαδικαστικές, θεσμικές ή οργανωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές δεν έγιναν τότε που έπρεπε, κατά τη διάρκεια του σχεδιασμού του δευτέρου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Έγιναν σήμερα, τώρα, εν κινήσει, κατά τη διάρκεια υλοποίησης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης από τη δική μας Κυβέρνηση και με κίνδυνο να προκληθούν καθυστερήσεις, να υπάρξει πρόσκαιρη αναστάτωση στη λειτουργία του συστήματος ή ακόμη να επιβραδυνθεί η απορρόφηση.

Αυτές οι επιδόσεις είναι που οδήγησαν την αρμόδια Επίτροπο της Κοινότητας να δηλώσει ότι ο ελληνικός ρυθμός

απορρόφησης ξεπερνά πλέον το μέσο όρο όλων των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας μεταφέρω, αγαπητοί συνάδελφοι, τις ακριβείς δηλώσεις της: 'Η Ελλάδα από το 1994 και μετά σημείωσε μεγάλη πρόοδο στην εφαρμογή και χρησιμοποίηση των διαρθρωτικών ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην πραγματικότητα ο ελληνικός ρυθμός απορρόφησης των πόρων των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων είναι τώρα υψηλότερος από το μέσο όρο των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης'.

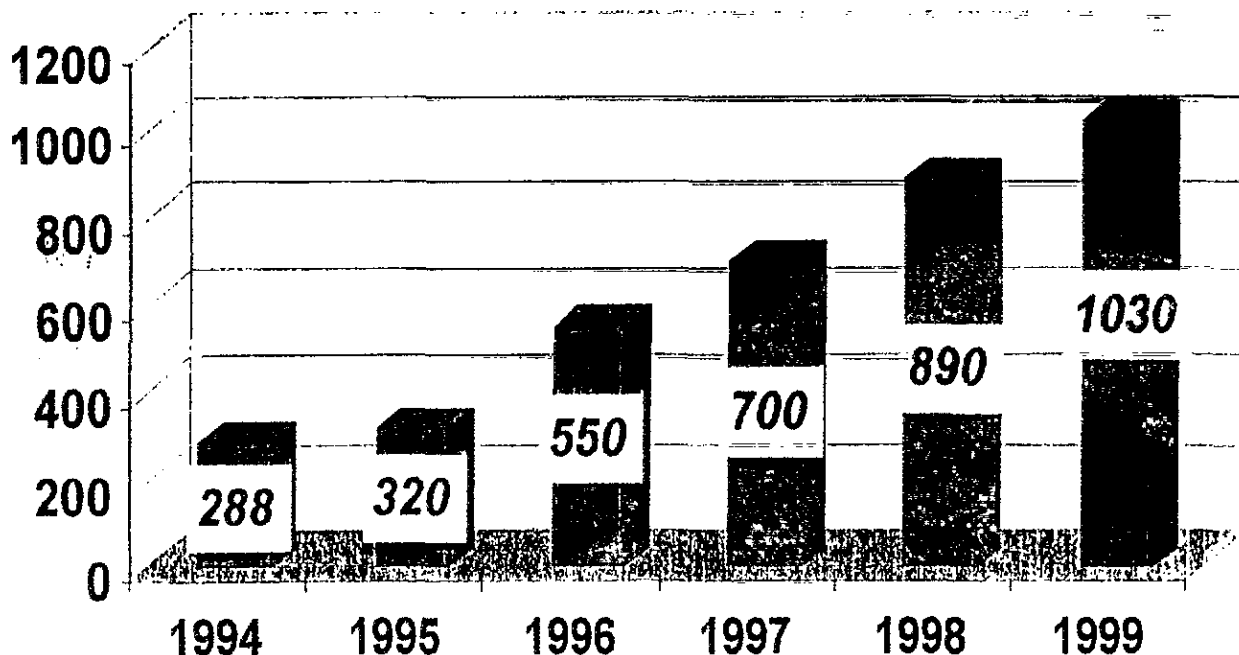
Όλα τα παραπάνω δεδομένα καταδεικνύουν ότι το θέμα της απορρόφησης των πόρων έχει οριστικά αντιμετωπισθεί από την Κυβέρνησή μας. Έχει κερδηθεί οριστικά η μάχη της απορρόφησης. Ο ελληνικός ρυθμός υλοποίησης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και η απορρόφηση πόρων είναι πλέον υψηλότεροι από το μέσο όρο όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τις επιδόσεις μας αυτές ξεπεράσαμε χώρες όπως η Γερμανία και η Ιταλία, καθώς και τις χώρες συνοχής Ισπανία, Πορτογαλία και Ιρλανδία. Σπάνια, χώρα κάλυψε τόσο μεγάλη απόσταση σε τόσο λίγα χρόνια. Αποτελεί σύλλογικό μας επίτευγμα ως Έλληνες πολίτες και πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό.

Θα καταθέσω πίνακα με τις συγκριτικές επιδόσεις της χώρας μας, σε σχέση με τα λοιπά κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να έχετε όλοι σας μία πλήρη και σαφή εικόνα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Πάχτας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΙΣΡΟΩΝ (σε δις δρχ.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ 1994-1999
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΜΕΧΡΙ 30-11-1998

ΤΑΜΕΙΟ: ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, ΕΓΤΠΕ, ΧΜΠΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ			
ΧΩΡΕΣ	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ 1994-99	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠ. ΠΛΗΡΩΜΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
1 Ιρλανδία	6.970,19	4.857,69	69,69%
2 Πορτογαλία	14.347,08	9.730,10	67,82%
3 Γερμανία	16.778,76	10.584,91	62,97%
4 Ισπανία	29.474,17	17.933,12	60,84%
5 Ελλάδα	14.109,93	7.978,73	56,55%
6 Αυστρία	683,44	375,59	54,96%
7 Δανία	176,33	95,86	54,36%
8 Λουξεμβούργο	21,17	11,10	52,43%
9 Γαλλία	8.366,18	4.101,63	49,03%
10 Ηνωμένο Βασίλειο	6.672,37	3.170,72	47,52%
11 Βέλγιο	1.188,97	550,55	46,30%
12 Φινλανδία	859,38	384,96	44,80%
13 Κάτω Χώρες	970,95	419,58	43,21%
14 Ιταλία	17.846,63	7.628,11	42,74%
15 Σουηδία	577,97	199,74	34,56%
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	119.043,52	68.002,39	57,12%

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ 1994-1999
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΜΕΧΡΙ 30-11-1998

ΤΑΜΕΙΟ: ΕΤΠΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ			
ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ			
ΧΩΡΕΣ	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ 1994-99	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠ. ΠΛΗΡΩΜΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
1 Πορτογαλία	8.949,14	6.041,34	67,51%
2 Ιρλανδία	3.315,53	2.188,34	66,00%
3 Δανία	118,07	74,32	62,95%
4 Γερμανία	8.547,27	5.236,40	61,26%
5 Ελλάδα	9.566,65	5.787,93	60,50%
6 Ισπανία	17.915,88	10.257,38	57,25%
7 Αυστρία	357,49	190,86	53,39%
8 Λουξεμβούργο	15,62	7,89	50,51%
9 Φινλανδία	423,26	198,82	46,97%
10 Ιταλία	11.408,02	5.212,97	45,70%
11 Κάτω Χώρες	601,00	274,46	45,67%
12 Βέλγιο	861,43	391,35	45,43%
13 Γαλλία	5.425,48	2.438,69	44,95%
14 Ηνωμένο Βασίλειο	4.754,16	2.086,20	43,88%
15 Σουηδία	339,05	148,65	43,84%
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	72.598,05	40.535,60	55,84%

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ 1994-1999
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΝ ΜΕΧΡΙ 30.11-1998

ΤΑΜΕΙΟ: ΕΓΠΑ, ΕΚΤ, ΕΓΤΠΕ, ΧΜΠΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ			
ΧΩΡΕΣ	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ 1994-99	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠ. ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
1 Λουξεμβούργο	21,17	19,28	91,07%
2 Ιρλανδία	6.970,19	5.763,58	82,69%
3 Πορτογαλία	14.347,08	11.796,10	82,22%
4 Ελλάδα	14.109,93	11.280,47	79,95%
5 Γερμανία	16.778,76	12.380,67	73,79%
6 Ισπανία	29.474,17	21.591,35	73,26%
7 Φινλανδία	859,38	590,79	68,75%
8 Ιταλία	17.846,63	12.006,14	67,27%
9 Δανία	176,33	116,22	65,91%
10 Γαλλία	8.366,18	5.461,70	65,28%
11 Αυστρία	683,44	431,72	63,17%
12 Ηνωμένο Βασίλειο	6.672,37	4.162,44	62,38%
13 Βέλγιο	1.188,97	718,79	60,45%
14 Κάτω Χώρες	970,95	544,91	56,12%
15 Σουηδία	577,97	259,63	44,92%
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	119.043,52	87.123,79	73,19%

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ 1994-1999
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΕΣΜΕΥΣΕΩΝ ΜΕΧΡΙ 30-11-1998

ΤΑΜΕΙΟ: ΕΤΠΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ			
ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ			
ΧΩΡΕΣ	ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ 1994-99	ΠΡΑΓΜΑΤΟΠ. ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
1 Λουξεμβούργο	15,62	14,75	94,43%
2 Ελλάδα	9.566,65	8.187,09	85,58%
3 Πορτογαλία	8.949,14	7.629,77	85,26%
4 Ιρλανδία	3.315,53	2.530,77	76,33%
5 Δανία	118,07	85,96	72,80%
6 Γερμανία	8.547,27	6.169,44	72,18%
7 Ισπανία	17.915,88	12.683,35	70,79%
8 Ιταλία	11.408,02	7.806,92	68,43%
9 Φινλανδία	423,26	286,94	67,79%
10 Γαλλία	5.425,48	3.480,97	64,16%
11 Αυστρία	357,49	220,29	61,62%
12 Βέλγιο	861,42	516,73	59,99%
13 Κάτω Χώρες	601,00	357,12	59,42%
14 Ηνωμένο Βασίλειο	4.754,16	2.810,13	59,11%
15 Σουηδία	339,05	178,75	52,72%
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	72.598,04	52.958,98	72,95%

7)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Μετά όμως από την κατάθεση αυτών των επίσημων στοιχείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εγώ, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, δεν είμαι πλέον διατεθειμένος να δεχθώ την παραμικρή απόκλιση από την αλήθεια, από την πραγματικότητα. Δεν μπορώ να δεχθώ πλέον την αμφισβήτηση μιας συλλογικής προσπάθειας των συναδέλφων Υπουργών και της Κυβέρνησης, των παραγωγικών τάξεων, του ελληνικού λαού. Δεν μπορώ να δεχθώ την αμφισβήτηση της αλήθειας και τον πυροβολισμό της πραγματικότητας.

Η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας έχει πετάξει έξω γι' αυτό και την πυροβολείτε. Όποιος ρέει μαζί της, ξέρει ότι η πραγματικότητα είναι απυρόβλητη γιατί κινείται, αλλάζει μορφή, αλλάζει όψη, δημιουργεί το θαύμα της ζωής, την ίδια τη ζωή, αυτό που στα δικά σας μάτια φαίνεται άπιαστο, απίθανο, ασύλληπτο και έτσι το μόνο που σας μένει είναι το όπλο στο χέρι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Μήπως ασκείτε στη σκοποβολή μοναχικοί καουμπούδες της Νέας Δημοκρατίας; Όχι. Στη σκοπιμότητα ασκείτε. Χωρίς σκοπό, όμως, χωρίς τραγούδι, πως θα διασχίσετε την έρημο που απλώνεται γύρω σας αρνούμενοι την πραγματικότητα;

Τα λέω αυτά γιατί θυμάστε τι μας είπε ο εισηγητής σας την πρώτη ημέρα; Τόσο, όμως, ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όσο και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, στις τελευταίες τους παρεμβάσεις στη Βουλή των Ελλήνων από αυτό το Βήμα προφανώς έκριναν και κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια. Ωστόσο πρέπει να κατανοηθεί ότι παρήλθαν οι καιροί όπου τα χαλκευμένα νούμερα δημιουργούσαν απατηλές εντυπώσεις και υπηρετούσαν την κούφια δημαγωγία. Με ρητορισμούς και αφορισμούς δεν λειτουργεί ο κοινοβουλευτικός έλεγχος.

Εμείς ως Κυβέρνηση οφείλουμε να δώσουμε λόγο για τις ενέργειές μας και οικονομικά αδιάφευστα στοιχεία τα οποία και σας τα έχουμε καταθέσει. Εσείς οφείλετε να τα ελέγξετε αυστηρά και να τα ανατρέψετε εάν έχετε επαρκή και αδιάσειστα στοιχεία, στοιχεία του 1998 και όχι στοιχεία του 1996, για να δημιουργήσετε αρνητικές λαθεμένες αντιμετωπίσεις.

Προ των πυλών του 21ου αιώνα δεν μπορούμε να συνεχίσουμε την ίδια νοοτροπία, μια νοοτροπία που αχρηστεύει το περιεχόμενο της πολιτικής, την οδηγεί σε μαρasmus, αποτελμάτωση και συμβάλλει με αυτές τις παρωχημένες τακτικές στην απόρριψή της από τους νέους ανθρώπους.

Γενικότητες, αοριστολογίες και ψευδολογίες δεν συμβάλλουν στην αναβάθμιση του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Επιθυμούμε και επιδιώκουμε τον έλεγχο και περιμένουμε διακαώς από την αυτοδιαφευδόμενη πλέον Αντιπολίτευση τα αληθινά στοιχεία. Τα επιχειρήματά σας ηττήθηκαν και ακυρώθηκαν.

Ο μόνος πραγματικός φόβος που φαίνεται ότι κάποιοι έχουν, δεν είναι η απορροφητικότητα των πόρων, αλλά η απορρόφηση του δήθεν κινδύνου που μέχρι τώρα ευαγγελίζονταν. Ευτυχώς, όμως, που κριτής για την προσπάθειά μας δεν είναι η Νέα Δημοκρατία, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν συνηθίζω να είμαι οξύς στις παρεμβάσεις μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά δεν πάει άλλο. Αυτό το παραμύθι περί αδυναμίας απορρόφησης των κοινοτικών πόρων από την πατρίδα μας πρέπει να τελειώσει τώρα, σήμερα, εδώ, μια για πάντα.

Ας ξεφύγουμε, όμως, πια από τους αριθμούς και από τις αριθμητικές επιδόσεις και ας έρθουμε στην καρδιά του έργου της Κυβέρνησης που είναι η αξιοποίηση αυτών των κονδυλίων. Δεν θα κουραστώ να επαναλαμβάνω ότι επιτύχαμε αυτές τις επιδόσεις επειδή τομήσαμε να κάνουμε ουσιαστικές τομές σε σημαντικούς τομείς που αφορούν την υλοποίηση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Αυτή η αναπτυξιακή προσπάθεια απαίτησε μία ριζοσπαστική, σε σχέση με το παρελθόν, αντίληψη στη διαχείριση των πόρων. Καθοριστικό σημείο ήταν η μετατόπιση του κέντρου βάρους από την ποσότητα στην ποιότητα επιδιώκοντας ταυτόχρονα τη μεταβολή του πλαισίου στο οποίο υλοποιούνται τα προγράμματα και εκτελούνται

τα έργα με ένα ολοκληρωμένο και συνεκτικό πλέγμα μέτρων.

Γι' αυτό το λόγο η αρμόδια επιτροπή η κ. Wulfr Mathias για τους πόρους των ειδικών ταμείων επεσήμανε ότι: "είμαστε μάρτυρες ενός ταχέως ρυθμού απορρόφησης σε συνδυασμό με μία ποιοτικώς καλή εφαρμογή και χρησιμοποίηση των κονδυλίων.

Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να προσθέσω κάτι περισσότερο για τα πολύ σημαντικά βήματα που γίνονται στην υλοποίηση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Αρκεί να επισημάνουμε ότι η συμβολή του στους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ είναι μία μονάδα και δημιουργεί περίπου εξήντα πέντε χιλιάδες με εβδομήντα πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας σε ετήσια βάση.

Μόνο φέτος για κάθε εκατό (100) δραχμές που δαπανώνται για συγχρηματοδοτούμενα έργα, εισρέουν στη χώρα πλέον των εξήντα (60) δραχμών από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα κονδύλια εισρέουν και εισρέουν αυξανόμενα γιατί υπάρχει πρόοδος, γιατί τα έργα υλοποιούνται. Ζούμε μία πρωτόγνωρη διαδικασία. Καλύπτουμε κενά δεκαετιών, δημιουργούμε υποδομές που δεν είχαμε ποτέ ως χώρα. Από την εποχή του Τρικούπη έχει να δει η Ελλάδα τέτοιες εμβέλειες έργα. Τα έργα αυτά που τα χρειάζεται η χώρα μας εδώ και δεκαετίες κατασκευάζονται τώρα όλα, ταυτόχρονα.

Στην Ελλάδα σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη χιλιάδες έργα μικρής και μεσαίας κλίμακας σε όλες τις περιφέρειες της χώρας, σε όλους τους τομείς μεταφορών, της προστασίας του περιβάλλοντος, της υγείας, της παιδείας, της αγροτικής ανάπτυξης, του πολιτισμού.

Ποτέ δεν είχαμε κατασκευάσει αεροδρόμιο του μεγέθους των Σπάτων. Ποτέ δεν είχαμε μετρό, φυσικό αέριο ούτε γέφυρα που να συνδέει το Ρίο με το Αντίρριο.

Ποτέ δεν ξανακατασκευάσαμε τόσα πολλά νοσοκομεία σε τόσα λίγα χρόνια.

Με το πρώτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, η τότε κυβέρνηση κατάφερε να κατασκευάσει εβδομήντα χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων. Και τώρα, κατασκευάζουμε χίλια χιλιόμετρα αυτοκινητοδρόμων.

Επίσης, ποτέ δεν ξαναδιαχειρισθήκαμε ένα πακέτο πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) και πλέον δραχμών για την παιδεία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τα έργα, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν χρώμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Δεν πήγε να τα δει έξω. Τα βλέπει από το γραφείο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Ποτέ δεν έχουμε ξαναεκπονήσει ένα ολοκληρωμένο και συνεκτικό πρόγραμμα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

Να θυμηθείτε τι πόρους δαπάνησαμε από το πρώτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για το Υπουργείο Παιδείας. Δεν υπήρχε επιχειρησιακό πρόγραμμα παιδείας, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Μηδενικό ήταν το ποσό, που αναλογούσε στην παιδεία, από το πρώτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Τώρα, είναι μηδέν η παιδεία ολόκληρη!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Τώρα, τα μεγάλα έργα, που έχουν δρομολογηθεί είναι πολλά: Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, το Μετρό της Αθήνας, η Εγνατία Οδός, ο αυτοκινητοδρόμος Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη- Εύζωνοι, ο περιφερειακός δακτύλιος της Αττικής, ο εκσυγχρονισμός και ο εξηλεκτρισμός της σιδηροδρομικής γραμμής Αθήνας-Θεσσαλονίκης-Ειδομένης, το Αεροδρόμιο των Σπάτων, η εισαγωγή του φυσικού αερίου στην Ελλάδα, το Εθνικό Κτηματολόγιο. Τα έργα αυτά, που τα χρειαζόταν η χώρα μας εδώ και δεκαετίες, κατασκευάζονται τώρα, όλα ταυτόχρονα.

Η Ελλάδα, στις αρχές του 21ου αιώνα, θα είναι μια χώρα διαφορετική από αυτήν που γνωρίζουμε σήμερα.

Όλα αυτά τα έργα συντελούν στο να ζει ο πολίτης σε ένα

περιβάλλον ποιοτικά βελτιωμένο. Αυτή η προοπτική δεν μπορεί να αφήσει κανέναν αδιάφορο. Δεν αφορά τους ολίγους. Δεν αποτελεί ευημερία των αριθμών. Είναι μια αληθινή ειρηνική επανάσταση, που συντελείται ήδη στις ημέρες μας. Είναι μια νέα πραγματικότητα που, επίπονα αλλά με επιτυχία, λαμβάνει καθημερινά σάρκα και οστά, αλλά που τα αποτελέσματά της θα σφραγίσουν τον επόμενο αιώνα.

Τώρα, που έχει πλέον κερδηθεί η μάχη της απορρόφησης, είναι λογικό τα βλέμματα να στρέφονται πλέον στην ποιότητα και στην αποτελεσματικότητα. Και οι παρεμβάσεις που κάνουμε είναι ακριβώς προς αυτήν την κατεύθυνση. Δυστυχώς, ο χρόνος δεν μου επιτρέπει, για να αναφερθώ στο θέμα της ποιότητας των έργων.

'Ηθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσω σε ένα επόμενο θέμα, που αφορά το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και το δημοσιονομικό πλαίσιο της επόμενης προγραμματικής περιόδου 2000-2006.

Γνωρίζουμε ότι η αναπτυξιακή μας πορεία, η συνοχή, η πραγματική σύγκλιση της χώρας με τα άλλα κράτη-μέλη θα επηρεαστούν ουσιαστικά από την επόμενη διορθωτική παρέμβαση, όπως άλλωστε επηρεάζονται και από την παρέμβαση της τρέχουσας περιόδου.

Το σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης για την πατρίδα, την περίοδο 2000-2006, θα λάβει χώρα σε ένα περιβάλλον ριζικά διαφορετικό σε σχέση με τα προηγούμενα. Το μακροοικονομικό περιβάλλον αναμένεται να είναι πρωτοφανές, σε σχέση με ό,τι έζησε η χώρα μας την τελευταία εικοσιπενταετία.

Νομισματική σταθερότητα με την υιοθέτηση του EURO.

Αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

Χαμηλό πληθωρισμό.

Χαμηλά επιτόκια.

Μεγαλύτερη δημοσιονομική ευχέρεια.

Η εφαρμογή του δεύτερου Πακέτου Ντελόρ έχει θέσει τη βάση για μία ουσιαστική αναβάθμιση στις υποδομές και στο παραγωγικό περιβάλλον. Αναμένεται, κατά τη νέα περίοδο, να γίνουν αισθητά τα ευεργετικά αποτελέσματα από τη λειτουργία πλέον των μεγάλων κυρίως έργων, καθώς και των επενδύσεων εκσυγχρονισμού που υλοποιούνται τώρα, επηρεάζοντας θετικά τις οικονομικές επιδόσεις της χώρας. Ταυτόχρονα, θα γίνουν αισθητά τα ευεργετικά αποτελέσματα και των διαρθρωτικών αλλαγών που συντελούνται σήμερα.

Όλα αυτά συνγορούν σε μία προοπτική ιδιαίτερα αισιόδοξη για την αναπτυξιακή παρέμβαση της επόμενης περιόδου.

Απαντώντας στην πρόκληση αυτή, δρομολογήσαμε νωρίτερα από ποτέ άλλοτε, εδώ και ενάμισι χρόνο τη διαμόρφωση του σχεδίου περιφερειακής ανάπτυξης για την περίοδο 2000-2006. Ολοκληρώθηκε η κατάρτιση ενός συνοπτικού σχεδίου περιφερειακής ανάπτυξης, υλοποιώντας έτσι τον πρώτο μας στόχο, να δώσουμε ένα πλαίσιο σαφώς διατυπωμένων στόχων, με την απαιτούμενη στρατηγική και την επίτευξή τους. Να τεθεί μία βάση προγραμματισμού. Να τεθούν οι κύριοι στόχοι και η στρατηγική των τομέων που συνθέτουν την αναπτυξιακή διαδικασία. Οι νέες δημοσιονομικές προοπτικές θα δώσουν τη δυνατότητα για ένα νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα εξίσου σημαντικό με αυτό της τρέχουσας περιόδου. Οι παρεμβάσεις που σχεδιάζονται θα συνθέσουν ένα νέο αναπτυξιακό δείκτη για τη χώρα για τους τομείς δραστηριότητας, για την περιφερειακή ανάπτυξη.

Δεν θα αναφερθώ σε κρίσιμες αναπτυξιακές επιλογές. Θα ήθελα, όμως, επιγραμματικά να εκθέσω ορισμένες προτεραιότητες που αναδεικνύονται.

Στο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης προβλέπεται ένας ιδιαίτερα αναβαθμισμένος ρόλος, στον τομέα της παιδείας, του μορφωμένου πολίτη. Θα αναζητήσουμε, συνεπώς, περισσότερα και κυρίως ποιοτικότερα αποτελέσματα σε σχέση με την παρέμβαση της τρέχουσας περιόδου. Είναι προφανές ότι επιτυχείς παρεμβάσεις στον τομέα αυτόν προωθούν, πέραν των άλλων, την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και την κοινωνική συνοχή.

'Ενα δεύτερο στοιχείο που αναδεικνύεται ως μία κρίσιμη

αναγκαιότητα για τα επόμενα χρόνια και θα μας απασχολήσει στο σχεδιασμό που κάνουμε, είναι ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο δράσεων για την κοινωνία της πληροφορίας. 'Ενα πρόγραμμα εκτεταμένο σε όλους τους τομείς της οικονομίας και της δημόσιας ζωής.

'Ενας τρίτος τομέας για τον οποίο προβλέπεται μία τομή σε σχέση με το παρελθόν είναι ο τομέας της γεωργίας. Όλοι γνωρίζουμε τις αδυναμίες, τα προβλήματα και τα πλεονεκτήματα της ελληνικής γεωργίας, όπως γνωρίζουμε και τις τάσεις των διαρθρωτικών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο γεωργικό τομέα.

Με το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης διαμορφώνουμε δράσεις που ενισχύουν ουσιαστικά τη γεωργία, την κάνουν ανταγωνιστικότερη, προστατεύουν τον Έλληνα αγρότη.

Στον τομέα των υποδομών γίνονται μεγάλοι οδικοί άξονες, σιδηροδρομικό δίκτυο, φυσικό αέριο κλπ. Οι λέξεις "συμπλήρωση", "αξιοποίηση" και "διασύνδεση" αντιπροσωπεύουν τη βασική μας κατεύθυνση.

Κύριος στόχος μας είναι όλα τα μεγάλα έργα που δρομολογήθηκαν κατά τη διάρκεια της τρέχουσας περιόδου να ολοκληρωθούν και να προσφέρουν στην αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας.

Θα κλείσω την παρέμβασή μου για το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με ένα τελευταίο σημείο που το θεωρώ κρίσιμο.

Πρωτεύουμε από τώρα ένα εθνικό πρόγραμμα θεσμικής και οργανωτικής μεταρρύθμισης, ένα μικρό παράλληλο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που στοχεύει στη διασφάλιση της ομαλής υλοποίησης του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Γνωρίζουμε όλοι καλά πόσες δυσκολίες συναντά τόσο η δημόσια διοίκηση, όσο και οι δυνάμεις της αγοράς που καλούνται να ανταποκριθούν στις ποιοτικές και ποσοτικές απαιτήσεις μεγάλων διαρθρωτικών προγραμμάτων, που καλούνται να λάβουν μέρος στην αναπτυξιακή διαδικασία, είτε ως ωφελούμενοι φορείς είτε ως φορείς υλοποίησης έργων.

Για το λόγο αυτό προτάσσουμε και εντατικοποιούμε τις προσπάθειές μας για την επίλυση όλων των δυσλειτουργιών πριν από την έναρξη του προγράμματός μας το 2000.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός επιλέξαμε συνειδητά να καλύψουμε τα ελλείμματα πολιτικών πολλών δεκαετιών. Επιλέξαμε συνειδητά να εφαρμόσουμε πολιτικές σε πεδία που δεν είναι περίπατος σε ένα δρόμο ομαλό, χωρίς εμπόδια, χωρίς δυσκολίες. Αντίθετα είναι μία επίπονη προσπάθεια που δημιουργεί δισταγμούς, αμφιβολίες, αντιδράσεις.

Η κοινωνική πολιτική και η δημοσιονομική προσαρμογή δεν επιτυγχάνονται με φραστικά κατασκευάσματα και αφορισμούς. Επιτυγχάνεται με σκληρή καθημερινή δουλειά.

Πιστεύω, ακράδαντα ότι η πορεία που έχουμε να διανύσουμε για να επιτύχουμε τους στόχους μας υπερβαίνει το όριο μιας κυβέρνησης, ακόμα και του συνολικού πολιτικού συστήματος. Αποτελεί μία εθνική υπόθεση, που αφορά τις ζωντανές παραγωγικές δυνάμεις του τόπου μας και τις μελλοντικές γενιές που θα μας διαδεχθούν.

Το σήμερα δεν είναι ίδιο με το χθες. Το αύριο δεν θα είναι το ίδιο με το σήμερα.

Είναι κρίσιμο να κατανοήσουμε, αλλά και να μεταφέρουμε στο λαό, κάτω από ποιες συνθήκες στο διεθνές, οικονομικό, πολιτικό πεδίο μία μικρή οικονομία, όπως η ελληνική, καλείται σήμερα να αναπτυχθεί δημιουργικά. Είναι κρίσιμο να κατανοήσουμε, αλλά και να μεταφέρουμε στο λαό, γιατί πρέπει να θωρακίσουμε την οικονομία μας και το νόμισμά μας και ότι με τον τρόπο αυτό θωρακίζουμε συνολικά τη χώρα μας.

Επιδιώκουμε να ανήκει η Ελλάδα στην ομάδα εκείνη των χωρών, που αδιαμφισβήτητα έχουν από τα υψηλότερα επίπεδα ζωής σε όλον τον κόσμο, βιώνοντας ταυτόχρονα και την πιο προωθημένη πραγματικότητα, σε σχέση με την αντίληψη περί κοινωνικού κράτους.

Είμαστε σταθερά προσανατολισμένοι στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού μας, στην ισχυροποίηση της θέσης της χώρας μας στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον.

Η επιτυχία της χώρας μας στο επόμενο διάστημα, δεν θα

είναι επιτυχία μιας κυβέρνησης ή ενός κόμματος, θα είναι επιτυχία ενός ολόκληρου λαού που θα μας οδηγήσει στο δρόμο της βιώσιμης ανάπτυξης, ενός λαού που έχει την πίστη ότι πρέπει να αλλάξουν πολλά σε αυτόν τον τόπο.

Η Κυβέρνησή μας εργάζεται αταλάντευτα προς την κατεύθυνση αυτή, με αισιοδοξία και πίστη ότι θα πετύχουμε. Και θα πετύχουμε, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Καλαμακίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός, που τίθεται υπό την κρίση της Εθνικής Αντιπροσωπείας, είναι το κορυφαίο νομοθέτημα της τελευταίας χρονιάς, αλλά και του αιώνα μας.

Μέσα από αυτόν τον Προϋπολογισμό, οι πολίτες πληροφορούνται κατά τον πλέον επίσημο και πανηγυρικό τρόπο ποια θα είναι η συνεισφορά τους στα δημόσια βάρη, αλλά ταυτόχρονα πληροφορούνται κατά ποιο τρόπο η Κυβέρνηση θα διαχειριστεί τα χρήματα που θα εισπράξει από τους φορολογούμενους και πιο συγκεκριμένα, πληροφορείται ποιες κοινωνικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες άλλης μορφής θα προσφέρει το κράτος στους πολίτες.

Ο Προϋπολογισμός του 1999, όπως πάρα πολύ σωστά επεσήμανε ο προ ολίγον κατελθών του Βήματος Υπουργός, είναι το επιστέγασμα μιας μακράς πορείας, που άρχισε από το 1994, με στόχο την ανόρθωση της εθνικής οικονομίας και την εδραίωση συνθηκών σταθερότητας και ισχύος, που επιτρέπουν την ικανοποίηση των απαιτήσεων του ελληνικού λαού για ευημερία και δικαιοσύνη.

Κατατίθεται σε μια περίοδο θετικών εξελίξεων για την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ. Υπάρχει, δηλαδή, δημοσιονομική πειθαρχία, σταθερή οικονομία και εξυγίανση. Είναι προϋπολογισμός ένταξης της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Οι στόχοι του είναι, η μείωση του πληθωρισμού και η μείωση των επιτοκίων δανεισμού του δημοσίου. Και οι δύο αυτοί στόχοι είναι το εισιτήριο για τον τελικό σταθμό, που είναι η ΟΝΕ.

Ο Προϋπολογισμός προβλέπει μείωση του ελλείμματος, μεταφέρει πόρους από την κατανάλωση στις επενδύσεις, μειώνει τις δανειακές ανάγκες, αυξάνει αυτές που αφορούν τις δημόσιες επενδύσεις, δεν επιβάλλει νέους φόρους, ούτε αυξάνει τους υπάρχοντες, ενώ αντιθέτως, μειώνει τους έμμεσους φόρους, που πλήττουν κυρίως τους έχοντες μικρά εισοδήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Το έρωτημα είναι, αν οι στόχοι του Προϋπολογισμού είναι εφικτοί. Η απάντηση είναι καταφατική, γιατί η διεύρυνση της φορολογικής βάσης, η μείωση της φοροδιαφυγής και η βελτίωση του εισπρακτικού μηχανισμού καθιστούν τους στόχους ρεαλιστικούς.

Με δεδομένη την επιτυχία των προηγούμενων προϋπολογισμών, είμαστε βέβαιοι ότι και αυτός ο προϋπολογισμός θα εκτελεστεί πιστά και με επιτυχία.

Ένα άλλο ερώτημα που υπάρχει, είναι αν ο Προϋπολογισμός είναι μονόδρομος. Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δημοσιονομικοί στόχοι θα μπορούσαν να εκτελεστούν με πολλούς τρόπους, αλλά αυτό είναι τελείως θεωρητικό. Θα μπορούσε κάποιος να αυξήσει τις φορολογικές επιβαρύνσεις, προκειμένου να χρηματοδοτήσει επιπλέον δαπάνες. Αυτό, όμως, θα είχε αρνητικά αποτελέσματα για την κατανάλωση, τις επενδύσεις και την ανάπτυξη. Άλλος, θα επέλεγε τη μείωση των δημοσίων δαπανών, έτσι όμως θα κινδύνευε η χρηματοδότηση βασικών λειτουργιών του κράτους, πράγμα που θα διατάραζε την κοινωνική συνοχή και την ανάπτυξη.

Εμείς όμως επιλέξαμε ένα συνδυασμό με την ενίσχυση κοινωνικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα του Προϋπολογισμού.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης. Στηρίζεται σε μια ισόρροπη εξέλιξη των εσόδων και των δαπανών.

Η μείωση του πληθωρισμού, που επιδιώκεται, διασφαλίζει την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων, μειώνει τα επιτόκια,

περιορίζει τη σπατάλη και τελικά εξυγιάνει την οικονομία.

Ειδικότερα πρέπει να παρατηρήσω ότι ο πληθωρισμός, όπως είναι γνωστό, υπονομεύει την ανταγωνιστικότητα και τα εισοδήματα των εργαζομένων. Αντίθετα η ανάπτυξη είναι η προϋπόθεση για την ουσιαστική μείωση της ανεργίας. Η δε δημιουργία πόρων είναι αυτή που θα επιτρέψει φιλόδοξη κοινωνική πολιτική.

Αυτά τα θετικά στοιχεία εξασφαλίζει ο Προϋπολογισμός που συζητάμε.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα αναπτύσσεται με πιο γρήγορους ρυθμούς από το μέσον όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ρυθμός ανάπτυξης, 3,5% έναντι 2,7% της Ευρώπης.

Επίσης, σημειώνονται και θετικές εξελίξεις στην απασχόληση.

Για τη χώρα μας η πραγματική σύγκλιση συμβαδίζει με την ονομαστική. Η σταθεροποίηση πηγαίνει μαζί με την ανάπτυξη. Αυξάνεται η απασχόληση και υπάρχει περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει μια μεγάλη ιστορική ευθύνη: Πρέπει να εκπληρώσει ορισμένους στόχους που έχουν σχέση με την ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, τον εκσυγχρονισμό του κράτους και των θεσμών, τη δυναμική και δημιουργική παρουσία στα διεθνή κέντρα αποφάσεων.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέδειξε ότι μπορεί να εκπληρώσει τους στόχους αυτούς και ότι μπορεί να ανταποκριθεί στη μεγάλη πρόκληση της Ο.Ν.Ε.

Δεν ακολουθούμε αυτήν την πορεία επειδή υπάρχει ευρωπαϊκός προσανατολισμός. Για μας δεν είναι αυτοσκοπός, δεν είναι πανάκεια, δηλαδή φάρμακο που θα θεραπεύσει όλες τις ασθένειες, όλα τα κακά της οικονομίας.

Αλλά επειδή θέλουμε την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα, μια ισχυρή οικονομία, μια πιο δίκαιη κοινωνία. Υπάρχει μια εθνική στρατηγική που διασφαλίζει την ανάπτυξη και που δημιουργεί υγιείς προϋποθέσεις για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Πράγματι η οικοδόμηση και η ανάπτυξη κοινωνικού κράτους αποτελούν βασικό χαρακτηριστικό της πολιτικής μας. Οι κοινωνικές δαπάνες περιλαμβάνουν την ασφάλιση, την υγεία, την πρόνοια, τη στέγαση, την ανεργία κλπ. Έτσι, οι υπηρεσίες που παρέχονται μέσω του κοινωνικού κράτους ενισχύουν την κοινωνική συνοχή και διαμορφώνουν μια δικαιότερη κοινωνία. Επιπλέον, με τη δημιουργία του κοινωνικού κράτους διασφαλίζεται η αγοραστική δύναμη των χαμηλών συντάξεων.

Αυτό το σύγχρονο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος αποτελεί τη βασική επιδίωξη του Προϋπολογισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως δεν μου επιτρέπεται η ώρα να αναπτύξω όλες τις απόψεις μου.

Τελειώνοντας θα πρέπει να επισημάνω ότι οικονομία ισχυρή με δικαιοσύνη και αποτελεσματικότητα χρειάζεται την προσπάθεια όλων μας.

Η Κυβέρνηση αναλαμβάνει τις δικές της ευθύνες και καλεί την Αντιπολίτευση και αυτή να αναλάβει τις δικές της.

Με την πεποίθηση ότι αυτός ο Προϋπολογισμός εξυπηρετεί το ουσιαστικό συμφέρον του τόπου και του λαού, δηλώνω ότι ψηφίζω τον προϋπολογισμό στο σύνολό του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, άκουσα πάρα πολλές ανακρίβειες αυτές τις ημέρες αλλά τις ανακρίβειες που άκουσα πριν από λίγο από τον κύριο Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας δεν περίμενα να τις ακούσω. Παραδείγματος χάρι μεταξύ των άλλων είπε, ότι έφτιαξε και τη γέφυρα του Ρίου. Κύριε Υφυπουργέ, εγώ περνάω δύο φορές την εβδομάδα και δεν την είδα. Ελάτε να μου δείξετε πότε τη φτιάξατε. Και εν πάση περιπτώσει όχι με αυτό το πολιτικό θράσος απ' αυτό το Βήμα ενώπιον του ελληνικού λαού.

Η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του κράτους και του Απολογισμού λέει -αλλά ποιον Απολογισμό; Κανείς δεν μιλάει για Απολογισμό- είναι η κορυφαία συζήτηση που γίνεται στη Βουλή των Ελλήνων κάθε χρόνο. Και ενώ έτσι έχει καθιερωθεί κανείς Βουλευτής δεν μπορεί να μεταβάλει αυτό που η εκτελεστική εξουσία φέρνει προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Αν δεν αλλάζουμε τον τρόπο καταρτίσεως του Προϋπολογισμού κατ' άρθρο και κατά κονδύλιο δεν πρόκειται να έχουμε Προϋπολογισμό που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες του ελληνικού λαού και της χώρας.

Αυτό όμως συμβαίνει με τον κορυφαίο νόμο που ψηφίζει η Εθνική Αντιπροσωπεία. Οι Βουλευτές καλούνται με ένα ναι ή με ένα όχι να ψηφίσουν τον Προϋπολογισμό χωρίς καν να έχουν τη δυνατότητα της παραμικρής διαμορφώσεως αυτού. Και υποτίθεται ότι εμείς εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό σ' αυτήν την Αίθουσα.

Μας λένε κάποιοι συμπολίτες μας "μα δεν το είδατε, δεν είπατε κάτι, δεν κάνατε κάτι;" Τι να κάνουμε όταν με ένα ναι ή με ένα όχι πρέπει να ανταποκριθούμε σ' αυτήν τη συζήτηση;

Γι' αυτό λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, σεβόμενος τη διαδικασία που δεν την εγκρίνω με τίποτα -το έχω πει δεκατέσσερις φορές απ' αυτό το Βήμα στους εκάστοτε ψηφιζόμενους προϋπολογισμούς- παίρνω μέρος σ' αυτήν τη συζήτηση για να κάνω τη δική μου τοποθέτηση και όχι για να πείσω κανένα. Γιατί όπως είπα δεν έχει κανένα νόημα όποιον και αν πείσω. Είναι μία τοποθέτηση που μου την υπαγορεύει η αγωνία και ο πόνος του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα του Θεσπρωτικού λαού τον οποίο εκπροσωπώ σ' αυτήν την Αίθουσα και κατ' εντολήν αυτού βρίσκομαι ανάμεσά σας.

Με το νέο Προϋπολογισμό καλείται ο ελληνικός λαός να σηκώσει νέα βάρη, να υποστεί νέες θυσίες, χωρίς καμία ελπίδα για τη βελτίωση της αθλιας οικονομικής καταστάσεως στην οποία έχει περιέλθει κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης.

Και ελέγχθη ότι όλα αυτά γίνονται για την ΟΝΕ. Ναι, κύριοι Υπουργοί, το 1981 όταν παραλάβατε την εξουσία από τη Νέα Δημοκρατία υπήρχαν τέσσερις από τους πέντε όρους που απαιτεί σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση για να είμαστε εντάξει στην ΟΝΕ. Δεν είχαμε μόνο τον πληθωρισμό. Με την πολιτική που ασκήσατε από τότε μέχρι τώρα φθάσατε τη χώρα να τρέχει λαχανιασμένη να πιάσει αυτούς τους αριθμούς για να μπει στην ΟΝΕ. Είστε υπεύθυνοι διαχρονικά και ως παλιό και ως νέο, αν είναι, ΠΑΣΟΚ.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ οι εξυπνάδες να λείπουν.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΕΡΕΒΑΝΗΣ: Δεν ακούω, κύριε Πρόεδρε, και δεν έχω καμία διάθεση να διαθέσω χρόνο για να απαντήσω. Σε άλλες συνεδριάσεις που έχουμε περισσότερο χρόνο τα λέμε και δεν αφήνω καμία παρατήρηση αναπάντητη.

Κινείστε ως Κυβέρνηση κύριοι Υπουργοί με τρεις τρόπους, που εκφράζονται με τρεις λέξεις: Αδιαφορία, αναλγησία, ανικανότητα. Στις έντονες διαμαρτυρίες όλων των κοινωνικών τάξεων μένετε αδιάφοροι και υπομειδιάτε ειρωνικά. Αλήθεια, υπάρχει στη χώρα έστω και μία κοινωνική τάξη η οποία να μην διαμαρτύρεται εναντίον σας; Δεν σας προβληματίζει αυτό; Εκτός αν υπάρχει μία, η τάξη της κομματικής νομενκλατούρας η οποία καλοπερνάει. Αυτό είναι βέβαιο.

Στην έξαρση της φτώχειας και της δυστυχίας του ελληνικού λαού σαν την ανόητη Αντουανέτα λίγο προ της καρατομήσεώς της από τη λαϊμητόμο διερωτάσθε "γιατί ο λαός είναι φτωχός;" Στις φιλότιμες, τίμιες, τεκμηριωμένες και χρήσιμες προτάσεις που σας κάνει η Νέα Δημοκρατία, είσθε ευτυχείς -δεν το έχετε αντιληφθεί- γιατί για πρώτη φορά έχετε τέτοια Αξιωματική Αντιπολίτευση τόσο υπεύθυνη που στέκεται δίπλα σας και δεν σας γκρεμίζει αλλά σας βοηθάει να ανεβείτε, στέκεσθε κ.λπ. αρνητικοί γιατί είστε ανίκανοι να τις υλοποιήσετε.

Στα τελευταία τέσσερα χρόνια με ογδόντα έξι φορολογικές παρεμβάσεις ξεζουμίσσατε τους Έλληνες πολίτες και εξαντλήσατε τη φοροδοτική τους ικανότητα. Δύο πράγματα δεν έχετε φορολογήσει

ακόμη: Το ένα είναι ο αέρας. Το άλλο δεν λέγεται από αυτό το Βήμα. Θα σας το πω έξω από την Αίθουσα διότι σέβομαι αυτό το Βήμα. Με αυτήν τη φορολογική επιδρομή σας δεν πετύχατε τίποτα, κύριε Υπουργέ. Σας το λέμε αυτό εμείς που αφουγκραζόμαστε τον ελληνικό λαό, που επικοινωνούμε μαζί του. Βλέπουμε κύριε Υφυπουργέ Εθνικής Οικονομίας, ότι δεν φτιάξατε γέφυρα στο Ρίο όταν πηγαίνουμε για να επισκεφθούμε την εκλογική μας περιφέρεια.

Συρρικνώσατε το εισόδημα του ελληνικού λαού και οδηγήσατε το 25% των Ελλήνων κάτω από το όριο της φτώχειας. Μπορείτε να δείτε την EUROSTAT και άλλους διεθνείς οργανισμούς. Φουντώσατε την ανεργία. Εσείς λέτε 10.5% αλλά το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο λέει 13%. Πέστε μας ποια είναι η αλήθεια. Όποια κι αν είναι υπάρχουν πεντακόσιες εξήντα χιλιάδες εγγεγραμμένοι άνεργοι. Και δεν ομιλώ για εκείνους που δεν καταγράφονται στους καταλόγους των ανέργων. Αυτό το ξέρουμε όλοι εμείς που καταγόμεθα από την επαρχία.

Οδηγήσατε τους αγρότες στον αργό θάνατο διότι με την τοκογλυφική Αγροτική Τράπεζα τους πήρατε το αίμα. Και τώρα τους ζητάτε αυτές τις χρονιάρες μέρες των Χριστουγέννων να τους βγάλετε μέσα από τα σπίτια τους με τις διώξεις που ήδη ξεκινήσατε.

Σβήσατε το μικρομεσαίο και επιβάλατε λουκέτα σε χιλιάδες επιχειρήσεις εμπόρων και μικροβιοτεχνών. Κλείσατε το δημόσιο υπάλληλο στο σπίτι του γιατί από την πρώτη εβδομάδα του μήνα εξανεμίζεται ο μισθός του. Βγάλατε στο δρόμο τους συνταξιούχους γιατί προτιμούν να πεθάνουν διαμαρτυρόμενοι παρά να πεθάνουν από την πείνα.

Περιορίσατε τα κονδύλια για την υγεία και οι Έλληνες πεθαίνουν καθ' οδόν προς τα νοσοκομεία. Αρνηθήκατε να συνδράμετε την παιδεία και στρέψατε ακόμη και τα νήπια εναντίον σας. Δεν είναι αλήθειες αυτά; Κύριοι συνάδελφοι, τώρα αυτές τις ημέρες των Χριστουγέννων που θα πάτε στις επαρχίες σας θα σας τα πουν οι δικοί σας ψηφοφόροι, που κατά ένα μεγάλο ποσοστό σας έχουν εγκαταλείψει στις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές.

Πολλά θα μπορούσε κανείς να πει σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα όπως είναι ο κορυφαίος νόμος που ψηφίζει το Εθνικό Κοινοβούλιο, καθ' ον τρόπον ψηφίζεται όπως είπα στην αρχή. Βλέπω ότι ο χρόνος μου εξαντλείται. Όμως εκπροσωπώντας το θεσπρωτικό λαό σε αυτήν την Αίθουσα θα πω στους κυρίους Υπουργούς τα εξής: Κύριοι Υπουργοί με προπέτασμα καπνού την Εγνατία και το λιμάνι της Ηγουμενίτσας που καρκινοβατούν, όπως η γέφυρα του Ρίο, αφήσατε το νομό Θεσπρωτίας να νεκρωθεί. Με την ανύπαρκτη αγροτική σας πολιτική φέρατε τους Θεσπρωτικούς αγρότες στην απόγνωση. Το μοναδικό εργοστάσιο του νομού Θεσπρωτίας, τα κλωστήρια Φιλιατρών, το κλείσατε. Οδηγήσατε τον ένα στους δύο Θεσπρωτικούς στην ανεργία. Παραδώσατε τους Θεσπρωτικούς στα δίκτυα των εμπόρων ναρκωτικών και στην κακοποίηση δρόσης της Αλβανικής μαφίας. Αγνοήσατε την κραυγή αγωνίας που εκβάλλω κάθε μέρα σε αυτήν την Αίθουσα για ένα Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα για μία περιοχή η οποία με στοιχεία όλων των διεθνών οργανισμών είναι η πιο φτωχή περιοχή της Ευρώπης, με τους Θεσπρωτικούς τους πιο φτωχούς πολίτες της Ευρώπης.

Τα αγνοήσατε όλα αυτά. Θα ήμουν ανάξιος εκπρόσωπος του Θεσπρωτικού λαού κύριε Υφυπουργέ, εάν...

...Ο κ. Πάχτας ήρθε τώρα να μας δείξει τη γέφυρα του Ρίο που έφτιαξε. Ευχαριστώ πάρα πολύ!!!

Πάντως, θα ήμουν ανάξιος εκπρόσωπος του Θεσπρωτικού λαού αν ψήφισα αυτό τον απαράδεκτο Προϋπολογισμό.

Την ελπίδα μας, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς την εναποθέτουμε στη Νέα Δημοκρατία και στον Κώστα Καραμανλή που όλες οι δημοσκοπήσεις λένε πως έρχεται η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής στην εξουσία, για να οδηγηθεί η χώρα μακριά από το τέλμα, απο την παρακαμιακή πορεία στην οποία την βάλατε και είσθε ανίκανοι να την βγάλετε απ' αυτήν την πορεία.

Είναι απαράδεκτος ο Προϋπολογισμός σας, γιατί είναι απαράδεκτη αυτή η Κυβέρνηση που δυστυχώς κυβερνάει τον τόπο ακόμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μόνη γέφυρα που χρειάζεται, κατά τη γνώμη μου, η Νέα Δημοκρατία, δεν είναι αυτή του Ρίο, αλλά η γέφυρα με την πραγματικότητα. Θα τσιμπιούνται οι Έλληνες πολίτες ακούγοντας το λόγο σας για να δουν, αν ζουν πράγματι σ' αυτήν τη χώρα του 2000 ή αν ζουν σε κάποια φανταστική χώρα των δικών σας ονείρων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύοντας τον τελευταίο χρόνο αυτού του αιώνα, η χώρα μας βρίσκεται να δίνει τον κρισιμότερο ίσως σε ειρηνική περίοδο αγώνα της. Το 1999 είναι ο καθοριστικός χρόνος που η Ελλάδα μετά από ένα μαραθώνιο πέντε ετών, πρέπει να κόμει το νήμα που τη χωρίζει από τις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης και να μπει με το ξημέρωμα του 21ου αιώνα σε μια νέα εποχή. Μια νέα εποχή για την οποία το σύνολο των Ελλήνων προσπάθησε σκληρά και με θυσίες να κατακτήσει, μια νέα εποχή που σφραγίζεται στο ξεκίνημά της από την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ 1993-2000.

Δίκαια, λοιπόν, και εύστοχα ο Προϋπολογισμός του 1999 που συζητείται στη Βουλή χαρακτηρίστηκε σαν το τελικό εισιτήριο για την ΟΝΕ. Το 1993 όταν η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου ξεκινούσε την προσπάθεια με τα δεδομένα εκείνης της εποχής, λίγοι πίστευαν ότι η χώρα θα μπορούσε να πετύχει τα κριτήρια της σύγκλισης. Ο πληθωρισμός, τότε, έτρεχε με 14%, το δημόσιο χρέος αυξανόταν με αλματώδεις ρυθμούς, ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν αρνητικός με 1,5%, τα επιτόκια στο 28%, ενώ τα πραγματικά εισοδήματα των μισθωτών και των συνταξιούχων έπεφταν κατά 5%. Με λίγα λόγια η Ελλάδα ήταν μια χώρα ευρισκόμενη σε κατάσταση ελεύθερης πτώσης με ορατούς κινδύνους κοινωνικής έκρηξης. Βέβαια όλοι θυμόμαστε ποιοι κυβερνούσαν τότε και ποιοί είχαν κατορθώσει όλα αυτά τα ακατόρθωτα. Είναι οι ίδιοι που σήμερα θέλουν να μας σώσουν.

Μέσα σε πέντε χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κατάφεραν όχι μόνο να ανορθώσουν την οικονομία, αλλά να επιβάλουν και ρυθμούς ανάπτυξης μεγαλύτερους από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 3,5% έναντι 2,7% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα για πρώτη φορά μετά από είκοσι χρόνια ο πληθωρισμός έπεσε στο 4,2%, ο ρυθμός ανάπτυξης στο 3,5%, τα επιτόκια πέφτουν συνεχώς και η δραχμή είναι ένα ισχυρό νόμισμα που προστατεύεται από το μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε δύο βήματα πριν από αυτό που η Ελλάδα του 1993 έβλεπε ακατόρθωτο. Δύο μόλις βήματα χωρίζουν την Ελλάδα του 1998 από την ένταξή της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Αυτά είναι η μείωση του πληθωρισμού στο 2% και η μείωση των επιτοκίων δανεισμού του δημοσίου. Και τα δύο αυτά τελευταία βήματα και οι δύο αυτοί υπολειπόμενοι στόχοι επιτυγχάνονται με τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό του 1999, τον Προϋπολογισμό της ένταξής μας στην Ο.Ν.Ε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση την αμείλικτη αλήθεια που εκπέμπει η σύγκριση των αριθμών, όχι μόνο σαν οικονομικά μεγέθη, αλλά κυρίως σαν ουσία και σαν καθημερινή πραγματικότητα στη ζωή των Ελλήνων πολιτών, θα περίμενε κανείς από την Αντιπολίτευση και κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία να επιδείξει, αν όχι κριτική στήριξη για την επίτευξη του εθνικού στόχου, τουλάχιστον σεμνότητα στον αντιπολιτευτικό της λόγο, σεμνότητα που θα πήγαζε από την αυτοκριτική των δικών της πεπραγμένων, αλλά και από την παντελή έλλειψη δικής της προγραμματικής πρότασης.

Αντί για αυτά, από όλους τους μέχρι τώρα συναδέλφους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, και όχι μόνο, ακούσαμε το γνώριμο πια και μονίμως επαναλαμβανόμενο ισοπεδωτικό των πάντων λόγο.

Μέχρι πρότινος, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, καλλιεργούσατε στον ελληνικό λαό το φόβο ότι η Κυβέρνηση δεν θα κατορθώσει να εντάξει τη χώρα στην Ο.Ν.Ε. Τώρα που τα στοιχεία των οικονομικών δεικτών σας διαψεύδουν, καλλιεργείτε και πάλι στο λαό το φόβο ότι δήθεν μετά την ένταξη στην Ο.Ν.Ε. η ζωή του θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο. Γίνεσθε παραγωγοί ενός πολιτικού λόγου που νομίζω ότι εκπέμπει μηνύματα ανάλογα με τα μηνύματα που εκπέμπουν και τα σύγχρονα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων, δηλαδή ανασφάλεια, μιζέρια, φόβο στους πολίτες, καμιά ελπίδα για το μέλλον.

Στην εισηγητική σας ομιλία βέβαια μας εξηγήσατε διεξοδικά και με ποιες πολιτικές θα κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία το Μεξικό. Τις προτάσεις σας για την Ελλάδα ακόμα περιμένουμε να τις ακούσουμε. Προτάσεις εξειδικευμένες και όχι αόριστες, όπως λόγου χάρι τον περιορισμό του σπάταλου κράτους ή το λιγότερο κράτος.

Τι εννοείτε, αλήθεια, με τους γενικόλογους αυτούς όρους; Θέλετε απόσυρση του κράτους από τους τομείς της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, της ασφάλισης; Θέλετε ιδιωτικά σχολεία, πανεπιστήμια, νοσοκομεία; Θέλετε απολύσεις εργαζομένων; Αν έτσι εννοείτε το λιγότερο κράτος, να το πείτε καθαρά και όχι με τίτλους. Αν πάλι δεν το εννοείτε έτσι, γιατί δε μας λέτε και εμάς τους τρόπους με τους οποίους θα το επιδιώξετε; Φοβάσθε μήπως σας πάρουμε το copyright της σκέψης σας;

Ασφαλώς τίποτα απ'όλα αυτά δε συμβαίνει. Απλά και μόνο δεν έχετε προτάσεις, δεν έχετε πολιτικές να αντιπαραθέσετε απέναντι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που προσανατολισμένο με ευλάβεια στην κατεύθυνση επίτευξης του εθνικού στόχου, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κτίζει την Ελλάδα του νέου αιώνα, η Νέα Δημοκρατία αντιπαραθέτει απλά και μόνο την άρνηση και την αμηχανία της.

Στον Προϋπολογισμό που συζητούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μολονότι είναι Προϋπολογισμός εθνικής ανάγκης, δεν καταφύγαμε στην εύκολη συνταγή της ψυχρής διαχείρισης των οικονομικών μεγεθών προσβλέποντας μόνο στον κύριο στόχο.

Κάτι τέτοιο άλλωστε θα ήταν αντίθετο με την ταυτότητα και την ιστορία του χώρου μας.

Ο Προϋπολογισμός αυτός συνθέτει μία αρκετά δίκαιη συνεισφορά όλων στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας με μια ταυτόχρονη αύξηση σε ρεαλιστικά πλαίσια του κοινωνικού κράτους. Αυτά που ζητούμε να συνεισφέρουν οι Έλληνες πολίτες είναι αυτά ακριβώς που τούτη τη στιγμή έχει ανάγκη η χώρα. Αυτά που δίνουμε σαν κοινωνικές δαπάνες δεν είναι αυτά που σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα θέλαμε να δώσουμε αλλά αυτά που σήμερα αντέχει να δώσει η χώρα.

Το τελευταίο που θα επιδιώκαμε θα ήταν να γίνουμε δυσάρεστοι στο λαό. Ο λαός όμως εκτιμά την ειλικρίνεια των λόγων και των έργων μας και μας εμπιστεύεται. Μας εμπιστεύθηκε το 1993, μας εμπιστεύθηκε το 1996 και θα μας εμπιστευθεί και πάλι το 2000, αποκρούοντας πλειοδοσίες εξωπραγματικές και ανεύθυνες.

Με αίσθημα λοιπόν ευθύνης και χρέους απέναντι στη χώρα και το μέλλον της, με αίσθημα επίσης ευθύνης και χρέους απέναντι στο μέλλον και την προοπτική του τόπου που με έστειλε σε αυτό το Βήμα, της Δωδεκανήσου, δηλώνω ότι θα υπερψηφίσω τον Προϋπολογισμό του 1999 και καλώ και εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πράξετε το ίδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ετήσιος Προϋπολογισμός δεν είναι ένα απλό λογιστικό πολυσέλιδο έγγραφο. Είναι η συμπύκνωση της πολιτικής της Κυβερνήσεως. Είναι ο απολογισμός του κυβερνητικού έργου της χρονιάς που πέρασε και ο προγραμματισμός για την επόμενη χρονιά. Είναι κυρίως ο καθρέφτης των στόχων, αλλά και των δυνατοτήτων, των προθέσεων αλλά και της ικανότητας των κυβερνώντων να αντιμετωπίσουν τα

προβλήματα του τόπου.

Με τις σκέψεις αυτές και με την εμπειρία της τραγικής και επικίνδυνης κυβερνητικής αποτυχίας σε όλους τους τομείς, ήρθαμε στη Βουλή εμείς οι εκπρόσωποι του λαού, με την κρυφή ελπίδα και την ειλικρινή ευχή να ακούσουμε τη μαγική συνταγή που θα αναστρέψει για το καλό της Ελλάδος την ταχύτατη διολίσθηση του τόπου σε οικονομική κατάρρευση και εθνικές περιπέτειες.

Ήρκεσε δυστυχώς, η χθεσινή ομιλία του αξιοτίμου κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και άλλων κυβερνητικών στελεχών, για να διαψεύσουν κάθε ελπίδα και να προκαλέσουν πανικό. Διότι μόνο πανικό και απελπισία μπορεί να προκαλέσει ο εφησυχασμός, η απόλυτη ικανοποίηση και οι πανηγυρισμοί για την εν γένει κατάσταση της χώρας όπως την εξέθεσε ο αξιοτίμος κύριος Υπουργός και άλλα κυβερνητικά στελέχη.

Η κακή διάγνωση μίας ασθένειας είναι πολύ πιο επικίνδυνη από την όχι άριστη θεραπευτική αγωγή. Και η Κυβέρνηση φαίνεται ότι αδυνατεί να αντιληφθεί το μέγεθος και τη σοβαρότητα των προβλημάτων που αντιμετωπίζει σήμερα η Ελλάδα.

Πανηγυρίζει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη για την προοπτική μείωσης του πληθωρισμού. Στηρίζει αυτήν την προοπτική σε λογιστικά τεχνάσματα, όπως τα εξής: Η μείωση του ΦΠΑ, το πάγωμα των τιμολογίων των ΔΕΚΟ αντί για την πραγματική εξυγίανσή τους, με αποτέλεσμα νέο φαύλο κύκλο υπερχρεώσεων, τις οποίες υπερχρεώσεις θα κληθούμε να καλύψουμε στα αμέσως προσεχή χρόνια και ειδικότερα οι νεότερες γενιές.

Στηρίζει την αισιοδοξία της η Κυβέρνηση στον εκβιαστικό καταναγκασμό των επιχειρηματιών για βραχυχρόνια μείωση της τιμής προϊόντων ευρείας καταναλώσεως, ώστε στιγμιαία και όχι σε μακροχρόνια και υγιή βάση να πετύχει μείωση του πληθωρισμού. Συγχρόνως, αποκρύπτεται επιμελώς η τραγική μείωση της ελληνικής παραγωγής που συνθλίβεται κάτω από τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις μαθητευομένων μάγων.

Το εμπορικό έλλειμμα της Ελλάδος από 12,6 δισεκατομμύρια δολάρια το 1993, ανέβηκε στο ύψος των των δεκαεννέα δισεκατομμυρίων (19.000.000.000) δολαρίων το 1997.

Τα πάντα σήμερα εισάγονται στην Ελλάδα. Ελληνικές επιχειρήσεις καταστρέφονται και κλείνουν. Χιλιάδες Έλληνες, κυρίως νέοι, είναι άνεργοι. Όμως, η Κυβέρνηση ευτυχεί, γιατί μείωσε τον πληθωρισμό. Είναι σαν τον ασθενή, που του αφαιρείς συνεχώς αίμα, για να μειώσεις την πίεσή του μέχρι να πεθάνει, αντί να θεραπεύσεις την αιτία της πάθησής του.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι η Κυβέρνηση του οικονομολόγου καθηγητού κ. Σημίτη αδυνατεί να σταματήσει τον οικονομικό κατήφορο της χώρας. Υποκριτικά πανηγυρίζει λίγο πριν την οικονομική κατάρρευση της Ελλάδος και την οικονομική υποταγή της στους καιροφυλακτούντες πιστωτές της.

Ήταν επιτυχέστατο το παράδειγμα που ανέφερε στην ομιλία του ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για τον Πρόεδρο Κάρλος Σαλίνα του Μεξικού. Εκείνον, όπως φοβούμαι σήμερα και ο κ. Σημίτης, που από σωτήρα και αναγεννητή της χώρας του το 1994, όπως αυτόρεσκα αυτοαποκαλούνταν, μετατράπηκε σε καταστροφή της.

Και όμως, υπάρχει τρόπος να σωθεί η Ελλάδα. Εδώ θα προχωρήσω σε συγκεκριμένες προτάσεις, για να ικανοποιήσω και τον αγαπητό συνάδελφο, ο οποίος ήταν προηγούμενως στο Βήμα.

Η σημερινή καταχρεωμένη, μη παραγωγική, μη ανταγωνιστική, με διαλυμένο κρατικό μηχανισμό, Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ, ναι, είναι δυνατόν να σωθεί.

Τρία είναι τα πανίσχυρα οικονομικά ελληνικά όπλα:

Οι ανεκμετάλλευτες έως σήμερα πηγές πλούτου.

Η γεωργία, κύριοι Υπουργοί, η ικανότατη, αλλά εγκαταλελειμμένη. Οι εργατικότατοι, αλλά πάντα απροστάτευτοι και μονίμως αδικούμενοι αγρότες μας.

Και συγχρόνως, οι μοναδικές σε όλον τον κόσμο ελληνικές κλιματολογικές συνθήκες.

Αν οι δύο αυτές μοναδικές για τη χώρα μας παραγωγικές και ανταγωνιστικές προϋποθέσεις συνδυαστούν με εξελιγμένες

δυναμικές καλλιέργειες. Αν συνδυαστούν με οργάνωση και επιστημονική υποστήριξη της γεωργικής παραγωγής, της συλλογής, τυποποίησης, συσκευασίας και κυρίως της έγκαιρης, ταχύτατης, οργανωμένης μεταφοράς στα διεθνή κέντρα διανομής και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Τότε η ελληνική γεωργία μπορεί να μετατραπεί, όπως δυστυχώς δεν είναι σήμερα, σε πρώτη συναλλαγαμοφόρα πηγή πλούτου και απασχόλησης για τη χώρα μας.

Κάτι ψέλλισε ο κύριος Υπουργός Γεωργίας περί οικολογικής γεωργίας και άλλων εκσυγχρονιστικών δυνατοτήτων της γεωργίας. Ερωτήσθε, κύριοι Υπουργοί: Γιατί περιορίζεσθε σε ευχολόγια και σε προτάσεις; Είσθε Κυβέρνηση. Γιατί δεν προχωρείτε σε εφαρμογή όλων αυτών, τα οποία υπόσχεσθε -και τα υπόσχεσθε επί σειρά ετών- χωρίς να τα πραγματοποιείτε;

Οι χρυσές μας εφεδρείες ως χώρας και στον τομέα της γεωργίας είναι η αξιοποίηση της βιομάζας, η παραγωγή βιοενέργειας, η εκμετάλλευση της γεωθερμίας, η οποία σε τεράστια κοιτάσματα ευρίσκεται σε όλη τη χώρα. Ακόμη η εκμετάλλευση της ηλιακής, αιολικής και θαλάσσιας ενέργειας. Εκμεταλλεύσεις, που εκτός από οικονομική τόνωση και προσφορά νέων θέσεων εργασίας, θα μας επιτρέψουν να στηρίξουμε και να αυξήσουμε τον πληθυσμό των νησιών μας στο Αιγαίο και να το οχυρώσουμε έτσι, κατά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, από κάθε απειλή. Εκμεταλλεύσεις, που επιδοτούνται μέχρι και 90% από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά συναντούν αδιαφορία ή την ανικανότητα της Κυβερνήσεως να τις υποστηρίξει.

Στο Πικέρι, κύριοι Υπουργοί -και σας το λέω, γιατί φοβάμαι ότι δεν το γνωρίζετε- υπάρχει εδώ και δέκα περίπου χρόνια ένα ερευνητικό κέντρο, το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, ΚΑΠΕ. Επί χρόνια μάταια μελετά, ερευνά, πειραματίζεται και προτείνει για την παραγωγή νέων μορφών ενέργειας, η οποία δεν παράγεται σήμερα στην Ελλάδα και η οποία είναι δυνατόν να υποκαταστήσει το πετρέλαιο, το οποίο εισάγεται με πολύτιμο συνάλλαγμα. Αγνοείτε, όμως, το ΚΑΠΕ και τα πορίσματά του, ίσως γιατί η ανάπτυξη τέτοιων μορφών ενέργειας μειώνει την εξάρτηση της χώρας μας και τα κέρδη των διακινητών πετρελαίου.

Και όμως μόνο στο Νομό Σερρών από την παραγόμενη ούτως ή άλλως βιομάζα από τα υπολείμματα της γεωργικής παραγωγής και την εκμετάλλευση των δασών απεδείχθη ότι μπορεί να παραχθεί ηλεκτρική και θερμική ενέργεια αξίας είκοσι δισεκατομμυρίων (20.000.000.000) δραχμών το χρόνο.

Επίσης, έχουν γίνει στο Νομό Σερρών, όπως και σε άλλους νομούς, επιτυχείς πειραματικές καλλιέργειες για την παραγωγή βιοεθανόλης. Είναι ένα φυτικό συστατικό το οποίο υποκαθιστά σε ποσοστό μέχρι και 10% τη βενζίνη, το οποίο σήμερα χρησιμοποιείται στις Ηνωμένες Πολιτείες και στη Βραζιλία και το οποίο μπορεί να μετατρέψει τη γεωργική Ελλάδα σε γεωργοενεργειακή χώρα.

Για να μη θεωρηθεί ότι όλα αυτά είναι αναπόδεδικτοι ισχυρισμοί, καταθέτω στα Πρακτικά ένα μέρος από τις μελέτες του ΚΑΠΕ που μένουν αναξιοποίητες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευγένιος Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες μελέτες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα ήθελα να αναφερθώ σε μία άλλη δυνατότητα που έχει η Ελλάδα και δεν την εκμεταλλεύεστε, κύριοι Υπουργοί. Οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, οι βιοτέχνες και οι έμποροι. Σε μία εποχή που όλα τα ανεπτυγμένα οικονομικά κράτη περιορίζουν τις γιγαντιαίες επιχειρήσεις και στρέφονται στην ευελιξία και στην ανταγωνιστικότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, εσείς εδώ επιτρέπετε να γιγαντώνονται, να απλώνουν τα πλοκάμια τους και να προκαλούν επικίνδυνη αφαίμαξη του ελαχίστου εισοδήματος του ελληνικού λαού, τεράστιες πολυεθνικές εταιρείες, οι οποίες μεταφέρουν όλη αυτήν την είσπραξη εκτός Ελλάδος.

Επίσης, έχετε εγκαταλείψει τον τουρισμό και έχετε δώσει τη δυνατότητα σε αγνώστου προελεύσεως -μιλάμε και για Τούρκους που κρύβονται πίσω από αυτούς- επιχειρηματίες

από το εξωτερικό, να αγοράσουν τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, στα νησιά του Αιγαίου και αλλού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πω μόνο δύο λόγια, κύριε Πρόεδρε, για τα εθνικά μας θέματα, διότι λυπούμαι που μέχρι τώρα δεν άκουσα όσα θα έπρεπε να αναπτυχθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Χαϊτίδη, ανοίγετε ένα θέμα για το οποίο δεν σας φτάνουν τα πολύ λίγα δευτερόλεπτα.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Επιτρέψτε μου ένα δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

Επιτέλους, σταματήστε, κύριοι Υπουργοί, την εξάρτηση, τον ενδοτισμό και ξαναδώστε στον Έλληνα τη χαμένη σιγουριά της εθνικής ασφάλειας και την υπερηφάνεια της εθνικής ακεραιότητας της χώρας. Επιτέλους, θωρακίστε την Ελλάδα αμυντικά. Συσπειρώστε και προστατεύστε τον Ελληνισμό στην Κύπρο, τα Βαλκάνια, σε όλον τον κόσμο.

Επιτέλους, αντιδράστε σε προκλήσεις, όπως το ψηφοδέλτιο -το οποίο θα καταθέσω στα Πρακτικά- ενός αναγνωρισμένου κόμματος στα Σκόπια, το οποίο έχει σαν έμβλημά του τη "Μακεδονία του Αιγαίου", που εκτείνεται μέχρι τον Πηνειό,

μέχρι την Καβάλα, μέχρι την πατρίδα σας, τη Χαλκιδική, κύριε Υφυπουργέ Εθνικής Οικονομίας και μέχρι τις Σέρρες. Αυτό το ψηφοδέλτιο δεν το γνωρίζει η Κυβέρνηση ή το γνωρίζει και σιωπά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και δεν ξέρω με ποιο δικαίωμα και με ποιά ψυχική διάθεση θα πάει ο κ. Πάγκαλος στις 22 του μηνός να σφίξει το χέρι αυτών, οι οποίοι επίσημα, προκλητικά και παρά την ενδιάμεση συμφωνία επιβουλεύονται την πατρίδα σας, κύριε Υφυπουργέ, την πατρίδα μου, ολόκληρη τη Βόρεια Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε Χαϊτίδη, τελειώσατε.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Με τέτοια συμπεριφορά της Κυβερνήσεως, καταλαβαίνετε ότι είναι αδύνατον να υπάρξει εδώ μέσα Βουλευτής που να υπερψηφίσει έναν Προϋπολογισμό και μία τέτοια κυβερνητική πρακτική. Νομίζω ότι είναι χρέος όλων μας να καταψηφίσουμε Προϋπολογισμό και Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευγένιος Χαϊτίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψηφοδέλτιο, το οποίο έχει ως εξής:

9. ВМРО-Демократска партија

ЛИСТА НА КАНДИДАТИ

1. Владимир Голубовски

2. Аница Иванова

57

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δικαιούμαι να ζητήσω και εγώ ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Όταν παρανομεί κάποιος δεν δημιουργείται νομολογία για να την επικαλεστεί ο επόμενος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου πριν ξεκινήσω την ομιλία μου να αναφερθώ σε δύο πολύ επίκαιρα θέματα.

Το ένα αφορά τους συνεχιζόμενους βομβαρδισμούς του Ιράκ από την αμερικανική και βρετανική Αεροπορία και τους πυραύλους σταθερής βάσης εκτόξευσης. Βομβαρδισμοί που συνεχίστηκαν και σήμερα που άρχισε ο ισλαμικό ραμαζάνι και πλησιάζει η δική μας γιορτή της αγάπης, τα Χριστούγεννα. Γιορτή της αγάπης που δεν την αντιλαμβάνονται δυστυχώς οι ηγήτορες του κόσμου. Χριστιανοί είναι αυτοί ή αντίχριστοι; Βομβαρδισμοί από τους οποίους επλήγησαν όχι μόνο στρατιωτικοί στόχοι, αλλά και ο άμαχος πληθυσμός με θύματα, νεκρούς και τραυματίες, γυναίκες, γέρους και παιδιά.

Γι' αυτούς τους βομβαρδισμούς και τις συνέπειές τους στον άμαχο πληθυσμό, θέλω να εκφράσω την ανθρωπινή αγανάκτησή μου και θέλω να πω και να φωνάξω με όλην τη δύναμη της ψυχής μου, πως η συνείδησή μου δεν αντέχει και δεν ανέχεται άλλο το ψέμα, την υποκρισία, την ανειλικρίνεια, την ιπαυότητα, τον κυνισμό, τη βαρβαρότητα, καλύτερα τη νεοβαρβαρότητα, το δεσποτισμό και τον αμοραλισμό.

Το δεύτερο θέμα το οποίο είναι επίκαιρο και στο οποίο θέλω να αναφερθώ, πριν μιλήσω για τον Προϋπολογισμό, αφορά τις καταλήψεις των σχολείων από τους μαθητές, καταλήψεις που ξεπέρασαν κιάλας το μήνα.

Και θα ήθελα να ζητήσω σαν πατέρας, σα γονιός να αρθούμε όλοι, Υπουργός, Υφυπουργός, πολιτικά κόμματα, πολιτικοί αρχηγοί, γονείς, καθηγητές, μαθητές, στο ύψος των περιστάσεων, να αρχίσει αμέσως ο διάλογος και να πειστούμε και να πείσουμε τα παιδιά μας να μπουν αμέσως στις αίθουσες διδασκαλίας, γιατί σε τελική ανάλυση οι μεγάλοι ζημιωμένοι από όλην αυτήν την αναταραχή, δεν θα είναι άλλοι, δεν είναι άλλοι από τα παιδιά μας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, διεπίστωσα πως υπάρχει μια διάθεση στείρας κριτικής χωρίς προτάσεις. Για μια ακόμη φορά, οι μικροπολιτικές σκοπιμότητες επικράτησαν του εθνικού χρέους και έτσι χωρίς υπερβολή θα μπορούσα να πω πως επικράτησαν ακόμη και αυτής της χώρας, της Ελλάδος.

'Ενα χρόνο πριν την αυγή του εικοστού πρώτου αιώνα, αδυνατώ να πιστέψω ότι στο χώρο του Κοινοβουλίου θα επαναλαμβανόταν το κλίμα άλλων εποχών. Κανείς μέχρι αυτήν την ώρα από τα έδρανα της Αντιπολίτευσης δεν απάντησε με ειλικρίνεια, αν η ελληνική οικονομία έχει βρει το δρόμο της, αν πετυχαίνει τους στόχους της, αν έχει γίνει ισχυρή και αξιόπιστη.

Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης επιμένουν σε μια ξύλινη γλώσσα, στα ίδια επιχειρήματα που χρησιμοποιούν εδώ και δεκαετίες και δεν διστάζουν να κινδυνολογήσουν, για να χαϊδέψουν -φοβάμαι- τα αυτιά των ψηφοφόρων τους. Περιμένω τις ομιλίες των πολιτικών αρχηγών και ελπίζω να παραδεχθούν ότι ο Προϋπολογισμός του 1999 και συνεπής και ρεαλιστικός είναι και προωθεί με συνέπεια το τρίπτυχο σταθερότητα, ανάπτυξη, κοινωνική συνοχή.

Ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του 1999, μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ένας προϋπολογισμός ένταξης, σαν προϋπολογισμός ενταξιακός. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έχοντας πετύχει τους στόχους της σύγκλησης της οικονομίας μας με τις οικονομίες των χωρών της ευρωπαϊκής οικογένειας, με τον Προϋπολογισμό που συζητάμε, θέτει τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της κοινωνικής της πολιτικής.

Το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα που ευαγγελίστηκε και επέβαλε την κοινωνική δικαιοσύνη, έχει και όραμα και θέσεις και προτάσεις, διορθώνοντας -και γιατί όχι;- τα λάθη του παρελθόντος, γιατί η κοινωνική πολιτική δεν είναι το κράτος των παροχών μόνο. Δεν είναι το κράτος των επιδοτήσεων και των επιδομάτων. Η Κυβέρνηση το 1999 θα σταθεί δίπλα στον εργάτη, στον αγρότη, θα εκσυγχρονίσει τους τομείς της

υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας και της κοινωνικής ασφάλειας.

Και είναι φυσικό, γιατί για το ΠΑΣΟΚ το κοινωνικό κράτος, το κράτος πρόνοιας, υπήρξε και είναι αδιαπραγμάτευτο, είναι η προμετωπίδα του, για δε τους Έλληνες, κυρίως για τους απλούς ανθρώπους, τους απλούς Έλληνες, είναι η απαντοχή τους. Στις μέρες μας βέβαια, το κράτος πρόνοιας, απαιτεί μια νέα προσέγγιση και θεώρηση, γιατί έχουν αλλάξει τα κοινωνικοοικονομικά και τεχνολογικά δεδομένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσω τώρα μια σύντομη συνοπτική περιγραφή όλων όσων έγιναν και όσων βρίσκονται στο στάδιο της υλοποίησης από το 1998 αλλά και παλαιότερα και συνεχίζονται.

Υγεία, έχουν γίνει δεκαπέντε νέα νοσοκομεία με πλήρη ξενοδοχειακό και ιατρομηχανολογικό εξοπλισμό. Έχουν πραγματοποιηθεί είκοσι έξι επεκτάσεις και βελτιώσεις κτιριακών εγκαταστάσεων και έχει γίνει ανάπτυξη ειδικών μονάδων, επειγόντων περιστατικών, μεταμοσχεύσεων, τεχνητού νεφρού. Οι κλίνες των μονάδων εντατικής παρακολούθησής, έχουν ξεπεράσει τις τετρακόσιες και μέχρι το 2000 θα έχουν ξεπεράσει τις εξακόσιες. Ίσως είναι λίγες, ίσως χρειάζονται περισσότερες, αλλά έχει γίνει μια μεγάλη προσπάθεια.

Την τελευταία πενταετία έχουν διοριστεί έντεκα χιλιάδες πεντακόσια (11.500) άτομα στον τομέα της υγείας, από τους οποίους οι δύο χιλιάδες (2.000) διορισμοί αφορούν σε ιατρικό προσωπικό. Έχει υπάρξει πρόοδος στην αγορά τη χρησιμοποίηση της βιοϊατρικής τεχνολογίας, την εγκατάσταση αξονικών μαγνητικών τομογράφων, μονάδων ψηφιακής αγγειογραφίας καθώς και δύο γραμμικών επιταχυντών.

Στα κέντρα υγείας, έχει επιτευχθεί η στελέχωση, έχει δοθεί δε ιδιαίτερη βαρύτητα στο νησιώτικο χώρο και στα πολυδύναμα ιατρεία.

Έχει ολοκληρωθεί το πρόγραμμα "ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ" και η τηλεϊατρική σύνδεση των νησιών μας με το κέντρο που προχωρεί θα ολοκληρωθεί εντός του 1999.

Ειδική μέριμνα εδόθη στην προνοσοκομειακή φροντίδα. Ήδη παρελήφθησαν, και έγινε κατανομή σε επίτεδο προσωπικό. Έχουν κινήσει δύο κινητές νοσοκομειακές μονάδες, που έχουν ήδη πλήρως εξοπλισθεί, ενώ γίνεται σταδιακή προμήθεια εκατόν πενήντα νέων ασθενοφόρων που θα κατανεμηθούν σε όλη τη χώρα.

Έχει ολοκληρωθεί εξάλλου το δίκτυο του ΕΚΑΒ που καλύπτει ολόκληρη την χώρα. Έχει γίνει διαγωνισμός για την προμήθεια τεσσάρων ελικοπτέρων παντός καιρού. Το ένα θα παραληφθεί το 1999 και τα άλλα τρία το 2000, όπως επίσης και δύο αεροπλάνα για αεροδιακομιδές.

Στον τομέα της πρόνοιας, θα ξεκινήσω με την εννοποίηση των μεγάλων προνοιακών φορέων του ΕΟΠ, του ΠΙΚΠΑ και του "ΜΗΤΕΡΑ", που έγινε με νομοθετική ρύθμιση το καλοκαίρι και η δημιουργία του Εθνικού Φορέα Πρόνοιας, ο οποίος αναλαμβάνει ρόλο συντονιστικό, εποπτικό, σχεδιαστικό, ελέγχου, κατανομής των κονδυλίων και εφαρμογής νέων προνοιακών προγραμμάτων σε όλη την περιφέρεια, ενώ οι περιφερειακές μονάδες μεταβιβάζονται στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση, την Τοπική και τη Νομαρχιακή.

Αυξήθηκαν όλα τα προνοιακά επιδόματα κατά 10%, κυρίως των ΑΜΕΑ. Έχει επιτευχθεί η απογευματινή λειτουργία των βρεφονηπιακών σταθμών. Αυτήν τη στιγμή εκατό βρεφονηπιακοί σταθμοί έχουν απογευματινό πρόγραμμα για φύλαξη και δημιουργική απασχόληση των βρεφών και των νηπίων.

Έχει ετέλθει επέκταση του πρωτοποριακού προγράμματος για τους ηλικιωμένους "Βοήθεια στο σπίτι". Στα ήδη λειτουργούντα με επιτυχία εκατόν δύο προγράμματα σε όλη την Ελλάδα, προστίθενται άλλα εκατόν πενήντα.

Εκπονούνται και βρίσκονται σε εξέλιξη προγράμματα για τα γαργάνους, παλιννοστούντες, παιδιά φαναριών και άλλες ευπαθείς και ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού.

Ιδιαίτερη μέριμνα έχει δοθεί στα ναρκωτικά με τη χρηματοδότηση του ΟΚΑΝΑ και των προγραμμάτων που ασχολούνται

με τις ουσιοεξαρτήσεις. Έχει επέλθει η ολοκλήρωση του δικτύου σταθμών ενημέρωσης και πρόληψης για τα ναρκωτικά σε όλη την Ελλάδα σε συνεργασία με τους δήμους και μέσω προγραμματικών συμβάσεων που έχουν συναφθεί.

Έχει δημιουργηθεί και λειτουργεί το Εθνικό Κέντρο Ελέγχου Λοιμώξεων, του ΕΚΕΛ, με δύο κινητές μονάδες, η μία από τις οποίες θα επισκεφθεί αυτό τον καιρό την Αλβανία στο πλαίσιο παροχής υγιεινολογικής και ανθρωπιστικής βοήθειας και βεβαίως σαν πρεσβευτής καλής θελήσεως και καλής γειτονίας με την Αλβανία.

Έχουν δημιουργηθεί δύο διασυννοριακοί σταθμοί για τον έλεγχο των διακινουμένων προσώπων από λοιμώδη-μεταδοτικά νοσήματα.

Τέλος, η ΠΟΥ, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, έχει αναθέσει στην Ελλάδα τον συντονισμό του ελέγχου των λοιμώξεων στη Βαλκανική, με τη δημιουργία του συντονιστικού κέντρου στη Θεσσαλονίκη.

Τέλος, επιθυμώ να σταθώ και να αναφερθώ στα τρία προγράμματα που βρίσκονται σε εξέλιξη και τα οποία αποτελούν και εκφράζουν την ανθρώπινη αλληλεγγύη του Πρωθυπουργού της Κυβέρνησης και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τα προγράμματα αφορούν τους ανέργους, κυρίως τους νέους ανέργους, αφορούν τους χαμηλοσυνταξιούχους και αφορούν τις εργαζόμενες μητέρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σίγουρο πως η Ελλάδα το 1999 θα ενταχθεί στην ΟΝΕ. Η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη έχει επιτύχει τους στόχους που έθεσε στις εκλογές του 1996 και οδηγεί με γοργούς ρυθμούς την Ελλάδα στην ανάπτυξη. Ο Προϋπολογισμός του 1999 δίνει έμφαση στην κοινωνική πολιτική και αυτό θα το διαπιστώσουν σύντομα οι κοινωνικά ασθενέστερες τάξεις, αυτές που κυρίως υποχρεώθηκαν να σηκώσουν το βάρος της ένταξης στην ΟΝΕ. Ο Πρωθυπουργός στο παρελθόν έχει αποδείξει ότι έχει και ευαισθησία και βούληση να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών και τις ανάγκες της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι στην ολότητά του προϋπολογισμός θάρρους, σύνεσης και συνέπειας, που σε κάθε στιγμή και σε κάθε περίπτωση αποδεικνύει και επιδεικνύει ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης και η Κυβέρνησή του. Στον τομέα της υγείας και πρόνοιας ο Προϋπολογισμός είναι ρεαλιστικός και κοινωνικά ευαίσθητος. Είναι πάνω από όλα Προϋπολογισμός ευθύνης. Γι' αυτό, με αίσθημα ευθύνης και χρέους απέναντι στον τόπο και στα παιδιά μας, θα υπερψηφίσω τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση και η συζήτηση του Προϋπολογισμού αποτελεί κάθε χρόνο κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη, αφού από τον Προϋπολογισμό εξαρτάται η οικονομική ζωή των μισθωτών, των συνταξιούχων των ελευθέρων επαγγελματιών, εξαρτάται κατά ένα μέγα μέρος η οικονομική ζωή του τόπου και η ποιότητα ζωής των πολιτών.

Ο Προϋπολογισμός όμως του 1999, που συζητάμε, έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί από την πορεία της οικονομίας το χρόνο αυτό, θα εξαρτηθεί η ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Η Κυβέρνηση, αφού έχασε το πρώτο τρένο για την ΟΝΕ, δυστυχώς κινδυνεύει να χάσει και το δεύτερο ή να οδηγηθούμε σε μια ένταξη, όπου εκεί θα μεταφερθούν τα προβλήματα της οικονομίας, δηλαδή στη μετά-ΟΝΕ εποχή.

Και αυτό, διότι η Κυβέρνηση έδειξε αδυναμία και ανικανότητα να εφαρμόσει μια γενναία οικονομική πολιτική, που θα είχε ως στόχο την πραγματική σύγκλιση, μια πολιτική με στόχο την προώθηση γενναίων διαρθρωτικών αλλαγών, τη μείωση του δημόσιου τομέα και την εξυγίανση του σπάταλου και διεφθαρμένου κράτους.

Γι' αυτό καταθέτω σήμερα η Κυβέρνηση έναν πλασματικό Προϋπολογισμό, τον οποίο με λογιστικές αλχημείες και τρυκ προσπαθεί να ωραιοποιήσει, ώστε να μας πείσει ότι είναι εφικτή η ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Ο Προϋπολογισμός όμως είναι, χωρίς προοπτική για ανάπτυξη της οικονομίας και το χειρότερο είναι ότι συνεχίζεται η κρατική σπατάλη και η επιβολή νέων φόρων.

Επιβάλλονται πάνω από πεντακάσια δισεκατομμύρια επιπλέον φόροι για το 1999, έναντι του 1998 και θα πλήξει κυρίως τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις.

Η εξοντωτική φορολόγηση είναι μια πάγια τακτική του κ. Σημίτη, γι' αυτό δίκαια χαρακτηρίζεται η Κυβέρνησή του, ως Κυβέρνηση των φόρων και ο κ. Σημίτης ως Πρωθυπουργός των φόρων. Η φορολογική επιδρομή γίνεται με κοινωνική αναληγσία, χωρίς να προσφέρει στον πολίτη τις απαραίτητες κοινωνικές παροχές.

Η εγκληματικότητα έχει φθάσει στα ύψη και οι πολίτες αισθάνονται ανά πάσα στιγμή να κινδυνεύει η ζωή, η τιμή και η περιουσία τους και το κράτος αδιάφορο ή αδύναμο για να τους προστατεύσει.

Στο νευραλγικό χώρο της παιδείας, εκεί που κτίζεται το μέλλον των παιδιών μας, εκεί που κτίζεται το μέλλον αυτού του τόπου, η κατάσταση είναι εκρηκτική και πιστεύω ότι σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Στην υποβαθμισμένη μέχρι σήμερα εκπαίδευση, λόγω ελλείψεως υποδομής, προστέθηκε και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Μια μεταρρύθμιση που επιτόλαια, βεβαιωμένα, πρόχειρα εφαρμόστηκε και η οποία εξώθησε τους μαθητές σε δυναμικές κινητοποιήσεις ενάντια εκείνων που θέλουν να τους στερήσουν το δικαίωμα στη γνώση και στη μόρφωση, ενάντια σε εκείνους που θέλουν να οδηγήσουν τα παιδιά μας στην παραπαιδεία.

Στο χώρο της δημόσιας υγείας η κατάσταση, όπως έχω πει και άλλη φορά στην Αίθουσα αυτή, είναι το λιγότερο απαράδεκτη. Προηγουμένως ο κ. Βλασσόπουλος προσπάθησε με πάθος να την ωραιοποιήσει. Θα τον ρωτήσω: Εάν ήταν τόσο ωραία η κατάσταση στο χώρο της υγείας, τότε γιατί αντικατεστάθη από τον Πρωθυπουργό ο Υπουργός Υγείας; Διότι επέτυχε στον τομέα αυτό;

Η Κυβέρνηση μπορεί να ψηφίζει νόμους με τίτλο "για εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη του συστήματος υγείας", όμως στην πραγματικότητα το οδηγεί στην υποβάθμιση και τη διάλυση. Αυτό το αισθάνονται οι ασθενείς που προσέρχονται στα νοσοκομεία. Η έλλειψη ξενοδοχειακής και υλικοτεχνικής υποδομής, η έλλειψη ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού υποβαθμίζουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας.

Δυστυχώς, υπάρχουν και σήμερα μεγάλα νοσοκομεία της Αττικής που δεν έχουν αξονικό τομογράφο και μεταφέρουν τους αρρώστους στους αξονικούς τομογράφους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που εσείς κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λυσσαλέα πολεμήσατε στη διαδρομή σας.

Και σαν να μην έφθαναν όλα αυτά προσθέσατε τελευταία και το μεγάλο πρόβλημα της αμοιβής των εφημεριών των νοσοκομειακών γιατρών. Αναγκάσατε τους γιατρούς να προβούν σε στάσεις εργασίας ή σε απεργιακές κινητοποιήσεις, υποβαθμίζοντας ακόμη περισσότερο την περίθαλψη των ασθενών. Και αυτό γιατί αντί να πληρώσετε αριθμό εφημεριών βάσει των πραγματικών αναγκών κάθε νοσοκομείου, εσείς προσπαθείτε να λειτουργήσετε στη λογιστική αντίληψη περικοπής εφημεριών, για να εξοικονομήσετε χρήματα, αδιαφορώντας για το αν θα κινδυνεύσουν ανθρώπινες ζωές ή για το αν αυξηθεί η εμπορευματοποίηση στο χώρο της υγείας.

Μας είχε διαβεβαιώσει εδώ πριν από λίγες ημέρες ο νέος Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας, ότι θα είχαν καταβληθεί τα αναδρομικά στους γιατρούς που τους χρωστά το κράτος από 1ης μέχρι τέλους Αυγούστου από τις νέες τακτικές αποδοχές, μέχρι της 15 Δεκεμβρίου. Έχουμε σήμερα 19 Δεκεμβρίου και στα περισσότερα νοσοκομεία οι γιατροί δεν έχουν πάρει τα χρήματα αυτά, γι' αυτό συνεχίζεται και η αναστάτωση.

Η κατάσταση στο χώρο της υγείας νοσεί και αυτή η διάγνωση έχει γίνει και από δικούς σας ανθρώπους, από δικά σας στελέχη, π.χ. από το σύμβουλο επί θεμάτων υγείας του Πρωθυπουργού. Όμως θεραπεία δεν μπορείτε να εφαρμόσετε.

Έρχομαι τώρα στα λίγα λεπτά που απομένουν να μιλήσω για τον Πειραιά, που είναι και η εκλογική περιφέρεια του κ.

Σημίτη. Γύρισε την πλάτη στον Πειραιά ο κ. Σημίτης, αλλά και ο Πειραιάς του γύρισε την πλάτη στις πρόσφατες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Θα παρακάμψω τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Πειραιάς και η ευρύτερη περιφέρεια και θα εστιάσω το λόγο μου μόνο στην οικονομική δυσπραγία και στην ανεργία που είναι αλληλένδετα.

Η ανεργία στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά είναι πολύ πάνω από το μέσο όρο της ανεργίας σε πανελλαδικό επίπεδο, ξεπερνά στον Πειραιά το 20%. Αυτό οφείλεται στο κλείσιμο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων λόγω της εξοντωτικής φορολόγησης με τα αντικειμενικά κριτήρια, στην υπολειτουργία της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, στην έλλειψη έργων ανάπτυξης και στη συρρίκνωση της εμπορικής ναυτιλίας.

Είναι απαράδεκτο να συνεχίζεται η φορολόγηση των ελεύθερων επαγγελματιών με τα αντικειμενικά κριτήρια σε μία περίοδο που και τα έσοδά τους, λόγω της γενικότερης οικονομικής δυσπραγίας έχουν μειωθεί. Είναι απαράδεκτο να φορολογείται το επάγγελμα και όχι το εισόδημα. Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία, όπως κατ' επανάληψη έχει τονιστεί από τον Πρόεδρό μας, θα καταργήσει αμέσως μόλις έρθουμε στην εξουσία τα αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησης.

Η ανεργία και ο οικονομικός μαρasmus του Πειραιά έχει άμεση σχέση με τη συρρίκνωση της εμπορικής ναυτιλίας, λόγω της έλλειψης πολιτικής στον τομέα αυτό. Μόνο για το 1998 υπέστειλαν την ελληνική σημαία σαράντα τέσσερα πλοία, που σημαίνει ότι χάθηκαν πεντακάσιες νέες θέσεις εργασίας και προσετέθηκαν πεντακάσιοι νέοι άνεργοι στις στρατιές των ανέργων ναυτικών.

Το NAT καταρρέει, αφού σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό το άνοιγμα της μαύρης τρύπας για το 1999 φθάνει τα εκατόν ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (185.000.000.000) δραχμές, προκαλώντας έντονη ανησυχία στους εν ενεργεία ναυτικούς, αλλά και στους απόμαχους της θάλασσας.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω ότι ο Προϋπολογισμός αυτός θα προκαλέσει ακόμα μεγαλύτερα οικονομικά προβλήματα στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στις πλατιές λαϊκές μάζες και γι' αυτό τον καταψηφίζω.

Ο ελληνικός λαός έχει πλέον αντιληφθεί ότι η Κυβέρνηση αυτή μόνο νέα προβλήματα δημιουργεί στο λαό και κανένα δεν μπορεί να επιλύσει. Γι' αυτό εναποθέτει τις ελπίδες των στη Νέα Δημοκρατία.

Οι πρόσφατες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, αλλά και οι δημοσκοπήσεις αποδεικνύουν ότι η Νέα Δημοκρατία όλο και περισσότερο επιδοκιμάζεται από το λαό για την πολιτική τακτική που ακολουθεί.

Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω. Η Νέα Δημοκρατία θα είναι ο μεγάλος νικητής των επερχόμενων εθνικών εκλογών, όποτε και αν γίνουν, για να οδηγήσει τον τόπο στην πρόοδο και την ανάπτυξη, για να βγάλει τη χώρα από την παρακμιακή τροχιά που την έχουν οδηγήσει οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Γεωργακόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άλλα σκόπευα να πω για τον Προϋπολογισμό, αλλά ακούγοντας τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και κύρια τόσο τον εισηγητή τους, όσο και τον Κοινοβουλευτικό τους Εκπρόσωπο, δεν μπορώ να μη δώσω ορισμένες απαντήσεις.

Ιδιαίτερα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Σιούφας ύψωσε το ανάστημά του εδώ, κραυγάζοντας ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είπε ψέματα ότι δεν μπαίνει κανένας νέος φόρος και ως παράδειγμα έφερε την αύξηση της μισθωτικής αξίας κατά 1%, που ουσιαστικά είναι μείωση των φόρων που θα πληρώσουν μέσα στο 1999 για τα εισοδήματα του 1998 οι επαγγελματίες, οι οποίοι φορολογούνται με το σύστημα των αντικειμενικών κριτηρίων.

Εάν τέτοια παραδείγματα φέρνεται, καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο πειστικοί είσατε απέναντι στον ελληνικό λαό. Γιατί αν δεν έκανε αυτήν την τροποποίηση, την οποία κάνει ο Υπουργός, τότε αντί για

1% θα ήταν 2% η αύξηση. Άρα, η φορολογία την οποία θα πληρώναν θα ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Καλό είναι λοιπόν να μελετούν λίγο τα πράγματα, πριν ανέβουν στο Βήμα. Γιατί εδώ μας παρακολουθεί όλος ο ελληνικός λαός.

Θα απαντήσω σε καθέναν από τους κύριους συναδέλφους. Ο κ. Βουλγαράκης είπε κάτι ακόμα πιο σημαντικό. Εάν δεν άλλαζε η πολιτική του 1993, θα ήμασταν στην πρώτη ταχύτητα της ΟΝΕ. Μήπως δεν θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι, ότι από δύο προγράμματα που κάνατε εσείς, το ένα απερρίφθη και το άλλο απέτυχε παταγωδώς; Ήταν προγράμματα σύγκλισης. Δεν το γνωρίζατε αυτό το πράγμα; Αν ακολουθούσαμε, λοιπόν, αυτήν την πολιτική, όχι δεν θα ήμασταν στο πρώτο στάδιο της ΟΝΕ, αλλά ούτε στο δέκατο πέμπτο στάδιο της ΟΝΕ δεν θα μπορούσαμε να μιτούμε. Επομένως, μην τα λέτε αυτά τα πράγματα.

Το άλλο επίσης που ακούστηκε είναι ότι επιβάλαμε ογδόντα πέντε νέους φόρους. Ο κ. Καραμανλής λέει συνήθως ότι επιβάλαμε εβδομήντα νέους φόρους. Δεν μας τους καταγράφετε να τους μάθουμε κι εμείς; Γιατί πετάτε κάτι νούμερα, όπως ογδόντα πέντε νέοι φόροι λέει, ο κ. Βουλγαράκης. Δηλαδή πολύ εύκολα αυξάνουμε τον αριθμό των φόρων, για να δημιουργήσουμε πανικό στον κόσμο, να δημιουργήσουμε μία σύγχυση, η οποία στο τέλος δεν πρόκειται να φέρει κανένα αποτέλεσμα.

Έφυγε η "PIRELLI" και η "GOOD YEAR" από την Ελλάδα από την πολιτική την οποία κάνετε. Μήπως θυμάστε τότε έφυγε η "PIRELLI"; Το 1992. Έφυγε η "GOOD YEAR". Ναι, έφυγε. Γιατί έφυγε και πού πήγε; Στην Πολωνία. Γιατί; Γιατί είναι το 1/5 του κρατικού κόστους εκεί.

Μήπως θέλετε, λοιπόν, τους Έλληνες εργαζόμενους να τους πληρώνουν με το 1/5 που παίρνουν σήμερα για να είναι ανταγωνιστική η "GOOD YEAR"; Αν το θέλετε, να το πείτε. Αν το λέτε έμμεσα, να το πείτε ευθέως στον ελληνικό λαό για να ξέρει τι θα τον περιμένει, αν και όποτε εσείς αύριο γίνετε Κυβέρνηση.

Οι φορολογικοί συντελεστές για την άμεση φορολογία στα νομικά πρόσωπα είναι υποτυπώδεις. Έτσι είπαν. Για να μη λέμε λόγια, ακούστε τι λέει ο ΟΟΣΑ. Ο ΟΟΣΑ λέει τα εξής:

Φορολογικοί συντελεστές φυσικών προσώπων στις Η.Π.Α. 40%, στην Αυστρία 50%, στη Γαλλία 57%, στη Γερμανία 53%, στη Ιταλία 51%, στην Ελλάδα 45% -ο ανώτερος συντελεστής πάντοτε- στην Τουρκία 55%. Και στην Αμερική, στην Αυστρία, στη Γερμανία και στην Ελβετία επιβάλλεται και δεύτερος, διότι αυτός είναι ο ομοσπονδιακός φόρος.

Πού, λοιπόν, είναι υποτυπώδης η φορολογία των νομικών και φυσικών προσώπων;

Θέλετε να ακούσετε και άλλα; Μας είπαν ότι η Κυβέρνηση του Σημίτη είναι η Κυβέρνηση των φόρων και ο Σημίτης είναι ο Πρωθυπουργός των φόρων.

Καλό θα είναι όμως να προσέχουν λίγο. Σήμερα η φορολογική επιβάρυνση στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, είναι 37,3%. Ο μέσος όρος των δεκαπέντε χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 46,1%. Υπολειπόμεθα 9%. Αν πιάναμε το μισό, αν δηλαδή πηγαίναμε κατά 4,5% επάνω, θα είχαμε επιπλέον έσοδα στον Προϋπολογισμό ένα τρισεκατομμύριο οκτακόσια δισεκατομμύρια (1.800.000.000.000) δραχμές. Και αυτό οφείλεται σε φοροδιαφυγή. Το 9% είναι τα έσοδα τα οποία θα προέρχονταν από το 30% με 31% που είναι η φοροδιαφυγή, όχι η πραγματική, σύμφωνα με τις μελέτες του ΚΕΠΕ και του καθηγητή Πανεπιστημίου Παυλόπουλου, πρόσφατες μελέτες του 1987 και του 1995.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα θέματα τα λέμε εδώ πέρα, δημιουργούμε εντυπώσεις και μετά πιστεύουμε ότι έτσι θα κερδίσουμε και την ψήφο του ελληνικού λαού.

Είτε κα κάτι άλλο ο κ. Σιούφας. Μας κατακεραύνωσε εδώ για την αύξηση του δημόσιου χρέους. Λυπάμαι, αλλά ατύχησε.

Θα σας διαβάσω από την έκθεση προϋπολογισμού 1990, Ιωάννης Παλαιοκρασάς Υπουργός Οικονομικών που λέει: "Για το 1988, τελευταίο έτος διαχείρισης του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. -το 1989 δεν είναι διαχείριση του ΠΑ.Σ.Ο.Κ., κύριοι συνάδελφοι, αλλά

είναι διαχείριση της Κυβέρνησης υμών και υμών και αυτό να μην το ξεχνάμε, παρ'όλα αυτά και το 1989 θα σας το βάλω εγώ στη διαχείριση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.-συνολικό δημόσιο χρέος 5,3 τρισεκατομμύρια. Σας διαβάζω, επαναλαμβάνω, ό,τι λέει η εισηγητική έκθεση του κ. Παλαιοκρασά. Το 1989 6,7. Το 1994 που αναφέρεται στα στοιχεία του 1993, που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε από τη Νέα Δημοκρατία, συνολικό δημόσιο χρέος 19,6.

Για να θυμόμαστε και να μην ξεχνούμε. Μέσα σε τρία χρόνια υπερτριπλασιάσατε το δημόσιο χρέος. Και τους φόρους που βάζατε τότε, τους βάζατε γιατί; Για να ξεπεράσουμε την "λαίλαπα" του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να πληρώσουμε τα "βερεσέδια" του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Και αντί να μειώσετε το δημόσιο χρέος, το δημόσιο χρέος διογκώθηκε στο τριπλάσιο.

Θέλετε και άλλα στοιχεία; Να σας πω και άλλα. Μιλάτε για την άμεση και έμμεση φορολογία. Την τριετία που κυβερνήσατε αυξήσατε την άμεση φορολογία από 4,6% στο 4,56% του ΑΕΠ. Την έμμεση φορολογία, όμως, από 11,6% στο 14,7% του ΑΕΠ. Σας τα λέγω αυτά για να σας θυμίσω τη φορολογία που έβαλε ο κ. Μάνος το καλοκαίρι του 1992 με την αύξηση της βενζίνης και όλα τα σχετικά. Αντίθετα το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο κατηγορείτε για υπερφορολόγηση, την περίοδο 1994-1997 -οριστικά στοιχεία- σε σχέση με τους έμμεσους φόρους από 14,07% τους πήγε στο 13,91%. Εάν προσθέσουμε και τους φόρους που μείωσε η Κυβέρνηση τον τελευταίο χρόνο, αυτό το 13,9% μικραίνει ακόμη περισσότερο, κύριοι συνάδελφοι. Ενώ οι άμεσοι φόροι από 6,7% πήγαν στο 8,17%. Να, ποια είναι η ειδοποιός διαφορά. Εμείς χτυπάμε τα άμεσα εισοδήματα, ενώ εσείς κτυπάγατε τα έμμεσα εισοδήματα, το φτωχό, το μεροκαματιάρη, αυτόν τον οποίο καμώνεστε τώρα ότι θέλετε να τον υπερασπιστείτε. Λυπάμαι ειλικρινά, αλλά είσατε εκτός πραγματικότητας.

Θα πω δυο λόγια για το πρόγραμμά σας. Λέτε οκτώ μέτρα για να γλυτώσουμε από την υπερφορολόγηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Πρώτο μέτρο σταθερό φορολογικό σύστημα. Τι θα κάνει αυτό; Είναι σταθερό το φορολογικό σύστημα.

Δεύτερον, μείωση των κλιμακίων. Ακούστε κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Να το κάνετε όταν θα γίνετε κυβέρνηση. Αλλά εάν το κάνετε αυτό δεν θα μείνετε ούτε για έξι μήνες στην κυβέρνηση, διότι εάν τα κλιμάκια τα κάνετε δύο και το πρώτο κλιμάκιο το έχετε μέχρι δώδεκα εκατομμύρια όπως λέτε και το δεύτερο κλιμάκιο από δώδεκα εκατομμύρια και πάνω, ξέρετε ποιοι θα την πληρώσουν; Θα την πληρώσουν οι μικροί. Θα τους πεθάνετε τους μικρούς εάν κάνετε αυτό το φορολογικό σύστημα, που σήμερα επαγγέλλαστε, γιατί το 5% που είναι ο κατώτερος συντελεστής θα γίνει 25% και ο μεγάλος συντελεστής που είναι 45% θα μειωθεί, κατά την άποψή σας και από 45% θα γίνει 35%. Και πάνω από δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) εισόδημα μόνο τέσσερις χιλιάδες Έλληνες δηλώνουν. Ποιοι θα την πληρώσουν λοιπόν; Θα την πληρώσουν τα τέσσερα εκατομμύρια εκατό χιλιάδες Έλληνες και θα μείνουν πέντε-έξι χιλιάδες Έλληνες που θα δηλώνουν πάνω από δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) που θα τους απαλλάξετε.

Αν αυτή είναι η πολιτική σας, την κρύβετε από τον ελληνικό λαό, λέγοντας ότι τάχα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφαρμόζει σύστημα που υπερφορολογεί.

Θέλω να πω κάτι και για την Κυβέρνηση. Ουδέποτε είχαμε το υψηλότερο χρέος, κύριε Υπουργέ. Είπατε στην ομιλία σας, κύριε Υφυπουργέ, ότι είμαστε πρωταγωνιστές στο δημόσιο χρέος. Όχι. Δεν είμαστε πρωταγωνιστές ούτε τώρα ούτε ποτέ και αδικείτε τον εαυτό σας, αδικείτε την Κυβέρνηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Δεν είμαστε είπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν το Βέλγιο πάντοτε και η Ιταλία.

Δεύτερον, μιλήσατε για την ΠΑΘΕ. Δεν υπάρχει ΠΑΘΕ. Υπάρχει ΚΑΘΕ. Η δυτική Πελοπόννησος έχει εγκαταλειφθεί. Δεν υπάρχει τίποτα απολύτως που να γίνεται από την Κόρινθο και κάτω. Και το μεγάλο πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει σήμερα η Κυβέρνηση, ο λαός, το κράτος, είναι η διαφθορά στη Δημόσια Διοίκηση. Όσο

δεν θα χτυπιέται η διαφθορά αποτελεσματικά, ρηξικέλευθα στη Δημόσια Διοίκηση δεν πρόκειται να προχωρήσουμε.

Και όσο για το πακέτο Σημίτη που είπατε, θα είναι πράγματι τόσα οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000) δραχμές. Αλλά δεν πρέπει να δημιουργήσουμε την εντύπωση στον ελληνικό λαό ότι αυτά θα πάνε σε μισθούς και συντάξεις. Αυτή η εντύπωση δίδεται, κύριε Υπουργέ, και πρέπει αυτό να το προσέξουμε, γιατί υπάρχει κίνδυνος να εκτινάξει πάλι τον πληθωρισμό και να εκτρέψει προσδοκίες, οι οποίες δεν θα έχουν στο τέλος αποτέλεσμα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Τσιπουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Είδα, κύριε Γεωργακόπουλε, ότι εξαντλήσατε το 80% του χρόνου σας κάνοντας αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία. Φαίνεται προπονήσατε για τις μέρες που έρχονται!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε λάθος. Εσείς δεν ξέρετε να κάνετε αντιπολίτευση και γι' αυτό θα μείνετε πολύ χρόνο εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ!

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις διαλέξεις των Υπουργών του κ. Σημίτη, οι οποίοι πέρασαν από αυτό το Βήμα και οι οποίοι προεπιτάχισαν με λογιστικά τεχνάσματα να ωραιοποιήσουν την κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας μας ή άκουσα διαλέξεις περί εκσυγχρονισμού όπως αυτή ενός κλασσικού εκπροσώπου της Ελλάδας η οποία θα έπρεπε προ πολλού να μην υπάρχει, του κ. Γιαννόπουλου.

Και αναφέρομαι στην Ελλάδα, η οποία δεν θα έπρεπε να υπάρχει ως νοοτροπία και ως πρακτικές, πολιτικές πρακτικές.

Άκουσα επίσης με θλίψη τους πρωταγωνιστές της σήψης, της κρίσης και της παρακμής να παρελαύνουν από αυτό το Βήμα με αυταρέσκεια και να επιχειρούν να πείσουν τους Έλληνες για τους στόχους και τα μέσα πολιτικής τους, παρουσιάζοντας τον Προϋπολογισμό του 1999 ως Προϋπολογισμό ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εάν αισθάνεσθε, εάν εκτιμάτε ότι αυτό το κράτος το οποίο βιώνουμε σήμερα μας αξίζει, τότε δεν έχετε παρά να ψηφίσετε τον προϋπολογισμό. Και επειδή είδα και τον κ. Γιαννόπουλο επίσης να ανησυχεί για την τύχη της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα να τον καθησυχάσω. Η Νέα Δημοκρατία με τον κ. Καραμανλή θα βρίσκεται για πολλά χρόνια σ' αυτόν τον τόπο. Άλλοι θα έχουν συντόμως πρόβλημα ηγεσίας.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, είμαστε με αυτό το κράτος σε ασυμβίβαστη ρήξη. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το κράτος δεν ταιριάζει σε μας, δεν ταιριάζει στους νέους ανθρώπους, στη γενιά που έρχεται και θέλει να εκτιναχθεί προς τα εμπρός. Ο Προϋπολογισμός του 1999 εκφράζει, συνέχεια και των προηγούμενων προϋπολογισμών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, το κράτος της σπατάλης, της ανικανότητας, της αδιαφάνειας, της κοινωνικής αναληψίας. Για μας η ΟΝΕ είναι μία μόνο συνιστώσα της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας. Η χώρα θα μπει στην ΟΝΕ αλλά με αυτούς τους θεσμούς, με αυτήν τη Δημόσια Διοίκηση, με αυτήν την παιδεία, με αυτό το σύστημα υγείας, με αυτές τις ανισότητες μεταξύ κέντρου και περιφέρειας, ευρωπαϊκό κράτος αντάξιο με τις προσδοκίες των πολλών Ελλήνων ούτε είμαστε ούτε θα γίνουμε. Στη σύντομη αυτή παρέμβασή μου ως Βουλευτής μίας ακριτικής και αγροτικής περιφέρειας, του Κιλκίς, θα περιορισθώ σε λίγες μόνο επισημάνσεις που αφορούν τον αγροτικό τομέα, έναν τομέα που αφορά όχι μόνο το 20% ή το 21% των ενεργών Ελλήνων, αλλά περίπου το σύνολο του ελληνικού πληθυσμού, αφού πέρα από την όποια προέλευσή μας, καταναλωτές αγροτικών προϊόντων είμαστε όλοι σ' αυτόν τον τόπο.

Πέραν αυτού, σε περιοχές όπως ο νομός μου, όπως ο Νομός του Κιλκίς, όταν τα πράγματα πηγαίνουν άσχημα για τους αγρότες, πηγαίνουν άσχημα για όλους. Όταν οι σιτο-

παραγωγοί του νομού μου, και όχι μόνο του νομού μου αλλά όλης της χώρας, δεν μπορούν να πουλήσουν το σιτάρι το οποίο παρήγαγαν το καλοκαίρι που πέρασε, τότε χρονιάρες μέρες τα εμπορικά καταστήματα μένουν άδεια και η τοπική κοινωνία στην περιφέρεια είναι νεκρή. Και αυτό συμβαίνει φέτος για πρώτη φορά ύστερα από πάρα πολλά χρόνια. Και συμβαίνει σε πολλά προϊόντα, σε πολλές περιοχές της υπαίθρου Ελλάδας.

Με αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, είναι αναγκαίο να συμφωνήσουμε όλοι σε μία ολοκληρωμένη πολιτική για την ελληνική υπαίθρο, της οποίας η αγροτική πολιτική θα είναι μία μόνο συνιστώσα. Για μας μία τέτοια πολιτική, που θα έχει ως στόχο τη συγκράτηση του πληθυσμού στην περιφέρεια, είναι μία υπόθεση όχι μόνο οικονομική και κοινωνική αλλά κυρίως εθνική. Γιατί εάν φύγουν οι αγρότες από το Κιλκίς, από τη Ροδόπη, από τη Λέσβο, τότε, πέρα των άλλων προβλημάτων, η Ελλάδα συρρικνώνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1999 θα είναι μία από τις χειρότερες χρονιές για τους Έλληνες αγρότες και κτηνοτρόφους και ακολουθεί, δυστυχώς, μία από τις χειρότερες χρονιές τις οποίες έχουμε δει και οι οποίες έχουν καταγραφεί, αυτή του 1998. Τρεις βασικοί δείκτες, όπως είναι το γεωργικό εισόδημα, η εξέλιξη των τιμών και οι αγροτικές συναλλαγές, παρουσιάζουν εντεινόμενη κάμψη. Ενώ τόσο οι πολιτικές που ασκούνται, όσο και ο Προϋπολογισμός του 1999 δεν δημιουργούν καμία προσδοκία και καμία προοπτική για κάτι θετικότερο στη χρονιά που έρχεται.

Κατά το 1998 τα εισοδήματα των Ελλήνων αγροτών μειώθηκαν κατά 3,8% σε σχέση με αυτά του 1997, οι αγροτικές τιμές υποχώρησαν κατά 5,1%, ενώ οι αγροτικές συναλλαγές μειώθηκαν κατά 2,6%. Επίσης, το ισοζύγιο εμπορικών συναλλαγών διαρκώς επιβαρύνεται στον αγροτικό τομέα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Είμαστε μία αγροτική χώρα και χρόνο με το χρόνο εισάγουμε περισσότερα αγροτικά προϊόντα από όσα εξάγουμε.

Την ίδια στιγμή, και ενώ σημαντικές αλλαγές γίνονται στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια γεωργία, η Κυβέρνηση, αντί να προτάξει και αντί να προωθήσει αποφάσεις για τη στήριξη σημαντικών και ευαίσθητων τομέων της γεωργίας μας, όπως είναι του βάμβακος, του καπνού, του σκληρού σίτου, των οπωροκηπευτικών, του ελαιολάδου, του γάλακτος και γενικότερα της κτηνοτροφίας, χάνει πολύτιμο χρόνο και πολύτιμη διαπραγματευτική δύναμη για να καλύψει λάθη και παρανομίες του παρελθόντος.

Αναφέρομαι στην πρόσφατη προσπάθεια του Υπουργού της Γεωργίας να "πετύχει" ομοφωνία για τη ρύθμιση χρέων συνεταιριστικών οργανώσεων και ιδιωτικών επιχειρήσεων, τα οποία θα μπορούσαν να είχαν άλλη τύχη και να είχαν εγκριθεί με άλλες διαδικασίες αν είχατε ακολουθήσει πριν από ενάμιση περίπου χρόνο αυτά τα οποία λέγαμε από το Βήμα αυτό.

Με αυτά τα δεδομένα λοιπόν και ενώ προβλέπεται ότι κατά τα χρόνια που έρχονται από κακές πολιτικές ή από έλλειψη πολιτικής, η κοινοτική προστασία και οι κοινοτικές επιδοτήσεις για τα προϊόντα ελληνικού ενδιαφέροντος θα μειωθούν, είναι επιτακτική η ανάγκη για αύξηση των εθνικών κονδυλίων ανάπτυξης και στήριξης του αγροτικού τομέα. Δυστυχώς, στον Προϋπολογισμό του 1999, σε σταθερές τιμές, οι ενισχύσεις προς τον αγροτικό τομέα της οικονομίας μειώνονται κατά 10% σε σύγκριση με τα αντίστοιχα μεγέθη του 1993 και μένουν στα επίπεδα του 1985.

Όλα αυτά τα στοιχεία δικαιολογούν τις κυοφορούμενες αντιδράσεις στον αγροτικό τομέα, με κύρια ευθύνη αυτή της Κυβέρνησης, και καθιστούν αναγκαία την εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για την ανάπτυξη της ελληνικής υπαίθρου.

Τα προβλήματα, βεβαίως, δεν λύνονται με διαλέξεις για το πώς πρέπει να είναι η ελληνική γεωργία, όπως αυτή την οποία ακούσαμε από τον κ. Ανωμερίτη πριν από λίγο, ο οποίος είπε ότι πέρα από τα χρήματα, που από μόνα τους δεν είναι αρκετά, απαιτείται ο θεσμικός εκσυγχρονισμός του κράτους. Τώρα, εάν ούτε τα χρήματα δεν επαρκούν ούτε ο αναγκαίος θεσμικός εκσυγχρονισμός δεν

γίνεται, τότε τα αδιέξοδα εντείνονται.

Το λέω αυτό γιατί πέραν των καλών προθέσεων, όποιες και εάν υπάρχουν, υπάρχουν και μερικά ερωτηματικά που θα πρέπει να απαντηθούν. Είναι δείγμα θεσμικού εκσυγχρονισμού να υπάρχει μία κρατική τράπεζα, η ΑΤΕ, η οποία αν λαμβάνει τώρα, στις μέρες μας, τη διαχείριση μιας υπερχρεωμένης πτηνοτροφικής εταιρείας, η οποία πέρυσι τέτοιο καιρό χρώσταγε είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) και σε ένα χρόνο αυξάνει τα χρέη υπό τη διαχείριση της Αγροτικής Τράπεζας και ξεπερνούν τα τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές;

Επειδή επιχειρείται τώρα να πουληθεί, με αδιαφανείς διαδικασίες, αυτή η εταιρεία με λιγότερο από έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) ή επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές, τότε τα ερωτήματα είναι πάρα πολλά.

Είναι δείγμα θεσμικού εκσυγχρονισμού να απαιτούνται πολιτικές παρεμβάσεις Βουλευτών ή Υπουργών για να πληρωθούν, με σημαντικές πάντα καθυστερήσεις και εν όψει Χριστουγέννων, αγροτικές επιδοτήσεις ή να μην πληρώνονται αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ επί μήνες και μήνες;

Αποτελεί θεσμικό εκσυγχρονισμό η απαράδεκτη κατάσταση η οποία υπάρχει στον ΟΓΑ, όταν απαιτούνται μήνες και χρόνια για να βγει μία σύνταξη; Όταν δεν χάνονται οι φάκελοι;

Ξέρετε, κύριοι της Κυβέρνησης, πόσα χρόνια απαιτούνται για να εκδοθεί μία σύνταξη, εάν ο έρμημος αγρότης έχει κάνει και μερικά μεροκάματα στο εξωτερικό; Πέντε χρόνια κατ' ελάχιστον.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ο Προϋπολογισμός για τον οποίο συζητάμε, αλλά κυρίως η πολιτική λογική και πρακτική σας, επιχειρεί με τερτίπια του χθες να αντιμετωπίσει το αύριο. Αυτά δεν γίνονται και τα αδιέξοδα δυστυχώς εντείνονται.

Στην Ελλάδα, όμως, που εσείς φτιάξατε, στην Ελλάδα της παράλληλης οικονομίας, στην Ελλάδα της διαπλοκής, της διαρκούς πολιτικής διαμεσολάβησης, των ισχυρών κρατικοδίαιτων συντεχνιών και του παραλυτικού συγκεντρωτισμού, στην Ελλάδα της κοινωνικής αποχαύνωσης, στην Ελλάδα της πολιτικής κουλτούρας της ευκολίας και του χρέους που καλλιεργήσατε, στην Ελλάδα της εγκατάλειψης της υπαίθρου, στην Ελλάδα των διαρκών εκπαιδευτικών τάχα μεταρρυθμίσεων, που το μόνο που επιτυγχάνουν είναι η σύγχυση στα παιδιά μας, στην Ελλάδα της κοινωνικής αδικίας και αναληψίας, στην Ελλάδα που κάνει τους Έλληνες όλο και πιο ανασφαλείς, στην Ελλάδα των υποχρηρμένων και του κατευνασμού στα εθνικά μας θέματα, σε αυτήν την Ελλάδα της παρακμής, των αναποτελεσματικών και παρωχημένων πρώην, ή δήθεν σοσιαλιστών, που διέλυσαν τους θεσμούς και διαχειρίζονται με αδιαφάνεια τις δημόσιες υποθέσεις και το δημόσιο χρήμα, υποταγμένη σε λίγους οικονομικά ισχυρούς και, κυρίως, εξωθεσμικά λειτουργούντες παράγοντες, σε αυτήν την Ελλάδα των λίγων ισχυρών της στιγμής που φεύγει, και φεύγουν μαζί με τον κ. Σημίτη, ευτυχώς υπάρχουν υγιείς κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, υπάρχουν οι πολλές Ελληνίδες και οι πολλοί Έλληνες που θα επιβάλουν την αναγκαία δημιουργική ρήξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Προέδρε.

Υπάρχουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες που, πέρα και πάνω από παρωχημένες διαχωριστικές γραμμές, θα ανταποκριθούν στο μεγάλο κάλεσμα της Νέας Δημοκρατίας και θα πάρουν αυτοί την τύχη του τόπου στα χέρια τους. Γιατί σε αυτούς, τους πολλούς Έλληνες, ανήκει η Ελλάδα. Και είναι αυτοί οι πολλοί, που θα σας δώσουν την απάντηση, όποτε και αν γίνουν οι προσεχείς εθνικές εκλογές.

Η Ελλάδα μπορεί και θα γίνει όπως την αξίζουμε και εμείς και οι γενιές που έρχονται!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιτουρίδη.

Ο κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό μπορεί, από άποψη διαδικασίας, να είναι μια τυπική συζήτηση, με την έννοια ότι ο Προϋπολογισμός έχει ήδη τύχει επεξεργασίας από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, συζητήθηκε στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και δεν χωρεί καμία προσθήκη ή τροποποίηση. Όμως, είναι μια ευκαιρία για μια συζήτηση εφ' όλης της ύλης, αφού είναι γνωστό ότι στον Προϋπολογισμό καταγράφεται λεπτομερώς η πολιτική που αποφάσισε να ακολουθήσει η Κυβέρνηση στους διάφορους τομείς, στην οικονομία, στον πολιτισμό, στην παιδεία, στη γεωργία, στην άμυνα κ.ο.κ.

Και ενώ θα περιμέναμε -και μαζί μ' εμάς ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί- να ακούσουμε θέσεις, προτάσεις, συζήτηση πάνω σε προγράμματα, δυστυχώς όπως γινόταν πάντα μέχρι τώρα, ακούσαμε μια στεία κριτική και αρνητικά σχόλια. Μάλιστα, ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έφθασε στο σημείο να παρομοιάσει την Ελλάδα με το Μεξικό, ξεχνώντας ότι η Ελλάδα δεν είναι Μεξικό, ότι η Ελλάδα είναι ένα μέλος της Ενωμένης Ευρώπης και ότι τις επιδόσεις της στον οικονομικό τομέα τονίζουν επικροτούν και αναγνωρίζουν και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διεθνείς οργανισμοί, αλλά και διεθνούς κύρους οικονομικά περιοδικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αυτός, όπως όλοι οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί, είναι σταθερά προσανατολισμένος στον τελικό στόχο της ένταξής μας στην ΟΝΕ. Γι' αυτό και είναι ένας προϋπολογισμός ένταξης στην ΟΝΕ, ο οποίος -όπως είπε και ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών- επισφραγίζει τη σειρά των προηγούμενων προϋπολογισμών σύγκλισης.

Βαδίζουμε με σταθερότητα και με τη βεβαιότητα ότι η Ελλάδα το 2001 θα έχει ενταχθεί στην ΟΝΕ. Και η βεβαιότητα αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι όλα τα κριτήρια, που προϋποτίθενται από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, η Ελλάδα τα έχει επιτύχει, πλην αυτού της μείωσης του πληθωρισμού. Και αυτό όμως το κριτήριο, με τα μέτρα που προβλέπονται στον Προϋπολογισμό, θα το πετύχουμε στο τέλος του 1999. Η βεβαιότητά μας ότι θα είμαστε το 2001 στην ΟΝΕ στηρίζεται στο ότι οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί του 1996, του 1997, αλλά και του 1998 έχουν εκτελεστεί με ελάχιστες ή καθόλου αποκλίσεις. Και έτσι κατέστη δυνατόν οι στόχοι, που έθεταν αυτοί οι προϋπολογισμοί για την επίτευξη των κριτηρίων ένταξης, να υλοποιηθούν στο μέγιστο μέρος τους. Αυτός, εξάλλου, είναι και ο βασικός λόγος για τον οποίο έγινε δεκτή η Ελλάδα στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών, ο οποίος αποτελεί στην ουσία τον προθάλαμο ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ.

Γιατί όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγωνίζεται τόσο πολύ η Ελλάδα να μπει στην ΟΝΕ; Γιατί σχεδόν όλα τα κράτη της Ενωμένης Ευρώπης θέλουν την ΟΝΕ; Σε τι ακριβώς θα βοηθήσει η ΟΝΕ την Ενωμένη Ευρώπη, και κατά συνέπεια την Ελλάδα; Πέρα από τους λόγους, που ανέφεραν ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και ο εκ των εισηγητών μας κ. Θωμόπουλος, οι οποίοι λόγοι αφορούν την καθιέρωση και στην Ελλάδα του EURO και την προστασία της ελληνικής οικονομίας από τους ρανπιέρηδες, θα αναφερθώ και σε έναν άλλο λόγο. Θα επιχειρήσω, δηλαδή, να δώσω μία άλλη διάσταση στις επιδιώξεις τόσο της Ενωμένης Ευρώπης να πετύχει την ΟΝΕ, όσο και της Ελλάδας να ενταχθεί σ' αυτήν.

Μετά τη λήξη του διπολικού συστήματος, του ψυχρού πολέμου και τις νέες διεθνείς συνθήκες που διαμορφώθηκαν, άρχισε μια μεγάλη συζήτηση τόσο για την πορεία της ανθρωπότητας, όσο και για το ποιος τελικά θα είναι ο ρόλος των ΗΠΑ, της Ενωμένης Ευρώπης και της Ιαπωνίας στις νέες εξελίξεις. Ποιοι, δηλαδή, από τα τρία αυτά οικονομικά κέντρα που διαμορφώνονται θα είναι αυτό που θα παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στις νέες εξελίξεις;

Σχετικώς έχουν διατυπωθεί τρεις διαφορετικές απόψεις.

Υπάρχει μία άποψη κατά την οποία με τα σημερινά δεδομένα η ανερχόμενη δύναμη, αυτή που θα σύρει ως οικονομική ατμομηχανή το τραίνο της παγκόσμιας οικονομίας είναι η Ιαπωνία μαζί με τις

άλλες χώρες της Άπω Ανατολής, Κορέα, Ταϊβάν, Σιγκαπούρη κλπ.

Από τους πιο γνωστούς υποστηρικτές αυτής της άποψης είναι και ο γνωστός ιστορικός Πωλ Κέννεντυ, καθηγητής στο πανεπιστήμιο του Γκέιλ. Κατά τον καθηγητή, από το 1945 και μετά λειτούργησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες ως ατμομηχανή που έσυραν το τραίνο του καπιταλισμού στο υψηλό επίπεδο ανάπτυξης που έφθασε μέχρι τη δεκαετία του 1970.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Όμως, όπως όλες οι μεγάλες αυτοκρατορικές δυνάμεις κατέρρευσαν κάτω από το βάρος του σύνδρομου που ο Πωλ Κέννεντυ το ονομάζει "αυτοκρατορική υπερεξάπλωση", έτσι και οι ΗΠΑ έπαψαν πλέον να παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Το ρόλο, λοιπόν, αυτό του πρωταγωνιστή θα τον παίξει από εδώ και πέρα, κατά την άποψη αυτή που ανέφερα, η Ιαπωνία.

Κατά τη δεύτερη άποψη, το ρόλο της ατμομηχανής της παγκόσμιας οικονομίας θα τον παίξει η Ενωμένη Ευρώπη. Στους οπαδούς αυτής της άποψης συγκαταλέγεται ο γνωστός επίσης καθηγητής Λέστερ Θάρρου, καθηγητής των οικονομικών στη σχολή διοίκησης επιχειρήσεων του Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Μασσαχουσέτης των Ηνωμένων Πολιτειών, ο οποίος στο τελευταίο βιβλίο του "Ο επερχόμενος οικονομικός πόλεμος μεταξύ Ιαπωνίας, Ενωμένης Ευρώπης και Ηνωμένων Πολιτειών", υποστηρίζει ότι για το ρόλο της ατμομηχανής η Ευρώπη έχει σειρά στρατηγικών πλεονεκτημάτων και την ισχυρότερη αφετηριακή θέση, αρκεί να ενοποιήσει τα οικονομικά των χωρών-μελών της και να ολοκληρωθεί πολιτικά.

Κατά τον "Θάρρου" ένα παλιό αξίωμα της ιστορίας είναι πως οι κανόνες του παιχνιδιού καθορίζονται από εκείνους που ελέγχουν την πρόσβαση στη μεγαλύτερη αγορά του κόσμου. Όποιος άλλος χρειάζεται πρόσβαση σε αυτήν την αγορά, δεν έχει παρά να συμμορφωθεί με αυτούς τους κανόνες του παιχνιδιού. Έτσι γινόταν πάντα. Η Βρετανία καθόρισε τους κανόνες του παιχνιδιού στο εμπόριο το 19ο αιώνα, οι Ηνωμένες Πολιτείες τον καθόρισαν στον 20ό αιώνα και το "Ευρωπαϊκό Σπίτι", όπως αποκαλεί ο Θάρρου την Ενωμένη Ευρώπη, ως η μεγαλύτερη αγορά του κόσμου, θα καθορίσει τους κανόνες του παγκόσμιου εμπορίου για τον 21ο αιώνα. Και οι υπόλοιπες χώρες του κόσμου απλά θα πρέπει να μάθουν να παίζουν το οικονομικό τους παιχνίδι".

Κατά την τρίτη άποψη, οι ΗΠΑ θα μπορούσαν να συνεχίσουν να ηγεμονεύουν στον κόσμο αλλά κάτω από προϋποθέσεις που είναι διαφορετικές για τους υποστηρικτές αυτής της άποψης και δύσκολα μπορούν να επιτευχθούν.

Έτσι, κατά το γνωστό καθηγητή Τζων Κένεθ Γκάλμπρεϋθ για να συνεχίσουν οι ΗΠΑ την πρωτοπορία τους πρέπει να ανατραπεί η μονεταριστική πολιτική, να ενταθούν οι κρατικές ρυθμίσεις της οικονομίας, να αυξηθούν οι επενδύσεις του δημόσιου και τα μέτρα προστασίας των κοινωνικά πιο αδυνάτων. Ενώ για τον Χένρι Κίσινγκερ, μπορεί οι ΗΠΑ να είναι ηγεμονική δύναμη συνολικά, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα ηγεμονεύουν σε κάθε τομέα, οικονομικό, στρατιωτικό και πολιτικό. Υπάρχουν, λέει στο βιβλίο του, "οι έξι πυλώνες της διεθνούς τάξης", πολλά επίπεδα επιμέρους ηγεμονίας και προπαντός επιμέρους ισορροπιών και σ' αυτήν τη βάση οι ΗΠΑ μπορεί να παίξουν το ρόλο ενός "καλοπροαίρετου ηγεμόνα" -προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι, το σημείο αυτό- που να μην δε μπορεί να επιβληθεί συνολικά πλέον, θα είναι όμως σε θέση και οφείλει να αποκαθιστά με το ιδιαίτερο βάρος του, την ισορροπία των δυνάμεων παντού, όπου διαταράσσεται.

Μπορεί ο Κίσινγκερ να μην είναι στην ενεργό πολιτική, όμως οι Ηνωμένες Πολιτείες με την τελευταία επίθεση στη Βαγδάτη ακολουθούν πιστά αυτά τα οποία διδάσκει ο Χένρι Κίσινγκερ στο βιβλίο αυτό. Μας έδωσαν, δηλαδή, οι Ηνωμένες Πολιτείες την έννοια του "καλοπροαίρετου ηγεμόνα".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πολύ σύντομη αναφορά στις απόψεις που διατυπώνουν εγνωσμένου κύρους αναλυτές των διεθνών σχέσεων και εξελίξεων, διαπιστώνουμε ότι έχει κάθε λόγο η Ενωμένη Ευρώπη να προχωρήσει στην

ΟΝΕ, στην οικονομική ενοποίηση που θα αποτελέσει όρο για την πολιτική ενοποίηση εν συνεχεία, ώστε να μπορέσει να αποτελέσει την ατμομηχανή της παγκόσμιας οικονομίας.

Βέβαια, σ'αυτήν την προσπάθεια δεν συμφωνούν όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε., ούτε όλοι μέσα στα κράτη μέλη της Ε.Ε. Είναι γνωστό ότι η Μεγάλη Βρετανία και η Σουηδία δεν μετέχουν στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών.

Σ'αυτούς που αρνούνται την ΟΝΕ, ανήκει και ο Μπέρναρντ Κόνολι, υψηλόβαθμος στην Ε.Ε., οπαδός της Θάτσερ, ο οποίος στο βιβλίο του "Η σάπια καρδιά της Ευρώπης, ο βρώμικος πόλεμος για το Ευρωπαϊκό Νόμισμα" μεταξύ άλλων γράφει:

"Ο Μηχανισμός Συναλλαγματικών Ισοτιμιών και η ΟΝΕ δεν είναι μόνο ανεπαρκείς, αλλά και αντιδημοκρατικοί θεσμοί. Αποτελούν κίνδυνο, όχι μόνο για τον πλούτο μας, αλλά και για την ελευθερία και σε τελική ανάλυση για την ειρήνη μας. Ο Μηχανισμός Συναλλαγματικών Ισοτιμιών είναι ένας μηχανισμός που στοχεύει στο να υπαγάγει την οικονομική ευημερία, τα δημοκρατικά δικαιώματα και την εθνική ελευθερία των πολιτών των ευρωπαϊκών χωρών στα προστάγματα μιας πολιτικής και γραφειοκρατικής elite, είναι μια μάχη, όπου Γάλλοι τεχνοκράτες έρχονται αντιμέτωποι με τους Γερμανούς ομοσπονδιστές για τον έλεγχο του ευρωπαϊκού υπερκράτους".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υιοθετούμε αυτές τις αγγλοσαξωνικές, νεοφιλελεύθερες απόψεις. Εμείς δεν πιστεύουμε στην Ευρώπη των αριθμών, των τραπεζιών και του άκρατου καπιταλισμού. Εμείς πιστεύουμε στην Ευρώπη της πραγματικής σύγκλισης των οικονομιών, της ευημερίας των λαών, στην Ευρώπη του κοινωνικού κράτους, του κράτους της φροντίδας για τους χαμηλοσυνταξιούχους αγρότες, για τους χαμηλοσυνταξιούχους εργάτες.

Επειδή κατάγομαι από αγροτικό νομό, θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις. Πρώτον, πρέπει επιτέλους να πάψει η καθυστέρηση στην καταβολή της πρόωρης σύνταξης και δεύτερον, πρέπει να επεκταθεί το ΕΚΑΣ και στους χαμηλοσυνταξιούχους του Ο.Γ.Α., όπως είπε και ο συνάδελφος κ. Κουράκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός και αυτήν τη φορά, όπως και στο παρελθόν, έχει πειστεί ότι και ο Προϋπολογισμός του 1999, όσο δύσκολος και αν είναι, κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση ότι η πορεία προς την ΟΝΕ είναι μονόδρομος και δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές, με βάση τις οποίες είναι δυνατή η πολιτική σύγκλιση και ανάπτυξης, με παράλληλη πολιτική παροχών, πέρα από την αντοχή της οικονομίας.

Αυτήν την αλήθεια διακηρύσσει προς τον ελληνικό λαό και ο συζητούμενος Προϋπολογισμός, αυτήν την αλήθεια διακήρυξε η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για αυτούς τους λόγους ψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Ο κ. Σπυρίδων Δανέλλης από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Προϋπολογισμός ένταξης στην ΟΝΕ χαρακτηρίστηκε από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ο φετινός Προϋπολογισμός. Βέβαια, η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ αποτελεί εθνικό στόχο, δεν αποτελεί όμως τη μαγική λύση των προβλημάτων μας. Μας απομακρύνει από την περιθωριοποίηση και τους συνεπαγόμενους από αυτή κινδύνους στην προβληματική γειτονιά των Βαλκανίων και σε έναν κόσμο αυξανόμενου ανταγωνισμού.

Πιστεύω ότι ο προς επίτευξη στόχος δεν μπορεί να είναι άλλος από την ένταξη μας στην ΟΝΕ, αλλά και η επιτυχής παραμονή μας σε αυτήν. Δυστυχώς, το δεύτερο σκέλος του στόχου αποσιωπάται και

αν για την ένταξη μας αρκεί η επίτευξη των ονομαστικών δεικτών, για την παραμονή μας και την ισότιμη συμμετοχή μας στις ευρωπαϊκές εξελίξεις απαιτείται η ουσιαστική σύγκλιση.

Η σύγκλιση αυτή προϋποθέτει άλλη αναπτυξιακή λογική και σχεδιασμό και κυρίως κοινωνική συνοχή. Αν η κοινωνία δεν πειστεί για την αναγκαιότητα καταβολής και άλλων θυσιών και κυρίως για τον κοινωνικά δίκαιο επιμερισμό των θυσιών αυτών σε όλους ανεξαιρέτως, δεν πρόκειται να πετύχουμε τίποτα.

Στη χώρα μας οι δημόσιες δαπάνες παραμένουν κατά πολύ υψηλότερες από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η αντιπαραγωγικότητα, οι σπατάλες οι αναχρονιστικές δομές, η χαμηλή ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών αποτελούν ενδημικά στοιχεία του δημοσίου τομέα. Το πελατειακό σύστημα, οι μονοκομματικές κυβερνήσεις, η ταύτιση κράτους και κυβερνητικού κόμματος προσδιόρισαν τις σχέσεις κράτους και πολιτών, στενεύοντας απελπιστικά τον ορίζοντα της κοινωνίας των πολιτών, της χειραφέτησής της εν τέλει από το κράτος και αυτό επιτελέσθη συνειδητά είτε υπό τη δεξιά εκδοχή της παρέμβασης των κομματάρχων είτε υπό την αριστερή εκδοχή της διαμεσολάβησης πια της κομματικής γραφειοκρατίας, με άλλοθι όμως την κοινωνική δικαιοσύνη.

Αποτέλεσμα κοινό: Διόγκωση του κράτους και δημιουργία μιας εξαρτημένης κοινωνίας.

Μελετώντας το φετινό Προϋπολογισμό συμπεραίνει κανείς πως δεν προβλέπεται η ουσιαστική μείωση του ελλείμματος, καθώς η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε περισσότερο το λογιστικό τέχνασμα, με το οποίο εγγράφει τις επιχορηγήσεις του κρατικού Προϋπολογισμού προς τις ΔΕΚΟ όχι ως έλλειμμα, αλλά ως αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου του δημοσίου σ' αυτές.

Συγκεκριμένα, το 1999 υπολογίζονται σε επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές αυτές οι αυξήσεις κεφαλαίου, αντί των εξακοσίων δισεκατομμυρίων (600.000.000.000) δραχμών που είχαν υπολογιστεί πέρυσι. Αν τα ποσά αυτά αθροιστούν, τότε το πραγματικό έλλειμμα διαμορφώνεται το 1999 στα δύο τρισεκατομμύρια διακόσια δισεκατομμύρια (2.200.000.000.000) δραχμές, αντί των δύο τρισεκατομμυρίων εκατόν δισεκατομμυρίων (2.100.000.000.000) δραχμών το 1998.

Ένα δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι οι πρωτογενείς δαπάνες του δημοσίου προβλέπεται ότι θα αυξηθούν το 1999 κατά 4,5% και σε απόλυτα ποσά κατά τριακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (330.000.000.000) δραχμές. Οι δαπάνες για επιχορηγήσεις προς τις ΔΕΚΟ και τα ελλειμματικά ασφαλιστικά προβλέπεται να αυξηθούν κατά το ποσοστό αυτό. Όμως, το πάγωμα των τιμολογίων των ΔΕΚΟ σε συνδυασμό με τα διαρθρωτικά τους προβλήματα θα οδηγήσει σε αύξηση των ελλειμμάτων τους και συνεπώς, σε ανάγκη μεγαλύτερης χρηματοδότησής τους από τον κρατικό Προϋπολογισμό. Το πιθανότερο είναι ότι το δημόσιο θα οδηγήσει τις ΔΕΚΟ σε αύξηση του δανεισμού τους, ώστε να μην εμφανίσει μεγαλύτερο έλλειμμα, αλλά η εξέλιξη αυτή θα αυξήσει μετά από ένα ή δύο χρόνια θεαματικά το δημόσιο χρέος που έχει ήδη υπερβεί τα σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές.

Το τρίτο συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι η επίτευξη του στόχου του Προϋπολογισμού θα απαιτήσει πρόσθετα φορολογικά μέτρα, τα οποία επιμελώς επιχειρεί να αποκρύψει η Κυβέρνηση. Πιστεύουμε πως τα φορολογικά βάρη και τις θυσιές δεν πρέπει μόνο να επωμισθούν οι γνωστοί φορολογούμενοι, καιρός είναι να μετράσουν και εκείνοι που μέχρι σήμερα παραμένουν υπεράνω.

Είναι γνωστή η επισήμανση του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος στη φετινή του έκθεση ότι η 'Ελλάδα υστερεί έναντι των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών κατά επτά ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ ως προς τα φορολογικά της έσοδα. Δεχόμενοι ότι μια μονάδα είναι περίπου τριακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (360.000.000.000) δραχμές, καταλαβαίνει κανείς ότι η μείωση της φοροαποφυγής ή της φοροδιαφυγής κατά μία μονάδα θα εξασφάλιζε δημόσια έσοδα τριακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (360.000.000.000) δραχμές το χρόνο.

Είναι επίσης, γνωστή η επισήμανση του ΟΟΣΑ ότι οι φορολογικές μεταρρυθμίσεις των τελευταίων ετών συμβάλλουν

στη διεύρυνση των ανισοτήτων και στη διόγκωση της ανεργίας, με παρεπόμενο βεβαίως την επιδείνωση των δημοσιονομικών προβλημάτων εξαιτίας του περιορισμού των φορολογητέων εισοδημάτων και της παράλληλης αύξησης των δαπανών για επιδόματα.

Αναφέρομαι ιδιαίτερα στο φορολογικό γιατί θεωρώ ότι μια από τις βασικότερες διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος μας αφορά σ' αυτό.

Στην τελευταία Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης η ελληνική Κυβέρνηση φέρεται να συμφώνησε σε όλα τα σημεία που προτείνονται ως κατευθυντήριες γραμμές για την πολιτική απασχόλησης και φορολογικής εναρμόνισης πλνν του σημείου που αφορά στη θέσπιση ενεργειακού φόρου. Αυτό με το επιχείρημα ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να εφαρμόσει τη συγκεκριμένη πολιτική, διότι είναι παραγωγός λιγνίτη.

Όμως, η Πορτογαλία, επίσης παραγωγός λιγνίτη, μπόρεσε να αναπτύξει εναλλακτικές μορφές ενέργειας ώστε να μην εμμένει σε αντιπεριβαλλοντικές πολιτικές.

Το συμπέρασμα στο οποίο συγκλίνουν τα κόμματα της ευρωπαϊκής αριστεράς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς και άλλες δυνάμεις, είναι ότι αν οι "πράσινοι φόροι" αποτελέσουν μέρος μιας συνολικής φορολογικής μεταρρύθμισης, με στόχο την επιβολή υψηλότερων φόρων στην κατανάλωση και χαμηλότερων στο εισόδημα, υπάρχει διπλό όφελος. Επιτυγχάνεται καλύτερο περιβάλλον, αύξηση της απασχόλησης και της καινοτομίας στη βιομηχανία και αποτελεσματικότερη λειτουργία του φορολογικού συστήματος.

Με ποιες πολιτικές απαντά στην παραπάνω πρόκληση η ελληνική Κυβέρνηση; Σε τι βαθμό εξετάζει την προοπτική των "πράσινων φόρων" για καλύτερο περιβάλλον και ανάπτυξη για περισσότερες θέσεις εργασίας στη χώρα μας; Πώς προετοιμάζεται για μια συνολική προοδευτική φορολογική μεταρρύθμιση;

Ζωτικού ενδιαφέροντος κεφάλαιο επίσης, στο οποίο δεν θα επεκταθώ, είναι η ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών ενέργειας. Εδώ στη χώρα μας παρουσιάζεται μία πολύ μεγάλη καθυστέρηση παρά την εξαιρετικά πλούσια φυσικά προίκά που διαθέτει.

Μια σύντομη αναφορά στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Όπως φαίνεται από τους πίνακες που παρατίθενται, η αναπτυξιακή πολιτική που ασκείται στη χώρα μας είναι κυρίως η συγχρηματοδοτούμενη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό οφείλεται στην έλλειψη επαρκών ενδίκων πόρων, κάτι που δεν συμβαίνει στα υπόλοιπα κράτη-μέλη, όπου τα συγχρηματοδοτούμενα έργα αποτελούν μικρότερο μέρος της αναπτυξιακής τους πολιτικής.

Θετικό είναι το γεγονός ότι δια του Ειδικού Συμβούλου Ποιοτικού Ελέγχου (ΕΣΠΕΛ) διενεργήθηκε επιτόπου, έστω και δειγματοληπτικά, έλεγχος της ποιότητας των δημοσίων έργων, του οποίου η έκθεση δημοσιοποιήθηκε. Με δεδομένη την εμπειρική εικόνα που ο καθένας από μας διαθέτει και με τη γνωστή τη θλιβερή πρωτιά της χώρας μας στα ατυχήματα που εδώ, αντίθετα με την υπόλοιπη Ευρώπη, αυξάνονται, τα αποτελέσματα του ελέγχου ήταν αναμενόμενα. Με συστηματικούς όμως ελέγχους παρέχεται η δυνατότητα παρέμβασης, αφ'ενός μεν για διόρθωση των υπαρχουσών κακοτεχνιών με έμπρακτη επιβάρυνση των εργοληπτών και αφ'ετέρου για βελτίωση της ποιότητας μελλοντικών έργων.

Θα κλείσω με μια σύντομη αναφορά στα έργα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Βλέπετε όλα τα είχαμε, οι Ολυμπιακοί μας έλειπαν. Θεωρούμε άκρως ανησυχητική την παρατεινόμενη καθυστέρηση που εγκυμονεί μόνο προβλήματα και κινδύνους. Αυτά αφ'ενός αφορούν στη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος - διαδικασία ανάθεσης και ποιότητα της εκτέλεσης των έργων υπό την πίεση του χρόνου που θα παρουσιάζεται συνεχώς αυξανόμενη- αφ'ετέρου φθάνουν να θέτουν εν αμφιβόλω την έγκαιρη αποπεράτωση των έργων.

Η εμμονή δε σε χωροθετήσεις με κορυφαία περίπτωση αυτή των έργων του Σχοινιά, εκτός από το περιβαλλοντικό κόστος που συνεπάγεται, αφ'ενός μεν βρίσκει αντίθετα κινήματα πολιτών -κάτι που έχουμε αποκρύψει στη δέσμευση που έχουμε αναλάβει υπογράφοντας τη σύμβαση με τη ΔΟΕ- αφ'ετέρου δε, παρουσιάζει

τα γνωστά προβλήματα νομικής φύσης που θα τα βρούμε μπροστά μας σύντομα, σίγουρα. Επισημαίνουμε ότι η χώρα κινδυνεύει να εκτεθεί, μιας και η πείρα έχει δείξει ότι, όταν πρόκειται για την προστασία του περιβάλλοντος, τα νομοπαρασκευαστικά τεχνάσματα δεν ωφελούν.

Κυρίες και κύριοι, είναι γνωστό, πως η λογιστική τροποποίηση της πραγματικότητας μέσω ενός προϋπολογισμού είναι σχετικά απλή υπόθεση. Όμως μ'αυτή δεν απαντάς στα υπαρκτά προβλήματα.

Κλείνοντας, θέλω να θυμίσω πως το ζητούμενο της εκσυγχρονιστικής πολιτικής που είναι απαιτούμενο για τη χώρα μας και για το 1999, τη φετινή χρονιά, παραμένει σαν ένα ζητούμενο μιας πολιτικής έργων και όχι πολιτικής διακηρύξεων. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κατσιμπάρδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου έτυχε μία τηλεοπτικά, ίσως καλή ώρα, για να μιλήσω στη Βουλή, έπεσα όμως πάνω στην παραπομπή του κ.Κλίντον και πιστεύω και ξέρω ότι τα βλήματα όλων είναι στραμμένα προς τα εκεί. Ίσως είναι η "εκδίκηση" για την καταγγελία που έκανα με πολλούς άλλους Βουλευτές εξαιτίας των απαράδεκτων βομβαρδισμών που διέταξαν ενάντια και σε άμαχους στον Ιράκ.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται νομίζω να μελετήσει κανείς προσεκτικά τα αριθμητικά στοιχεία του νέου Προϋπολογισμού, ούτε βέβαια να αναλύσει τους βασικούς δείκτες της οικονομίας μας, για να αντιληφθεί και να αναγνωρίσει -και να είναι στη Νέα Δημοκρατία δεν χρειάζεται μεγάλη γενναιότητα για να το αναγνωρίσει- ότι η χώρα μας βρίσκεται στο σωστό δρόμο, ότι η Ελλάδα βαδίζει σταθερά προς την ανάπτυξη και την πρόοδο. Βέβαια τα θετικά στοιχεία μπορούν να γίνουν ακόμη θετικότερα. Και πιστεύω ότι θα αξιοποιηθούν καλύτερα ιδιαίτερα μέσα στο 1999.

Από την άλλη μεριά υπάρχουν και κάποια αρνητικά τα οποία χρειάζεται να προσεχθούν. Και νομίζω ότι δεν πρέπει μερικές φορές -θα έλεγα πάντοτε- να τα κρύβουμε.

Στα θετικά στοιχεία και σημεία έχουν αναφερθεί μεγάλες προσωπικότητες της ευρωπαϊκής τουλάχιστον πολιτικής ζωής και σκηνής, και μάλιστα από καθοριστικές και θεσμικές θέσεις, όπως είναι ο Πρόεδρος της Κομισιόν ο κ.Σαντέρ και ο Επίτροπος στα θέματα οικονομίας ο κ. Ντε Σιλγκί.

Ο κ. Σαντέρ διακήρυξε σε ανύποπτο μάλιστα χρόνο το Μάρτιο του 1998 και όταν ακόμη ο πληθωρισμός στην Ελλάδα ήταν 5,5%, ότι "η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε θετική τροχιά" -κάτι που δεν είχε ειπωθεί από κανένα παλιότερα- ενώ ο Γάλλος Επίτροπος ο κ. Ντε Σιλγκί υπογράμμισε ότι "οι εξελίξεις στην ελληνική οικονομία είναι πολύ θετικές. Η Ελλάδα βρίσκεται πολύ κοντά στο ευρώ".

Όμως παρ' όλα αυτά, το Μάιο του 1998, στις Βρυξέλλες, η Ελλάδα έμεινε έξω από τη Νομισματική Ένωση. Προσωπικά θεωρώ ότι η χώρα μας αδικήθηκε. Και δεν αδικήθηκε από συγκεκριμένα πρόσωπα ή από πρόσφατες εξελίξεις, αλλά αδικήθηκε από το Μάστριχτ και μετά με όλα όσα αποφασίστηκαν εκεί και στη συνέχεια και πραγματοποιήθηκαν.

Η Ελλάδα αδικήθηκε για τους εξής λόγους: Πρώτον, γιατί ναι μεν δεν είχε εκπληρώσει μέχρι το Μάιο του 1998 στόχους του Μάστριχτ και ιδιαίτερα το 3% στο δημόσιο έλλειμμα και το 60% στο δημόσιο χρέος, αλλά από το Μάιο ήδη βρισκόταν πολύ κοντά στο πρώτο, δηλαδή ήταν στο 4% επί του ΑΕΠ. Βέβαια είχε έλλειμμα 109% στο δημόσιο χρέος. Πλνν όμως, η Ιταλία και το Βέλγιο μπήκαν στην ΟΝΕ με χειρότερους δείκτες, με 121,6% η πρώτη και με 122,5% το Βέλγιο.

Δεύτερον η χώρα μας αδικήθηκε γιατί οι "εξετάσεις εισόδου" στο ΕΥΡΟ δόθηκαν με βάση τα οικονομικίστικα κριτήρια του ανάλγητου άρθρου 107 Γ' της Συνθήκης του Μάστριχτ, που έβλεπε μόνο τη σταθεροποίηση και καθόλου την ανάπτυξη και τις κοινωνικές πολιτικές. Έτσι για παράδειγμα μπήκε στην ΟΝΕ η Ισπανία με ανεργία 26,5% και έμεινε, για το 2001, η

Ελλάδα που έχει ανεργία κάτω από το μισό της Ισπανίας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αυτό το ποσοστό είναι ικανοποιητικό. Η ανεργία πρέπει να περιορισθεί ακόμα περισσότερο.

Τέλος, η χώρα μας αδικήθηκε γιατί οι Ευρωπαίοι εταίροι δεν έλαβαν και δεν λαμβάνουν υπόψη τους ότι είμαστε οι μόνοι που έχουμε τεράστιες αμυντικές δαπάνες, εξαιτίας των κινδύνων και των προβλημάτων που καθημερινώς μας δημιουργεί ο επεκτατισμός της Τουρκίας. Βέβαια η ανάδειξη λίγους μήνες μετά από τις Βρυξέλλες του κ. Σρέντερ στην Καγκελαρία της Γερμανίας, δημιούργησε σε ορισμένους -οι οποίοι δεν μπορούν να καταλάβουν τις διαφορές ανάμεσα στις σοσιαλιστικές πολιτικές και τις σοσιαλδημοκρατικές πολιτικές- κάποιες ελπίδες, για να μην πω και ψευδαισθήσεις. Δυστυχώς, όμως, γρήγορα φάνηκε ότι αυτές οι πολιτικές δεν είναι ευνοϊκές για τη χώρα μας. Ο καθένας μπορεί να αναφέρει πολλά παραδείγματα. Εγώ θα περιορισθώ σε δύο μόνο:

Το πρώτο αφορά αποκλειστικά την Ελλάδα και είναι το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων. Ο κ. Σημίτης έθεσε στον κ. Σρέντερ πολύ σωστά αυτό το θέμα. Ο κ. Σρέντερ το απέρριψε ασυζητητί. Είδαμε έτσι να επαναλαμβάνεται ό,τι έγινε το 1992, όταν ο κ. Μητσοτάκης είχε θέσει αυτό το θέμα στον κ. Κολ ο οποίος επίσης ασυζητητί το είχε απορρίψει. Όμως τα πράγματα το 1998 δεν είναι όπως ήταν το 1992. Σήμερα η χώρα μας έχει στα χέρια της μία σημαντική και άσοφα διατυπωμένη νομικά απόφαση δικαστηρίου που επιδικάζει πάνω από εννέα δισεκατομμύρια δραχμές στους κατοίκους του μαρτυρικού Διστόμου. Πρόκειται για την απόφαση του Πρωτοδικείου Λειβαδιάς στην έκδοση της οποίας πρωτοστάτησε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Βοιωτίας και προσωπικά ο κ. Σταμούλης. Στην αρχή η Γερμανία αντιμετώπισε αυτήν τη διαφορά και αυτήν τη δική απαξίωτικά. Το γερμανικό κράτος δεν πήρε μέρος στην πρωτοβάθμια εκδίκαση της υπόθεσης, ούτε άσκησε έφεση.

Όμως τις τελευταίες ημέρες πριν από την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως, το Γερμανικό Δημόσιο έσπωσε και κατέθεσε αναίρεση στον Άρειο Πάγο. Και το ερώτημα είναι, αν ο Άρειος Πάγος απορρίψει -όπως πιστεύουν έγκριτοι νομικοί- την ένσταση περί ετεροδικίας, τι μέλλοι γενέσθαι; Και γιατί οι Γερμανοί δεν κάθισαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τον κ. Σημίτη για να καταβάλουν αυτές τις αποζημιώσεις, αφού ξέρουν ότι μετά το Δίστομο επακολουθούν τα Καλάβρυτα, ο Χορτιάτης, τα χωριά της Θιάβης, της Δαύλειας, της Αγίας Άννας, του Κυριακίου, τα Δερβενοχώρια, Το Ζερίκι και άλλα χωριά καμμένα από τους ναζί; Μήπως επειδή "προβλέπουν" σε άλλα δικαστήρια, της Χάγης και του Στρασβούργου;

Το δεύτερο παράδειγμα αφορά τις αδύναμες χώρες και πρωτίστως την Ελλάδα. Έχει να κάνει με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με το πακέτο Σαντέρ. Ο τσάρος της γερμανικής οικονομίας ο κ. Λαφοντέν, έδειξε στην αρχή να απομακρύνεται από τις αρχές του Μάαστριχτ.

Είπαμε μπράβο, θετικό, γιατί Μάαστριχτ σήμαινε μόνο σταθεροποίηση. Ακόμα διακήρυξε ότι συμφωνεί με τις αποφάσεις του Άμστερνταμ και του Λουξεμβούργου, όπου, εκτός από τη σταθεροποίηση μπήκε το μεγάλο θέμα της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Οι Γερμανοί, οι σοσιαλδημοκράτες άρχισαν επίσης να μιλούν και για κοινωνικές πολιτικές, δυστυχώς όμως τα πράγματα φάνηκαν ότι είναι διαφορετικά αφού γρήγορα έδειξαν τις κοινωνικές πολιτικές, οι σοσιαλδημοκράτες, τις εννοούν όπως οι συνεχνίτες που τους αναδεικνύουν και τους στηρίζουν, μόνο δηλαδή για τη Γερμανία και όχι για τις άλλες χώρες. Αποδείξη και τρανό παράδειγμα δυστυχώς η προσπάθειά τους -πρωτοστατούν σ' αυτό και το γνωρίζουμε όλοι- να περιορίσουν τα κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, του πακέτου Σαντέρ.

Κι όμως εμείς πολλά περιμέναμε απ' αυτές τις εξελίξεις, για περισσότερα χρήματα, για περισσότερα και καλύτερα προγράμματα. Ένα από αυτά είναι το Leader II που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Θέλω να καταθέσω στα Πρακτικά μια θαυμάσια δουλειά που έχει

γίνει από την Αναπτυξιακή του "(Ελικώνα)", για την αναβάθμιση και αξιοποίηση, σύμφωνα με τις λογικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης του αγροτουρισμού, στο όμορφο και ιστορικό βουνό του Ελικώνα, με τα μοναστήρια και τα παραδοσιακά χωριά. Θέλω να παρακαλέσω να το προσέξει η Κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο κ. Ανωμερίτης θέμα για περαιτέρω ενισχύσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Κατσιμπάρδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς περιμέναμε καλύτερη αξιοποίηση των κοιτασμάτων του νικελίου και του βωξίτη στην Βοιωτία και στη Στερεά Ελλάδα γενικότερα, για να αναβαθμιστεί η "ΛΑΡΚΟ", να υπάρξουν περισσότερες θέσεις εργασίας, για να δημιουργηθεί μια δική μας μονάδα αλουμινίου, να μην έχει την αποκλειστικότητα και το μονοπώλιο η "ΠΕΣΙΝΕ" που πλούτισε τα προηγούμενα χρόνια.

Ακόμα περιμέναμε έργα υποδομής στη γεωργία, για την άρδευση της Κωπαΐδας και του κάμπου των Θηβών. Καλά κάνει και παίρνει η Αθήνα των τριάντι εκατομμυρίων νερό από την Υλίκη, αλλά οι γεωτρήσεις για τους γεωργούς της Βοιωτίας από τα πενήντα μέτρα που ήταν πριν από δέκα χρόνια, έχουν φθάσει τριακόσια και τα τετρακόσια μέτρα, γεγονός που τους προκαλεί μεγάλο κόστος στις παραγωγές τους. Την ώρα που ο Βέλγος ή Ολλανδός ανοίγει τη βάνα και βρίσκει το νερό στο χωράφι του ο Έλληνας αγρότης με τέτοιες δαπάνες για την άντληση του νερού, καταβολές στη Δ.Ε.Η., διακοπές από τη Δ.Ε.Η. του ηλεκτρικού ρεύματος που μερικές φορές γίνονται για εκδίκηση των αγροτών, δεν είναι δυνατόν να βγει ανταγωνιστικά με τα προϊόντα του στις αγορές.

Επίσης, δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται το βύθισμα που υπάρχει στους συνεταιρισμούς. Είμαστε σε μέρες Χριστουγέννων και επί έξι μήνες τώρα είναι απλήρωτοι εκατόν πενήντα εργαζόμενοι στις δύο ενώσεις γεωργικών συνεταιρισμών, τις μεγάλες ενώσεις της Λειβαδιάς και της Θήβας, όπως και στην Κοινοπραξία Αμπελουργών. Ευτυχώς που πριν λίγο ο κ. Ανωμερίτης με διαβεβαίωσε ότι τα χρήματα αυτά θα καταβληθούν τη Δευτέρα.

Υπάρχουν, κύριε Πρόεδρε, έντεκα προτάσεις για την ανάπτυξη της Βοιωτίας, που έχω διατυπώσει σε ένα κείμενο 85 σελίδων και καταθέτω στη Βουλή, είναι μία δουλειά που θέλω να δουν οι Υπουργοί, θα τη δώσω και προσωπικά στους πιο αρμόδιους Υπουργούς για τα θέματα ανάπτυξης της Βοιωτίας. Παλεύω και θα παλέψουμε όλοι για να πετύχουν αυτοί οι στόχοι, γιατί αυτός ο νομός, ο τόσο προικισμένος από τη φύση, που βρίσκεται στο κυριότερο σταυροδρόμι της Ελλάδας, -το λέω με παράπονο αυτό- είναι αρκετά αδικημένος. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Κατσιμπάρδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προτάσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από το ΠΑΣΟΚ).

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον Προϋπολογισμό του 1999, σε μία περίοδο που η πατρίδα μας βρίσκεται σε μία κατάσταση ιστορικής καθυστέρησης και σε πολλούς τομείς σε κατάσταση ανάγκης.

Κάτω από το βάρος των αποτυχιών και των ελλειμμάτων των δεκαπέντε περίπου χρόνων της διακυβέρνησης της χώρας από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, εδώ και τέσσερα χρόνια, μας υπόσχεται ότι προετοιμάζει την Ελλάδα για τις ιστορικές προκλήσεις του 2000.

Όμως και σήμερα, κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, η Κυβέρνηση ομολογεί ότι ανάμεσα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα έχει τους χειρότερους οικονομικούς και κοινωνικούς δείκτες και το μικρότερο κατά κεφαλήν εθνικό εισόδημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον Προϋπολογισμό

του 1999 σε συνθήκες κοινωνικής έντασης και δυσφορίας που προκαλεί η κυβερνητική πολιτική. Και αυτό γιατί οι κυβερνητικές επιλογές δεν έχουν κοινωνική αποδοχή, ούτε πολιτική νομιμοποίηση. Διότι, πώς είναι δυνατόν να έχουν, όταν αυτές οι επιλογές περιλαμβάνουν τόσο μεγάλα ελλείμματα κοινωνικής ευαισθησίας και τόσο μεγάλα πλεονάσματα κοινωνικής απάθειας, αφού η εισοδηματική πολιτική στηρίζεται σε μη πραγματικές και υπερτιμημένες υποθέσεις, ενώ τα επίπεδα ζωής, οι δυσκολίες και τα αδιέξοδα είναι απολύτως πραγματικά!

Είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση μεταφέρει τον πλούτο στους πολιτικά ισχυρούς από τους πολιτικά ανίσχυρους. Διότι, τι κάνει η Κυβέρνηση για τους εργαζόμενους; Μείωσε το πραγματικό τους εισόδημα κατά το 1998, καθ'ότι οι πραγματικές αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων εκτιμάται ότι σημείωσαν μείωση κατά 1,9% και 0,8% αντίστοιχα, ενώ στον ιδιωτικό τομέα υπήρξε οριακή αύξηση της τάξεως μόλις του 0,2%. Για το 1999 στο μόνο που μπορούν πλέον να ελπίζουν είναι η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού.

Τι κάνει η Κυβέρνηση για τους ελεύθερους επαγγελματίες; Εκτός των άλλων, που είναι γνωστά στην Αίθουσα αυτή και στον ελληνικό λαό, με τροπολογία που κατέθεσε στη Βουλή στις 18.11.98 ο Υφυπουργός των Οικονομικών επιβαρύνονται ακόμη περισσότερο όσοι Έλληνες φορολογούνται σήμερα με το άδικο σύστημα των αντικειμενικών κριτηρίων καθώς αυξάνεται ο συντελεστής μισθωτικής αξίας της επαγγελματικής στέγης από 7,25% σε 8,25%, με αποτέλεσμα ο φόρος που θα κληθούν να καταβάλουν το 1999 για τα κέρδη που υποτίθεται ότι κέρδισαν φέτος θα είναι 25% περισσότερα.

Τι κάνει η Κυβέρνηση για τους αγρότες -ειπώθηκε και από τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης, -για τα καπνά; Φωτιά αποτελεί ο νέος κανονισμός λόγω της εξαγοράς αλλά και της μεταφοράς των ποσοστρώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση -εννοώ και για την Ιταλία, αυτό που λέγεται τελευταία-αλλά και της μεταβλητής κατανομής της επιδότησης, που εξαναγκάζει ή προτρέπει δεκάδες καλλιεργητές να εγκαταλείψουν τα χωράφια τους με όλες τις δραματικές επιπτώσεις κυρίως για τις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, όπου τα καπνά αποτελούν κατά κανόνα μονοκαλλιέργεια, όπως είναι και στην ιδιαίτερα μου εκλογική περιφέρεια, την Πιερία.

Όσον αφορά το το βαμβάκι αποτελεί φιάσκο χωρίς προηγούμενο ο νέος κανονισμός, με τον οποίο απορρίφθηκαν παμψηφεί περίπου όλα τα βασικά ελληνικά αιτήματα, όπως η απευθείας χορήγηση της κοινοτικής ενίσχυσης στους παραγωγούς και η πρόταση της κατανομής της εθνικής ποσόστωσης σε περιφέρειες.

Σχετικά με το σκληρό σιτάρι, απούλητα παραμένουν ακόμη τα περισσότερα κιλά στα χέρια των παραγωγών και δεν τους προσφέρεται ούτε η βασική τιμή ασφαλείας των 41,68 δραχμών ανά κιλό, καθώς είναι δραματική η μείωση της ενισχυόμενης κατά 34,2% που έγινε το 1997 επί Κυβερνήσεως Σημίτη.

Όσον αφορά τώρα το ρύζι, αχαρακτήριστη αποδείχτηκε τελικά η πρωτοβουλία της ηγεσίας του Υπουργείου Γεωργίας να ζητήσει και να γίνει αποδεκτός από την Ευρωπαϊκή Ένωση ο χωρισμός στα δύο της εθνικής μας εγγυημένης έκτασης. Αποτέλεσμα είναι να χαρίζουμε μόνο για φέτος διακόσια είκοσι επτάμισι δισεκατομμύρια δραχμές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χρήματα τα οποία θα έπαιρναν οι ριζοπαραγωγοί της Πιερίας, της Καβάλας, της Αιτωλοακαρνανίας και άλλων νομών.

Για τα σακχαρότευκλα, δραματική η μείωση του εισοδήματος παραγωγών. Για τη φετινή παραγωγική περίοδο, που είναι της τάξεως του 40% και προήλθε από το κλείσιμο των κέντρων παραλαβής, από τη μείωση της τιμής, το κατέβασμα του σακχαρικού τίτλου από 12% σε 11%, ως σημείο εκκίνησης πληρωμής και από τη μεγάλη, αλλά και ύποπτη πτώση του σακχαρικού τίτλου κατά 2% περίπου. Για τις θεσμικές τιμές και επιδοτήσεις πάγωμα για δέκατη τρίτη συνεχή χρονιά των θεσμικών τιμών και ενισχύσεων σε ECU, ενώ στο καλάθι των αχρήστων πετάχθηκαν και τα αιτήματά μας για αύξηση της ποσόστωσης στο αγελαδινό γάλα και το πριμ στα αιγοπρόβατα.

Και για να γίνει απόλυτα κατανοητό το πόσο μεγάλη προσοχή δίνει

η παρούσα Κυβέρνηση στο θέμα της κτηνοτροφίας ένα μόνο θα αναφέρω. Το 1997 πληρώσαμε πάνω από τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (350.000.000.000) για εισαγωγές κρεάτων, γαλακτοκομικών προϊόντων και ζώων, όταν με πολύ λιγότερα χρήματα θα μπορούσαν να στηρίξουν την ελληνική κτηνοτροφία να ορθοποδήσει και να καλύψει ένα μεγάλο μέρος των αναγκών της, δίνοντας ανάσα σε αυτούς, αλλά και στην εθνική μας οικονομία.

Η Κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να καταλάβει ότι ο ελληνικός λαός, ενώ στη συντριπτική του πλειοψηφία θέλει την ένταξή του στην Ο.Ν.Ε., δεν εγκρίνει τον τρόπο και την πολιτική με την οποία επιδιώκει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτήν την εισοδό μας. Με άλλα λόγια δεν δέχεται να υφίστανται τις θυσίες οι πολλοί, ενώ οι λίγοι να ευημερούν και να κολυμπούν στα υπερκέρδη των επιχειρήσεών τους. Δεν είναι δυνατόν ορισμένοι να αμείβονται πλουσιοπάροχα, ενώ οι πολλοί να οδηγούνται στη φτώχεια και τη δυστυχία. Πρέπει να γίνει επιτέλους αντιληπτό από την Κυβέρνηση ότι Ενωμένη Ευρώπη δεν γίνεται μόνο με τους αριθμούς. Γίνεται, κυρίως, με τους λαούς που ευημερούν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Πολύζο.

Ο κ. Ντούσκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΣΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για τρίτη μέρα τον κρατικό Προϋπολογισμό του 1999, έναν Προϋπολογισμό που για πρώτη ίσως φορά είναι απαλλαγμένος και από ερωτήματα και από υποσχέσεις, έναν Προϋπολογισμό που χαμογελάει στην ένταξη πια της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. και σηματοδοτεί ασφαλείς προβλέψεις και θετικές εκπλήξεις για την οικονομία μας, με κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων σύντομα και συνολική αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος, με πάγωμα όλων ανεξαιρέτως των τιμολογίων των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών και περιορισμό της φοροδιαφυγής και φοροκλοπής.

Τη Δευτέρα το βράδυ θα κλείσει η συζήτηση με την ομιλία του Πρωθυπουργού και εκτός από το κορυφαίο νομοθέτημα που θα μείνει όπως κατατέθηκε, θα μείνουν και οι κορώνες, οι εντάσεις, τα ευχολόγια και οι κατάρες, οι ανέξοδες επιχειρηματολογίες και οι διαφωνίες της τελευταίας σέντρας των παρατάξεων, πριν από τις διακοπές των Χριστουγέννων και το τελευταίο αντίο του 1998.

Είχα προβληματιστεί πρότεροι και θα πέρσι με τη διαδικασία συζήτησης στη Βουλή του Προϋπολογισμού με τις έντονες αντιπαραθέσεις και εκφράσεις, έτσι για τα μάτια του κόσμου, χωρίς δυνατότητα αλλαγής ή τροποποίησης και πιστεύω ότι πρέπει να προβληματιστούμε σοβαρά αν αξίζει τον κόπο μια πολυήμερη συζήτηση με τόσους εισηγητές και ομιλητές, με ένταση και σκληρές εκφράσεις για κάτι που δεν αλλάζει.

Θα πρότεινα να βρούμε διαδικασίες για αλλαγές και κατευθύνσεων και κονδυλίων του Προϋπολογισμού κατά τη συζήτηση στη Βουλή.

Επίσης, θα έλεγα για τους συναδέλφους της ΑΟΠπολίτευσης να μην εξαντλούνται στην προσπάθεια να αποδείξουν ότι ο Προϋπολογισμός είναι αντιλαϊκός κλπ., γιατί χωριό που φαίνεται κολαούζο δεν θέλει. Και εν πάση περιπτώσει, αυτόν θα απολαύσουν οι πολίτες και θα αγανακτήσουν, κατά τη δική τους άποψη, και θα δυσανεστηθούν έτσι και αλλιώς με την Κυβέρνηση. Σε αντίθετη, όμως, περίπτωση μένουν εκτεθειμένοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για κάθε κυβέρνηση ο Προϋπολογισμός είναι, κατά τη γνώμη μου, μεγάλος πονοκέφαλος και αδικείται όταν αβασάνιστα πολλές φορές στη συζήτηση συνάδελφοι χρησιμοποιούν σκληρές εκφράσεις για αμαρτίες παρελθόντος, για διεστραμμένη προσέγγιση της ΟΝΕ, για εξαθλίωση των πολιτών, για συνειδητή συντήρηση από την Κυβέρνηση κλίματος διαφθοράς και διάβρωσης της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 δεν είναι ούτε σύνολο λογιστικών τεχνασμάτων ούτε φορομπηχτικός ούτε καταστροφικός ούτε μερπντές του караγκιόζη με κινούμενους πολίτες,

χιλιάρικα, όπως είπε συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας ούτε ανάληπτος αλλά ούτε και παράδεισος. Είναι ένας Προϋπολογισμός θεμελιωμένος και βασισμένος στα θετικά αποτελέσματα της πολιτικής της Κυβέρνησης τη χρονιά που τελειώνει και έχει όλα τα γνωρίσματα και τα στοιχεία ενός προσεκτικού σταθερού και σίγουρου προσανατολισμού της χώρας στην πορεία ένταξης στην ΟΝΕ και χωρίς τριγμούς και αναστατώσεις, παρά τις προσπάθειες κατασκευοφάντησης και υπονόμευσης του έργου της σε όλους τους τομείς, συνεχίζει την προσπάθεια της σταθερότητας και της ανάπτυξης στο περιβάλλον της σκληρής ανταγωνιστικότητας που υπάρχει σήμερα. Και δεν μπορεί να αγνοήσει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα, ούτε να αμφιβάλει ότι η Ελλάδα θα είναι μέλος της ζώνης του EURO το Γενάρη του 2001. Όπως επίσης, δεν μπορεί να θεωρεί ότι αυτό έγινε από μόνο του και ότι είναι ασήμαντο μία κυβέρνηση να υλοποιεί τις εξαγγελίες της και ο Πρωθυπουργός να κάνει πράξη εκείνο για το οποίο πήρε τη λαϊκή εντολή.

Και σήμερα η Κυβέρνηση μπορεί να απαντήσει στην αγωνία των πολιτών για το κόστος ζωής, με τη γενναία μείωση των έμμεσων φόρων, μείωση Φ.Π.Α. στα τιμολόγια της ΔΕΗ, μείωση του φόρου ειδικής κατανάλωσης στα αυτοκίνητα, μείωση των τιμών στα καύσιμα, μείωση των επιτοκίων στα δάνεια χορηγήσεων και τα στεγαστικά με άμεση ωφέλεια σε όλα τα νοικοκυριά, που αντισταθμίζει το όφελος από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας που είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση, μείωση του πληθωρισμού, αυξήσεις στους μισθούς πάνω από τον πληθωρισμό και αυξήσεις στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων 8% πάνω από τον πληθωρισμό τη διετία που πέρασε 1997-1998.

Σήμερα η Κυβέρνηση μπορεί να απαντήσει στα ερωτήματα των πολιτών με τον Προϋπολογισμό του 1999 τι σημαίνουν νέα εποχή, νέες προοπτικές. Και πολύ απλά σημαίνουν ότι θα πάψουμε να ανησυχούμε για το τι αξίζουν τα χρήματα που έχουμε στην τσέπη μας, ότι θα μειωθούν θεαματικά τα επιτόκια χορηγήσεων και σε μία σειρά δραστηριότητες, όπως κατοικία, καταναλωτικά δάνεια, επαγγελματικές δραστηριότητες, θα έχουμε μεγάλη ανακούφιση. Θα έχουμε την αίσθηση μιας δυνατής οικονομίας και θα ανοίγονται και θα ξεδιπλώνονται μπροστά μας ένα σωρό ευκαιρίες.

Σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνησή του μπορούν να δεσμευτούν για μία γενναία αύξηση του αφορολόγητου ποσού, για αλλαγή στο σημερινό φορολογικό σύστημα, που στερείται και διαφάνειας και δικαιοσύνης και την αντικατάστασή του από ένα δικαιότερο, αποτελεσματικότερο και με κοινωνική συναίνεση φορολογικό σύστημα.

Για μεγαλύτερη ένταση στην προσπάθεια πάταξης της φοροκλοπής, της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής. Είναι και προκλητικό και περιφρονητικό προς την πολιτεία και τις υπηρεσίες ελέγχου η διαπίστωση ότι μόνο τέσσερις χιλιάδες Έλληνες δηλώνουν ετήσια εισόδημα πάνω από δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) δραχμές. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε κάποιους πονηρούς να κάνουν πρωταθλητισμό στην απόκρυψη εισοδήματος και στη φοροκλοπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και με αυτόν τον Προϋπολογισμό γίνεται προσπάθεια για την καταπολέμηση της ανεργίας, αλλαγές στην αγορά εργασίας, πρωτοβουλίες για διεύρυνση των δυνατοτήτων και ικανοτήτων του εργαζόμενου με αυξημένα κονδύλια. Απαντάει στα ιδιαίτερα δύσκολα ερωτήματα και των κοινωνικών παροχών και της κοινωνικής ασφάλισης.

Ο νέος Προϋπολογισμός -όπως έχει τονίσει ο Πρωθυπουργός- και οι κυβερνητικές αποφάσεις, κινούνται πάνω στον άξονα που έχουν χαράξει οι νέες συνθήκες του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας.

Το εγχείρημα δεν είναι εύκολο, αλλά εδώ η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρωθυπουργός θα λάβουν αποφασιστικά μέτρα για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία από την αναποτελεσματική και αναπαυόμενη Δημόσια Διοίκηση, από τη νοοτροπία της συναλλαγής και της μίζας, από τους απατεώνες και του αεριτζήδες που γονατίζουν την προσπάθεια για ανάπτυξη της χώρας. Ενημέρωση του πολίτη και προσπάθεια συνεννόησης πολίτη, πολιτείας.

Ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης επιμένει για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και έχει καταστήσει πολλές φορές σαφές σε όλους τους συνεργάτες του στην Κυβέρνηση ότι δεν αρκούν οι διαπιστώσεις για τα κακώς κείμενα, αλλά πρέπει να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίλυση των προβλημάτων, την ανακούφιση του Έλληνα πολίτη και την πραγματοποίηση του εξαιρετικά δύσκολου έργου αλλαγής πρακτικών και νοοτροπιών για την ανασυγκρότηση της Ελλάδας του 2000.

Είναι δύσκολο να αναδείξεις σε σημείο αναφοράς για τους πολίτες, την καλή όψη της ζωής, την τιμιότητα και τη διάθεση για προσφορά, όταν κυριαρχεί η διαφθορά, όταν αλωνίζει η βία, το βόλεμα και η εκμετάλλευση.

Αυτή η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται και αγωνίζεται για τη βελτίωση της καθημερινής ζωής του πολίτη χωρίς φτιασίδια και λαϊκισμούς για να τη θέλουν τα γκάλοπ, αλλά με ουσιαστικά προγράμματα, προγράμματα με περιεχόμενο.

Απέναντι σ' αυτές τις προκλήσεις έχει πολλά ακόμη να κάνει. Δεν έχασε την ψυχή της από τους αριθμούς. Στεριώνει την ανάπτυξη της χώρας με κοινωνική ευαισθησία και επιμένω να πιστεύω με την κατανόηση της ελληνικής κοινωνίας και την κοινωνική στήριξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ντούσκα.

Η κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά έχει το λόγο.

Έχουμε σήμερα την ιδιαίτερη τιμή να έχουμε τρεις κυρίες μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ-ΠΕΤΡΑΛΙΑ: Και τέτοια ώρα, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι αν έβλεπε κάποιος το ποσοστό των γυναικών που είναι απόψε εδώ στην Αίθουσα, θα έλεγε ότι η Ελληνική Βουλή έχει μεγάλη πλειοψηφία γυναικών και όχι μόνο δεκαεπτά στους τριακόσιους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι ξεφυλλίζοντας το φετινό Προϋπολογισμό, στον τομέα που αφορά την υγεία και την πρόνοια, έμεινα πραγματικά με το στόμα ανοιχτό. Οι δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια το 1999 τριπλασιάζονται. Είναι έτσι όπως ακριβώς το ακούτε, τριπλασιάζονται! Από διακόσια εξήντα έξι δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια (266.500.000.000) δραχμές που ήταν το τρέχον έτος 1998, το 1999 εκτινάσσονται στα 772,1 δισεκατομμύρια.

Η πρώτη λογική μου σκέψη ήταν ότι υπήρχε τυπογραφικό λάθος. Και σκέφθηκα ότι ήταν τυπογραφικό λάθος γιατί θεώρησα ότι μία κυβέρνηση που μόλις πριν από τρεις μήνες έφερε νομοσχέδιο στη Βουλή με το οποίο κατήργησε ιστορικά ιδρύματα όπως είναι το ΠΙΚΠΑ, ο ΕΟΠ, το ΜΗΤΕΡΑ, μια κυβέρνηση η οποία με το νομοσχέδιο που έφερε πριν από τρεις μήνες "έδιωξε" χίλιους τριακόσιους παιδικούς σταθμούς στην περιφέρεια, χωρίς να δώσει πόρους, μία τέτοια Κυβέρνηση που παρακολουθεί απαθώς τους άστεγους που υπάρχουν μέσα στην πόλη των Αθηνών, τους άστεγους που κοιμούνται -ακόμα και γυναικόπαιδα- μέσα στα χαρτόκουτα της Ομόνοιας και της πλατείας Κουμουνδούρου, παθαίνει ξαφνικά παράκρουση και αυξάνει το κονδύλι της υγείας και της πρόνοιας κατά 300%;

Και όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν τυπογραφικό λάθος. Ήταν απλά ένα εκσυγχρονιστικό τρικ, μία εκσυγχρονιστική μεθόδευση, ένα κόλπο θα έλεγα, προκειμένου αυτή η Κυβέρνηση να κόψει τις περικοπές, οι οποίες έχουν γίνει στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας για το χρόνο που έρχεται.

Και βέβαια υπάρχει το ερώτημα, πώς είναι δυνατόν να μειώνονται οι δαπάνες, όταν φαίνονται να αυξάνονται και μάλιστα κατά ένα τρόπο θεαματικό. Η απάντηση είναι, με το κόλπο της επανακέντρωσης. Και θα εξηγήσω τι ακριβώς εννοώ.

Η Κυβέρνηση, κύριοι Υπουργοί, η οποία στα λόγια μόνο κόπτεται για την αποκέντρωση, με το συγκεκριμένο Προϋπο-

λογισμό του 1999 στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας, επαναφέρει όλες τις δαπάνες της υγείας και της πρόνοιας από την περιφέρεια στο κέντρο. Τις παίρνει πίσω και προκειμένου μάλιστα να σβήσει και τα ίχνη του εγκλήματος, δηλαδή τη δραματική περικοπή, η οποία γίνεται στα κονδύλια της υγείας και της πρόνοιας, αφήνει και κάτι λίγα στις νομαρχίες.

Αξίζει πραγματικά από τον προϋπολογισμό των περιφερειακών υπηρεσιών να διαβάσω ότι το 1998 οι δαπάνες για την υγεία ήταν 624,5 δισεκατομμύρια και οι δαπάνες για την πρόνοια 94,1 δισεκατομμύρια. Για το 1999 στους αντίστοιχους κωδικούς έχουν εγγραφεί τα ποσά των 138,5 δισεκατομμυρίων και των 41 δισεκατομμυρίων.

Επειδή, παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθειες της Κυβέρνησης να μεταρρυθμίσει την παιδεία, κάποιος ακόμα τουλάχιστον γνωρίζει μαθηματικά, η πρόσθεση των προϋπολογισμών κεντρικών υπηρεσιών και περιφερειακών υπηρεσιών δίνει την ακόλουθη εικόνα: 1998, 265,5 δισεκατομμύρια συν 624,5 δισεκατομμύρια συν 94,1 δισεκατομμύρια, σύνολο 985,1 δισεκατομμύρια. 1999, 772,1 δισεκατομμύρια συν 138,5 δισεκατομμύρια συν 41 δισεκατομμύρια, σύνολο 951,6 δισεκατομμύρια.

Δηλαδή, έχουμε μείωση δαπανών το 1999 στον τομέα υγείας και πρόνοιας κατά 33,5 δισεκατομμύρια. Και να ο λαγός σε αυτήν την υποθέση και ο λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση δε διατάζει πραγματικά να απορρίπτεται, να γράφει στα παλιά της τα παπούτσια ακόμη και αυτόν τον περίφημο, το δικό της τον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ". Και βεβαίως καταπατά και τους όρκους που έχει δώσει για την αποκέντρωση.

Ψάχνοντας λίγο περισσότερο τον Προϋπολογισμό του 1999, ανακαλύπτουμε ότι όλες αυτές οι περικοπές, τις οποίες ανέφερα πριν, γίνονται όλες από την πρόνοια. Και μάλιστα θα πω και θα σας αποκαλύψω ότι οι περικοπές στην πρόνοια δεν είναι μόνο 33,5 δισεκατομμύρια, όπως -αν θέλετε- αριθμητικά από τη σύγκριση προκύπτει. Οι περικοπές οι οποίες γίνονται στην πρόνοια, είναι 53,5 δισεκατομμύρια.

Και ξέρετε γιατί; Γιατί τα 20 δισεκατομμύρια τα οποία αναφέρονται στο νέο μισθολόγιο των γιατρών, κόβονται από την πρόνοια, όπως επίσης και το ποσοστό εκείνο των εμβολίων, το οποίο έχει γίνει έθιμο κάθε χρόνο να αυξάνει αυτό το ποσοστό του στον Προϋπολογισμό.

Κάθε χρόνο από αυτό εδώ το Βήμα, αυτό το οποίο επισημαίνω είναι ότι στο νέο Προϋπολογισμό το μόνο κονδύλι που αυξάνεται είναι το κονδύλι που αναφέρεται στα εμβόλια. Και εδώ θα ήθελα, επίσης, να προσθέσω ότι, αν γινότουσαν πραγματικά όσα εμβόλια θα έπρεπε να έχουν αγορασθεί με αυτά τα χρήματα του Προϋπολογισμού, ο κάθε Έλληνας θα έπρεπε να έχει εμβολιαστεί τουλάχιστον πέντε φορές το χρόνο.

Και για να μιλήσουμε με στοιχεία -γιατί κλείνω την παρένθεση στο θέμα των εμβολίων- θα πω το εξής:

Ενώ το 1998 οι δαπάνες για την πρόνοια ήταν 185 δισεκατομμύρια για τις κεντρικές υπηρεσίες και 94,1 δισεκατομμύρια για τις περιφερειακές, δηλαδή, σύνολο 279 δισεκατομμύρια, για το 1999 οι αντίστοιχες δαπάνες είναι 185 δισεκατομμύρια για τις κεντρικές υπηρεσίες και 41 δισεκατομμύρια για τις περιφερειακές. Δηλαδή, έχουμε περικοπές της τάξεως των 53,1 δισεκατομμυρίων δραχμών ή ποσοστού περίπου 23,5%.

Βέβαια το μεγάλο ερώτημα είναι το εξής: Αυτές οι δαπάνες τι καλύπτουν; Αυτές οι δαπάνες αφορούν τις ομάδες του κοινωνικού αποκλεισμού, αφορούν άτομα με ειδικές ανάγκες, ανήμπορους, τοξικομανείς, ψυχικά ασθενείς, απόρους, τσιγγάνους, ανθρώπους που πάσχουν από AIDS. Με λίγα λόγια αφορούν ανθρώπους που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Και κάτι επιπλέον, κύριοι Υπουργοί, δεν έχουν και φωνή να φωνάξουν, δεν έχουν πρόσβαση στις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα. Δεν είναι δυνατόν να γίνουν ποτέ πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες. Έτσι, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση περικοπίζει από αυτά τα άτομα 53,1 δισεκατομμύρια.

Και από ένα απλό ξεφύλλισμα του Προϋπολογισμού, θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικούς αριθμούς και θα καταθέσω τα υπόλοιπα στοιχεία στα Πρακτικά.

Περικόπτονται 3 δισεκατομμύρια 41 εκατομμύρια από τα επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας (κωδικός 2729), 200 εκατομμύρια από το Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής, 250 εκατομμύρια από τις κατασκηνώσεις παιδιών με ειδικές ανάγκες, 200 εκατομμύρια από τα Θεραπευτήρια Χρονίων Παθήσεων, 200 εκατομμύρια από ιδρύματα προστασίας ανηλίκων (κωδικός 2334) -είναι στοιχεία αυτά τα οποία λέω, δεν είναι εικασίες- 300 εκατομμύρια από τις ανάδοχες οικογένειες που ανατρέφουν παιδιά με ειδικές ανάγκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Περικόπτονται, επίσης, 350 εκατομμύρια από την περίθαλψη όσων καταφεύγουν στην Ελλάδα και 300 εκατομμύρια από κέντρα παιδικής μέριμνας. Ακόμα και το κονδύλι των 5 εκατομμυρίων για τους χανσενικούς η Κυβέρνηση αυτή, η κοινωνικά ανάλογη Κυβέρνηση, το περικοπίζει. Και θα έλεγα ότι οι επιχορηγήσεις στις νομαρχίες παίρνουν τη μορφή σφαγιασμού.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τον πίνακα που σας ανέφερα. Είναι πολύ εντυπωσιακός και ενδιαφέρων αυτός ο πίνακας για τα ποσά, τα οποία σε όλες τις νομαρχίες έχουν περικοπεί.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Αυτός, λοιπόν, είναι με συγκεκριμένα στοιχεία ο Προϋπολογισμός του 1999 για την υγεία και την πρόνοια. Θα έλεγα ότι, δυστυχώς, κανείς δεν νοιάζεται γι' αυτά τα άτομα τους αναπήρους, τους μοναχικούς γέροντες και μόνο αυτοί είναι εκείνοι που θα αισθανθούν ή κάποιος απόκληρος πρόσφυγες. Και λυπάμαι πάρα πολύ γιατί αυτή είναι η Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ ένα μόλις χρόνο πριν το 2000.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Πετραλιά.

Ο κ. Σμυρλής-Λιακάτσας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ-ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω με προσοχή και τους χθεσινούς, αλλά ιδιαίτερα τους σημερινούς ομιλητές -γιατί πήραν το λόγο σήμερα αρκετοί συνάδελφοι Βουλευτές- και ακούγοντας ιδιαίτερα την Αξιωματική Αντιπολίτευση μου γεννιέται η επιθυμία να πω ότι πρέπει να σταματήσουμε το θέατρο. Γιατί καλά είναι να λέγονται αυτά που λέγονται, αλλά έχω την αίσθηση ότι λέγονται μονάχα, όταν μας βλέπει η τηλεόραση.

Στη πατρίδα μου την Αιτωλοακαρνανία, σε αυτές τις περιπτώσεις, λέμε ότι δεν υπάρχει τίποτα, φιλότιμο.

Ειλικρινά, είμαι από τους Βουλευτές που όσες φορές έχω ανέβει να μιλήσω, έχω ζητήσει να βρούμε κοινά σημεία αναφοράς, να βρούμε εκείνα τα σημεία που μας ενώνουν, να έχουμε εκείνη την Αντιπολίτευση που χρειάζεται -και οπωσδήποτε χρειάζεται για την κάθε κυβέρνηση- και να συζητάμε και να συμφωνούμε σε εκείνα που ωφελούν την ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι ο Προϋπολογισμός της ένταξης της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα. Η ανάγκη ενσωμάτωσης της χώρας μας στο ενιαίο οικονομικό και νομισματικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναντίρρητη, αποδεκτή σχεδόν από όλα τα κόμματα της Βουλής, σχεδόν από όλους μας.

Η ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ θα αποτελέσει την ασπίδα προστασίας στις έντονες, παγκόσμιες νομισματικές αναταράξεις, θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη των αγορών στη χώρα μας, θα βοηθήσει στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού μας.

Η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, ύστερα από συνεχή και συνεπή οικονομική πολιτική που ακολούθησε τα τελευταία χρόνια, πέτυχε να πλησιάσει τα περισσότερα από τα κριτήρια σύγκλισης. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας το

χρόνο που πέρασε ξεπέρασαν τον κοινοτικό μέσο όρο, 3,5% έναντι 2,7% της Ευρώπης, γεγονός που οφείλεται στην ανάκαμψη των ιδιωτικών και των δημόσιων επενδύσεων.

Στην ανάκαμψη των επενδύσεων συμβάλλει η εμπιστοσύνη, με την οποία ο παραγωγικός κόσμος περιβάλλει την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης. Το κρατικό έλλειμμα είναι μόλις το 2,2% του ΑΕΠ, αρκετά χαμηλότερο από το 3% που απαιτεί η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Το δημόσιο χρέος πέφτει στο 105,5% έναντι 109,5% το 1997. Ο πληθωρισμός προβλέπεται να πέσει στο τέλος του 1999 στο 2%, από 4% περίπου που θα είναι στο τέλος του 1998.

Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο σε αυτά τα νούμερα, γιατί έχουν ακουστεί αρκετά. Οφείλουμε, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, να επισημάνουμε ότι αν τα μεγάλα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας δεν βελτιωθούν σημαντικά, η προσπάθεια που καταβάλλεται σήμερα θα ήταν άσκοπη, δίχως ευεργετικές συνέπειες για το λαό της χώρας και τις θυσίες τόσων χρόνων.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η μη αντιμετώπιση των διαρθρωτικών προβλημάτων της χώρας μπορεί να αποδειχθεί περισσότερο επικίνδυνη εντός της ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κρίσιμοι κατά την άποψή μου τομείς που χρειάζονται την προσοχή μας, είναι οι ακόλουθοι επτά:

Πρώτον, η αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα, των κρατικών επιχειρήσεων, των τραπεζών που πρέπει να γίνουν περισσότερο ανταγωνιστικά και παραγωγικά, με ό,τι αυτό σημαίνει.

Δεύτερον, η βελτίωση του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης που πρέπει να γίνει πιο γενναϊόδωρο στα ασθενή στρώματα του πληθυσμού και να μειωθεί στους προνομιούχους που επωφελούνται έτσι και αλλιώς λαθραία. Παράλληλα, να συνεχιστεί με πιο έντονο ρυθμό η βελτίωση της διαχείρισης των νοσοκομείων και του συστήματος υγείας και πρόνοιας.

Τρίτον, η νέα ρύθμιση της αγοράς εργασίας πρέπει να είναι μία νέα ρύθμιση και όχι μία νέα απορρύθμιση της ελληνικής οικονομίας.

Τέταρτον, η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων πρέπει να είναι ο βασικός μοχλός των προσπάθειών μας για οικονομική ανάπτυξη με εργασία και κοινωνική συνοχή.

Πέμπτον, τα προτεινόμενα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που πρέπει να είναι συμβατά με την ελληνική αγορά εργασίας. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, η σύνδεση της αρχικής με τη συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση, η δια βίου κατάρτιση, αποτελούν, αγαπητοί συνάδελφοι, σημαντικές καινοτομίες της ελληνικής Κυβέρνησης.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σημειώσω ότι οι δαπάνες για την παιδεία το 1999 θα ανέλθουν στο 3,5% του ΑΕΠ, το ύψος των δαπανών έχει αυξηθεί κατά 54% στο διάστημα 1995-1999, ενώ στην ίδια περίοδο -και το σημειώνω αυτό, όχι για να πει η Αντιπολίτευση ότι είναι μικρές οι δαπάνες για την παιδεία, αλλά γιατί αυτή είναι η αλήθεια και πρέπει να τη λέμε- οι τιμές αυξήθηκαν κατά 30%.

Ήρα, οι πραγματικές δαπάνες αυξήθηκαν κατά 24%. Ήραγε, χρειάζεται και άλλη ενίσχυση η ελληνική παιδεία από την πλευρά της βοήθειας που δίνεται από τον κρατικό Προϋπολογισμό;

Έκτο, οι προοπτικές απασχόλησης και η αντιμετώπιση της ανεργίας που πρέπει να προχωρήσει μέσα από ενεργητικές πολιτικές καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού.

Έβδομο, η αποτελεσματική χρήση των χρηματοδοτήσεων των διαρθρωτικών ταμείων και του πακέτου Σαντέρ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την επίλυση όλων αυτών των προβλημάτων είναι αναγκαία η εφαρμογή ειδικών αποτελεσματικών και ολοκληρωμένων πολιτικών και παρεμβάσεων. Πολιτικών που θα συνδέουν ενεργά το κράτος, στην κεντρική και στην αυτοδιοικητική του μορφή, με το μετασχηματισμό της οικονομίας και της κοινωνίας στη χώρα μας.

Η δημοσιονομική πολιτική και οι έλεγχοι πρέπει να γίνουν αυστηρότεροι. Οι μισθοί να γίνουν καλύτεροι, οι υποδομές να αναπτυχθούν και να εκσυγχρονισθούν με ταχύτερους ρυθμούς, το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας μας να βελτιωθεί. Μόνο τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αποκτήσουμε οικονομία αποδοτική και

ανταγωνιστική και επίπεδο διαβίωσης υψηλό για τη χώρα μας.

Εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να τονισθεί η ευνοϊκή συγκυρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την κυριαρχία κυριολεκτικά των σοσιαλιστικών δημοκρατικών κυβερνήσεων. Μια συγκυρία που μπορεί να βοηθήσει στην προοδευτική και ριζοσπαστική αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων των λαών της Ευρώπης και της χώρας μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πλέον ορατό από όλους πως η ταχεία ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, χωρίς την κοινωνική της διάσταση, χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή θα είναι ατελής, θα είναι δίχως μέλλον. Το κύριο πλέον πολιτικό ερώτημα, όπως αυτό ήδη τέθηκε στην Ευρώπη -στη Γερμανία ο Λαφοντέν, είναι, η προβληματική της συγκυριαρχίας του πολιτικού, αλλά και του οικονομικού συστήματος. Αυτό είναι πολιτικό πρόβλημα.

Το κύριο μέλημά μας πρέπει να είναι η κοινωνικά δίκαιη αναδιανομή του πλεονάσματος πλούτου, που εγώ πιστεύω απόλυτα ότι θα προκύψει στη χώρα μας μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, προφανώς, σε όφελος των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων, όπως είναι οι συνταξιούχοι, οι νέοι αγρότες, οι νέοι επιστήμονες και άλλοι.

Γιατί μόνο τότε θα μπορούμε να μιλάμε για μια ευνομούμενη, σύγχρονη, δίκαιη και αποτελεσματική κοινωνία. Γιατί μόνο τότε θα μπορούμε να μιλάμε για κοινή πορεία όλου του λαού σε ένα δρόμο ανάπτυξης και ευημερίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Σμυρλή-Λιακατά.

Ορίστε, κύριε Μπράτακο, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και τελειώνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σπυριούνη, θα δούμε. Πιστεύω ότι με τον κ. Μπράτακο θα συμπληρώσουμε το χρόνο, για να τελειώσουμε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Εύχομαι, κύριε Πρόεδρε, να είμαι ο τελευταίος των Μοϊκανών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο τελευταίος μπορεί να είσθε, των Μοϊκανών όχι.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ασχοληθώ συνολικά με το συζητούμενο Προϋπολογισμό. Ο χρόνος δε μου δίνει αυτήν τη δυνατότητα. Εξάλλου, οι πιο πολλοί συνάδελφοι, οι οποίοι πέρασαν από αυτό το βήμα με εμπειριστικώς επιχειρήματα απέδειξαν ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δεν είναι Προϋπολογισμός που μπορεί να οδηγήσει τη χώρα σε ανάπτυξη. Είναι ένας αντανάπτυξιακός Προϋπολογισμός, ένας Προϋπολογισμός ο οποίος δεν προωινίζει θετικά αποτελέσματα για το 1999, ένα χρόνο πριν από την καινούρια χιλιετία.

Εγώ, θα ασχοληθώ αποκλειστικά και μόνο με ένα κομμάτι του Προϋπολογισμού. Εκείνο που αναφέρεται στη χρηματοδότηση της παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι είναι πλέον παραδεκτό από όλους ότι η παιδεία, η επιστήμη και η τεχνολογία συνιστούν σήμερα στο κατώφλι του 21ου αιώνα τη βασική υποδομή για την ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας στο πλαίσιο ενός ανελέητου, σκληρού, διεθνούς οικονομικού ανταγωνισμού. Και θα έπρεπε αυτές τις προτεραιότητες, στην παιδεία, στην επιστήμη και στην τεχνολογία να τις κάνουμε βασικό στόχο της πολιτικής μας.

Είναι επίσης αξιοσημείωτο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πολλές χώρες διεθνώς ξεπέρασαν κοινωνικές και οικονομικές κρίσεις δίνοντας προτεραιότητα στην παιδεία. Και αναφέρομαι ειδικά στην Ιρλανδία και στη Γερμανία, όπου κατάφεραν να ξεπεράσουν δυσμενείς οικονομικές καταστάσεις, δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στην παιδεία, στις τελευταίες δεκαετίες στην Ιρλανδία και διαχρονικά στη Γερμανία.

Με δύο λέξεις η επένδυση στην παιδεία αποτελεί εθνικό

κεφάλαιο, την καλύτερη δηλαδή επένδυση για το έθνος και το λαό. Και τι κάνει η Κυβέρνηση έναντι αυτών;

Μετά από μία πρωτοφανή απραξία στο χώρο της παιδείας στα πολιτικά χρονικά, ξεκίνησε η Κυβέρνηση βασικές αλλαγές στην παιδεία, με προχειρότητα, χωρίς σχεδιασμούς, χωρίς στόχους, χωρίς διαμορφωμένη στρατηγική. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα το βλέπουμε καθημερινά. Όλοι είμαστε μάρτυρες της πρωτοφανούς αναταραχής, που υπάρχει στο χώρο της παιδείας. Τα μέσα σχολεία είναι υπό κατάληψη. Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση στην ουσία δεν υπάρχει. Τα βιβλία, τα προγράμματα και η υλικοτεχνική υποδομή είναι ανύπαρκτα. Τα κενά σε προσωπικό τεράστια. Η ανασφάλεια των μαθητών γιγαντώνεται καθημερινά. Και επιπλέον η οικονομική επιβάρυνση των γονέων για τα φροντιστήρια είναι δυσβάσταχτη.

Δεν θα μπω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον πειρασμό να επαναλάβω το πρωτοφανές φιάσκο για την απορρόφηση των κονδυλίων που αφορούν την παιδεία. Είναι γνωστή σε όλους η απάντηση του αρμοδίου επιτρόπου του κ. Φλυν ο οποίος είπε ότι το ποσοστό απορρόφησης των ειδικών κονδυλίων, δηλαδή του προγράμματος εκπαίδευσης και αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης μόλις φθάνει το 29%. Κινδυνεύουμε, δηλαδή, να χάσουμε το υπόλοιπο 71% των κονδυλίων.

Επειδή ο κύριος Υπουργός δια βλέπω ότι ζήτησε το λόγο επ' αυτού, δια του λόγου μου το αληθές καταθέτω την έκθεση του κ. Φλυν εις το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για να μην πείτε τίποτα κύριε Υπουργέ που δεν έχει σχέση με την έκθεση αυτή. Η έκθεση αυτή αποτελεί απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Μπρατάκος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κινδυνεύουμε, δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι να χάσουμε περίπου τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές με τη λήξη του προγράμματος στις 31.12.1999. Αυτό αναφέρεται στην έκθεση.

Έτσι η Κυβέρνηση, με την ανικανότητά της, έχασε μία πρωτοφανή ευκαιρία αναβάθμισης του εκπαιδευτικού συστήματος και βελτίωσης της υλικοτεχνικής του υποδομής.

Δυστυχώς, στο μήκος κύματος αυτό της μη απορρόφησης των κονδυλίων, της μη χρηματοδότησης της παιδείας βρίσκεται και ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του 1999.

Ο Προϋπολογισμός του 1999 προβλέπει για την παιδεία ποσοστό 3,4% επί του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος έναντι του 3,52% για το 1998 και του 3,56% για το 1997. Κάθε χρόνο δηλαδή και χειρότερα. Κάθε χρόνο μικραίνει το ποσοστό επί του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος, που διατίθεται για την παιδεία.

Οι δε πιστώσεις για την παιδεία, παρουσιάζουν το 1999 αύξηση 5,7% έναντι αύξησης του ΑΕΠ κατά 6,7%, που σημαίνει στην ουσία ότι το ποσοστό για την παιδεία επί του ΑΕΠ, με τα στοιχεία που σας είπα προηγούμενα, μειώνεται.

Επίσης, το ίδιο είχε γίνει και στον προϋπολογισμό του 1998, όταν οι πιστώσεις αυξήθηκαν κατά 5,2% επί του ΑΕΠ, όταν η αύξηση του εθνικού εισοδήματος ήταν της τάξεως του 8,5%.

Άκρως ενδεικτικά για τα χάλια της παιδείας στη χώρα μας, είναι και τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία, τα οποία έχει κοινοποιήσει ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης. Η Ελλάδα, με τα στοιχεία αυτά, διαθέτει για την παιδεία περίπου το 3,5% επί του ΑΕΠ, όταν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης είναι 6% επί του ΑΕΠ. Μόνο η Ελλάδα και η Τουρκία βρίσκονται στην τελευταία σειρά του πίνακα. Και επειδή δεν θέλω να αμφισβητήσει κανένας τα στοιχεία που δίνω, καταθέτω στα Πρακτικά τον πίνακα που έχει πηγή τον ΟΟΣΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μπρατάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Ελλάδα, επαναλαμβάνω, συναγωνίζεται μόνο την Τουρκία. Ενδεικτικό του ανύπαρκτου ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης για την

παιδεία, είναι και το ύψος των πραγματοποιηθεισών επενδύσεων το 1997 και το 1998, όπως προκύπτει από τη μελέτη του συζητούμενου Προϋπολογισμού.

Παρόλο που ο προϋπολογισμός του 1997 προέβλεπε επενδύσεις ύψους 183,7 δισεκατομμυρίων δραχμών και η εκτίμηση πραγματοποίησης, όπως παρουσιάστηκε στον προϋπολογισμό του 1998, ήταν 158,6 δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή ποσοστό 86,3%, τα οριστικά στοιχεία για το 1997 όπως προκύπτουν από τη μελέτη του συζητούμενου Προϋπολογισμού είναι 119,5 δισεκατομμύρια, δηλαδή 65%. Το ίδιο συνέβη και για τις επενδύσεις το 1998.

Εκείνο που θέλω να σας πω είναι ότι από τα προβλεφθέντα στους προϋπολογισμούς ποσά, απορροφούνται στην πραγματικότητα μόλις το 70%. Ξέρετε γιατί συμβαίνει αυτό; Γράφουμε στον Προϋπολογισμό διάφορα ποσά, για να ξεπερνάμε τη συζήτηση στη Βουλή, αλλά στην πραγματικότητα, δεν τα πραγματοποιούμε αυτά τα ποσά. Διότι παίρνουμε τα χρήματα από κει, τα οποία έχουμε γράψει στον Προϋπολογισμό και τα δίνουμε για να καλύψουμε τα ελλείμματα, για να καλύψουμε τα ελλείμματα των αστικών συγκοινωνιών της Αττικής, τα ελλείμματα της Ολυμπιακής, τα ελλείμματα των άλλων κρατικών -κομματικών επιχειρήσεων κλπ. Δηλαδή, με λίγα λόγια παίρνουμε από την παιδεία και τα δίνουμε στους Κολλάδες. Παίρνουμε από την παιδεία για να εξοφλήσουμε τα γραμμάτια, τα οποία είχε υπογράψει η Κυβέρνηση με τον Κολλά και την παρέα του. Αυτή είναι η αλχημεία και η απάτη η οποία δημιουργείται.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι αυτήν την εποχή η πολιτεία έχει υπέρτατο χρέος να εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της παιδείας. Μόνο έτσι η πατρίδα μας θα έχει τη δυνατότητα να παλαίψει νικηφόρα αυτό το δυσμενές, το ανελέητο οικονομικό περιβάλλον που έχει δημιουργηθεί. Και προς τούτο πιστεύει ότι οι δαπάνες για την παιδεία, πρέπει να φθάσουν το ποσοστό του 5% επί του ΑΕΠ. Επίσης προ ημερών κατέθεσε στη Βουλή πρόταση νόμου, η οποία προβλέπει και κατοχυρώνει μια ενιαία και μακροπρόθεσμη στρατηγική για την παιδεία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε φέρει την παιδεία σε πολύ άθλια κατάσταση. Βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Σπέρνετε ανέμους και θερίζετε θύελλες. Και εάν αυτό αφορούσε εσάς και το κόμμα σας, λίγο το κακό. Αλλά εδώ μιλάμε για τα παιδιά της πατρίδας μας, για το μέλλον του τόπου.

Εμείς, βλέποντας πάνω από το κομματικό συμφέρον, το εθνικό, είμαστε διατεθειμένοι να βοηθήσουμε. Εκμεταλλευθείτε το πριν είναι πολύ αργά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Πάχτας έχει το λόγο προκειμένου να κάνει μια μικρή παρέμβαση και για να κλείσουμε στη συνέχεια τη συζήτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, στην παρέμβασή μου είχα πει ότι μετά την κατάθεση των επίσημων στοιχείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εδώ στη Βουλή των Ελλήνων απόψε το βράδυ, δεν θα δεχθώ καμία αμφισβήτηση της αλήθειας και κανέναν πυροβολισμό της πραγματικότητας. Παίρνω, λοιπόν, το λόγο για να υπενθυμίσω στον κύριο συνάδελφο, ο οποίος πρέπει να ήταν απών κατά τη διάρκεια της παρέμβασής μου, ότι αυτήν τη στιγμή έχει οριστικά αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της απορρόφησης των κονδυλίων στη χώρα μας, ότι έχει κερδηθεί οριστικά η μάχη της απορροφητικότητας. Ο ελληνικός ρυθμός υλοποίησης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και η απορρόφηση των πόρων είναι πλέον οι υψηλότεροι από το μέσο όρο όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τις επιδόσεις μας ξεπεράσαμε χώρες όπως η Γερμανία και η Ιταλία καθώς και τις χώρες συνοχής Πορτογαλία, Ισπανία, Ιρλανδία.

Είπα ότι οι επιδόσεις μας για το 1998 φέρνουν τη χώρα μας, ιδιαίτερα στο περιφερειακό ταμείο δεύτερη χώρα μεταξύ των δεκαπέντε μελών-κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά τις δεσμεύσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Αυτό σαν μια γενική παρατήρηση και σαν το μέσο όρο όλων των προγραμμάτων που είναι σήμερα σε εξέλιξη στην Ελλάδα, δηλαδή των δεκατριών περιφερειακών προγραμμάτων και των δεκαεννέα προγραμμάτων των Υπουργείων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Δηλαδή ο κ. Φλυν λέγει ψέματα; Σας κατέθεσα την έκθεση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Αυτή είναι, λοιπόν, η πραγματικότητα για το μέσο όρο των προγραμμάτων. Όταν ο μέσος όρος των προγραμμάτων κινείται στους ρυθμούς που ανέφερα κατά τη διάρκεια της παρέμβασής μου και κατέθεσα όλα αυτά τα στοιχεία, σημαίνει ότι κάποια προγράμματα είναι πρωταθλητές, είναι πολύ πιο μπροστά και κάποια άλλα προγράμματα έρχονται πιο πίσω. Από αυτά τα προγράμματα που έρχονται πιο πίσω, που είναι κάτω από το μέσο όρο, είναι πράγματι και το πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας. Γιατί όμως υπάρχει υστέρηση στο πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Άρα υπάρχει υστέρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε. Ο κύριος Υπουργός σας άκουσε με θρησκευτική ευλάβεια. Ακούστε τον και εσείς. Είναι δικαίωμά του να απαντήσει.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Όταν ένα πρόγραμμα, κύριε συναδελφε, ξεκινάει την υλοποίησή του την 1.1.1994 υποτίθεται ότι δύο και τρία και τέσσερα χρόνια πριν, που είναι ο απαραίτητος χρόνος επώασης, ωρίμανσης και προετοιμασίας όλων αυτών των δράσεων, προετοιμάζεται το πρόγραμμα για να έχει ετοιμότητα έναρξης το 1994. Ξέρετε πότε ξεκίνησε το πρόγραμμα παιδείας να υλοποιείται; Ξεκίνησε ουσιαστικά το 1996, διότι δεν είχατε δημιουργήσει τους θεσμούς, τις δομές, τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις για να προχωρήσουμε στον τομέα αυτό. Και Κυβέρνηση ένα, δύο, τρία χρόνια πριν το 1994 ήταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Δεύτερο στοιχείο. Το Υπουργείο Παιδείας, δυστυχώς, κατά τη διάρκεια της περιόδου του Α' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, του πρώτου Πακέτου Ντελόρ, δεν είχε εμπειρία υλοποίησης προγραμμάτων, γιατί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε αφήσει ένα ολοκληρωμένο Υπουργείο Παιδείας χωρίς μια δραχμή στο πρώτο Πακέτο Ντελόρ. Το Υπουργείο Παιδείας είναι από τα μόνα Υπουργεία που δεν διαχειρίστηκαν προγράμματα του Πακέτου Ντελόρ Ι. Έτσι, λοιπόν, έπρεπε να περάσει ο χρόνος επώασης της διετίας 1994-1995 που ήταν ουσιαστικά μια χαμένη διετία προετοιμασίας για τα προγράμματα, για να φθάσουμε σήμερα το 1998 που πλέον και το πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας να υλοποιείται με ρυθμούς ετήσιους πάνω από 16%.

Τώρα, για να κλείσω την παρέμβασή μου, κύριε Πρόεδρε. Μίλησε ο κύριος συνάδελφος για απώλεια πόρων. Ψεύδεται. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση και στο Υπουργείο Παιδείας...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Ποιος ψεύδεται; Πείτε ποιο στοιχείο είναι ψέμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Καθίστε κάτω. Καθίστε, να μάθετε την αλήθεια. Καθίστε κάτω, να ακούσετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ! Κύριε Μπρατάκο και κύριε Υπουργέ, τη διεύθυνση της συζήτησης την κάνω εγώ. Δεν μπορείτε εσείς να πείτε σε κάποιο συνάδελφο να καθίσει όπως δεν μπορεί και οποιοσδήποτε συνάδελφος να σας διακόψει.

Λοιπόν, συνεχίστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Δεν διέκοψα κανέναν και δεν θέλω να με διακόψει ο κύριος συνάδελφος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Γιατί λέτε ψέματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Και θέλω να αναπτύξω γιατί ψεύδεται ο κύριος συνάδελφος. Διότι, για να υπάρξει απώλεια πόρων, θα πρέπει μέχρι το Δεκέμβριο του 1999 να μη δεσμεύσουμε στον κοινοτικό προϋπολογισμό συνολικά τους πόρους για το επιχειρησιακό πρόγραμμα παιδείας, Σήμερα, το

Υπουργείο Παιδείας και το επιχειρησιακό πρόγραμμα έχει δεσμεύσει στον κοινοτικό προϋπολογισμό, πάνω από το 65% των πόρων και έχουμε ολοκληρώσει την επόμενη χρονιά, για να δεσμεύσουμε και το υπόλοιπο.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να ολοκληρώσω, λέγοντας ότι στα μέσα του 1999 το σύνολο των διαθέσιμων για την Ελλάδα πόρων στον κοινοτικό προϋπολογισμό, θα έχει ολοκληρωτικά δεσμευθεί, δεδομένου ότι στο μέσο όρο είμαστε στο τέλος του 1998 στο 80%.

Έχω αυτήν τη βεβαιότητα, γιατί, κύριε Πρόεδρε, καταφέραμε και σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, και αναθεωρήσαμε ολόκληρο το επιχειρησιακό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας, μεταφέραμε ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δραχμές από τις δράσεις του κοινωνικού ταμείου στις δράσεις του περιφερειακού ταμείου, για να ενισχύσουμε δράσεις της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, που είχαν ετοιμότητα να απορροφήσουν τους πόρους.

Και πολύ συγκεκριμένα διαμορφώσαμε όρους για να ενισχύσουμε ενέργειες που αφορούν τις δράσεις του ενιαίου λυκείου, τις μεταρρυθμίσεις των πανεπιστημιακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων και τη δημιουργία δώδεκα νέων προγραμμάτων πανεπιστημιακών. Ενισχύσαμε δράσεις που αφορούν τη μεταρρύθμιση της παιδείας και έχουμε σήμερα ετοιμότητα υλοποίησης των δράσεων.

Άρα, δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος απώλειας οποιουδήποτε πόρου. Το Υπουργείο Παιδείας το 1998 είχε μία σημαντική πρόοδο για να διασφαλίσει απόλυτα την ολοκλήρωση του προγράμματός του.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Μπρατάκο, σ' αυτήν τη διαδικασία δεν έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Για να μη βάλω προσωπικό θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Εσείς φέρατε ένα έγγραφο και αυτό το έγγραφο το καταθέσατε. Δεν υπάρχει θέμα προσωπικού ζητήματος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Θέλω να μου επιτρέψετε μόνο μιάμιση γραμμή να διαβάσω, που λέει: "Το πρόγραμμα έχει συνολικό προϋπολογισμό περίπου 1.900 εκατομμύρια ECU. Το μέχρι σήμερα ποσοστό απορρόφησής του είναι περίπου 29%." Απαντάει ο κ. Φλυν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξ ονόματος της Επιτροπής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Το έγγραφο το καταθέσατε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Το κατέθεσα, φυσικά. Και μιλάμε για έγγραφο το οποίο έχει σταλεί στις 3.9.1998.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και εξήγησε και ο κύριος Υπουργός ότι αυτό το ποσοστό απορροφήθηκε γι' αυτούς και γι' αυτούς τους λόγους. Και εξήγησε ότι θα απορροφηθεί όλο το ποσοστό μέχρι το 2000.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μία φράση κι εσείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Το ποσοστό, που ανέφερε ο κύριος συνάδελφος, αναφέρεται στις δαπάνες μέχρι και τέλος Δεκεμβρίου του 1997. Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στο Δεκέμβριο του 1998. Και πράγματι μέχρι το τέλος του 1997 αυτό το ποσοστό απορρόφησε. Γι' αυτό και μίλησα προηγουμένως ότι υπήρχε ένα άλμα περίπου 16% το 1998.

Δυστυχώς μιλάμε με στοιχεία του 1997. Πρέπει να συνεκτιμηθεί ότι είμαστε στην αυγή του 1999, κύριε συνάδελφε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Λοιπόν, η αγωνία όλων μας είναι να απορροφηθούν όλοι οι πόροι του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.40', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 1998 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία:

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ